

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 82 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Β'

ΕΝΑ ΝΕΟ, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ
ΣΥΓΧΡΟΝΟ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΑΦΗΓΗΜΑ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ

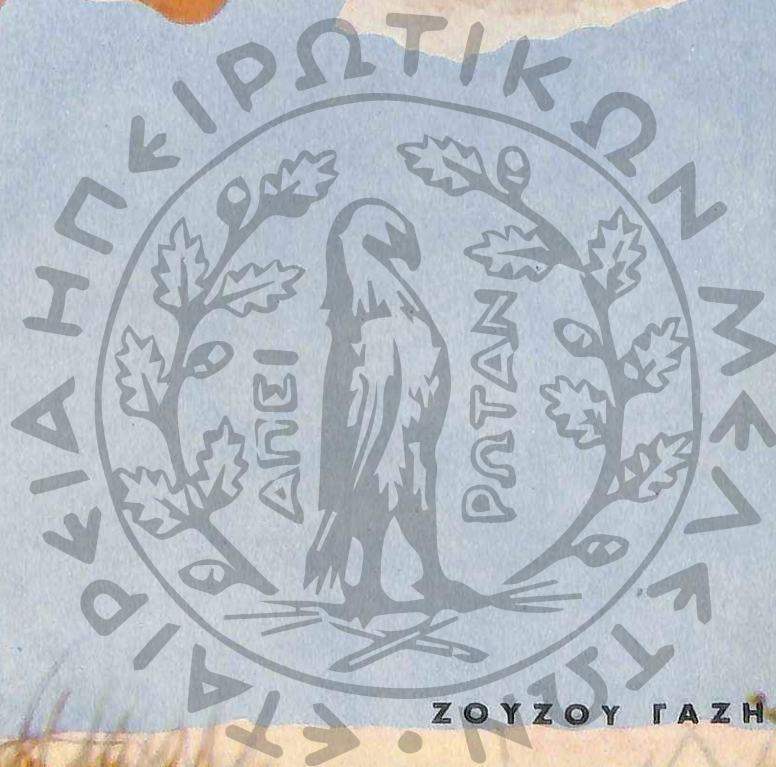
ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΥ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΖΕΤΑΙ
ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΔΥΟ ΣΙΩΠΗΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΘΑ ΜΠΟΡΗΤΕ ΝΑ ΤΡΩΤΕ ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΕΦ' ΟΣΟΝ...

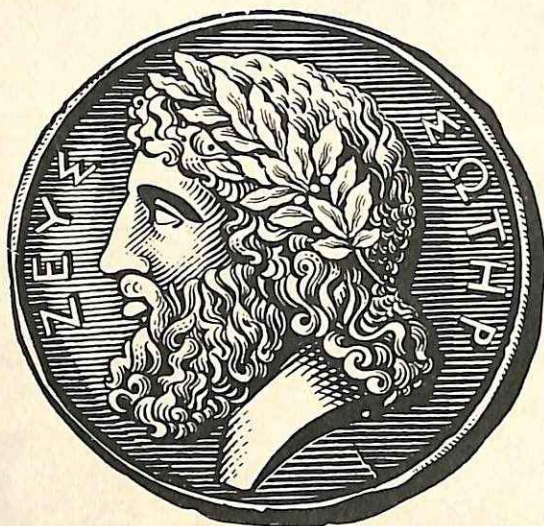
ΤΑ ΠΛΕΟΝ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ
ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΙΤΑ ΣΤΙΣ Η.Π.Α.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΝΕΚΕΝ

ΕΝΑ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΜΕ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΕΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΖΟΥΖΟΥ ΓΑΖΗ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 82 ΔΡΑΧ. 5
20 - 26 ΜΑΪΟΥ 1957

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ "Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιοπούλου,,
Διεύθυνσεις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονής Πετράκης αριθ. 8 'Αθηνών)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ("Αλδου Μανουτίου 18 'Αθηνών)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, 'Αθήναι, Τηλεφ. 57-081

Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

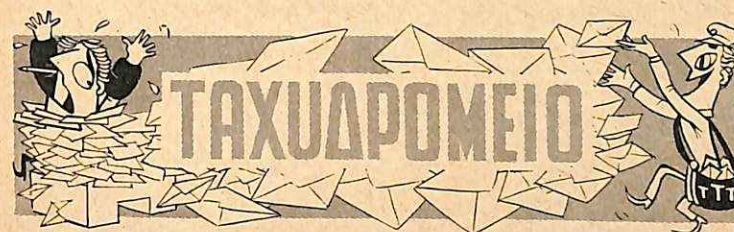
Συνδρομολ:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.

Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συγγενήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Πήραμε αρκετά γράμματα για τη νέα διευθέτηση των δύο σελίδων του «Γύρου του Κόσμου» που έχουμε καθιερώσει, εδώ και μερικά τεύχη. Περιμέναμε λίγο προτού απαντήσουμε για να κατασταλάξει η κριτική, για να συγκεντρωθούν ποικίλες γνώμες. Και το γενικό συμπέρασμα είναι ένθαρυντικό, ίσως περισσότερο ένθαρυντικό από ό,τι περιμέναμε. Η πλειοψηφία των αναγνωστών μας εκείνων, που δείχνουν την αγάπη τους προς το περιοδικό, εξαίροντας τις προόδους του κ' ελέγχοντας τα λάθη του, συμφωνεί μαζί μας ότι μέσα στις δυο αυτές σελίδες παρουσιάζεται με ζηλευτή πυκνότητα και χαρακτηριστική αντικειμενικότητα η εικόνα της «μιάς εβδομάδας που πέρασε» ενώ προαναγγέλλεται, με όση δυνατότητα επιτυχίας μπορεί να έχη η δημοσιογραφική πρόκληση, «η εβδομάδα που έρχεται». Αναγνωρίζεται επίσης ότι τα σχόλια κ' οι αποκλειστικές πληροφορίες γύρω από την εσωτερική πολιτική κατάσταση είναι έτσι ακριβώς όπως τιτλοφορούνται «χωρίς υπερβολές - χωρίς κακίαν» —μια άμερόληπτη έκθεση, μια άφοβη, άλλ' όχι και έμπαθης κριτική. «Σε κανένα άλλο ελληνικό περιοδικό, μάς γράφει ο κ. Ίσ. Παπαευθυμίου (Πειραιεύς), μέσα σε τόσο λίγο χώρο δεν περιέχονται τόσο πολλά και καλά».

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ

«Ταξιθεύοντας έξω από την 'Ελλάδα έπεσε στην αντίληψή μου η μεταφορά των αυτοκινήτων με το σιδηρόδρομο από το τούνελ του Σεμπλόν εις τα σύνορα 'Ιταλίας-Ελβετίας».

Πηγαίνοντας με αυτοκίνητο από τας 'Αθήνας στην Θεσσαλονίκη, για να περάσετε τα βουνά Σαρανταπόρου και Βερμίου κάνετε έξ ωρες, και πλέον από 270 χιλιόμετρα σε επικίνδυνες αναβάσεις κλπ.

Δεν νομίζετε και σεις ότι αν οι ΣΕΚ ήθελαν να καθιερώσουν τακτική μεταφοράν κατά το σύστημα του ΣΕΜΠΛΟΝ, δηλαδή, αν υπήρχαν ώρισμένες άμαξοστοιχίες μεταξύ Λαρίσης-Κατερίνης (χιλιόμετρα 83) για τη μεταφορά των αυτοκινήτων και των επιβαινόντων αυτών, αυτό θα εξοικονομούσε τουλάχιστο τρεις ώρες στη διαδρομή 'Αθηνών—Θεσσαλονίκης, αρκετάς εισπράξεις στον καχεκτικό προϋπολογισμό των ΣΕΚ μας που κάθε χρόνο καλείται να συμπληρώνη ο κρατικός τοιοῦτος, και θα προσέφερε τεραστίαν υπηρεσίαν εις τον τουρισμόν της χώρας.

Νομίζω ότι είναι κάτι χωρίς να συνεπάγεται καμμίαν δαπάνην και

μέχρις ότου τελειώση ο νέος δρόμος μέσω Τεμπών, μπορεί να δοκιμασθῇ ή προτεινομένη λύσις, τιθεμένη υπόψιν των άρμοδίων».

Περ. Πολυχρονίδης
Λυκαβηττού 1, 'Αθήναι

Γιατί, καλέ μου φίλε, ξύνετε πληγές; Έχετε δη πολλές υπηρεσίες να προσφέρουν οι ΣΕΚ στον τουρισμό μας, ώστε να προστεθῇ κι άλλη μία; Αν δεν υπήρχε ή ευγένεια και ή συχνά μέχρις αυτοθυσίας προθυμία των σιδηροδρομικών μας υπαλλήλων, που εκ των ένόντων αντιμετωπίζουν την κατάσταση, είναι ζήτημα αν θα μπορούσαμε να συμπληρώσουμε τους ελληνικούς σιδηροδρόμους ανάμεσα στα συνήθη τουριστικά μας μεταφορικά μέσα. Πού περιθώριο, λοιπόν, και για πρωτοτυπίες;

ΚΡΙΣΕΙΣ

«Μπράβο! Εδγε! Έξαιρέτο. Μά τί θαυμάσιο εξώφυλλο ήταν αυτό με την πριγκίπισσα Σοφία! Μολονότι πολλές φορές έχω ένθουσιασθῇ με αρκετά επιτυχημένα εξώφυλλα (σας παρακολουθῶ άνελλιπῶς επί 79 έ-

ΑΛΕΚΤΩΡ.

Οδο ποφυάοχη κι' αν εἶθε

μήν παραλείπετε ποτέ τον καθημερινό καθαρισμό της επιδερμίδος σας.

• Τα Καλλυντικά, οι εκκρίσεις του δέρματος, οι σκόνες από τις δουλειές του σπιτιού ή από την κίνηση του δρόμου, σχηματίζουν ένα μίγμα, που φράζει τους πόρους, εμποδίζει την «διαπνοή» της επιδερμίδος και συντελεί στον γρήγορο μαρasmus της.

• Γι' αυτό, ιδίως το θράδυ πρό του ύπνου, επιβάλλεται ο καθαρισμός του προσώπου σας με το άγνθ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΝΤΕΜΑΚΙΠΑΝ 'ΜΕΛΠΑΝ».

Έτσι αποφεύγετε το σπυρίνισμα, που άργά ή γρήγορα θα θλάψη άνεπανόρθωτα την επιδερμίδα σας. Μετά τον καθαρισμό χρησιμοποιήτε κρέμα Λανολίνη Μελπάν ως τροφή του δέρματος.

ΜΕΛΠΑΝ

να άβρο χέρι, δυό λουλουδια, συνδέουν την άνοιξη. Την αιώνια όμορφιά σας την εξασφαλίζουν τα καλλυντικά και τα άρώματα που σας προσφέρουν τα

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ & ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ!

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΠΛΗΡΗΣ ΚΡΕΜΑ
ΠΡΟΣΩΠΟΥ

**TOTAL
CREAM**

HARRIET HUBBARD

Ayer

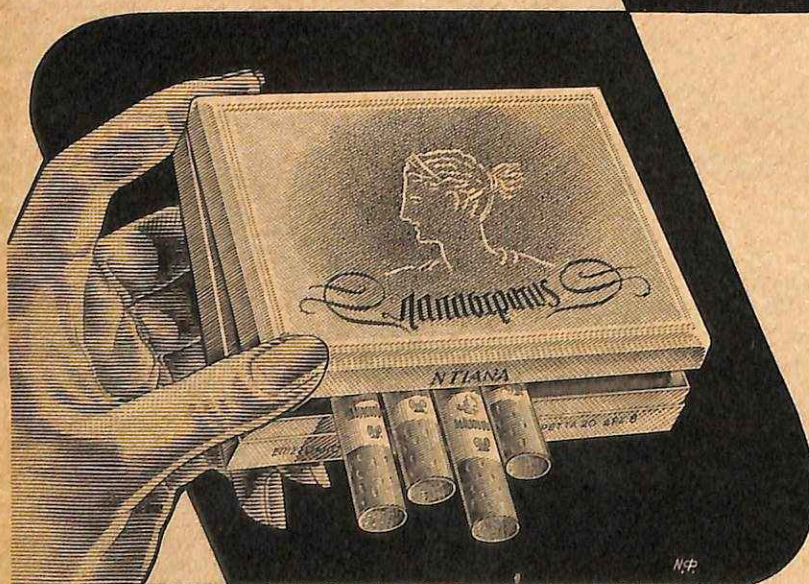
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
ΠΑΡΙΣΙ

Τό δέρμα μαραίνεται, οι ρυτίδες σχηματίζονται, η όμορφη χάνεται γιατί, μετά την εφηβεία, τα κύτταρα της επιδερμίδος ανανεώνονται με θραυότερο ρυθμό. 'Η TOTAL CREAM σάς εξασφαλίζει την ταχύτερη ανανέωση των επιδερμικών κυττάρων, χωρίς στις θρεπτικές ουσίες που περιέχει και που εισδύουν στο δέρμα χωρίς να αφήνουν λιπαρές γυαλάδες. Τό δέρμα σας, ξαναζωντανεύει χωρίς στην TOTAL CREAM, γίνεται πάλι νεανικό, απαλό και φρέσκο.

GEN. ANT/PEIA: Φ. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ, ΛΑΜΑΧΟΥ 3 - ΤΗΛ. 32936

**Μία
πρόσδετη
απόλαυσις**

ΚΟΥΤΙ
ΜΕ ΕΚΤΥΠΩΣΙ
ΓΚΡΙ

ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΥΤΙ
ΔΡΧ. 6
ΜΙΚΡΟ ΠΛΑΚΕ
ΔΡΧ. 3

σιγαρέττα

"ΝΤΙΑΝΑ"

με επιστόμιον φελλού

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Ύψος τα βιβλία

...πού μας Ξστειλαν

«Η ΜΑΘΗΣΙΣ», ΥΠΟ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΜΕΛΑΝΙΤΟΥ, ΥΦΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ Παιδαγωγικής. 'Αθήναι, 1957. Σελ. 341.
Τό νέο αυτό έμπεριστατωμένο σύγγραμμα του διευθυντού του Πειραματικού Σχολείου του Πανεπιστημίου 'Αθηνών αποτελεί μία πολύτιμη προσθήκη στην ελληνική γραμματεία και δεν πρέπει να λείπει από την βιβλιοθήκη κανενός σχολείου και κανενός εκπαιδευτικού. Είκοσι όκτω διδλία και δημοσιεύσεις έχει να παραθέσει ο συγγραφέας στα είκοσι αυτά χρόνια της άσκησής του σταδιοδρομίας, αλλά η «Μάθησις» μοιάζει να είναι από τα έργα εκείνα που μαρτυρούν μία πολυετή προπαρασκευή: απόδειξη, οι 157 τίτλοι της πλουσιωτάτης βιβλιογραφίας.
Μετά από μίαν έκτενη ιστορικήν επισκόπηση των αντιλήψεων για την μάθηση, από την αρχαία 'Ελλάδα μέχρι την έμπειριοκρατική και την υλιστική θεωρία, — με ειδικά κεφάλαια για τον 'Αριστοτέλη και τον Πλάτωνα — ο συγγραφέας αφιερώνει μία σειρά κεφαλαίων στις σύγχρονες παιδαγωγικές αντιλήψεις για την μάθηση, καθώς και στην δυναμική της και τους νόμους που την διέπουν: Της άσκήσεως, του άποτελέσματος, της συναφείας, της άφομοιώσεως, της εξαρτήσεως, της αναλογίας, της έντάσεως, του προσφάτου και της συχνότητος, της αναλύσεως και της συνθέσεως.

Τό τρίτο μέρος του διδλίου είναι αφιερωμένο στα τεχνικά παιδαγωγικά προβλήματα που είναι συνδεδεμένα με τό όλον θέμα της μάθησεως, και υπάρχει ένα ώραιότατο κεφάλαιο όπου αναλύεται η παράλληλος (μά δχι πάντοτε και ταυτόσημος) πορεία 'μαθήσεως και διδασκαλίας, μαζί μ' έναν αναλυτικό δεκάλογο των αρχών που πρέπει να τηρούνται για να είναι τα άποτελέσματα καρποφόρα κ' εύεργετικά.

'Η πρώτη αρχή, φυσικά, του δεκαλόγου είναι ότι, πριν από κάθε διδασκαλία, είναι ανάγκη να γνωρίζη καλώς ο δάσκαλος εκείνο που πρόκειται να διδάξη. 'Αλλ' υπάρχει και μία άλλη αρχή που κάνει τον αναγνώστη να σκεφθή πόσο έχει προχωρήσει η παιδαγωγική επιστήμη τα τελευταία χρόνια. «'Η μάθησις των παιδων, παρά τον ατομικόν, δέον να έχη και τον κοινωνικόν αυτής χαρακτήρα», γράφει ο κ. Μελανίτης, και αναφέρει ώρισμένα από τα μέσα τα όποια μπορεί να χρησιμοποιήση ο δάσκαλος για να εξασφαλίση αυτήν την έντονη «κοινωνική χροιά» στην διδασκαλία: Την δημοκρατική μεταχείριση των παιδιών, την παροχή σ' αυτά έλευθερίας να συνεργάζονται, την θετική παράρμηση, την άποφυγή ύβρεων, σαρκασμών και γελοιοποιήσεως του μαθητού, την δημιουργία φιλικής ατμόσφαιρας μέσα στην τάξη...
Δεν είναι θεωρίες πιά, οι αρχές αυτές. 'Εφαρμόζονται από τους φωτισμένους εκπαιδευτικούς μας, σήμερα, στα περισσότερα σχολεία μας, που έχουν όψη διαφορετική και ατμόσφαιρα άλλη από εκείνη που γνώρισαν οι πολύ παλαιότεροι.

Τό εκπαιδευτικό μας σώμα, με την άποστολή του αὐτοθύσια, με την πεισματική του προσήλωσι στο έθνικό και κοινωνικό του λειτούργημα, άνοίγει συνεχώς νέους δρόμους και νέους όρίζοντες στην ελληνική Παιδεία. Σ' αυτήν την ώραία κι άγνή προσπάθεια δεν είναι μικρή ή προσφορά της «Μαθήσεως» του κ. Νικ. Μελανίτη.

Ύψος τούς δίσκους

...πού κυκλοφορούν

...ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΕΡΙΚΟΙ ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΑΛΗΘΙΝΑ για τόν συλλέκτη. Παράδειγμα: 'Ο Α00211Λ της Φίλιπς, σέ τέσσερα «Ντιβερτιμέντα» του Μότσαρτ (άρ. 12, 13, 14, 16), παιγμένα από τό μικρό εκείνο μ' άνογο συγκρότημα πνευστών της Συμφωνικής της Βιέννης, — τό «Μπλέζερ - Καμερμούζικ Φεράίνιγκουνγκ». Τί διαύγεια, τί φινέτσα! Είναι δέβαια και τα ίδια τα έργα πρόσφορα, μα αυτή η άπόστασις του ήχου, και μάλιστα με πνευστά, προϋποθέτει μία μακράνια παράδοση και μίαν ιδιόζουσα τεχνική, βασισμένη όχι μόνον σε μίαν έντατική προπαίδεια, αλλά και σε μία βαθύτερη ψυχική καλλιέργεια.

Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ «ΦΙΛΙΠΣ» ΥΠΑΡΧΕΙ Κ' ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ δίσκος που άξίζει την προσοχή μας: 'Ο Α00245Λ, με έξη «Τρίο» του Κλαμέντι (No 1, 2, 3, 6, 32)1 και 32)2), και με έκτελεστās τό Τρίο ντι Μπολζάνο, που τόσο σπάνια συναντούμε σ' έγγραφές.

ΟΙ ΠΙΣΤΟΙ ΤΟΥ ΠΙΑΝΟΥ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΑ ΤΟΥ ΣΟΠΕΝ, ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ευκαιρία να θεμελιώσουν την συλλογή τους πάνω σε 2 «Ρεσιτάλ» έξαιρετικής έπιλογής. Τό πρώτο, με τόν Κάρ ντε Γκρότ, περιλαμβάνει μία «Μπερσέ» (έργο 57), τρεις από τις ώραιότερες «Σπουδες», μία Μαζούρκα και μία «Νοκτύρν», τρεις από τις ώραιότερες «βάλς». 'Η δεύτερη έγγραφή με τόν Ούνισκου, έχει ίσως μία μεγαλύτερη άμοιογένεια: Πέντε Μαζούρκες και τρεις Νοκτύρν. Και υπάρχει, φυσικά, ξεχωριστή, η «Μεγάλη Βάλς» σ' έναν ώραιότατο δίσκο ύψηλης πιστότητος, τόν 400000ΑΕ.

ΣΤΗ ΣΕΙΡΑ ΑΥΤΗ Η ΕΛΛΑΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕΤΑΙ ΠΑΛΙ ΑΠΟ ΤΟΝ Σκαλκώτα, με τόν ίδιο εκείνο δίσκο (τόν Ν00247Λ) που, έκτός από τούς χορούς, περιλαμβάνει την Πασακάλια (έργο XV) από τα «32 κομμάτια για πιάνο», και την «Σουίτα» για πιάνο No 4 (1936).

ΚΑΖ

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

δομάδες), αυτή τη φορά δεν ήταν δυνατόν να συγκρατήσω τόν ένθουσιασμό μου. 'Αλλά και κάτι άλλο, μία φιλική παρατήρηση, που δημιουργήθηκε από την τακτική παρακολούθησή. Γιατί ν' άπασχολής τόσες πολύτιμες σελίδες με τις άμφιβόλου επικαιρότητος πονηριές των «στάρ» για να ξεγελάσουν τόν έφορο! Και όμως αυτές οι σελίδες θα μπορούσαν να είναι μία προσφορά στην ελληνική επικαιρότητα και ζωή. Και μία παράκληση: Στη στήλη των διδλίων, μαζί με όλες τις άλλες πληροφορίες που δάξεις, γιατί δεν έχει θέση και η άξια τους; 'Αλήθεια, γιατί η καλή συνήθεια της γειτονικής στήλης των δίσκων έσταμάτησε;».

Μαρίκα Παπαδημητρίου
'Αγ. Νικολάου 47, Γλυφάδα

Θαυμαστικά και παράπονα: Και τα δυο δεκτά, ευχαρίστως. Τα δεύτερα όμως με κάποια επιφύλαξη. Δεν θα πρέπει να έχετε παράπονο από τα επίκαιρα ρεπορτάζ των ΕΙΚΟΝΩΝ. 'Αλλ' είναι αναγκαίο να προσάλλωνται όλα τα θέματα —σοβαρά και μη' ελληνικά και ξένα— και να ικανοποιούνται όλοι οι αναγνώστες μας. 'Η παράκληση για την τιμή των διδλίων θα γίνη. Γιατί «σταμάτησαν» οι δίσκοι; Μόνο σε μερικά τεύχη παραλείφθηκαν. Συνεχίζονται, όμως, όπως θα προσέξατε.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

«Να μερικές παρατηρήσεις μου έπάνω στην ύλη των ΕΙΚΟΝΩΝ. 'Από τα μυθιστορήματά σας όλα τα άστυνομικά, άρχίζοντας από τό «Τρομερό μυστικό» της Χόλλυ Ρόθ, έως τό τελευταίο της 'Αγκάθα Κρίστι είναι έξαιρετικά ενδιαφέροντα. 'Όσο για την «'Εμμα» και τό «Παιδί με τό δελφίνι», τό λιγώτερο που μπορώ να πω είναι σχαλά πρό παντός τό τελευταίο, του όποιου η ύπόθεση ήταν άσημαντή και γνωστωτάτη, και δεν δικαιολογούσε καθόλου την έκλογή του. Χάθηκαν η Δάφνη ντι Μωριέ, ο Σώμερσετ Μάω, ο Χεμινγκουάι και τόσοι άλλοι γνωστοί και έκλεκτοι μυθιστοριογράφοι: 'Όπως δήποτε η δημοσίευση μυθιστορημάτων δεν πρέπει να σταματήσει, όπως προτείνει κάποιος αναγνώστης, αλλά να είσαστε άπλως έκλεκτικώτεροι. Κι αν ο φίλος σας δεν μπορή να τα διαβάξη σε συνέχειες, ως περιμένη να τελειώσουν για να τα διαβάξη όλόκληρα, όπως κάνω και έγω.

Μ' άρέσουν έξαιρετικά οι συνεργασίες της Ροζίτας Σάκου και του Βάσου Μίγκου, και δώστε τους τα συγχαρητήριά μου.».

Νίκος Κονταξής
Λαοδάμαντος 2 ('Αθήναι)

Πάντα ευχαριστούμεθα όταν οι αναγνώστες μας κάνουν παρατηρήσεις, γιατί αυτό δείχνει πως οι ΕΙΚΟΝΕΣ διαβάζονται προσεκτικά. 'Εξ άλλου, αυτές είναι και ο σκοπός αυτής της στήλης: Να προσάλλη τις γνώμες των αναγνωστών —τις λογικές δέβαια— και να φανερώνονται οι επιθυμίες τους. Για τα μυθιστορήματα ίσως να έχετε δικιο —όχι δέβαια έως «σασαλά» — αλλά για τό «Παιδί με τό δελφίνι» υπήρχε η επικαιρότητος του «γυρίσματος» της 'Υδρας κλπ. Διαδιδάστηκαν τα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 7

γκρέκα

**ΥΦΑΣΜΑΤΑ
Ζωορμιά**

Μία έξαιρετική
συλλογή
στά πιο μοντέρνα
σχέδια.

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Ήλιος τούς ξένους

...που μ'ας έπεσκέφθησαν

ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ, ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ ΚΑΝΕΝΑΣ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ εκφράστηκε με θαυμασμό για τον όρασμό της ανοικοδομήσεως και της αναδημιουργίας που παρατηρείται σ' όλη την πρωτεύουσα. Στην ακολουθία του πρεσβευτού Ρίτσαρντς, π.χ., ήταν ένας παλιός δημοσιογράφος του «Ασσοσιέιτεντ Πρές», ο κ. Κίνγκ. Είχε βρεθεί στην Αθήνα, για τελική φορά, τον καιρό του Δεκεμβριανού κινήματος, το 1945, και τώρα που ξαναβρέθηκε δεν έπιστευε στα μάτια του. Άλλα και ένας άλλος από τους συμβούλους του κ. Ρίτσαρντς, ο κ. Μέρυλ, που το μάτι του έχει ασκηθεί να βλέπει άμέσως τα σημεία προόδου πραγματικής, σ' όλες τις χώρες που επισκέπτεται, και να τα ξεχωρίζει από τυχόν ξεγελαστικές επιδείξεις αναδημιουργίας, στις ιδιωτικές συνομιλίες του άφηνε να ένονηθι ότι η Αθήνα δίνει τη στιγμή αυτή την εικόνα μιάς πρωτεύουσας που έτοιμάζεται για μια λαμπρή εποχή.

Και έτοιμάζεται, πράγματι. Τα ξενοδοχεία μας σφύζουν από κίνηση, τα κέντρα είναι γεμάτα από περιηγητές, τα μεγάλα μας υπερκαένια φέρνουν συνεχώς όμογενείς, τα αεροπλάνα στο αεροδρόμιο του «Ελληνικού» ξεφορτώνουν συνέχεια τους επισκέπτες. Όσοι να καταταλάξουν οι «Αχέτανες», —νατί οι αδελφοί τους, οι «Γκίκανες», με τόν δικό τους πατριωτισμό, με τις δικές τους δωρεές, με τις δικές τους ώρες εργασίας. (Κρίμα —γιατί καταργήθηκε και εκείνο το ωραίο έθιμο των πιλημάτων με τις φούντες, που έδινε, πριν από τον πόλεμο, μιά ξεχωριστή γραφικότητα σ' αυτές τις αφίξεις;) Κι ώσπου να τελειώσει το Συνέδριο της Πολιτικής Αεροπορίας, —που, χάρη στους οργανωτές του, σημειώσε τέτια επιτυχία, — να το Συνέδριο των Αποφοίτων της Ακαδημίας Διεθνούς Δικαίου της Χάγης, που έδωσε την ευκαιρία σε τόσους εκπροσώπους του νομικού μας κόσμου να θροθούν μαζί, ν' ανταλλάξουν τις αναμνήσεις τους, να έπεκταθούν σε ατέλειωτες συζητήσεις θεωρητικές που τόσο συντείνουν με τον καιρό στην προώθηση πλήθους έκκρεμών διεθνών ζητημάτων.

Έχει ασκηθεί πλέον η Αθήνα να δέχεται μεγάλες ομάδες και διενείες προσωπικότητες. Όσοι να σήσουν οι έντυπώσεις της έπισκέψεως του αρχηγού του ΝΑΤΟ και των έπιτελών του, να η έπίσκεψη του γερουστατού Χάμφρεϋς, —άλλος ένας κρίκος στην αλυσίδα της έλληνας αμερικανικής συνεργασίας. Και ώσπου να αναχωρήσει ο δήμαρχος της Μόσχας, άλλες έπίσημες έπισκέψεις δημάρχων αναγγέλλονται: Τών δημάρχων των αμερικανικών πόλεων, που, όπως και πέρσι, έτοιμάζονται να μ'ας έπισκεφθούν και πάλι, σε μιά μεγάλη αντιπροσωπευτική ομάδα. Βέβαια, υπάρχουν και έπισκέψεις ούσιαστικώτερης σημασίας: Ο νέος γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ, π.χ., ο πολυς Βέλγος πολιτικός κ. Άνρϋ Σπάακ, έχει κι αυτός θαυμάσιες αναμνήσεις από την προηγούμενη έπίσκεψη του στην πόλη των Αθηνών και με την πείρα του στην αντιμετώπιση κρίσιμων καταστάσεων είναι φανερό ότι θ' αποτελέσει παράγοντα — άγνωστο αν θα είναι ευνοϊκός — του Κυπριακού ζητήματος.

Ο κ. Σπάακ, όπως ξέρουν όσοι έχουν συνεργαστεί μαζί του, είναι ο τύπος του διανοούμενου που του άρεσει ν' ακούει πολλά και να μιλάει λίγο. Έχει ένα δικό του, ιδιότυπο σύστημα εργασίας, που συνίσταται στην ταξινόμηση όλων των απόψεων, σε χωριστές μικρές εκθέσεις, και κατόπιν στην αντιπαραβολή τους, με την βοήθεια ενός μικρού τριμελούς έξασκημένου έπιτελείου, που παίρνει μαζί του σ' όλα τα ταξίδια του. Στις έπισκέψεις έπίσης, προτιμάει να μιλάει πάντα τελευταίος, —και, όταν δη την άτμόσφαιρα κάπως τεταμένη, έχει ένα πλήθος μικρών κλασικών άστερων με τα όποια άφοπλίζει —έστω και προσκαίρως— τους συνομιλητές του...

Ήλιος τις εκθέσεις

...που πρόκειται να γίνουν

Τον έρχόμενο Οκτώβριο, στις αίθουσες του Ζαπτείου, οι Αθηναίοι θα έχουν την ευκαιρία να έπισκεφθούν την «Έκθεση του σύγχρονου σπιτιού», που θα διοργανώσει η «Τεχνική Οργάνωση Αθηνών».

Οι διοργανωτές της Έκθεσεως σκοπεύουν να δώσουν στο κοινό μιά πλήρη εικόνα, θεωρητική και τεχνική, όλων των θεμάτων που έχουν σχέση με το σπίτι.

Τα εκθέματα θα συνδυάζονται κατά διαφόρους τρόπους, προβάλλοντας έτσι ποικίλες λύσεις των πολυάριθμων προβλημάτων που άπασχολούν συνήθως μιά οικοδέσποινα. Θα υπάρχει μιά άπάντηση σε όλα τα έρωτηματικά που άφορούν την διαρρύθμιση της οικογενειακής έστιας, την τελειοποίηση των άνέσεων και τη διακόσμηση της.

Παράλληλα θα καταβληθεί προσπάθεια, την όποια θα ένσχυσουν γνωστοί Έλληνες αρχιτέκτονες, να παρουσιασθι στο κοινό κάθε τι που άφορα την σύγχρονη έλληνική αρχιτεκτονική και να προταθούν λύσεις για τα προβλημάτια της. Αρχιτεκτονικές μελέτες, σειρά διαφανιστικών διαλέξεων και η έκθεση φωτογραφιών και εικόνων, θα συμβάλουν στην κατανόηση των προβλημάτων και των τάσεων της αρχιτεκτονικής μας.

Ένα τμήμα πάλι της Έκθεσεως θα αφιερωθι στην εξέλιξη των συναφών με την άνεση του ανθρώπου αντικειμένων και έπιπλων, από τους αρχαίους χρόνους ως την εποχή μας.

Τέλος, στην Έκθεση θα υπάρχει και «Βιβλιοθήκη υλικών» Σ' αυτήν οι ενδιαφερόμενοι θα μπορούν να έχουν κάθε είδους πληροφορίες και να σχηματίσουν δική τους αντίληψη για τον τρόπο κατασκευής των αντικειμένων που έχουν σχέση με το σπίτι και το νοικοκυριό και να μάθουν πολλά για την χρησιμότητα ενός είδους ή υλικού.

Χειρωνακία

12. Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΕΣ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Η γραμμή του Ηλίου, που λέγεται και γραμμή της Τυχής, της Καλλιτεχνικής Δόξας ή του Απολλωνίου, άνοιάζεται έτσι απ' το άστρο Ηλίου, που συμβολίζει στη μυθολογία το πνέυμα, το ιδέωδες, τη δόξα, την τέχνη, την ομορφιά.

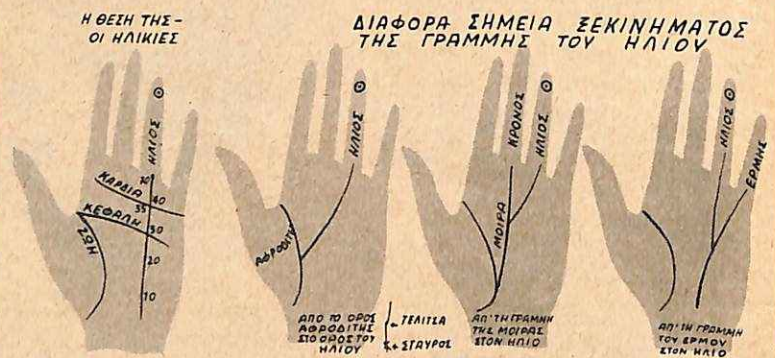
Ας σημειωθεί ότι το δάχτυλο του Ηλίου είναι ο παράμοσος.

Η γραμμή του Ηλίου μας πληροφορεί για τις ιδεολογικές μας φιλοδοξίες, τους σκοπούς μας, την έπιθυμία μας ν' άνωμαθούμε, να γίνουμε διάσημοι, ν' άκτινοβολήσουμε, να προδοήσουμε, ν' άποκτήσουμε προσωπικό μαγνητισμό, να πετύχουμε, να δοξατούμε. Σχετίζεται και με την ιδεαλιστική ευαισθησία. Από Ιατρικής άπόψεως, ενδιαφέρει τη λειτουργία της όράσεως, το στομάχι και την καρδιά.

ριπλανήσεις. Χρειάζεται προσοχή στα δυστυχήματα που προέρχονται από φωτιά κι από σφαίρες. Η θέση αυτή έννοει ιδιαίτερα τους στρατιωτικούς, οδηγεί στη δόξα, στη διασημότητα χάρη στα άθλητικά ή πολεμικά κατορθώματα.

4. Όταν φεύγει απ' το Όρος του Άρεως και φτάνει εις το Όρος ή το δάχτυλο του Ηλίου (παράμοσος), άποτελεί ένδεικτικό θελήσεως, ενεργείας, έπιμονής, και λέγεται έπίσης Γραμμή της Φιλοδοξίας. Οδηγεί στην έπιτυχία με την προσωπική άξια, και μάλιστα χωρίς πολλή προσπάθεια. Αυτό το σημάδι είναι ευνοϊκό για τους καλλιτέχνες, τους άθλητάς, τους ρήτορας, τους δικηγόρους και για όλα τα επαγγέλματα που χρειάζονται δράση.

5. Όταν αρχίζει πάνω απ' τη γραμμή της Καρδιάς, ή έπιτυχία άργεί. Αυτή ή θέση έπηρεάζει την ποι-

ΘΕΣΗ: Αρχίζει συνήθως πάνω απ' τον καρπό, στη βάση της παλάμης, λίγο πιο πέρα απ' τη γραμμή της Μοίρας, και φτάνει, διασχίζοντας κάθετα την παλάμη, ως τον παράμοσο, ή στο Όρος του Ηλίου.

ΗΛΙΚΙΕΣ: Η γραμμή δείχνει την εξέλιξη ως τα δέκα χρόνια μέχρι τη μέση της παλάμης. Ως τα 20, στο ύψος της γραμμής της Κεφαλής, 30 - 35, ανάμεσα στη γραμμή της Κεφαλής και τη γραμμή της Καρδιάς. Πάνω από 40, ψηλότερα απ' τη γραμμή της Καρδιάς (έλεπε σχεδίο).

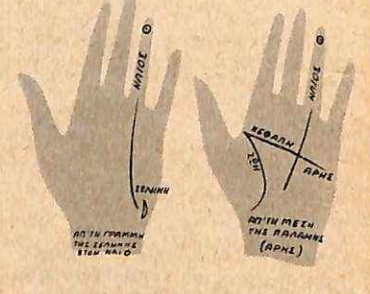
Σπάνια αυτή ή γραμμή είναι καλοσηματισμένη. Τις περισσότερες φορές είναι άνωμακτη, πράγμα που σημαίνει ότι το άτομο θα πρέπει να υπολογίσει κυρίως στην προσπάθειά του προσάθεια παρά στην καθαρή τύχη.

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΞΕΚΙΝΗΜΑΤΑ:

1. Όταν αρχίζει απ' το Όρος της Αφροδίτης, θα πη πως ή αγάπη θα έμπνευση την τέχνη ή την έπιτυχία. Αυτή ή ένδειξη είναι περίφημη για τους διπλωμάτες, τους τραγουδιστάς, τους ήθοποιούς, και σημαίνει μακροχρόνια καριέρα, με πλήρη έπιτυχία και μεγάλη φήμη. Δείχνει έπίσης πως ο κάτοχος της θα πάρει τιμητικούς τίτλους, θα γίνει δεκτός σ' όλες τις Αύλες, στην ύψηλη κοινωνία. Τέτοιες γραμμές ελχονται ο Βίκτωρ Ουγκώ, ο Φρεντερίκ Λεμαίτρ, ή Ύδων Πρεντάν κ. ά. Μερικές φορές ύπασχεται άθανασία.

2. Όταν αρχίζει απ' το Όρος της Σελήνης, ή γραμμή του Ηλίου είναι ευεργετική. Έννοει τους ποιητάς, τους φιλόλογους, τους ήθοποιούς, και σημαίνει πως ή φαντασία συνδυάζεται με την τέχνη. Πρόλογε έπίσης θέσεις στο έξωτερικό, κ' είναι πολύ καλό σημάδι για τους έξερεινιστάς κι όλους τους παίκτας.

3. Όταν ξεκινά απ' τη μέση της παλάμης (Όρος του Άρεως), σημαίνει ταρογμένη ύπαρξη, αλλά κ' έπιτυχία έπειτα από άγώνες και πε-

ητική δύναμη που προέρχεται απ' την καρδιά, που δίνει γενναϊότητα και όλκο.

6. Αν ύπαρξη ένα τρίγωνο, με βάση τη γραμμή της Καρδιάς, και που οι δυο άλλες πλευρές του αρχίζουν απ' τη γραμμή της Καρδιάς, αυτό δείχνει διπλωματία, έξυπνάδα, ταιλέντο στις υποθέσεις της καρδιάς.

7. Όταν αρχίζει απ' τη γραμμή της Κεφαλής, δείχνει θέληση, άρριθε θυσία, αλλά κι άνάγκη άπασχολήσεως με την Τέχνη.

8. Όταν αρχίζει απ' τη γραμμή του Έρμη, δείχνει διαίσθηση, ψυχολογική ικανότητα, δυνατότητα έμπνευσης χρησιμοποίησεως του ταλέντου εκείνου που την έχει.

9. Όταν αρχίζει απ' τη γραμμή της Μοίρας, σημαίνει άνοδο με σοβαρή εργασία, με μελέτες έπηρεασμένες απ' το ιδέωδες κι από την τέχνη. Υπάρχει συνεχής προσπάθεια βελτιώσεως. Αυτό το σημάδι δείχνει ήλιο φύσει —ή μιά στοχαστική, βαθιά σοβαρή, και την άλλη φιλόδοξη κ' έθληση. Οι σοφοί, οι μεγάλοι έργατά της έπιστήμης έχουν αυτό το σημάδι. Πετυχαίνουν έπειτα από χρόνια σκληρών άγώνων.

ΛΟΥΙΣ ΣΑΞΑΝΙΟΛ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η γραμμή του Ηλίου — Β' μέρος.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η κ. ΖΟΥΖΟΥ ΓΑΖΗ, μιά από τις μοναδικές έρμηνεύτριες του εκφραστικού χορού στην Ελλάδα, σ' ένα ωραίο άλμα που συλλαμβάνει ο φωτογραφικός φακός του κ. Άρη Καζάκη. Για την κ. Γαζή που θρόσκει καιρό ν' άσχοληται δημιουργικά με την ύψηλή της τέχνη και να είναι, παράλληλα, ή σπορική και άφωστωμένη μητέρα τεσσάρων παιδιών δημοσιεύουμε στο ίδιο αυτό τεύχος ένα τεχνοκριτικό σημείωμα της κ. Κούλας Πρόδοικα. Η κ. Πρόδοικα έπωφελεται της ευκαιρίας για να τονήσει τη σημασία και την προσφορά του εκφραστικού χορού στην καλλιτεχνική ζωή της χώρας μας. Μεγάλη προσφορά, ένα σημαντικό μέρος της όποιας, όφειλεται άσφαλώς στην κ. Ζουζού Γαζή, που με την ιδιαίτερη έπιδόσή της έδωσε ζωηρούς τόνους, σ' αυτήν την μορφή της χορευτικής τέχνης, στην Ελλάδα. Μιάς χορευτικής τέχνης —του εκφραστικού χορού— που έγνωρισε, έκτος από τους έπαίρους και έπικροίσεις έι μερους εκείνων που, φανατικά και έπιμονα, μόνο το μπαλέτο δέχονται σαν ιδέωδη μορφή χορού.

Από το τεύχος αυτό αρχίζει ή δημοσίευση του καταπληκτικού μυθιστορήματος

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ

της Μ. G. EBERHART

Η δραματική εξέιστόρηση ενός εγκλήματος και μιάς μεγάλης, κρυφής αγάπης

Ένα άκόμπ έκλεκτο άνάγνωσμα από το τεύχος αυτό

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια από σελ. 5)

συναρτηρήρια καταλλήλως και έχετε το «εύχαριστώ» τους.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ

«... Βρίσκω πως λείπουν πολύ τα ενδιαφέροντα άρθρα έπιστημονικού και έγκυκλοπαιδικού περιεχομένου, Ι-δώς όσον άφορά τα έλληνα φυτά και άλλα προϊόντα για τα όποια έμείς οι Έλληνες φαινόμαστε πάντα άκαταπότιστοι άπέναντι στους ένους που μας έπισκέπτονται...».

Ζ. Μαυρογένης (Κηφισιά)

Όρθότατα. Η άγνοια όλων μας σχετικά με τα στοιχειώδη όνόματα φυτών, ψαριών, πουλιών κλπ., στον τόπο μας, είναι παρορμωδής. Άλλά μέσα στα κύματα της ύλης επικαιρότητας, που μας κατακλύζουν, και τόν περιωρισμένο άκόμα αριθμό τών σελίδων μας, που να βρεθι χώρος για να εγκαινιάσουμε το θεάρεστο αυτό φροντιστήριο. "Ι-σως έν καιρό...

Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ

Ός πότε πια θα κρατάς αυτήν την άνωνυμία; Δέν έχει κανένα νόη-

μα, διότι άφού έχεις άποκτήσει τόσους φίλους είναι καιρός πια να μ'ας άποκαλύψις το όνομά σου. Λοιπόν το καλύτερο που έχεις να κάνεις —καθώς και ο INDEX— είναι να μ'ας ικανοποιήσης την έπιθυμία μας. Όσο για το περιοδικό, είναι κάτι που έλειπε βέβαια από την Έλλάδα, αλλά όμως πρέπει όχι να άρέσει μόνο στους μεγάλους άναγνώστες του, αλλά και στους μικρότερους. Δηλαδή, θέλω φωτογραφίες από τα πάρτυ μας —που δόξα σοι ο Θεός είναι πολλά— από έπιδείξεις μπαλέτου, από άγώνες τένις και ένα μεγάλο ρεπορτάζ με φωτογραφίες τών καλύτερων κολυμβητών μας και τών «ελπίδων» της κολυμβήσεως. Έπίσης ένα έξωφυλλο με την Σοράγια και κάτι για τόν Μαυρέα. Και έπειδή κτυπάς την δημοσίευση αρχικών, ύπογράφω φαρδεια-πλατεία, έχουσα —πως λές— έπίγνωση τών δικαιωμάτων της πολίτου.

Άμαλία Σταματίου Χούλη
Σκουφά 30, Αθήνα.

Έτσι μπράβο! Υπογραφή, φαρδεια-πλατεία. Οι ΕΙΚΟΝΕΣ βασίζονται στους ένους, κ' είναι πάντα κοντά τους. Βεβαίως και θ' άσχοληθούμε με το κολύμπι

Η Μπύρα είναι λό πιο λογωλικό απ' όηα λά πολά!

Οι έπίσημες άναλύσεις του Έπιστημονικού Ίνστιτούτου Διαιτητικής τών Παρισίων ("BIERE ET SANTÉ", σελ. 28) άποδεικνύουν ότι 1 κιλό μπύρας (2 μπουκάλια) είναι:

Πλούσιο σε ΦΩΣΦΟΡΟ
όσο ένα ωραίο μπαρμπούνι

Πλούσιο σε ΠΑΝΘΕΝΙΚΟ ΑΣΒΕΣΤΙΟ
όσο 3 γραμ. Βασιλικού πολτού

Πλούσιο σε ΒΙΤΑΜΙΝΗ Β2
όσο ένα μεγάλο ποτήρι γάλα

Πλούσιο σε ΒΙΤΑΜΙΝΗ Π Π
όσο ένα μπουτί κόττας

Πλούσιο σε ΒΙΤΑΜΙΝΗ Β6
όσο ένα καλό μπιφτέκι

Έπί πλέον, ή μπύρα περιέχει 46 άκόμη θρεπτικά στοιχεία άπαραίτητα για την υγεία.

Η μπύρα καθιστά τόν οργανισμό ισχυρόν, όταν πίνεται κατά την διάρκειαν του φαγητού και κάθε φορά που διψάμε. Από σήμερα πίνετε τακτικά μπύρα, τόν ποτό τών δυνατών λαών. Προσφέρετε και στους φίλους σας. Γευστική και θροιστική, ή μπύρα είναι μιά πραγματική άπόλαυσι.

Μπύρα ΦΙΞ

ΤΟ ΠΙΟ ΤΟΝΩΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΙΟ ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΟ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΠΟΤΑ

και τους πρωταθλητάς (και, φυσικά, με τις πρωταθλήτριες) της κολυμβήσεως. Όσο για την δική μας άνωνυμία, δέν έχετε δικαίωμα: έγω «μαί έγω και ο INDEX είναι δ... INDEX, πρόσωπα άπολύτως ύπαρκτά και —μεταξύ μας— πολύ γειτονικά σας.

ΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

«Γιατί στο «Εδω κ' Έκει» δέν βάζετε και άνέκδοτα για ζωντανά πρόσωπα που ζουν στην Αθήνα, πολιτικούς, π.χ. και ήθοποιούς; Τόσα και τόσα κυκλοφορούν, από στόμα σε στόμα, μα δέν φάνουν πάντα ως έμας που ζούμε στην έπαρχία...».

Γ. Χ. Β. (γεωμόνος)
(Μαγνησία)

Τα καλύτερα άνέκδοτα, το ξέρετε, είναι εκείνα που δέν γράφονται —άλλά κι απ' αυτά που γράφονται βρίσκει κανείς τόν μπαλέ του αν τα άποδόση σε συγκεκριμένο πρόσωπο. Ίδανικό, βέβαια, θα ήταν να είχε τόν περιοδικό μας μιάν ειδική σύμβαση άποκλειστικότητας με άνεγνωρισμένους εύφωλόλογους σαν τόν κ. Παπαδρόση ή τόν κ. Μαρκεζίνη, ώστε να μην πηγαίνουν

χαμένα τα όσα πολλά και ώραία λένε κατά τόν διάστημα της μέρας. Άλλά ύπάρχει μιά δυσκολία: Τό ύψος. Και αυτό δύσκολα άποδίδεται πάνω στο δημοσιογραφικό χαρτί...

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

«... Τί είναι τόν σωστό; «Όσον άφορά εις τόν Τάδε;» «Έδον άφορά τόν Τάδε;» Έχω συνεχώς προστριβές με τόν προϊστάμενό μου πάνω σ' αυτό τόν ζήτημα... Μόνον τα αρχικά, παρακαλώ, έάν μου άπαντήσετε...».

Θ. Θ. Ι. ("Αρτα)

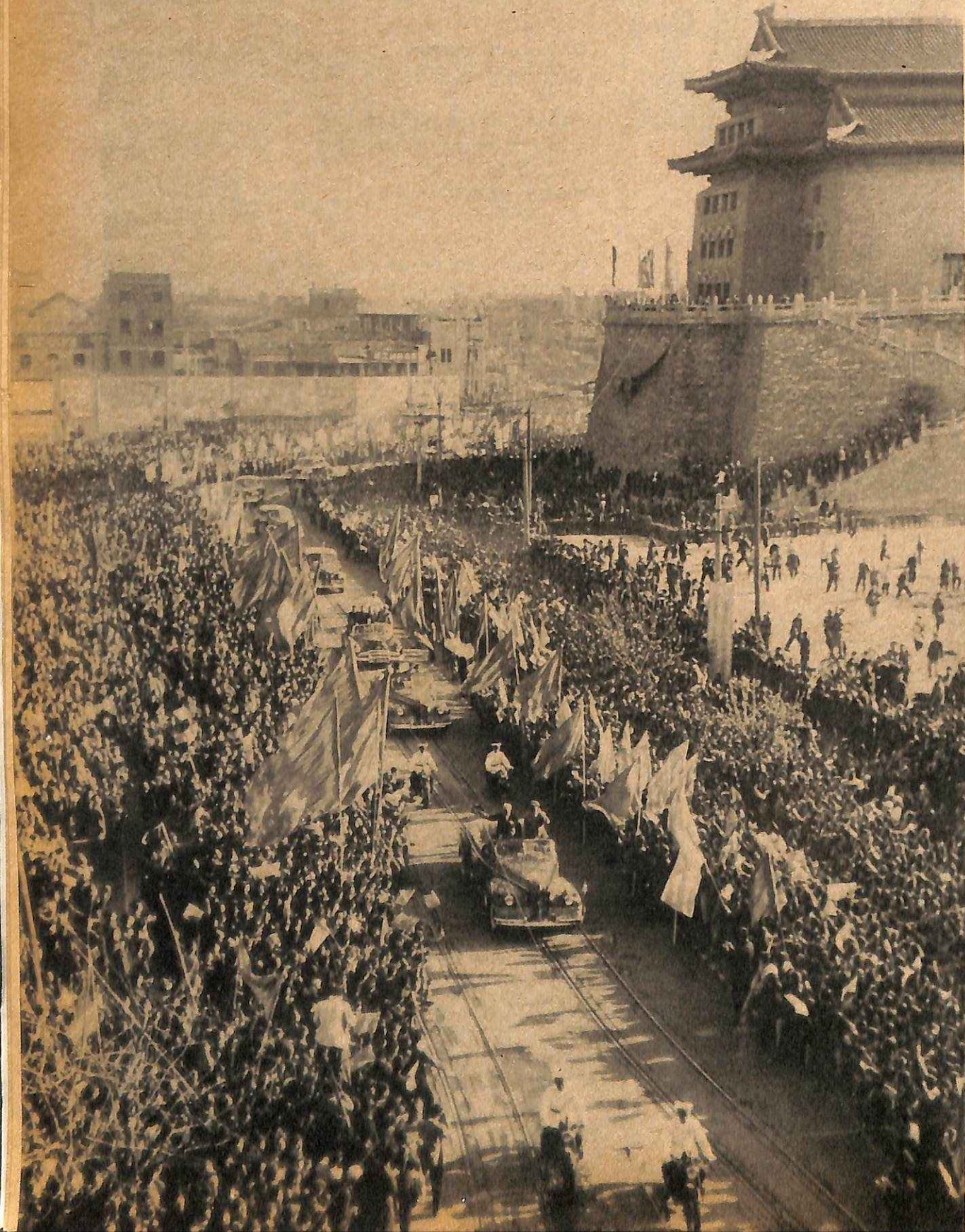
Τό όρθον —φω— δέν είναι πάντα και τόν σύνθετος. Στην καθημερινή όμιλία έχει έπικρατήσει να συντάσσεται τόν άκόρην άμέσως (π.χ. «δέν με άφορώ»), κι αν λέγαμε «δέν άφορά εις έμέ» θα έθεωρείτο λογιστικώδες. Στά έγγραφα, όμως, νομίζω πως άκούη έπικρατεί ή όρθη μορφή, (άφορά εις...), και φαίνεται να έχη δικαίό ο προϊστάμενός σας.

Ο ΒΟΡΟΣΙΛΩΦ ΜΕΙΔΙΑ...

ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΚΙΝΕΖΟΙ ΑΠΕΘΕΩΣΑΝ ΤΟΝ ΣΥΜΒΟΛΙΚΟΝ ΗΓΕΤΗ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΑΝΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ «ΕΡΥΘΡΩΝ ΚΙΤΡΙΝΩΝ». — ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ, ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ, ΕΝΑΓΓΑΛΙΣΜΟΙ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΕΤΗ ΣΧΕΔΙΑ

Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΠΕΚΙΝΟΥ ΕΠΕΥΦΗΜΗΣΕ Μ' ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ ΤΟΝ ΚΛΙΜ ΒΟΡΟΣΙΛΩΦ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΜΑΟ

Διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν εἰς Κίναν, Ῥώσος ἀρχηγὸς καὶ τοῦ ἐπισκέπτεται ἐπίσημῶς διὰ πολὺήμερον ἐπίσκεψιν τοὺς ἰθύνοντας τοῦ Πεκίνου. Ὁ πρόεδρος τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, ὁ γιγαίος στρατάρχης Κλίμ Βοροσίλωφ, εἰς ἐκ τῶν ἐλαχίστων ἐπισκεπτῶν τῆς παλαιᾶς φρουρᾶς τῶν μπολσεβίκων τῆς ἐποχῆς τοῦ Λένιν, ἐπραγματοποίησε μίαν θριαμβευτικὴν περιοδείαν ἀνὰ τὰς κινεζικὰς πόλεις, ὅπου αἱ ἀρχαὶ καὶ ὁ λαὸς τοῦ ἐπεφύλαξαν ἐξαιρετικῶς μεγαλοπρεπὴ ὑποδοχὴν. Ἐνώπιον ἐκατοντάδων χιλιάδων ὁ πρόεδρος τῆς Κίνας Μάο-Τσέ-Τούγκ ἐνηγκαλίσθη τὸν Ῥώσον προσκεκλημένον του, ἐπιθυμῶν οὕτω νὰ διατρανώσῃ τοὺς ἀρρήκτους δεσμοὺς τῶν δύο χωρῶν. Βεβαίως δὲν πρέπει νὰ λησμονῇται ὅτι ὁ πρόεδρος Βοροσίλωφ δὲν εἶναι ἐκ τῶν πραγματικῶν ἰθύνοντων τῆς χώρας του καὶ ὅτι τὸ λειτουργήμα εἶναι τιμητικὸν χαρακτήρος. Ἀλλὰ τὸ γεγονός ὅτι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ κράτους καὶ ἐπὶ πλεόν προσωπικότης τοῦ θρύλου τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπανάστασεως, προσδίδει συμβολικὴν σημασίαν εἰς τὴν ἐπίσκεψιν του.

Μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Βοροσίλωφ καὶ τὸν ἐνθουσιῶδη καὶ θερμὸν τόνον τῆς ὑποδοχῆς του, οἱ Κινέζοι ἰθύνοντες ἐπιθυμοῦν νὰ τοῖσιν τὴν σημασίαν ποὺ ἀποδίδουν εἰς τὴν ρωσικὴν φιλίαν, καὶ νὰ καταδείξουν πρὸς τὴν δυτικὴν κατεύθυνσιν ὅτι οὐδεμία ψυχρότης ὑφίσταται μεταξύ τῶν δύο χωρῶν. Ἀπὸ ρωσικῆς πλευρᾶς ἐπίσης ὑφίσταται ἐντονος ἀνάγκη, ἰδίως μετὰ τὰ οὐγγρικά, ἐπιδείξωσ πρὸς ἐχθροὺς καὶ δορυφόρους τῆς ἀδιατάρακτου συνεκτικότητος καὶ στερεότητος τῆς ρωσοκινεζικῆς συμμαχίας, διότι ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις σήμερον, εἴπερ ποτε ἄλλοτε, ἔχει ἀνάγκη τῆς Κίνας. Εἶναι μὴ ἀνάγκη μακρὰς πνοῆς, διότι ἡ Κίνα ἀποτελεῖ διὰ τὴν ΕΣΣΔ ἕνα ἰσχυρὸν ἔρεισμα εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς κατὰ τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ ταυτοχρόνως ἕνα ἀποτελεσματικὸν κάλυμμα εἰς τὸ ἀσιατικὸν πλεονέκτημα. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἐνδοκομμουνιστικὰς σχέσεις ἔχει ἐξέχουσαν σημασίαν, ὅσον ἡ ἀντιπαρὰ τὴν ΕΣΣΔ ἐχρεϊάσθη τὴν ἐπέμβασιν τῆς Κίνας διὰ νὰ ἐπιβληθῇ ἰδεολογικῶς καὶ πολιτικῶς τῶν δυσφορούντων δορυφώρων καὶ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων τῆς Δύσεως. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἡ ἀπόφασις τῆς 20ῆς Μαρτίου ἐ.ε. τῶν Κινέζων κομμουνιστῶν διὰ τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζεται ὅτι ἡ ΕΣΣΔ ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τοῦ διεθνoῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος, προσέφερε μίαν ἀνυπολόγιστον ὑπηρεσίαν εἰς τὸ κλονισμὸν ἰδεολογικῶν κύκλων τῶν Σοβιετικῶν μετὰ τὴν ἀποσταλινολογίαν.

Ἡ ἰσοτιμία συνεργασίας — μία καρποφόρος πολιτικὴ

Ἡ Κίνα, ἐξ ἄλλου, ἡ ὁποία κατὰ τὴν σταλινικὴν περίοδον εὕρισκετο εἰς σχέσιν ἐξαρτήσεως πρὸς τὴν Ῥωσίαν διότι εἶχε ἀνάγκη νὰ στερεώσῃ τὸ καθεστῶς τῆς, αἰσθάνεται σήμερον ὅτι ἡ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων τὴν ἀγεί ἀφεύκτως πρὸς τὴν ἰσοτιμίαν συνεργασίας, ἀλλὰ γνωρίζει ἐπίσης καλῶς ὅτι χωρὶς τὴν σοβιετικὴν ὑποστήριξιν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιβάλλῃ διεθνῶς τὴν παρουσίαν τῆς. Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν, ἡ καλύτερα μέθοδος εἶναι ἡ ἀπὸ κοινοῦ πορεία μὲ τοὺς Ῥώσους. Πράγματι, ἡ πολιτικὴ αὕτη ὑπῆρξε καρποφόρος διὰ τὴν Κίναν, διότι, ἐμφανιζομένη ὡς ἔχουσα γνώμην εἰς ὅλα τὰ μεγάλα διεθνή προβλήματα, ἀναμφισβητήτως αὐξάνει τὴν ἐπιρροὴν τῆς. Αἱ πρόσφατοι παγκόσμιοι ἐξελίξεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Κίνα ἐπαιξε ἀλληλοδιαδόχως καὶ ἐπιτυχῶς ρόλους διαιτητοῦ καὶ κατευναστοῦ μὲ ἐναλλαγήν μειδιάσεων καὶ ἀπειλῶν, φέρουν ἀντιρροήτως καὶ τὴν κινεζικὴν σφραγίδα.

Ὡστόσο μένει πάντοτε εἰς θέσιν ἐξαρτήσεως

Ἡ διαμόρφωσις τῶν ρωσοκινεζικῶν σχέσεων ἐπὶ τῶν νέων τούτων βάσεων, δὲν σημαίνει θεαίως ὅτι ἡ Κίνα κατέστη τελείως ἰσχυρὰ καὶ ἀνεξάρτητος ἐναντὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Ἡ Κίνα παραμένει, παρὰ ταῦτα, εἰς θέσιν ἐξαρτήσεως, σχεδὸν ὑποτελείας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν σχεδίων τῆς. Εὐρισκομένη αὕτην τὴν στιγμὴν εἰς δυσχερεῖας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δευτέρου πενταετοῦ σχεδίου τῆς καὶ τὴν κollectivιστικὴν τῆς γεωργίας, ἔχει ἐπιτακτικὴν ἀνάγκη τῆς ζωτικῆς ρωσικῆς βοήθειας καὶ τῶν ἐκδομηχανισμένων δορυφώρων, οἱ ὅποιοι τῆς παρέχουν κεφαλαιουχικὰ ἀγαθὰ καὶ εἰδικευμένον προσωπικόν. Εἶναι λοιπὸν πρὸς τὸ συμφέρον τῶν Κινέζων νὰ παραμείνῃ ἰσχυρὰ ἡ ἐσωτερικὴ ἐνότης τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου καὶ ἡ ἐξωτερικὴ του ἰσχύς ἐναντὶ τοῦ περιβάλλοντος ἐχθρικοῦ κόσμου.

Κινεζικὴ δραστηριότης καὶ ρωσικὴ ὑποστήριξις

Ὑπὸ μίαν ἔννοιαν, ὅθεν, εἶναι δυ-

νατὸν νὰ γίνῃ λόγος περὶ ἀποκαταστάσεως μίας ἰσορροπίας μεταξύ τῶν δύο χωρῶν τῶν ἐπὶ ἐπεξεργασίαν τῶν ἰδεολογικῶν κατευθύνσεων, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀσκῆσιν τῆς διεθνoῦς πολιτικῆς. Ἡ ΕΣΣΔ διατηρεῖ, φύσει καὶ θέσει, τὴν ἡγεσίαν, ἀλλὰ καὶ ὁ Κινέζος ἐταῖρος προβάλλεται καὶ λαμβάνει θέσεις. Εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Σουέι, ὁ Μπουλγκάιν, βεβαίως, ἀπήλυθε τὸ τελεσίγραφον τοῦ πρὸς τοὺς Ἀγγλογάλλους, ἀλλὰ καὶ ὁ Τσού Ἐν Λάι ἠπειλῆσε τὴν ἀποστολὴν ἐθελοντῶν καὶ τὴν ἐκθυσμὸν μέχρι πολέμου ὑποστήριξιν τῆς Αἰγύπτου. Διαγράφεται ἤδη καὶ μίαν σιωπηρὰ κατανομή ρόλων: Εἰς τὰς σχέσεις πρὸς τοὺς Ἀμερικανούς καὶ τὴν Δύσιν ἡ Ῥωσία διατηρεῖ τὴν πρωτοβουλίαν, ἀλλὰ πάντοτε μὲ κάποιον ἄμεσον ἢ ἔμμεσον συμμετοχὴν τῆς Κίνας, ἐνῶ ὁ ἐγχρῶμος κόσμος ἀφήνεται εἰς τὴν κινεζικὴν δραστηριότητα, μὲ τὴν πλήρη ρωσικὴν ὑποστήριξιν. Ἐνα παράδειγμα ποὺ εἰκονίζει τὴν ἐλευθερίαν κινήσεων τῶν Κινέζων ἀπέναντι τῶν Ῥώσων, εἶναι ἡ δήλωσις τοῦ Μάο-Τσέ-Τούγκ πρὸς Ἰάπωνας δουλευτὰς ὅτι ἡ χώρα του θὰ ἦτο πρόθυμος νὰ θεωρήσῃ ἀτομήσαν τὸ ρωσοκινεζικὸν σύμφωνον ἀμοιβαίας βοηθείας, ἐάν ἡ Ἰαπωνία ἐγκατέλειπε τὸν μονομερὴ πρὸς τοὺς Ἀμερικανούς προανατολισμὸν τῆς καὶ προήρχετο εἰς συνεννόησιν μὲ τοὺς Κινέζους.

Ἐπισφράγισις σχέσεων μεταξύ τῶν δύο χωρῶν

Ἐτσι, ἡ εἰκοσήμερος πανηγυρικὴ ἐπίσκεψις τοῦ προέδρου Βοροσίλωφ, δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπισφραγίζουσα πραγματικῶς τὰς σχέσεις μεταξύ τῶν δύο χωρῶν καὶ πᾶσα ὑπόθεσις τιτοῖσμου ἢ ἐγκαταλείψεως τῆς ρωσικῆς φιλίας ὑπὸ τῶν Κινέζων πρέπει νὰ ταξινομηθῇ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν εὐσεβῶν πόθεν.

Εὐλικρινὴς συνεργασία ἀμοιβαίως συμφέρουσα

Ἡ σύμπτωσις συμφερόντων τῶν δύο χωρῶν θὰ εἶναι ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα ἀπόλυτος ἡ συνεργασία τῶν εὐλικρινῶν καὶ ἀμοιβαίως συμφέρουσα. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς οἱ λόγοι τοῦ προέδρου Μάο Τσέ Τούγκ ὅτι: «ἡ μονολιθικὴ ἐνότης τοῦ κινεζικοῦ καὶ ρωσικοῦ λαοῦ κατεδείχθη διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ἐνώπιον ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐπισκέψεως τοῦ προέδρου Βοροσίλωφ εἰς τὴν χώραν μας», δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶν ὡς συνήθης διπλωματικὴ φρασολογία τῶν περιστάσεων, ἀλλὰ ὡς ἀπῆχουσα μίαν πραγματικὴν καὶ ἀναγκαίαν κατάστασιν.

Τ. ΠΗΛΑΙΔΗΣ

ΓΑΡΟΥΣΙΑ ἐκατοντάδων χιλιάδων «μαρτύρων», ὁ στρατάρχης Βοροσίλωφ ἀγκάλιασε, κατὰ τὴν ρωσικὴν συνήθειαν, τὸν πρόεδρο Μάο, γιὰ νὰ μείνῃ ἡ παραμικρὴ ἀμφιβολία περὶ τῆς συμπονίας τῶν δύο συμμάχων.

(Φωτ. Camera Press)

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ἄλλη εὐκαιρία οἱ δύο ἡγέτες φρόντισαν νὰ καταστήθουν φανερὴ τὴν φιλικὴν τοὺς διάθεσιν, ἡ ὁποία, φυσικὰ, πρέπει νὰ ἐρμηνευθῇ ὅτι ἀντανάκλα τῆς ἀδιατάρακτες ρωσοκινεζικῆς σχέσεως.

ΧΩΡΙΣ ΥΠΕΡΒΟΛΑΣ — ΧΩΡΙΣ ΚΑΚΙΑΝ

Η σημειωθείσα, κατά το πρώτον δεκαήμερον του Μαΐου, έντασις εἰς τὰς σχέσεις μεταξύ κυβερνήσεως καὶ μείζονος ἀντιπολιτεύσεως, ἐξ ἀφορμῆς τῆς αἰφνιδιαστικῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἐξαπαρώθη, ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, κατόπιν ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων. Οὕτως, ἡ μὲν κυβέρνησις παρέδεχθη κατ' ἀρχὴν τὴν ἀνάγκην συγκλήσεως τῆς Βουλῆς ἐκ τῶν ὁσίων, ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου, ἡ δὲ μείζων ἀντιπολίτευσις ἐγκατέλειπε τὸ σχέδιόν της περὶ λαϊκῶν συγκεντρώσεων εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἐνώπιον τῶν ὁσίων θὰ κατήγγελλε τὴν κυβέρνησιν ὡς παραβιάζουσαν τὸ πολίτευμα καὶ θυσιάζουσαν τὰ ἔθνη καὶ συμφέροντα εἰς τὰ κομματικά. Ἡ χαλάρωσις τῆς ἐντάσεως ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα παρασκηνιακῶν συνεννοήσεων, αἱ ὅποιαι ὡδήγησαν εἰς ἀμεσον ἑπαφὴν τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Φιλελευθέρων, τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς. Ὡς συμβαίνει δὲ εἰς παρομοίας περιστάσεις, ἡ προσωπικὴ ἐπαφὴ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα μίαν κατ' ἀρχὴν συμφωνίαν

Ἀναστάτωσης ἄνευ λόγου

Ἡ παρατηρηθεῖσα έντασις εἶχεν ὡς αἰτίαν τοὺς φόβους τοῦ μεγαλύτερου τμήματος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι ἡ κυβέρνησις διὰ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἐξάμηνον ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ κυβερνήσῃ τὴν χώραν κατὰ τρόπον ὃχι κοινοβουλευτικῶς ὀρθόδοξον. Καὶ ὅτι, ἀπηλλαγμένη τῆς Βουλῆς, θὰ ἐπρόχαιρε εἰς λύσεις τῶν ἐθνικῶν θεμάτων ἀντιθέτους πρὸς ἐκείνας τὰς ὁποίας ζητεῖ τὸ ἔθνος αἰσθῆμα. Εἰς τὴν πραγματικότητά, ἡ κυβέρνησις ἐκινήθη ἀπὸ ἐλαττήρια τελειῶς διάφορα. Ἡ ἡγεσία τῆς κυβερνήσεως, πρὸς τὸ παρόν, οὐτε ἀντεμετώπισεν, οὐτε ἀντιμετωπίζει τὴν χρησιμοποίησιν ἀνορθόδοξων κοινοβουλευτικῶς μεθόδων διακυβερνήσεως. Ἡ διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἀπέδειξεν ἀπλῶς τὴν ἀντιπάθειαν τὴν ὁποίαν τρέφει μέρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου πρὸς τὰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις. Ἡ ἀντιπάθεια δὲ αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἐν λόγῳ κυβερνητικῶν παργόντων ὅπως κατακτήσουν τὸ θῆμα τῆς Βουλῆς. Πέραν τῆς ἀντιπαθείας ταύτης ὑπάρχει ἡ ἀγωνία τὴν ὁποίαν προκαλοῦν εἰς τὴν κυβερνήσιν αἱ πιέσεις μερίδος τῶν φίλων τῆς δουλειῶν. Ἐφ' ὅσον ἡ Βουλὴ δὲν λειτουργεῖ καὶ ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ ὁ φόβος ψηφοφορίας εἰς θέματα ἐμπιστοσύνης, αἱ πιέσεις θὰ εἶναι πλέον ἐντονίαι. Ἀντιπάθεια καὶ ἀγωνία εἶναι τὰ μόνα οὐσιαστικὰ αἰτίαι τῆς κυβερνητικῆς ἀποφάσεως.

Ἐξ ἀντικειμένου φόβος

Ἐν ὅμως ἐξ ὑποκειμένου, παρατηροῦν σημαινοντες πολιτικὸν παράγοντες, δὲν ὑπάρχουν λόγοι ἀνησυχίας δι' ἀνορθόδοξους λύσεις, ἐξ ἀντικειμένου, κατὰ τοὺς ἰδίους παράγοντας, δημιουργοῦνται αἱ προϋποθέσεις πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ πολιτικοῦ θέματος ὑπὸ νέον πρίσμα. Ἡ κυβέρνησις στερεῖται τῆς δυνάμεως πρὸς χάραξιν ἀποφασιστικῆς πολιτικῆς γραμμῆς, ἰδιαίτερος ἐπὶ τῶν θεμάτων τὰ ὁποία γίνονται ἀντικείμενον δημοκρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἡ ἀδυναμία της ὀφείλεται εἰς ἑλλειψιν ὀργανικῆς ἐνότητος καὶ αὐτοπεποιθῆσεως. Σχηματισμὸς νέας κυβερνήσεως ἀπὸ τὴν ὑπάρχουσαν Βουλὴν θὰ εἶχεν ὡς συνέπεια νὰ ὑπογραμμισθῇ καὶ νὰ καταστήσῃ ἀπτόν εἰς ὅλους, ὅτι εἶναι γνωστὸν εἰς περιωρισμένον κύκλον. Ὅτι, δηλαδή, καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις πάσχει ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἀδυναμίαν. Νέαι ἐκλογαί, κατὰ τοὺς ἰδίους παράγοντας, θὰ ἔφεραν μίαν νέαν Βουλὴν, ἀναλόγου συνθέσεως, ἔστω καὶ μὲ ἐλαφρὰς παραλλαγὰς πρὸς τὴν σημερινήν. Διότι τίποτε τὸ νέον δὲν προσφέρει ὁ ὑπάρχων πολιτικὸς κόσμος. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν θὰ παρουσιαζέτο μία νέα πολιτικὴ μορφή ἢ ἓνα νέον πολιτικὸν κίνημα — καὶ τίποτε δὲν προσδίδει, μέχρι στιγμῆς, τὴν δυνατότητα προβολῆς νέας μορφῆς καὶ νέου κινήματος — αἱ ἐκλογαὶ δὲν θὰ προσέφερον λύσιν. Ὡς ἐκ τούτου, καταλήγουν εἰς τὸ συμπέρασμα οἱ ἐν λόγῳ παράγοντες, ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ γενικωτέρου πολιτικοῦ θέματος δὲν πραγματοποιεῖται οὔτε διὰ τῆς ἀλλαγῆς τῆς κυβερνήσεως, οὔτε διὰ τῆς ἀλλαγῆς τῆς Βουλῆς. Πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ἄλλα-

γὴ συστήματος καὶ μεθόδων. Ποία θὰ εἶναι τὰ νέα συστήματα καὶ αἱ μέθοδοι δὲν λέγουν. Ἀς σημειωθῇ ὅτι οἱ προβαίνοντες εἰς τὰς ἀνωτέρω διαπιστώσεις εἶναι ἐξωκοινοβουλευτικοί.

Παραμερισμὸς τοῦ Κυπριακοῦ

Ἡ έντασις τὴν ὁποίαν ἐπρόκάλεσεν ἡ διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς κατέκτησε τὴν εἰδησεογραφικὴν ἐπικαιρότητα, μὲ συνέπειαν νὰ ὑποβιβασθῇ εἰς δευτερεύον θέμα τὸ Κυπριακὸν καὶ νὰ μὴ προβληθῇ τὸ ἀδιέξοδον εἰς τὸ ὅποιον ἐκ νέου περιήλθεν Αἰ συνομιλίαι τῆς Βόννης, ὃχι μόνον δὲν ὑπεδοθήσαν τὴν ἐξεύρεσιν λύσεως, ὡς ἠλπίζεν ἡ κυβέρνησις, ἀλλὰ κατέστησαν περισσότερο παρά ποτὲ ἐμφανὴ τὰ τρατὰ σημεῖα τῆς μέχρι σήμερον ἀκολουθουμένης πολιτικῆς. Αἱ δηλώσεις δὲ τοῦ Βρετανικοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν καὶ ἡ εἰς αὐτὰς ἀπάντησις τοῦ Ἑθνάρχου ἐπεβεβαίωσαν τὸ ἀδιέξοδον. Ἐγκυροὶ πληροφοροὶ φέρουν ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ πίεσις τόσο ἐπὶ τῆς Μ. Βρετανίας, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς Τουρκίας δὲν ἀπέδωσε τὸ ἀναμενόμενον ἀποτέλεσμα. Ἡ Τουρκία παραμένει ἀδιαιλλάκτως προσκεκολλημένη εἰς τὸ αἷτημα τῆς διχοτομήσεως, ἐνῶ ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις, δεχθεῖσα ἀρχικῶς νὰ συνεργασθῇ μετὰ τὴν ἀμερικανικὴν διὰ τὴν ἐπιβολὴν, μέσω τοῦ ΝΑΤΟ, σχεδίου σταδιακῆς ἀνεξαρτητοποιήσεως τῆς Κύπρου, ὑπανεχώρησε, καλυφθεῖσα ὡς τῆς τουρκικῆς ἀδιαιλλεψίας. Ἐκτὸς ἀπὸ τῆς τουρκικῆς ἀδιαιλλεψίας, ἐπ' ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα, εἰς νεκρὸν σημεῖον.

Ἀνακαλεῖται ὁ κ. Σεργκένιεφ

Εἰς τοὺς διπλωματικὸς κύκλους τῶν Ἀθηνῶν ὑπάρχον, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἐβδομάδος, πληροφοροὶ ὅτι πρόκειται νὰ ἀνακληθῇ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως κ. Σεργκένιεφ. Ὡς αἰτία τῆς ἀνακλήσεώς του ἀναφέρεται ἡ ἐκείσε τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν εἰς τὴν κυβέρνησιν, καὶ διὰ τῆς ὁποίας παρεῖχε τὴν δι' ἀδεσβαίωσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐπρόκειτο νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὸ Δόγμα Ἀιζενχάουερ. Αἱ πληροφορίες αὗται δὲν κατέστη δυνατόν νὰ διασταυρωθῶν καὶ νὰ ἐπιβεβαιωθῶν, δεδομένου ὅτι αἱ σοβιετικαὶ πηγαὶ δὲν προσφέρονται εἰς δημοσιογραφικὰς ἐπαφὰς.

Νέα δεξιὰ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Τσαλδάρης καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κοινωνικοῦ Κόμματος κ. Στεφανόπουλος προήλθον εἰς συνεννοήσεις διὰ τὴν συγχώνευσιν τῶν δύο κομμάτων. Ἐφ' ὅσον ἡ συγχώνευσις αὕτη θὰ πραγματοποιηθῇ, θεωρεῖται δέβαιον ὅτι καὶ ἄλλα κόμματα καὶ σχηματισμοὶ τῆς παλαιᾶς ἀντιβενεζελικῆς παρατάξεως θὰ προσχωρήσουν εἰς τὸ νέον πολιτικὸν σχῆμα, τὸ ὅποιον θὰ ἀποδλέψῃ νὰ καταλάβῃ τὸν κενὸν χώρον τῶν ὁσίων ἀφήνει πρὸς τὰ δεξιὰ ἡ ΕΡΕ.

ΓΡ. ΔΑΦΝΗΣ

ΒΕΡΝΗ

Ἀπεκαλύφθη ὅτι ἡ κατασκοπεῖα διὰ τὴν ὁποίαν κατηγορήθη καὶ ἠτοκτόνησεν ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς τῆς Ἑλβετίας Ρενὲ Ντυπουὰ ἦλθεν εἰς φῶς κατόπιν ἐρεύνης τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν. Ἡ νύξις διὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ὑποθέσεως προήλθεν ἀπὸ τὴν διαμαρτυρίαν τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸν κ. Ντάλλες ὅτι ὑπῆρξαν ἐπαφὰι Ἀμερικανῶν μετὰ Ἀλγερινῶν ἡγετῶν, γεγονόςς τὸ ὅποιον ἦγαγεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ τηλεφωνικαὶ συνδιαλέξεις μετὰ τῆς ἀμερικανικῆς πρεσβείας παρηκολούθουντο.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

Διεπιστώθη ὅτι τὰ 40% τῶν φοιτητῶν δὲν περατώνουν τὰς σπουδὰς τῶν διὰ διαφόρους λόγους. Ἐπειδὴ τὸ γεγονός τοῦτο θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὡς ἐθνικῆς σημασίας, καταβάλλεται προσπάθεια ὥστε οἱ ἐγγραφόμενοι νὰ ἐξέρχωνται ἐφωτισμένοι μὲ πτυχία. Σχετικὴν ἐκκλήσιν ἀπήρθυνε καὶ ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ, ὅστις ἐτόνισεν τὴν μεγίστην σημασίαν τῶν ἐπιστημῶν διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους.

ΒΟΝΝΗ

Κατὰ τὰς ἀποκαλύψεις σοβαρὰς ἐφημερίδος, περὶ τοὺς 5.000 πράκτορες κατασκοπεῖας καὶ ἀντικατασκοπεῖας δροῦν περὶ τὴν γερμανικὴν πρωτεύουσιν. Κατὰ τὴν ἰδίαν πηγὴν, ἡ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν τὴν ὁποίαν διευθύνει ὁ στρατηγὸς Ράινχαρτ Γκέλερ, διαθέτει 1.240 μονίμους πράκτορες καὶ δαπανᾷ περὶ τὰ ἑπτὰ ἑκατομύρια δολλάρια, ἐκ τῶν ὁσίων πλέον τὸ 1 ἑκατομμυρίου μόνον δι' ἀπόσπασιν πληροφοριῶν.

ΠΡΑΙΤΩΡΙΑ

Ἡ σύνοδος τῆς Ὀλλανδικῆς Διαμαρτυρομένης Ἐκκλησίας τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ τὴν κατάργησιν... τοῦ "Αἰ-Βασίλη καὶ ὅλων τῶν χριστουγεννιάτικων ἐθίμων, διότι πρόκειται περὶ καθαρὰς εἰδωλολατρικῶν ἐθιμικῶν ἐπιθιώσεων.

ΑΔΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ

Θιάσος Ρώσων καλλιτεχνῶν, ἀκροβατῶν, μουσικῶν, χορευτῶν ἔφθασε διὰ πέντε παραστάσεις. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ θὰ γίνῃ ρωσικὴ καλλιτεχνικὴ ἐπίδειξις εἰς τὴν αἰθουσίαν πρωτεύουσας. Ὁ θιάσος, ἐν συνεχείᾳ, θὰ κατευθυνθῇ εἰς τὸ Σουδάν.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

♦ Ἡ πικρὰ πείρα ἐκ τῶν ἀκάρπων προσπαθειῶν καὶ ἡ μυστικότητα τῶν συζητήσεων, συνέτειναν ὥστε αἱ συνεδριάσεις ἐν Λονδίνῳ τῆς Ὑποεπιτροπῆς Ἀφοπλισμοῦ νὰ περάσουν σχεδὸν ἀπαράτητοι. Ἡ αἴφνη δὲ ὅμως ἀνακοίνωσις ὑπὸ τῶν Ρώσων σχεδίου, ἀνεκίνησε τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον, κυρίως διότι δι' αὐτοῦ ρίπτονται βάσεις διὰ τὴν γυφύρωσιν τῶν ἐκατέρωθεν ἀπόψεων. Αἱ ρωσικαὶ προτάσεις διαλαμβάνουν ἐπτά σημεία: α) Γίνεται δεκτὸς ὁ ἐναέριος ἐλεγχος ὃχι μόνον εἰς βάθος 800 χιλιομέτρων ἐκατέρωθεν τῆς διαχωριστικῆς γραμμῆς τῶν ἀντιπάλων ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλὰ ἐπὶ αὐτῶν τούτων τῶν ἐδαφῶν ΝΑΤΟ-ΕΣΣΔ εἰς ἑκτασιν ἐπτά χιλιάδων χιλιομέτρων. β) Ἀμεσὸς διακοπὴ τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν. γ) Παραίτησις ἀπὸ τὴν χρῆσιν τῶν ατομικῶν καὶ ὑδρογονικῶν βυμβῶν. δ) Ἐλάττωσις κατὰ 15% τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν καὶ προοδευτικὴς περαιτέρω μείωσις τῶν. ε) Κατάργησις τῶν εἰς τὰ ξένα ἐδάφη στρατιωτικῶν βάσεων. στ) Μείωσις τῶν ἀντιπάλων δυνάμεων ποὺ σταθμεύουν εἰς τὰς χώρας τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας. ζ) Καθορισμὸς ἀνάτατου ὁρίου ἐνόπλων δυνάμεων τῶν τεσσάρων μεγάλων καὶ τῆς Κίνας.

Καίτοι δεδαίως τὸ πρόβλημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ εἶναι πρὸ παντὸς ζήτημα πραγματικῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἀποδοχῆς τῆς συνπαρέσεως καὶ συνεργασίας — ἐννοοῖα πρὸς τὸ παρὸν ἀνέφικτοι — ἐν τούτοις ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῶν σοβιετικῶν προτάσεων εἶναι μάλλον εὐνοϊκὴ, κυρίως διότι προσεγγίζουν αἰσθητῶς πρὸς τὰς ἀμερικανικὰς ἀπόψεις.

♦ Εἰς ἀτμόσφαιραν πυρηνικῶν ἀπειλῶν καὶ ἀντιποίνων συνήλθεν εἰς Βόννην ἡ ὑπουργικὴ σύνοδος τοῦ ΝΑΤΟ διὰ νὰ ἀκούσῃ καί, σχεδὸν ἄνευ ἀντιστάσεως, νὰ δεχθῇ τὰς ἐκτιμήσεις τῆς καταστάσεως τοῦ κ. Ντάλλες, ὁ ὁποῖος ἐπέμεινε ἐπὶ τοῦ σοβιετικοῦ κινδύνου. Αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις ἀπετέλεσαν φυσικὴν ἀπόρροισιν τῆς διαπιστώσεως ταύτης. Οὕτω συνεφωνήθη νὰ συνεχισθῇ ὁ ἐξοπλισμὸς διὰ κλασικῶν καὶ πυρηνικῶν ὀπλῶν τῶν μελῶν, ἐξήρθη ἡ σημασία τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Δόγματος Ἀϊζενχάουερ εἰς τὴν Μ. Ἀνατολὴν καὶ γενικῶς ἐτονίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς ἐνισχύσεως τῆς Συμμαχίας. Ἀλλὰ ἡ προοπτικὴ νέας μακρὰς περιόδου ψυχροῦ πολέμου οὐδένα ἐνθουσιάζει καὶ οὕτω το ἀνακινωθὲν ἄφησε σαφῶς νὰ ἐννοηθῇ ὅτι διὰ τῆς ἐπιτύσεως τοῦ Γερμανικοῦ καὶ μίας γενικῆς συμφωνίας ἀφοπλισμοῦ θὰ ἴητο δυνατόν ἡ ἐπιτευχθῇ βελτίωσις τῶν σχέσεων Ἀνατολῆς-Δύσεως.

Αἱ σοβιετικαὶ ἀπειλαὶ ἀντιπῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπηρθύνθησαν ἐπισήμως καὶ κατηγορηματικὰς κατὰ πάντων τῶν ὁδῶν πρὸς τὴν ΕΣΣΔ κρατῶν, ἐκάμψαν τοὺς διαταγμούς πολλῶν μελῶν τοῦ ΝΑΤΟ καὶ ἐπέτρεψαν εἰς μὲν τὸν κ. Ντάλλες νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν προσφιλεῖς δυναμικὴν πολιτικὴν του, εἰς δὲ τὴν Συμμαχίαν νὰ ἐμφανισθῇ ὡς ἀρραγῆς καὶ ἀδίσσαστος.

♦ Μὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Τάννερ, τὸν ὁποῖον οἱ Ρώσοι κατηγοροῦν ὡς συνεργάτην τῶν Γερμανῶν, εἰς τὴν προεδρίαν τοῦ σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος, προεκλήθη κυβερνητικὴ κρίσις διότι παρητήθη ὁ πρωθυπουργὸς κ. Φάκγκερχολμ, καὶ ἐδημιουργήθη μία λεπτὴ κατάσταση εἰς τὰς σχέσεις Φινλανδίας-ΕΣΣΔ. Ὁ παραιτηθεὶς πρωθυπουργός, ἀνήκων καὶ αὐτὸς εἰς τὸ σοσιαλδημοκρατικὸν κόμμα, εἶναι ἡ μόνη προσωπικότης τοῦ κόμματος τούτου, τὴν ὁποίαν ἀποδέχονται εἰς τὴν προεδρίαν τῆς κυβερνήσεως τὰ ἄλλα κόμματα τοῦ κυβερνητικοῦ συνασπισμοῦ καὶ θεωρεῖται ἀρεστός εἰς τοὺς Ρώσους. Κατόπιν τούτου ὑπολογίζεται ὡς δέβαιον ὅτι ὁ κ. Τάννερ θὰ ὑποστηρίξῃ διὰ τὴν πρωθυπουργίαν τὸν κ. Φάκγκερχολμ, διατηρῶν τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κόμματος. Οὕτω εἶναι δυνατόν νὰ λυθῇ τὸ πολιτικὸν ἀδιέξοδον, ἐφ' ὅσον οὔτε τὰ ἄλλα κόμματα, οὔτε καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις θὰ ἠνείχοντο τὴν ἄνοδον τοῦ κ. Τάννερ εἰς τὴν ἀρχὴν.

Π.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

Τὸ ἴδρυμα Φόρντ διέθεσε ποσὸν 25 ἑκατ. δολλαρίων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν διδασκάλων, τῶν ὁποίων σημειοῦται ἑλλειψις λόγω τῆς ἱσχυρῆς ἀμοιβῆς τῶν. Σημειώτεον ὅτι τὸ αὐτὸ ἴδρυμα διέθεσε 60 ἑκατ. δολλάρια κατὰ τὸ 1955 διὰ νὰ διανεμηθῶν ὡς συμπλήρωμα τοῦ μισθοῦ τῶν διαφόρων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων.

ΜΟΣΧΑ

Κυκλοφοροῦν φῆμα ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως Κλίμ Βοροσίλωφ, θ' ἀντικατασταθῇ ἀπὸ τὸν νῦν πρωθυπουργὸν Μπουλγκάνιν, τὴν θέσιν δὲ τούτου θὰ καταλάβῃ ὁ Μαλένκοφ.

Κατὰ τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς ἡ ἀγγλικὴ στερλίνα ἔχασε τὰ 64% τῆς ἀγοραστικῆς ἀξίας ἐν σχέσει μετὰ τὴν προπολεμικὴν καὶ ὑπετιμήθη κατὰ 50% ἐν σχέσει μετὰ τὴν ἀγοραστικὴν ἀξίαν τοῦ δολλ.

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ

Εἰς τὴν ναυτικὴν θάσιν τοῦ Καρλοκρόμα ἐξετέθη πρὸς πώλησιν ἓνα ὑποβρύχιον μήκους 63 μέτρων καὶ πλάτους 6,50, διότι δὲν ἀνταποκρίνεται πλέον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ συγχρόνου πολέμου». Προστίθεται ὅτι τὸ «ὑποβρύχιον εἶναι ἐν ἀρίστη καταστάσει», ἀλλὰ δὲν ὥρισθη τιμὴ!

Ο ΑΕΙΘΑΛΗΣ καὶ ἀκατάβλητος σὲρ Οὐίνστον Τσώρτσιλ, ἴσως γιὰ νὰ διαφεύσῃ ἐμπράκτως ὅσους ἀνησυχοῦν γιὰ τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας του, παρακολούθησε, πρὸ ἡμερῶν, τὶς μεγάλες ἵπποδρομίες τοῦ Σαντόουν. (S. G.)

Ο ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟΣ Τσάρλς Μπράουν, ἀρχηγὸς τοῦ δού στόλου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὶς 25 Ἀπριλίου ἐπλεῦσε στὴν ἀνατολικὴ Μεσόγειο, εὐθὺς μόλις ἐξεργάγη ἡ κρίσις τῆς Ἰορδανίας, ποὺ ἀπέληξε στὴν κήρυξη τῆς βασιλικῆς διαταγῆς τοῦ Χουσεΐν. Ὡς γνωστόν, ἡ «προειδοποιητικὴ» αὕτη μετακίνησις τοῦ στόλου, ποὺ ἀπέτελεσε ὑπόμνησις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ἀμερικῆς γιὰ τὴν ταραγμένη περιοχὴ, προκάλεσε τὶς διαμαρτυρίες τῆς Ρωσίας. Ἐπειτα ἀπὸ ὀλιγοήμερη παραμονή, καὶ ὀφθαλμοφανοῦς ἀποκατεστάθη μία κάποια ἰσορροπία στὴν Ἰορδανία, ὁ ἀμερικανικὸς στόλος ἄρχισε νὰ ἀποσύρεται πλέον.

(United Press)

(United Press)

ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ τοῦ οὐράνιου ἐπισκέπτη μας, τοῦ κομήτη Ἀρεντ-Ρόλαντ, ὁ ὁποῖος ἄρχισε πιά ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴ γῆ. Ἡ φωτεινὴ κηλίδα εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ κομήτη, καὶ οἱ δύο χαρσικῆς ἡ δίδυμη οὐρά του. Ἡ φωτογραφία ἀποτυπώνει τέσσερα... ἑκατ. χιλ. ἀπὸ τὴν οὐρὰ τοῦ κομήτη

ΤΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΝΝΕΚΕΝ

Οι χειρότεροι και ωραιότεροι έχθροι τών ανδρών

Με την πρώτη ματιά, είναι πιθανόν να νομίσω ο αναγνώστης ότι το ρεπορτάζ αυτό αφορά τις γυναίκες μονάχα. Δεν είναι έτσι όμως. Αφορά κατά πρώτο λόγο τους άντρες και ιδιαίτερα τους Αθηναίους συζύγους. Καταπιάνεται με μια κατηγορία από αθέρινα πλάσματα, που θεωρούνται σαν οι χειρότεροι έχθροι τών ανδρών, αφού μοναδικός σκοπός της ύπαρξής τους φαίνεται να είναι το να ξελαγιάζουν τις γυναίκες, και να τις πείθουν ν' αγοράζουν φρεσκάδα που διαρκούν ελάχιστα και στοιχίζουν πανάκριδα. Γι' αυτό, κύριοί μου, διαβάστε με προσοχή όσα ακολουθούν. 'Η σύνεση επιβάλλει πάντοτε να γνωρίζωμε καλά τους έχθρους μας.

ΤΟ ΝΑ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙ μερικά ωραία φορέματα στους πελάτες, είναι το ίδιο σά να παίξεις ένα ρόλο στο θέατρο. 'Αλλά και οι προετοιμασίες στα παρασκήνια, όπωςσδήποτε, παρουσιάζουν όμοιότητες. Τις ώρες που γίνεται η επίδειξη τών «συλλογών», το μακιγιάζ τών μαννεκέν πρέπει να είναι εξαιρετικά τονισμένο. σχεδόν σαν το μακιγιάζ που κάνει μια ήθοποιος στη σκηνή. 'Η Ντόρα και η 'Αννυ, μαννεκέν στής Τσούχλου, συμπληρώνουν το μακιγιάζ και το χτένισμά τους. πρὶν φορέσουν τις τουαλέτες. Για την 'Αννυ μιλάμε πιο κάτω. 'Όσο για την Ντόρα, μ' ὅλο που είναι μόλις 22 χρονών, εργάζεται σαν μαννεκέν κάμποσα τώρα χρόνια. 'Αρχίζει και προσέχει τη μέση της. Προικισμένη με την ὄρεξη που χαρίζει η υγεία, πράγμα φυσικώτατο γιὰ την ηλικία της, άρχισε να προσέχει την δίαιτά της, άποφεύγει τις σάλτσες και τὰ πολλά γλυκά και δὲν τρώει μέχρι να χορτάσει. Γιατί το πάχος σημαίνει το τέλος της καριέρας ἑνὸς μαννεκέν.

ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ —έφτασε η στιγμή που αρχίζει η επίδειξη τών συλλογών. Προηγούνται ἑβδομάδες πυρετώδους προετοιμασίας, κατὰ τὴ διάρκεια τών ὁποίων τόσο οἱ διευθύντριες καὶ τὰ μαννεκέν, ὅσο καὶ οἱ ράφτρες ἐργάστηκαν κατὰ μέσον ὁρο 12 ὥρες τὸ εικοσιτετράωρο γιὰ ν' ανταποκριθῶν στὶς ἀπαιτήσεις αὐτῆς τῆς στιγμῆς. 'Αλλά ἡ κόπωση δὲν πρέπει νὰ ζωγραφίζεται στὸ πρόσωπο τοῦ μαννεκέν, καθὼς λικνίζεται κάτω ἀπὸ δεκάδες ἐξεταστικά μάτια. Πρέπει νὰ ἀκτινοβολῇ, νὰ δείχνῃ φρεσκάδα καὶ στὰ χεῖλια τοῦ πρέπει νὰ τρεμοπαίξῃ ἕνα χαμόγελο —νὰ δίνῃ τὴν ἐντύπωση ὅτι τὴν ὑπέροχη αὐτὴ εὐτυχία μπορεῖ νὰ τὴν ἀποκτήσῃ κάθε γυναίκα μόνον ὅταν ἀγοράσῃ τὸ φόρεμα ποὺ τῆς παρουσιάζει τώρα. Τὸ ὄμορφο μαννεκέν δεξιά φαίνεται νὰ ανταποκρίνεται σ' αὐτὰ τὰ προσόντα. 'Κανείς δὲν ὑποψιάζεται ὅτι εἶναι ἐρασιτέχνης. Βέβαια, δὲν κάνει τὸ μαννεκέν γιὰ διαπορισμὸ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἡ κ. 'Ελλη Πολίτη, κόρη τῆς ἰδιοκτήτριας τοῦ πασίγνωστου ἀθηναίου οἴκου μόδας Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη.

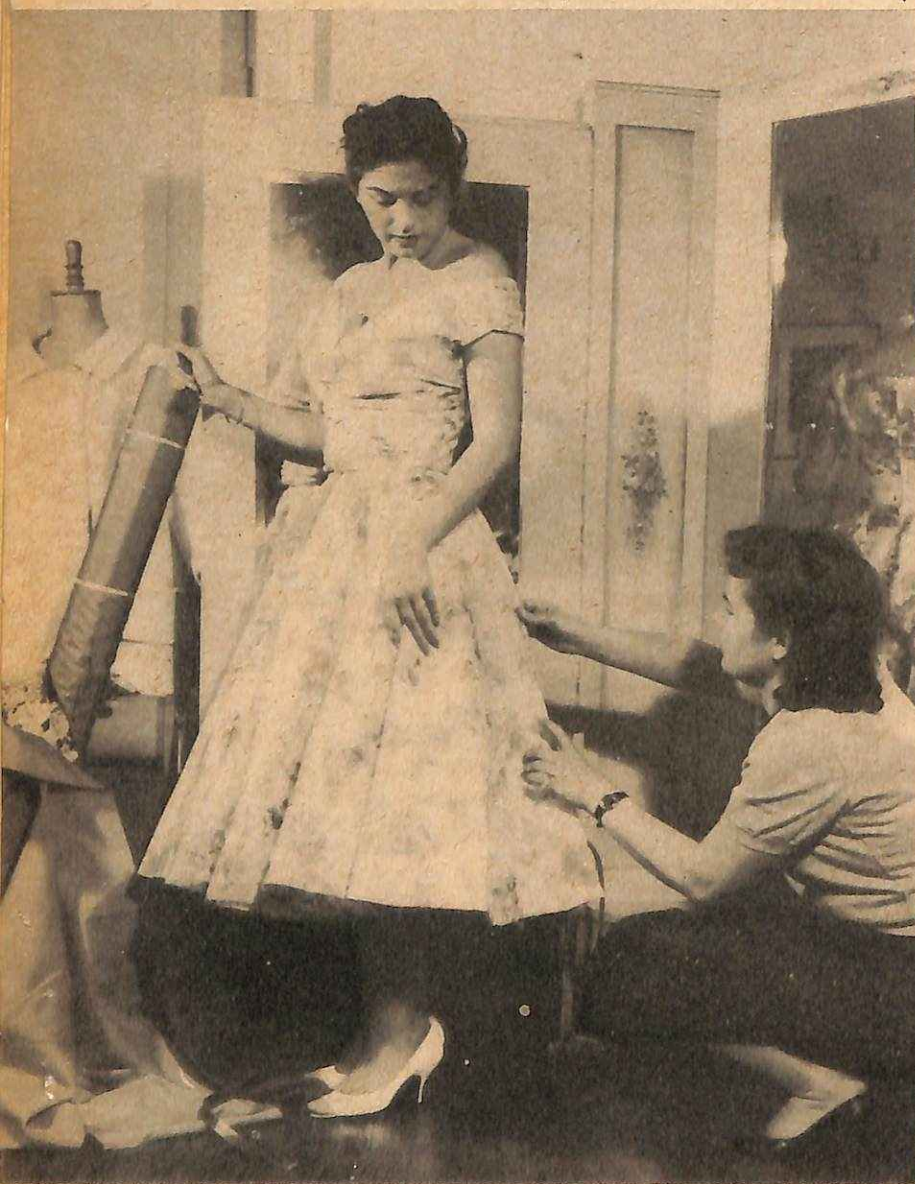

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ συνέλαβε τὴν δεκαεννιάχρονη Τάνια σὲ μιὰ δημιουργικὴ στιγμή, καθὼς σχεδιάζει ἕνα φόρεμα. Τῆς ἀρέσει νὰ σχεδιάζῃ ἀπὸ τότε ποὺ μπόρεσε νὰ πιάσῃ τὸ μολύδι στὰ χέρια. Μόλις τέλειωσε τὸ γυμνάσιο, προσελήφθη σ' ἕνα ἀθηναϊκὸ οἶκο ποὺ εἰδικεύεται στὴν ἐκδοσὴ φηγουρινιῶν. Μόλις κατάλαβε πὼς δὲν ὑπῆρχε προσπτικὴ σ' αὐτὴ τὴ δουλειά, τὴν ἔγκατέλειψε καὶ προσελήφθη τελευταία ἀπὸ τὸν οἶκο Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη. Καθὼς ἦταν ψηλὴ, λεπτὴ καὶ μὲ ὡραία ἐμφάνιση, τὴν ἔκαναν μαννεκέν. «Στὴν ἀρχή, λέει, δὲν ἤξερα τί νὰ κάνω τὰ χέρια μου». Τώρα ἔμαθε πὼς δὲν εἶναι ἀνάγκη τὰ χέρια νὰ κάνουν κάτι ἰδιαίτερο, μποροῦν νὰ στρώνουν ἀπλῶς μιὰ πτυχή τοῦ φορέματος, νὰ παίξουν μὲ ἕνα γάντι, ἢ νὰ μένουν ἐλεύθερα χωρὶς ἀπασχόληση. 'Ελπίζει, μὲ τὸν καιρὸ, νὰ τελειοποιήσῃ τὶς κινήσεις της.

Κείμενο καὶ φωτογραφίες Β. ΜΠΓΚΟΥ

'Ο «άερας» ὅρος ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ γιά τή σταδιοδρομία μιᾶς κοπέλας, ὅπωςδήποτε ὁμορφης, στό χαριτωμένο αὐτὸ ἐπάγγελμα

Η «ΠΡΕΜΙΕΡΑ», ἡ ἀρχιράπτρια τοῦ ἀτελιέ, «στρώνει» σ' ἓνα μαννεκὲν τὸ φόρεμα ποὺ πρόκειται νὰ ἐπιδειχθῇ. Οἱ ἀθηναῖκοι οἰκοδόμοι ἐπαναλαμβάνουν κυρίως μοντέλα ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ κορυφαίους Παρισινούς σχεδιαστές. Στὶς συλλογές τους ὁμως περιλαμβάνουν καὶ δικές τους ἀρκετὰ πρωτότυπες δημιουργίες.

Στὴν Ἀθήνα ὑπάρχουν δέκα περίπου οἰκοδόμοι ποὺ χρησιμοποιοῦν συνολικά καμμιά εἰκοσαριά μαννεκέν. Οἱ πραγματικά καλὲς ἀνάμεσά τους μποροῦν νὰ μετρηθοῦν στὰ δάκτυλα τοῦ ἐνὸς χεριοῦ. Ἡ δυσκολία εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχουν στὴν Ἑλλάδα σχολὲς μαννεκέν, ἀνάλογες μὲ κείνες ποὺ λειτουργοῦν στὰ μεγάλα κέντρα τῆς μόδας, ὅπως στὸ Λονδίνο, τὸ Παρίσι καὶ τὴ Νέα Ὑόρκη. Ἔτσι, οἱ κοπέλες ποὺ θέλουν νὰ ἐργασθοῦν σὰν μαννεκὲν πρέπει νὰ βασίζονται ἀποκλειστικά στὶς δικές τους γνώσεις.

Ἐνα καλὸ μαννεκέν

Τί χρειάζεται γιά νὰ εἶναι καλὸ ἓνα μαννεκέν; Πρῶτ' ἀπ' ὅλα, βέλεια, ἢ κατὰλληλη σωματικὴ διά-

πλαση. Ἡ κοπέλα πρέπει νὰ εἶναι ψηλὴ, λεπτή, μὲ θαυμάσιες ἀναλογίες καὶ νὰ ἔχῃ ἓνα ἀπὸ κείνα τὰ πρόσωπα ποὺ θέλει κανεὶς νὰ τὰ ξανακοιτάξῃ ἀφοῦ τὰ εἶδε γιά μιὰ φορὰ.

Ὁ «άερας» — ἓνα χάρισμα...

Ἀλλὰ δὲν φθάνουν αὐτά. Ἐνα κομψὸ παρουσιαστικὸ εἶναι ἀχρηστὸ ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τὸν «άερα». Ὁ «άερας» εἶναι χάρισμα ἐκ γενετῆς, δὲν διδάσκεται, ἀπλῶς καλλιεργεῖται.

Ἀπὸ τὰ ἀθηναῖκα μαννεκέν ποὺ συνάντησα καὶ φωτογράφησα, ὅλα ἔδειχναν νὰ ἔχουν τὸ κατὰλληλο παρουσιαστικὸ. Ὅλες ψηλές, 1.67 καὶ πάνω, ἀριθμὸς ποὺ εἶναι ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὸς γιά τὴν Ἑλλάδα. Ἡ

περιφέρεια τῆς μέσης, ἀνάμεσα στὰ 57 καὶ 60 ἐκατοστὰ καὶ τὸ βάρος τους γύρω στὶς 45 ὀκάδες. Ἀλλὰ δὲν εἶχαν ὅλες «άερα».

Τὸ ἐπάγγελμα στὴν Ἑλλάδα φαίνεται νὰ προσελκύῃ δυὸ δλότελα διαφορετικὲς κατηγορίες γυναικῶν. Ἐκείνες ποὺ τὸ θεωροῦν σὰ μιὰ δουλειά, ὅπως εἶναι ὁποιαδήποτε ἄλλη δουλειά, καὶ ἐκείνες ποὺ βλέπουν σ' αὐτὸ μιὰ δημιουργία.

Ὁχι ἀπλῶς μιὰ κούκλα

Ἡ δευτέρη κατηγορία εἶναι ἀσφαλῶς ἡ σπανιότερη.

«Ἐνα μαννεκέν πρέπει νὰ εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ μιὰ κούκλα», μοῦ λέει μιὰ ἀπ' αὐτές. «Εἶναι μεγάλη χαρὰ νὰ παρακολουθῇ ἓνα φό-

ρεμα σ' ὅλα τὰ στάδια τῆς δημιουργίας του. Ἐνα φόρεμα ἔχει δική του ζωή...».

Καὶ ἡθοποιοὺς

Αὐτὸς ὁ τύπος τοῦ μαννεκέν, ποὺ μποροῦμε νὰ τὸ ὀνομάσουμε «ἐμπνευσμένο», πρέπει νὰ διαθέτῃ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὡραῖο παρουσιαστικὸ, χάρη, «άερα» καὶ προσωπικότητα. Πρέπει νὰ εἶναι ἀκόμη προικισμένη μὲ τὴν εὐαισθησία μιᾶς πρώτης τάξεως ἡθοποιοῦ, ὥστε νὰ μπορῇ ν' ἀλλάξῃ τὴν ἐκφραση τοῦ προσώπου της ἀνάλογα μὲ τὸ φόρεμα ποὺ παρουσιάζει — ἀνυπόκριτα κοριτσίστικη γιά ἓνα νυφικὸ, κοσμικὰ ἐπιτηδευμένη γιά ἓνα «κοκταίηλ», ἡγεμονικὴ γιά μιὰ βραδινὴ τουαλέττα χοροῦ...

Πρέπει νὰ ἔχῃ τὴ χάρη καὶ τὴ φινέτσα μιᾶς κοσμικῆς κυρίας καὶ τὴ δροσιά ἐνὸς ξένιστου κοριτσιοῦ, τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐγένεια μιᾶς ἀρχόντισσας — μὰ πρὸ παντὸς τὸ ταλέντο... νὰ ξεσηκώνῃ τὶς πελάτισσες ποὺ παρακολουθοῦν τὴν ἐπίδειξη!

Προσοχή...

Σύζυγοι τῆς Ἀθήνας, προσέχετε τὰ «ἐμπνευσμένα» μαννεκέν. Εἶναι ἀναντίρρητα οἱ χειρότεροί σας ἐχθροί. Εἶναι ἱκανὲς νὰ παρουσιαστοῦν στὸ σαλόνι ντυμένες μὲ ἓνα τσουβάλι καὶ νὰ ξεσηκώσουν ὅλες τὶς γυναῖκες, ποὺ θὰ τὶς δοῦν, νὰ τὸ ἀγοράσουν σὲ ὁποιοδήποτε τιμὴ!

Β. ΜΙΓΚΟΣ

ΠΡΙΝ ΤΕΣΣΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ, ἡ Ἀννὴ πῆγε στὴς Τσοῦχλου ζητώντας δουλειά. Δὲν εἶχε ξαναεργασθῇ ποτέ της καὶ δὲν εἶχε τίποτε συγκεκριμένο ὑπ' ὄψη. Ἡ ἐργοδοτὴς της τὴν ἔκανε μαννεκέν. Ἡ συνήθεια ποὺ εἶχε νὰ σκύβῃ ἐλαφρὰ, διωρθώθηκε, μὲ τὴ μέθοδο τοῦ θαδίσματος μὲ ἓνα χοντρὸ βιβλίο στὸ κεφάλι. Αὐτὸ καὶ οἱ ἐπιδείξεις μόδας ποὺ εἶδε μερικὲς φορές στὸν κινηματογράφο, ἀπετέλεσαν τὰ στοιχεῖα τῆς ἐκπαίδευσέως της. Τὰ ὑπόλοιπα τὰ ἔμαθε ἀπὸ τὴν πείρα. Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ, ὅποτε θέλει νὰ πάῃ σὲ χορὸ, δανείζεται μιὰ βραδινὴ τουαλέττα, κατὰ τ' ἄλλα δὲν ἐπιπάσκει γιά τὰ πανάκριβα φορέματα ποὺ ἐπιδεικνύει γιὰτὶ ἡ ζωὴ της εἶναι ἀπλή. Δὲν τὴν ἐνθουσιάζει τίποτε περισσότερο, ὅσο τὸ ν' ἀφιερώνεται, στὶς ἐλεύθερες ὥρες της, στὸ νοικοκυριό. Σκοπεύει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴ δουλειά μόλις παντρευτῇ. Τὸ μόνο ποὺ δὲν τὴν ἀνισχυεῖ εἶναι ἡ γραμμὴ της, γιὰτὶ, ὅσοδήποτε κι ἂν φάῃ, δὲν θάβει ἀπάνω της δρόμι. Τὸ ἀποδίδει αὐτὸ στὴ σκληρὴ δουλειά ποὺ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ κάνῃ. «Τὸ νὰ εἶσαι μαννεκέν δὲν εἶναι εὐκολο πράγμα, ὅπως νομίζει ὁ κόσμος. Οἱ κόποι εἶναι ἀφάνταστοι».

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΧΡΟΝΟ, ἡ Ντορίς γίνεται νύφη, ὅταν παρουσιάξῃ τὰ νυφικὰ κατὰ τὶς ἀνοιξιάτικες, τὶς καλοκαιρινές, τὶς φθινοπωρινές καὶ τὶς χειμωνιάτικες ἐπιδείξεις τῶν «συλλογῶν» τοῦ οἴκου Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη. Τὸ νυφικὸ τῆς φωτογραφίας μας εἶναι μιὰ δημιουργία τοῦ Μπαλμαῖν καὶ ὀνομάζεται «Ἡμέρα τῆς εὐτυχίας». Ὡστόσο, ἡ Ντορίς δὲν θεωρεῖ τὸν γάμο σὰ λύση τῶν προσωπικῶν προβλημάτων της. Εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ μοντέρνα κορίτσια ποὺ θέλουν νὰ εἶναι ἀπὸ κάθε ἄποψη ἀνεξάρτητα καὶ νὰ βρίσκουν στὸ ἐπάγγελμα ποὺ διάλεξαν τὴν πλήρη ἐκφραση τῆς προσωπικότητάς τους. Σήμερα εἶναι 20 χρονῶν καὶ εἶναι μαννεκέν ἀπὸ τὰ 16 τῆς χρόνια. Ὀνειρεύεται νὰ ἐγκατασταθῇ στὸ Παρίσι ἢ στὸ Λονδίνο, ὅπου τὸ ἐπάγγελμά της βρίσκεται σὲ μεγάλη ὑπόληψη καὶ πληρώνεται ἀδρά. Εἶναι μορφωμένη, μιλάει καλὰ ἀγγλικά καὶ ἀποδίδει τὸν «άερα» τῆς στὰ μαθήματα μπαλέτου, ποὺ πῆρε μικρὴ Νομίζουμε ὁμως πῶς τοῦτο τὸ τελευταῖο ὀφείλεται περισσότερο στὰ πλούσια δῶρα ποὺ τῆς ἔκανε ἡ καλὴ της Μοῖρα, τὸν καιρὸ ποὺ γεννήθηκε.

Μέ ένα παράξενο όχημα, σάν κόττερο με... ρόδες, στην άπέραντη άμμοδαλσσσα

ΔΙΕΠΛΕΥΣΑ ΤΗΝ ΣΑΧΑΡΑ!

Πολλοί έχουν διασχίσει κατά καιρούς τη Σαχάρα με διάφορα μέσα, με καμήλες, με αλογα, με αυτοκίνητα, με τάνκς, με τὰ πόδια... Άλλά ο τρόπος που διάλεξε η οικογένεια Σέππαρντ, τὰ... πανί, ασφαλώς για πρώτη φορά αναφέρεται στα χρονικά τών καραβανιών. Την ιστορία του περιέργου αυτού ταξιδιού αφήγείται —σε τρίτο πρόσωπο— ο ίδιος ο κ. Σέππαρντ, στην ειδική συνεργασία που έγραψε αποκλειστικά για τούς αναγνώστες τών ΕΙΚΟΝΩΝ, όταν, τόν τελευταίο καιρό, ήρθε ως επισκέπτης στη χώρα μας.

Ο Άμερικανός δημοσιογράφος Τζακ Μόρτιμωρ Σέππαρντ, συνέλαβε την ιδέα να είναι ο πρώτος άνθρωπος που θα διέσχισε με πανί τη μεγαλύτερη έρημο του κόσμου, τη Σαχάρα. Την εποχή που πρωτοσκέφθηκε τόν αλλόκοτο αυτό άθλο, ταξίδευε σαν ανταποκριτής έφημερίδων και περιοδικών σε διάφορες χώρες του κόσμου με την Ισπανοαμερικανίδα γυναίκα του Μαίρι, τὰ τρία παιδιά τους, την Μάρτζα, την Τζάρυ και τόν Κόντυ Γκάρσον. Η οικογένεια Σέππαρντ ένεκρινε τὸ σχέδιο του Τζακ, και επέμενε μάλιστα να τόν συνοδεύσει. Για να εκπληρωθή τὸ σχέδιο χρειάστηκε να κατασκευαστή ένα ειδικό «γιώτ» τής έρήμου, δηλαδή ένα πελώριο κατάρτι με πανί, στερεωμένο σ' ένα σασί με τέσσερις ρόδες. Τὸ περίεργο αὐτὸ «σκάφος» κατασκευάστηκε στην Άμερική και ταξίδεψε με πλοίο ως την Ταγγέρη, όπου τὸ περίμενε η οικογένεια του δημοσιογράφου.

Τὸ καραβάνι συμπληρώθηκε ἀπὸ δυὸ ἀκόμη όχηματα, κανονικά αυτοκίνητα αὐτά, —ένα αμερικανικό τζήπ και ένα γερμανικό φολκσβάγκεν— τὰ όποία θὰ συνόδευαν τὸ «γιώτ», μεταφέροντας τὰ ἀναγκαία εφόδια. Ένας νεαρός Ισπανός ανέλαβε νὰ δδηγήσει τὸ τζήπ, ενώ η γυναίκα του Σέππαρντ, η Μαίρη, κάθισε στὸ τιμόνι του μικροσκοπικού φολκσβάγκεν. Πρὶν ξεκινήσουν φρόντισαν επίσης νὰ ἀποστείλουν βενζίνη στὰ διάφορα γαλλικά φυλάκια τής Λεγεώνας τών Ξένων, τὰ όποία βρίσκονται ἐγκατεστημένα στη Σαχάρα, και ἀπὸ την Ταγγέρη προχώρησαν στην Καζαμπλάνκα, πέρασαν ἀπὸ τὸ Μαρρακές, τὸ Άγκαντίν και έφθασαν στὸ Τζινίτ, στὰ σύνορα του Μαρόκου και τής μεγάλης έρήμου. Στὸ πρώτο αὐτὸ μέρος του ταξιδιού τους, τὸ «γιώτ» έρρυμουλκείτο ἀπὸ τὸ τζήπ. Η πρωτότυπη περίετρεία έπρόκειτο ν' ἀρχίσει ἀπὸ δῶ και μπρός.

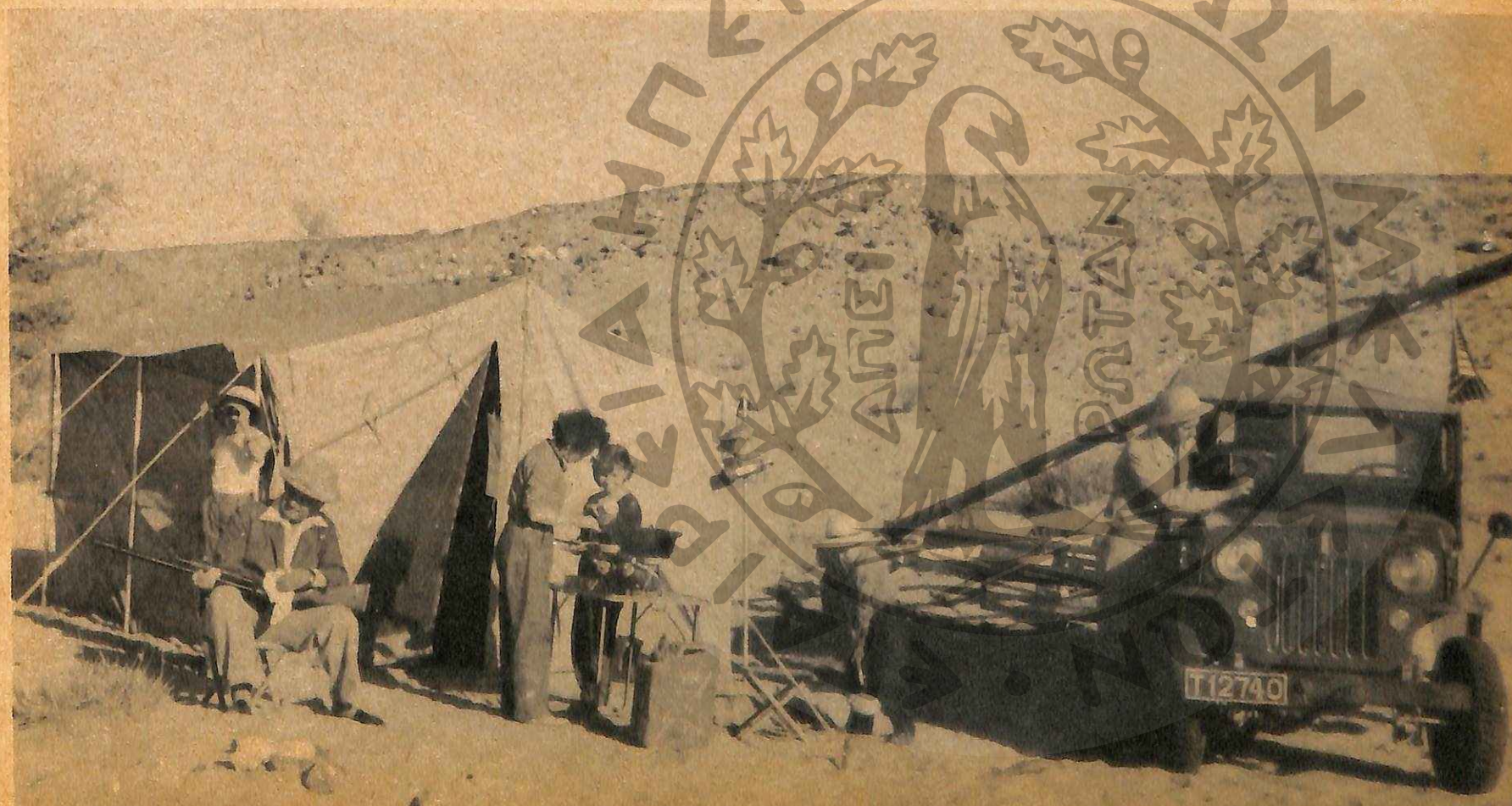
Στὴ Βόρειο Σαχάρα οί Βεδουίνοι έδειξαν κατὰ κανόνα φιλικές διαθέσεις στοὺς ταξιδιώτες. Ο κίνδυνος, ωστόσο, υπήρχε, γιατί πολλοί Άραβες είχαν ἀρχίσει τότε τὴν επανάστασή τους κατὰ τών Γάλλων που συνεχίζεται ακόμη, και τὸ πιδ συνηθισμένο πρᾶγμα γιὰ μιὰ ομάδα επαναστατῶν ήταν νὰ σκοτώνει ἀδιακρίτως όποιοδήποτε λευκὸ ἀπομακρυνόταν ἀπὸ τὴν προστασία του γαλλικού στρατού. Οί Σέππαρντ, θέβαια, δὲν είναι Γάλλοι, και ὅσον ἀφορὰ τὴν επανάσταση τών Άράβων τηρήσανε τὴν πιδ ἀνεπιλήπτη οὐδετερότητα, ἀλλὰ γιὰ τούς Άραβες κατοίκους τής Σαχάρας, τούς Βεδουίνους, ὅλοι οί λευκοί είναι Γάλλοι και συνηθίζουν νὰ τούς πυροβολοὺν προτού τούς υποβάλλουν σὲ ἀνάκριση ἢ ζητήσουν νὰ ἐλέγξουν τὰ διαβατήριά τους. Δυὸ παράγοντες, πάντως, συνετέλεσαν στὴν αίσια έκβαση του ταξιδιού. Ο πρώτος ήταν, φυσικά, τὰ παιδιά, γιὰ τὶ ένας έντιμος πολεμιστὴς δὲν καταδέχεται νὰ

ΤΟ ΕΔΑΦΟΣ στὴν περιοχή του φρουρίου Ακζούζ ήταν εὐνοϊκό γιὰ τὸ «γιώτ» και ἔτσι τὸ καραβάνι τών Σέππαρντ κατάρθωσε εύκολα νὰ ξεφύγει τὴν καταδίωξη τών Βεδουίνων επαναστατῶν.

ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΣΑΧΑΡΑΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΑΝ ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΟΛΟ ΤΗΣ ΛΕΓΕΩΝΑΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ. Η ΤΖΑΡΥ ΔΕΝ ΠΑΡΕΛΕΙΨΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΗ

ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ, ΟΙ ΣΕΠΠΑΡΝΤ ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ ΝΑ ΠΡΟΣΛΑΒΟΥΝ ΚΑΙ ΕΝΑΝ ΝΕΑΡΟ ΙΣΠΑΝΟ ΠΟΥ ΩΔΗΓΟΥΣΕ ΤΟ ΤΖΗΠ

“Άμμος, ό δαίμων της έρήμου

σκοτώση μικρά άδάα πλάσματα. Ο δεύτερος παράγων ήταν τó παράξενο πλοίο που έτρεχε με ρόδες πάνω στην άπέραντη έρημο. Ήταν τόσο άλλοκοτο και πρωτόφαντο, ώστε ή περιέργεια κατέπιγε όλα τά άλλα συναισθήματα των Άράδων που πλησίαζαν φιλικά τούς ταξιδιώτες για να έπεξεργασθούν και να άγγίζουν τó μυστηριώδες άντικείμενο. Καί έπειδή οι έπισκέπτες έγινοτο εύπρόσδεκτοι από τούς Σέππαρντ, γρήγορα κυκλοφόρησε ή φήμη ότι δέν έπρόκειτο για Γάλλους, αλλά για κάποιους «παλαβούληδες» που είχανε ριχτή σέ μία άσυνήθιστη περιπέτεια.

Δυσκολίες του ταξιδιού

Τό «γιώτ» ξεπλήρωσε τόν προορισμό του στο μεγαλύτερο μέρος του ταξιδιού, όπου τó έδαφος ήταν όμαλό και έπίπεδο. Άλλά υπήρξαν και περιοχές όπου οι θάμνοι, ή οι βράχοι, ή οι άλλεπάλληλοι άμμόλοφοι καθιστούσαν άδύνατη την «πλεύση». Τότε οι Σέππαρντ μάζευαν τó πανί και ρυμουλκούσαν τó «σκάφος» τούς πίσω από τó τζήπ. Γραφικό ήταν τó θέαμα, όταν τó καραβάνι των Σέππαρντ διασπαυρωνόταν με καμηλιέρηδες. Κατά κανόνα οι καμήλες τρομάζανε από τó μεγάλο πανί και σκορπίζανε πανικόβλητες.

Τό κυριώτερο πρόβλημα που αντιμετώπιζε εκείνος που διασχίζει τή Σαχάρα, είναι, ως γνωστόν, τó νερό. Οι Σέππαρντ προχώρησαν με καλά μελετημένο σχέδιο. Τό καρα-

βάνι τούς κουβαλούσε 15 γαλλόνια νερό και 55 γαλλόνια βενζίνης. Οι ποσότητες αυτές άνανεύονταν στίς διάφορες άάσεις ή στα φρούρια τής Λεγεώνας των Ξένων. Συχνά, όμως, οι άποστάσεις μεταξύ των σταθμών ήταν τόσο μεγάλες, ώστε ή διανομή του νερού γινόταν με μεγάλη οικονομία.

Συννηθισμένες τραγωδίες

Μιά δυσάρεστη έντύπωση που έπαναλήφθηκε άρκετές φορές, ήταν όποτε τó καραβάνι συναντούσε μικρούς άσπρους σωρούς από κόκκαλα, βουδές μαρτυρίες τής συννηθισμένης τραγωδίας που έπαναλαμβάνεται έπί αιώνες τώρα στην έρημο. Χιλιάδες καμήλες, αλλά και άνθρωποι έχουν αφήσει την τελευταία πνοή τούς πάνω στην καυτή άμμο, άργοσθίνοντας από τó δασανιστικό θάνατο τής δίψας. Μόλις ένα μήνα πριν ξεκινήσουν οι Σέππαρντ, ένα νιόπαντρο ζευγάρι είχε άνοιχτή στην έρημο χωρίς να κάνη τις κατάλληλες προετοιμασίες, χάθηκε στίς άχανείς εκτάσεις και πέθανε από τή δίψα. Όταν βρέθηκαν τά πώματά τούς άργότερα, διαπιστώθηκε πώς είχαν πιή και τó νερό του ψυγείου τής μηχανής του αυτοκινήτου των, άκόμα και τά ύγρα τής μπαταρίας.

Ή «κινουμένη άμμος»

Ένώ όλη την ήμέρα ή ζέστη είναι άφόρητη κάτω από τόν ήλιο που πυρπολεί τις άνυδρες εκτάσεις, τις

ΟΙ ΒΕΔΟΥΪ-ΝΟΙ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΣΑΧΑΡΑΣ ΤΟΥΣ ΦΕΡΘΗΚΑΝ ΦΙΛΙΚΑ
(Φωτ. J. Mortimer Sheppard)

νύχτες τó κρύο είναι τσουχτερό και πρέπει να ντυθώ κανείς καλά για να μην ξυλιάσει. Άλλά οι Σέππαρντ είχαν ν' αντιμετώπισουν και μία άκόμη, πολύ μεγαλύτερη δυσκολία, από τις καιρικές διακυμάνσεις. Τις άμμοθύελλες, που σαν άρχίσουν κρατάνε από τρείς ώς έννέα μέρες. Ή όρατότης τότε είναι μηδέν και φυ-

σικά όποιαδήποτε μετακίνηση άδύνατη. Ή κινουμένη άμμος χάνεται μέσα στα ρούχα, στα μάτια, στίς μηχανές των αυτοκινήτων. Δύο τέτιες μεγάλες άμμοθύελλες συνάντησαν στο ταξίδι τούς οι Σέππαρντ και έπρεπε να περιμένουν τó τέλος τούς για να συνεχίσουν τó ταξίδι. Με ένα φορητό άσύρματο μεγάλης άκτίνας έπαιρναν καθημερινά τó μετεωρολογικό δελτίο από τó φρούριο Τρίνκετ.

Οι Άραβες επιτίθενται

Λίγο πριν τελειώσει τó ταξίδι, καθώς τó καραβάνι πλησίαζε στο Άκζούτ, μία δυσάρεστη περιπέτεια θά είχε μοιραίες συνέπειες για τούς ταξιδιώτες. Μιά όμάδα Άράδων έπαναστατών, πάνω σε ταχύτατες καμήλες, έπέτεθη στο καραβάνι και άρχισε να πυροβολή. Εύτυχώς ό άνεμος ήταν δυνατός και τó «γιώτ» άφησε γρήγορα πίσω του τις καμήλες. Τό ίδιο και τά δυό αυτοκίνητα. Άν όμως υπήρχαν άμμόλοφοι ή τó έδαφος ήταν άκατάλληλο, οι έπαναστάτες θά τούς προλάβαιναν. Τό ίδιο και στην περίπτωση που ή άμμος θά ήταν μαλακή, γιατί τότε οι ρόδες βουλιάζουν και τ' αυτοκίνητα μόλις σέρνονται.

Τό τέλος του ταξιδιού

Άφού τελείωσε ό πρώτος «διάπλους» τής Σαχάρας, οι Σέππαρντ συνέχισαν την πορεία τούς στη Σενεγάλη, στη Γκάμπια και στην Πορτογαλική Γουινέα. Έπειτα με πλοίο έπέστρεψαν στην Εύρώπη. Ή Άθήνα, όπου έμειαν μερικές έβδομάδες, ήταν ό τελευταίος σταθμός τούς, πριν από ένα καινούργιο περιπετειώδες ταξίδι στη Μέση Άνατολή, τó όποιο έλπίζομε να σάς περιγράψωμε άργότερα, μετά την άίσια έκδοσή του. ■ ■ ■

ΖΟΥΖΟΥ ΓΑΖΗ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ ΤΟΥ ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΟΙΡΑΖΕΙ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ

Στό άπλόχωρο σπίτι της στη Γλυφάδα, μέσα σ' έναν κήπο άφημένο λίγο άγριο, κοντά στη θάλασσα, ανάμεσα στην οικογένειά της και δίπλα στα τέσσερα παιδιά της, ή ΖΟΥΖΟΥ ΓΑΖΗ βούσκει τόν καιρό και τις δυνάμεις που χρειάζονται για ν' άφιερώνεται στην τέχνη της. Ή Γαζή δέν είναι μόνον μία αξιόλογη έκφραστική χορεύτρια. Έχει, μαζί με τó χορευτικό και τó χορογραφικό τάλαντο, μία θαυρία μουσική μόρφωση, μία άπόλυτη μουσική διαίσθηση και πηγαία μουσική συνθετική ίκανότητα. Έτσι ό χορός της στηρίζεται στερεά στους δύο του βασικούς στύλους: στην κίνηση και στην μουσική. Τά ρεσιτάλ που μίς έδωσε ως τά σήμερα είναι πάντα μουσική δωματίου, και προστίθεται με θαυμαστή ένότητα κοντά στα ήχητικά όργανα, τó καινούργιο στοιχείο, ή κίνηση, ένα άκόμη όργανο, τó ανθρώπινο σώμα. Έτσι κίνηση και ήχο άδελφωμένοι άποδίδουν τις ψυχικές καταστάσεις που ώνειρεύτηκαν οι συνθέτες. Είναι χαρακτηριστικό ότι για τις χορευτικές επιτεύξεις τής Γαζή, ό μουσικός μας κόσμος είναι σύμφωνος.

Η Ζουζού Γαζή έδειξε από μικρό παιδί την κλίση της προς τó χορό. Σωματικές φυσικές εύκολίες, έννοια τού ρυθμού, μουσικότητα και ένας πλούσιος έσωτερικός κόσμος την έσπρωξαν σαν μία έσωτερική άνάγκη να έκφραστή με τó χορό. Χορεύτρια έκφραστική, μία από τις λίγες καλές που διαθέτει ή χώρα μας, πιστεύει στον έκφραστικό χορό και στην συγκίνηση που μπορεί αυτός να δημιουργήση στην ψυχή του θεατή. Ή Ζουζού Γαζή με τó χορό της καταφέρνει να πείθω τó κοινό. Άπόστολος της ιδέας του έκφραστικού χορού, δίνει την καλλιτεχνική προσφορά της μ' έναν σοβαρό και τίμιο τρόπο, και καταθέτει και αυτή τó καλής ποιότητος πετράδι της στο οικοδόμημα τής όρχηστικής Τέχνης στην Έλλάδα.

Ή Ζουζού Γαζή μίς δίνει την εύκαιρία να σκεφθούμε τά προβλήματα που υπάρχουν μεταξύ του έκφραστικού χορού και του μπαλέτου τις διαφορές και τις αντίδράσεις μεταξύ των δύο ρευμάτων, καθώς και την διαμάχη και την συνεργασία ανάμεσα στίς δύο κατευθύνσεις.

Τό μπαλέτο, με τή θαυμασία, την άξέπραστη τεχνική του, με τόν αυστηρό του κώδικα, κατάφερε να φτάση σε πολύ υψηλό σημείο τις επιτεύξεις του. Αυτό όμως που από τή μία μεριά ήταν ή δύναμή του, από την άλλη ήταν και ή άδυναμία του. Τό μπαλέτο, δέβαια, μεταχειρίζεται μία παγκόσμια κινησιολογική γλώσσα που σε όλα τά γεωγραφικά πλάτη είναι ή ίδια, και οι καλλιτέχνες που άπασχολούνται με τó κλασικό μπαλέτο, σ' όλα τά μέρη τής γής, όπου και να βρεθούν μπορούν και συνεννοούνται. Αυτό όμως είναι μία έξωτερική άρετή. Πώς είναι δυνατόν με την ίδια κινησιολογική γλώσσα, με τόν ίδιο βασικό κώδικα των κινήσεων, να έκφρασης όλα τά συναισθήματα, όλες τις ψυχικές καταστάσεις, όλες τις μουσικές όδων των αιώνων, και ή ζίνηση αυτή να έχη αντίκτυπο στο κοινό σε όλα τά γεωγραφικά πλάτη; Έπί πλέον ή κατάργηση τής βαρύτητας και ή ένδεση έλαφράδα που κάνει τόν άνθρωπο σαν πουλί να περιστρέφεται όρες δλοκίληρες στη μύτη του ενός ποδιού του, αυτή ή μορφή από την κίνηση που έκπροσώπησε θαυμαστά την εποχή τής δαντέλλας και τού χειροφιλήματος, δέν είναι δυνατόν να έκφράση πιά τις σημερινές μας τάσεις και να δώση άμεση συγκίνηση στον σύγχρονο θεατή.

Όταν πρωτοπαρουσιάστηκε ό έκφραστικός χορός ήταν μία άνάγκη. Οι καλλιτέχνες ζητούσαν νέους δρόμους, και τó κοινό άπαιτού-

σε από την Τέχνη τόν αντικατοπτρισμό από τά πάθη του. Κ' έτσι ό έκφραστικός χορός άνθισε στην κατάλληλη ώρα. Έσπασε τά παλιά καλούπια και άναζήτησε νέους δρόμους. Όμως καινούργιες μορφές στη ζωή και στην τέχνη δέν έρχονται ποτέ άπτότομα, και ούτε και υπάρχουν. Ή πρώτη έκπρόσωπος, ή ΙΣΑΔΟΡΑ ΔΑΝΚΑΝ, ζήτησε, που άλλου; στην άρχαία Έλλάδα να δρω τά πρότυπα που χρειαζόταν για να έξυπνηρήση τó όρχηστικό της όραμα. Άλλά ήταν ή πρώτη, και αυτοδίδακτη, χωρίς τεχνική και χωρίς την άπαιτούμενη πειθαρχία. Ήταν μία μεγάλη προσωπικότητα στο χορευτικό στερέωμα. Αυτή έκαμε τó πρώτο βήμα για τήν ανανέωση που χρειαζόταν ή κατακαθισμένη πιά τέχνη του χορού. Κατήργησε τó πατροπαράδοτο τούλινο φουστανάκι, τά σκληρά παπουτσάκια, και έν γένει τó κοστούμι και τά σκηνικά, και ζήτησε να δώση στην κίνηση και στη μουσική την έλευθερία και την κυρίαρχη θέση που τούς πρέπει.

Πέρυσι, με την εύκαιρία του Φεστιβάλ Άθηνών, ό μεγαλύτερος έκπρόσωπος του έκφραστικού χορού στον κόσμο, ό Χάραλδ Κρώ- ύσμπεργκ, μίς έδωσε τó χορογραφικό του έργο «Μοίρα των Μυκηνών» στο Ώδειον του

Ήρώδου Άττικού. Οι κριτικές υπήρξαν διχασμένες: οι όπαδοί του μπαλέτου, έκριναν πώς ό έκφραστικός χορός είναι πιά μία ξεπερασμένη τέχνη που σιγοπεθαίνει μαζί με τούς έκπρόσωπούς της. Είναι άναμφισβήτητη μοίρα όλων των όντων, και των χορευτών, να γερνούν και να πεθαίνουν. Και οι πολύ μεγάλοι χορευτάι του έκφραστικού χορού μεγάλωνουν (Μαίρη Βίγκμαν, Χ. Κρώυτσμπεργκ, Μάρτα Γκράχαμ, Ροζαλία Κλάντεκ), και θά λείψουν μία μέρα από τή ζωή. Μά τί σημασία έχει αν οι τεχνίτες φεύγουν; Ό σπόρος που έρριξαν, πολλός και άκαμτος, έπεσε σε γόνιμη γή. Τό μπαλέτο, που είχε φτάσει να δώση πιά όλο τó μέτρο των δυνατοτήτων του και έδλεπε τó τέλος του να έρχεται, άνοιξε την άγκαλιά του σαν χωράφι διψασμένο και άπορρόφησε θα-

θεία και σφιχτά τις άρχές του έκφραστικού χορού. Ήταν άκριδώς τó νέο πνεύμα που χρειαζόταν για να άνανεωθεί. Κράτησε τή θαύμασια τεχνική του, κράτησε τις παλιές του επιτυχίες (Συλφίδες, Λίμνη των κυκνων, Ζιζέλ κ. λ.π.) με σεβασμό προς τó παρελθόν του, αλλά άνέπνευσε θαυρία τόν νέον άέρα που φύσηξε ό έκφραστικός χορός. Κάθε νέο μπαλέτο σήμερα δίνεται έκφραστικά. Τό άμερικανικό μπαλέτο που μίς έπισκέφθηκε τόν χειμώνα, μίς έδωσε έπάνω στη σκηνή θέματα τής ζωής φοδερά. Τό μπάρ με τά ναυτάκια και τις πόρνες, τó έγκλημα, τó δικαστήριο, άκόμη και την άγχονη. Πώς θά ήταν δυνατόν αυτό να τó διανοηθώ τó κλασικό μπαλέτο αν δέν είχε σαλπισει ό έκφραστικός χορός τó καινούργιο πιστεύω;

Τά ρωσικά μπαλέτα του Μαούσέγιεφ έχουν αντλήσει από λαϊκά μοτίβα νέο αίμα. Άν έμεναν όμως στίς άπλές λαϊκές έκδηλώσεις, και αυτά θά καταντούσαν μονόπλευρα και μονότονα. Έπληραν και αυτοί, πολύ σωστά, τις άρχές του έκφραστικού χορού που δέν είναι λαϊκή έκδήλωση, αλλά χορός τέχνης, χορός θεάτρου και τις άφωμοιώσαν.

Κ' έτσι άς μη λέμε έπιπόλαια ότι ό έκφραστικός χορός πέθανε και τó μπαλέτο ζή. Ή τεχνική του μπαλέτου θά άνθιξη πάντα, αλλά όλο και με καινούργιες προσθήκες, και ό έκφραστικός χορός που τώρα μόλις, δηλαδή τά τελευταία τριάντα χρόνια, άνθίζει, είναι ό χορός τó μέλλοντος.

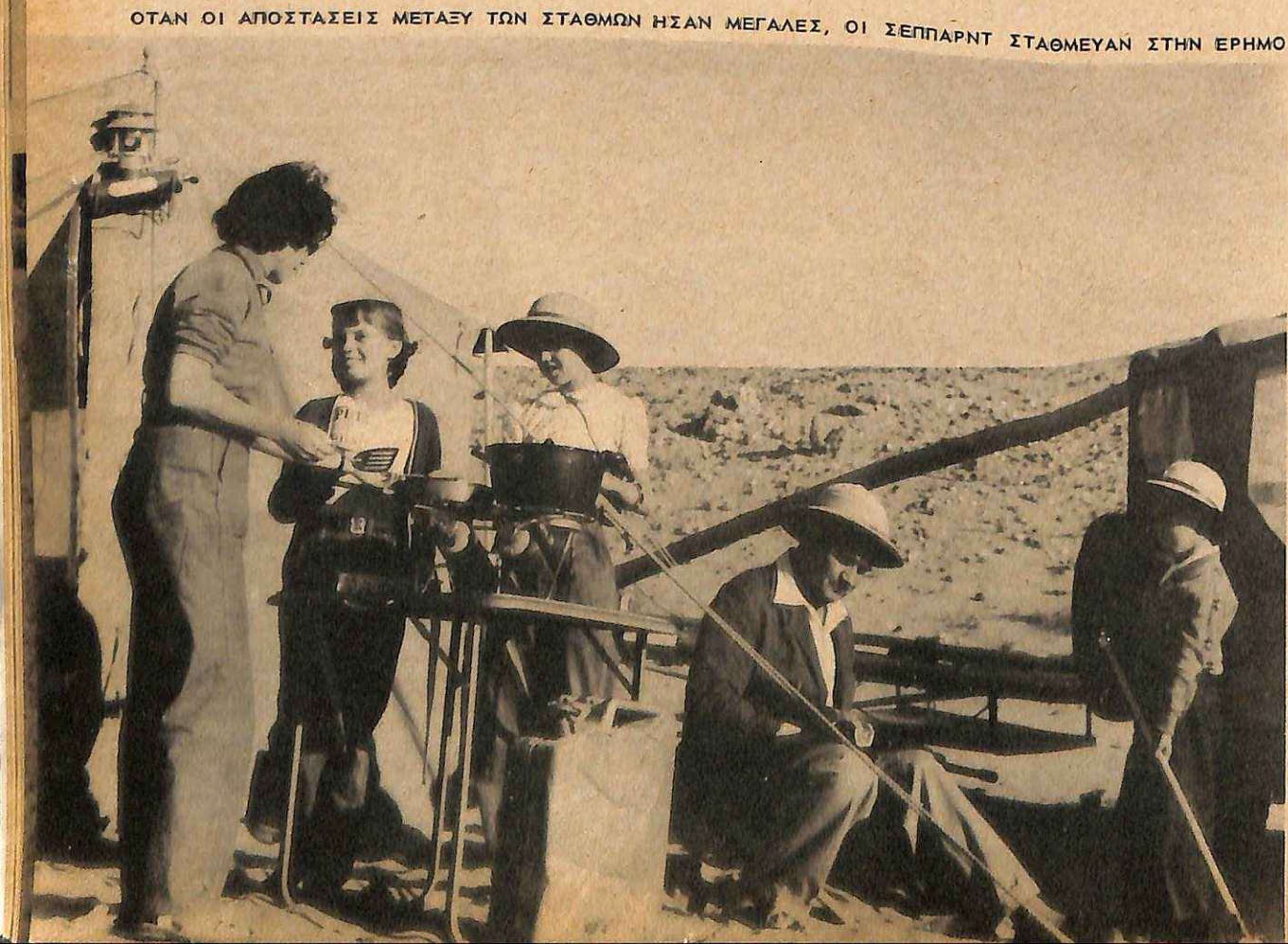
Είτε τó θέλουν οι δύο παρατάξεις είτε όχι, τó πλησίασμα από τά δύο αυτά ρεύματα συντελείται σιγά-σιγά, ως που να λάμψη στο χορευτικό στερέωμα ή μεγάλη και άναμφισβήτητη χορογραφική προσωπικότητα που θά ένώση τά άγαθά και των δύο αυτών κατευθύνσεων, που παλαιού και τού νέου πνεύματος τής όρχηστικής τέχνης. Αυτό, άλλωστε, εύχεται κάθε τίμιος εργάτης αυτής τής τέχνης και κάθε έραστής τής Τερψιχόρης.

ΚΟΥΛΑ ΠΡΑΤΣΙΚΑ

ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ να πιστέψη κανείς πως μία μητέρα 4 παιδιών μπορεί ταυτόχρονα να είναι και άφιερωμένη στην Τέχνη, και μάλιστα σ' ένα από τά πιό δύσκολα και άπαιτητικά είδη της, στο χορό

(Φωτ. ΑΓΗ ΚΑΖΑΖΗ)

ΟΤΑΝ ΟΙ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΗΣΑΝ ΜΕΓΑΛΕΣ, ΟΙ ΣΕΠΠΑΡΝΤ ΣΤΑΘΜΕΥΑΝ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ

—Δὲ θέλεις πραγματικά νὰ μ' ἀφήσης; Δὲν τὸ θέλεις μέσα ἀπ' τὴν καρδιά σου, δὲν εἶναι ἔτσι; ρώτησε ἡ μὴς Κορνέλια ὕστερ' ἀπὸ μιά μικρὴ σιωπὴ.

—Ὁχι.

—Τὸ φαντάστηκα. Σὲ ξέρω ἴσως καλύτερα ἀπ' ὅ,τι ξέρεις ἐστὶν ἐαυτὸ σου.

Γύρισε ἀλλοῦ τὸ βλέμμα. Τὸ λεπτὸ, γερασμένο πρόσωπό της μὲ τῆς ἔντονες σὰ λαξευμένες πάνω σὲ φύλντισι γραμμὲς, φάνταζε σὰν ἀγαλμάτινο πάνω στὸ ἀχνογάλωτο φόντο τοῦ τοῖχου. Τέλος, εἶπε πολὺ ἥρεμα:

—Δὲν μπορῶ ν' ἀφήσω τὸν Ρίτσαρντ μόνον σ' αὐτὲς τὶς δύσκολες στιγμὲς. Γι' αὐτὸ ἀλλοστε ξαναγύρισα ἐδῶ. Τὸ εἶχες καταλάβει, βέβαια. Ἦο-θες μαζί μου, σ' αὐτὸ τὸ σπίτι. Σ' αὐτό... (πάλι δὲν ἔκανε καμμιὰ κίνηση, δὲν ἔβριξε κανένα βλέμμα γύρω της κι ὅμως θάλεγε κανεὶς πὼς εἶχε κάνει καὶ τὰ δύο) ...σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο. Ἦμιον ἀρρωστητὴ καὶ ἀνάπηρο. Κ' ἐνὺ, Μόιρα, μὰς ξαναδῶσες τὴ γαλήνη. Πότε πρέπει νὰ φύγης;

—Πολὺ σύντομα, νομίζω.

Ἡ μὴς Κορνέλια, κοιτάζοντας μὲ βλέμμα ἀφηρημένο τὴ φωτιά, κούνησε ἀργὰ τὸ κεφάλι.

—Δὲν ξέρω τί νὰ πῶ. Τὰ γεράματα δὲν κάνουν τὸν ἄνθρωπο πὸ σοφὸ, ἀγαπητὸ μου κορίτσι. Τὸν κάνουν μονάχα πὸ καρτερικὸ. Σ' ἀγαπῶ, παιδί μου. Ἀν νομίζεις πὼς εἶναι πὸ σωστὸ νὰ φύγης, τότε πρέπει νὰ φύγης.

Νὰ εἶχε ἀραγε καταλάβει; Νὰ εἶχε μαντέψει κατὰ ἀπ' τὴν ἀλήθεια;

—Ἐλα κοντά μου, Μόιρα, εἶπε ἀξαφνὰ ἡ μὴς Κορνέλια πολὺ τρυφερά.

Ἡ Μόιρα πλησίασε καί, πέφτοντας στὰ γόνατα, ἔγειρε τὸ κεφάλι της στὴν ἀγκυλιά τῆς ἡλικιωμένης γυναίκας. Ἐμειναν ἔτσι λίγην ὥρα, σιωπηλές. Ἡ Μόιρα ἔνοιωθε τὴ μάλλινη μπῆξ φουστὰ ἑστῆ καὶ ἀπαλὴ κάτω ἀπ' τὸ μάγουλό της. Τὰ ξύλα στὸν τῶμα τριζοβολοῦσαν σιγανὰ. Ἡ Κορνέλια ὅθρον, λαίδη Καρμάικελ, τῆς εἶχε προσφέρει ὅλα ἐκεῖνα τὰ πράγματα ποὺ κάνουν τὴ ζωὴ χαρούμενη κ' εὐτυχισμένη καὶ τώρα τὸ κάθε λεπτό ποὺ ἡ Μόιρα θὰ ἔμνε ἀκόμη σ' αὐτὸ τὸ σπίτι, θάτανε μιά ἀρρωστητὴ ἀπεραντὴς εὐγνωμοσύνης ποὺ χροστοῦσε σ' αὐτὴ τὴ γυναίκα.

«Τί ξέρεῖ ἀραγε ἡ θεὰ Κορνέλια;» σκέφτηκε πάλι. «Μαντεύει τὴν ἀλήθεια;».

Ἡ μὴς Κορνέλια ἀναστέναζε, τὰ δάκτυλά της χάιδεψαν στοργικὰ τὸ κεφάλι τῆς Μόιρα.

—Ἐχω ζήσει ἀρκετὰ, εἶπε μὲ ὕψος ὄνειροπόλο, καὶ ξέρω πὼς οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων δὲν μποροῦν ποτὲ νὰ μείνουν ὅμιες. Τὸ μόνο βέβαιο σὲ κάθε ἀνθρώπινη σχέσι εἶναι τὸ πείσμα καὶ ἡ ἐπιμονὴ γιὰ τὴ συνέχισή της. Δὲ νομίζω πὼς καταλαβαίνει τώρα τί θέλω νὰ πῶ. Ἀλλὰ θὰ καταλάβῃς. Ἔτσι, λοιπόν, κόρη μου, ἂς μὴ ξαναμιλήσουμε γιὰ ὅλα αὐτὰ τώρα. Θάθελα μονάχα...

Ἡ Μόιρα σήκωσε τὸ κεφάλι της. Τὰ φωτεινὰ μάτια τῆς μὴς Κορνέλια τὴν κοίταζαν γεμάτα καλωσύνη καὶ τρυφερότητα.

—Θάθελα μονάχα νὰ θυμᾶσαι πάντα πὼς σ' ἀγαπῶ, παιδί μου. Πὼς σὲ εἶδα νὰ μεγαλώνεις μπροστὰ στὰ μάτια μου καὶ πὼς σὲ ξέρω καλά. Καί εἰμαι υπερήφανη γιὰ σένα.

Ἡ Μόιρατον ξερόβηξε στὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας. Χωρὶς νὰ γυρίσῃ τὸ κεφάλι της, ἡ μὴς Κορνέλια ρώτησε:

—Ναί, Μπάρτον, τί εἶναι; Ἦρθε ὁ κ. Ρίτσαρντ;

—Ἡ μὴς Οὐίλκινσον θέλει νὰ σᾶς δῇ, κυρία.

—ὦ! Καλὰ, πῆς της νὰ περάσῃ.

Ἡ Μόιρατον ἔξαφανίστηκε. Ἡ μὴς Κορνέλια χτύπησε ἀπαλὰ τὸν ὅμο τῆς Μόιρα, καὶ εἶπε μὲ φωνὴ σπασμένη ποὺ πρῶδινε τὴ συγκίνησή της:

—Τὴν καμμένη τὴν Μίλντρεντ Οὐίλκινσον! Εἶναι φαίνεται γραφτὸ της νὰ ἔρχεται πάντα τὴν πὸ ἀκατάλληλη στιγμή. Ἄς εἶναι, ἡ Μίλντρεντ στάθηκε πιστὴ φίλη. Πιστὴ παρ' ὅλα. Μὴν εἰσαι λυπημένη, παιδί μου. Γιὰ ὅλα ὑπάρχει μιά λύση. Ἀκόμη κι ἂν δὲν τὴ βλέπωμε αὐτὴ τὴ στιγμή. Σῆκω τώρα καὶ πῆγαινε νὰ τακτοποιήσῃς τὰ λουλούδια σου. Ἄς μὴ δώσουμε στὴ Μίλντρεντ ἀφορμὴ νὰ δῶλὴ στὸ νοῦ τῆς ἰδέες. Εἶναι πολὺ μόνη, δὲν ξέρεῖ πὼς νὰ σκοτώσῃ τὴν ὥρα της καί, παρ' ὅλα τὰ λεπτά της, ἀτινχί στὴ ζωὴ της. Ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ πέθανε ὁ πατέρας της καὶ τὴ διωμόναχ' σ' ἐκείνο τὸ πλώριο σπίτι, δὲν ἔχει τὸ νοῦ της παρὰ στὶς φανταστικὲς ἀρρώστειες της καὶ στὶς ὑποθέσεις τῶν γειτόνων της. Ἐλα, ἔλα, σῆκοι, παιδί μου.

Καθὼς ἡ Μόιρα ἔκανε νὰ σηκωθῇ, ἡ μὴς Κορνέλια τῆς ἔπιασε τὸ χέρι καὶ τὸ ἔσφιξε ἀπαλὰ πάνω στὸ μάγουλό της. Ἡ Μόιρα ἔκρινε, φίλησε βιαστικά τὴ γριὰ γυναίκα καὶ πλησίασε στὸ τραπέζι μὲ τὰ λουλούδια. Αὐτὴ ἡ ἀπασχόληση θὰ

τῆς ἔδινε καιρὸ νὰ ξαναθεῖ τὴν ψυχραιμία της καὶ ἡ μὴς Κορνέλια τῶξερε.

Ἡ Μίλντρεντ φάνηκε στὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας.

—Καλησπέρα σας, λαίδη Καρμάικελ, εἶπε.

—Ἐλα μέσα, Μίλντρεντ. Τί εὐχάριστη ἐκπλήξι!

—Σᾶς ἔφερα τὰ πρῶτα μου κρινάκια. Μόλις τὰ εἶδα ν' ἀνθίζουν εἶπα: αὐτὰ εἶναι γιὰ τὴ λαίδη Καρμάικελ. Τὰ ἔκοψα μόνη μου γιὰ σᾶς.

—ὦ, ἔκανε ἡ μὴς Κορνέλια. Εὐχαριστῶ.

—Ξέρω πόσο δύσκολο εἶναι γιὰ σᾶς νὰ δῆγῃτε στὸ ὑπαίθριο καὶ νὰ χαρῆτε τὴν ἀνοιξή. Γι' αὐτὸ, σᾶς ἔφερα τὴν ἀνοιξή ἐδῶ!

—Μόλις γύρισα ἀπ' ἔναν περιπάτο στὸν κῆπο, εἶπε ἡ μὴς Κορνέλια κάπως ξερά. Ἀλλὰ ἡ σκέψη σου ἦτανε πολὺ λεπτὴ, Μίλντρεντ.

—Δὲν εἶναι πολὺ ὁμορφα;

—Τέροχα, ἀποκρίθηκε ἡ μὴς Κορνέλια. Ἦπεροχα. Μόιρα, παιδί μου, κοίταξε σὲ παρακαλῶ νὰ βρῆς ἕνα δάξο γι' αὐτὰ τὰ λουλούδια.

—ὦ, καλησπέρα, Μόιρα, δὲ σὲ εἶχα δῇ.

Ἡ Μόιρα γύρισε τὸ κεφάλι της.

—Καλησπέρα, Μίλντρεντ, εἶπε. Πὼς εἶσαι;

Ἡ Μίλντρεντ Οὐίλκινσον, ψηλὴ, σκιφτὴ, ἀτσάλι—τόσο πού, παρ' ὅλο τὸ ὑπερβολικὰ ἀκριβὸ ντύσιμό της, ἔδινε πάντα τὴν ἐντύπωση τῆς κακομοιρίας—στεκότανε κοντὰ στὴ μὴς Κορνέλια μὲ μιά ἀγκυλιά λουλούδια στὰ μακρὰ, γεμάτα φακίδες χέρια της. Ἦτανε μιά γυναίκα καμμιὰ τρανταπενταριά χρονῶν, ἂν καί, ἀκόμη καὶ ὅσοι τὴ γνώριζαν καλά, δὲν ἔφεραν τὴν πραγματικὴ ἡλικία της. Κι αὐτὸ, ὅχι ἐπειδὴ ἡ Μίλντρεντ ἔκρυβε ἀπὸ ματαιοδοξία τὰ χρόνια της. Φυσικά, ξώδευε ὅλο-

αὐτὴν τὸν καιρὸ καὶ τὸν καιρὸ τῶν κρίνων ποὺ κρατοῦσε ἡ Μόιρα στὰ χέρια της, ἡ θύμησις τῆς Ἄλις ζωντάνεψε ἀξαφνὰ. Ἡ Μόιρα βγῆκε ἀπ' τὴν κάμαρα, γιὰ νὰ τακτοποιήσῃ τὰ λουλούδια, εἶπε. Καθὼς ἀπομακρύνοντανε στὸ χῶλ, ἄκουσε τὴ Μίλντρεντ νὰ ρωτᾷ πάλι:

—Πὼς εἶσαι, ἀλήθεια, ἡ Ἄλις;

Κανένας ξένος δὲν ἀνέφερε ποτὲ τ' ὄνομα τῆς Ἄλις. Ἀλλὰ ἦταν τόσο σπάνιοι οἱ ἔξνοι ποὺ ἔρχονταν στὸ σπίτι τὸν τελευταῖο καιρὸ! Ἡ θεὰ Κορνέλια εἶχε δίκιο, ἡ Μίλντρεντ εἶχε σταθῇ πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη φίλη. Μιά φίλη λιγώτερο πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη δὲ θὰ ἐρχότανε τόσο τακτικά σ' ἕνα σπίτι ποὺ ὅλοι ἤθελαν ν' ἀποφύγουν.

Ἀλλὰ, φυσικά, ἡ Μίλντρεντ λάτρνευε τὴν Ἄλις. Παρ' ὅλη τὴ διαφορά τῆς ἡλικίας τους—ἡ Μίλντρεντ ἦταν ἀρκετὰ χρόνια μεγαλύτερη—οἱ δύο τους εἶχανε πάει μαζί στὸ σχολεῖο καί, ἀργότερα, μετὰ τὸ γάμο τῆς Ἄλις, ὅταν ἔγιναν γειτόνισσες, εἶχανε συνδεθῇ ἀκόμη περισσότερο. Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

πὼς μακρὰ καφὲ φουστὰ της καὶ κοίταξε ὀλόγυρα μισοκλείνοντας τὰ μάτια.

—Τὸ χρησιμοποιεῖτε, λοιπόν, ἀκόμη αὐτὸ τὸ δωμάτιο; ρώτησε μὲ ὕψος ἀποδοκιμαστικὸ.

Ἡ μὴς Κορνέλια ἔσφιξε τὰ χεῖλη, ἀλλὰ ὕστερ' ἀπὸ ἕνα δευτερόλεπτο ἀποκρίθηκε ἥρεμα:

—Ἀσφαλῶς. Γιατί ὅχι;

Ἦξερε, φυσικά, γιατί. Ὅλοι ἤξεραν... Τὰ ἄτονα μάτια τῆς Μίλντρεντ ἀντίκρουσαν τὸ εὐδὺ βλέμμα τῆς μὴς Κορνέλια. Δὲν ἀποκρίθηκε στὴν ἐρώτησι. Εἶπε μονάχα:

—Πὼς εἶστε τώρα, λαίδη Καρμάικελ; Πὼς εἶναι ὁ Ρίτσαρντ; Πὼς εἶναι... (Κοντοστάθηκε, ξερόβηξε καὶ πρόσθεσε μὲ φωνὴ καθαρή): Πὼς εἶναι ἡ Ἄλις;

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε στὸ μικρὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἄλις συνήθιζε νὰ τακτοποιᾷ τὰ λουλούδια της.

Ἡ Μίλντρεντ εἶχε κάθε δικαίωμα νὰ κἀν ἐρωτήσεις.

Τὸ μεγάλο χῶλ ἦταν ἀδειο. Ἡ Μόιρα τράβηξε ἴσια, πέρασε μπροστὰ ἀπ' τὴν τραπεζαρία μὲ τὸ θαμνὰ πορτραῖτα, τοὺς βενετσιάνικους καθρέφτες καὶ τ' ἀστραφτερά καντηλιέρια καὶ πῆγε

Στις κρίσιμες ώρες του κινηματογράφου δριάμβευσε ο άκατάβλητος δυναμισμός ενός ανθρώπου

Απεριόριστες ποσότητες ενεργητικότητας, αφάνταστο ένθουσιασμό για τη ζωή και για δουλειά πρέπει να κληρονόμησε από τους Έλληνες γονείς του όταν γεννήθηκε ο Σπύρος —ένα από τα 10 παιδιά της οικογένειας— στο Σκουροχωριό, στις 28 Μαρτίου 1893. Οι καιροί ήταν δύσκολοι, η γη ήταν φτωχή και η οικογένεια αποφάσισε πως από τους τέσσερις γιούς που περπατούσαν πια τη δεύτερη δεκαετία της ζωής τους, οι τρεις έπρεπε να ξενιτευτούν στην εύλογη γη του Νέου Κόσμου, για να κυνηγήσουν την τύχη που η φτωχή πατρίδα δεν είχε τις δυνατότητες να τους προσφέρει.

Ο μεγαλύτερος θα έμενε στο χωριό, ενώ ο Κάρολος, ο Σπύρος και ο Γιώργος θα ξενιτεύονταν ένας-ένας, μόλις εξοικονομούσαν τα ναύλα. Βέβαια, στην Αμερική, όπου ο Σπύρος έφτασε στα δεκαεφτά του χρόνια, το χρυσάφι δεν ήταν στρωμένο στους δρόμους, αλλά και δεν έλειπαν οι ευκαιρίες για κείνους που είχαν τη διάθεση να δουλέψουν, που διέθεταν τολμηρή φαντασία και άκαμάτη δραστηριότητα. Άλλα υπήρχε και κάτι άλλο που χαρακτήριζε τα τρία Σκουρόπουλα, και αυτό το κάτι ήταν η στέρεα οικογενειακή σύμπνοια, η ομόνοια και η συνταύτιση στις επιδιώξεις τους. Κατά κάποιο τρόπο αυτό απέτελεσε το μυστικό της επιτυχίας τους. Μονάχα ο θάνατος διέρρηξε αυτό το δεσμό, όταν, πριν από ενάμιση χρόνο, ο Κάρολος πέθανε.

**Πρώτες επιτυχίες —πρώτα κέρδη
Το πρώτο θέατρο, στο Σαιντ Λούις**

Μέσα σε τέσσερα χρόνια, με τη συνετή ζωή τους, τα 3 αδέρφια κατώρθωσαν να συγκεντρώσουν το όχι εύκαταφρόνητο για την εποχή κεφάλαιο των 3.500 δολλαρίων. Και έτσι στα 1913 αγόρασαν και οι τρεις μαζί το ¼ ενός θεάτρου, που έδινε παραστάσεις με πάμφθιμο εισιτήριο, στο Σαιντ Λούις. Σε λίγο έγιναν οι ίδιοι ιδιοκτήτες του θεάτρου και το ονόμασαν «Ολύμπια» —δεν ξεχνούσαν τη μακρινή γενέτειρα.

Καθώς οι αδελφοί μεγάλωναν τις επιχειρήσεις τους, φάνηκαν και οι ιδιαίτερες κλίσεις του καθενός. Ο Κάρολος ενδιαφερόταν περισσότερο για τα επιθεωρησιακά συγκροτήματα, ο Γιώργος επέδειξε ικανότητες σαν «μπατζερ» και ο Σπύρος, ο οποίος απέδειξε ότι ήταν άφθαστος στις διαπραγματεύσεις, ανέλαβε τον τομέα των εξωτερικών σχέσεων, για κοινό λογαριασμό και των τριών. Αυτές οι διπλωματικές του ικανότητες και το επιχειρηματικό του αίσθημα απέδειχθηκαν εύλογα για την επιχείρηση, αλλά και για την εν γένει διομηχανία του κινηματογράφου.

**Ένας γάμος —τρία κινηματοθέατρα
—τρεις όμορφες κόρες. Ή ευτυχία...**

Ο Σπύρος, που συμπλήρωσε φέτος τα 64 χρόνια του, γνώρισε στη ζωή του όλες τις βαθμίδες της ανόδου, στον κόσμο του κινηματογράφου, από το 1926 και έδω. Εκείνη τη χρονιά, τα τρία αδέρφια, είχαν στην ιδιοκτησία τους 37 αίθουσες κινηματογραφικών προβολών, στην περιοχή του Σαιντ Λούις. Μοναδική διακοπή στην αλματώδη ανέλιξη τους ήταν ανάμεσα στα 1917-19, όποτε ο Σπύρος είχε καταταγεί στην αμερικανική αεροπορία. Ο νεαρός Ίκαρος δεν πρόφτασε να πάρει μέρος στις επιχειρήσεις του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου, αλλά η θητεία του και η εξοικείωσή του με τις πτήσεις, απέδειχθηκαν αργότερα πολύ ωφέλιμες, γιατί ο ακούραστος

επιχειρηματίας χρειάστηκε να διασχίσει χιλιάδες μίλια, σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της υδρογείου, στα μετέπειτα χρόνια της μεγάλης του εξορμήσεως.

Στα 1929 ο Σπύρος βρέθηκε γενικός διευθυντής της «Γουόρνερ Μπρόρς» και μετέφερε τη δράση του στη Νέα Υόρκη. Έν τώ μεταξύ, κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου, του Σαιντ Λούις, όταν ο Σπύρος αγωνιζόταν ακόμη για να εδραιωθεί σαν επιχειρηματίας μεγάλης ολκής, βρήκε καιρό να έρωτευθη και να παντρευτεί τη Σαρούλα Μπρούγκλια. Η Σαρούλα του είχε δώσει σαν όρο να αποκτήσει τρία κινηματοθέατρα, για να δεχθεί την πρότασή του. Ο Σπύρος απέκτησε πολύ περισσότερα, του είπε «ναί» και το αποτέλεσμα ήταν ένας ευτυχισμένος και γόνιμος γάμος. Τρεις κόρες: η Δάφνη, η Άρτεμις και η Διονυσία, και δυο γιοί: ο Σπύρος και ο Πλάτων, ήρθαν να επισφραγίσουν την μακρόχρονη ευτυχία τους.

Στη Νέα Υόρκη, ο Σπύρος συνδεδεμένος με την «Γουόρνερ», ανέλαβε το «Φόρστ Νάσιοναλ», αλλά το κράχ του 1929 τον υποχρέωσε να κάνει υποχώρηση, ετυχώς με δλους τους κανόνες της τακτικής.

Παράλληλα με τις ασχολίες του γύρω από το θέατρο —κατώρθωσε να αγοράσει μέσα σε τρία χρόνια το «Εθνικό»— ο Σπύρος, άρχισε να ενδιαφέρεται για το στούντιο της «Φόξ». Το ενδιαφέρον αυτό απέληξε σε συμφωνία με τον Νταρλ Ζανούκ και τον Τζόζεφ Σένκ, οι οποίοι είχαν σχηματίσει τότε την «Τουέντιθ Σέντσουρι Πίκτσερς», και στη νέα εταιρία που ονομάστηκε «Τουέντιθ Σέντσουρι Φόξ», πρώτος πρόεδρος εξέλεξε ο Σίντνεϋ Κέντ, ενώ ο Σπύρος ανέλαβε να διοχετεύσει την ενεργητικότητά του μέσα από το διοικητικό συμβούλιο.

**Ένθουσιασμός, αλαιοδοξία, δυναμισμός
—προσωπικότητας με διεθνή ακτινοβολία**

Στα 1942, μετά τον θάνατο του Κέντ, τη θέση του κατέλαβε ο Σπύρος Σκούρας. Σήμερα, έπειτα από 15 χρόνια, έχει γίνει προσωπικότητας με διεθνή ακτινοβολία. Ο ένθουσιασμός του, η αλαιοδοξία του, ο δυναμισμός του χοιτεύουν δλους έρχονται σε στενότερη επαφή μαζί του. Η βαθεία και ελκυστική προσοχή του για κάθε προοδευτική κίνηση τον έχουν αναμφισβήτητα αναδείξει σε πρωτοπόρο επιχειρηματία. Και παρ' όλη τη δυσκολία στην προφορά, που τόσα χρόνια παραμονής στην Αμερική δεν κατόρθωσαν να την εξαλείψουν, ο Σπύρος είναι σε κάθε περίπτωση πρόθυμος ομιλητής. Καταλαβαίνει, ωστόσο, την αδυναμία του στη γλώσσα. Χαρακτηριστικό είναι το έξης επεισόδιο: Δινόταν ένα επίσημο γεύμα σε κάποια φιλανθρωπική έορτη και, ο Σπύρος, ως συνήθως, ξεφώνησε το λογύδιό του. Μόλις κάθισε, ο πρόεδρος της οργανωτικής επιτροπής σηκώθηκε με όλη τη σοβαρότητα και απευθύνθηκε στους συνδαιτυμόνες: «Και τώρα, κυρίες και κύριοι, θα σάς αποκριτογραφήσω το λόγο του κ. Σκούρας. Ο πρώτος που γέλασε με όλη του την καρδιά ήταν, φυσικά, ο Σκούρας.

Εκείνο που διακρίνει τον Σπύρο Σκούρα στην αντιμετώπιση των προβλημάτων της κινηματογραφικής διομηχανίας, είναι το άκαμπτο και ακούραστο επιβετικό του πνεύμα.

Στα 1950 φάνηκε πια καθαρά ότι η διομηχανία της τηλεόρασης, η οποία αναπτυσσόταν με την όρμη παλινδρομικού κύματος και είχε το πλεονέκτημα να λειτουργεί με σχετικά φθηνούς δέκτες, απειλούσε την κινηματογραφική διομηχανία. Ηττοπάθεια και πανικός κατέλαβε εκείνη την εποχή τους παραγωγούς.

Η γνωστή μας δυναμικότητα του Σπύρου Σκούρα έλαμψε για άλλη μια φορά στην κρίσιμη ώρα. Η «Τουέντιθ Σέντσουρι Φόξ» ανέλαβε την πρωτοβουλία και οργάνωσε στο Σικάγο μια μεγαλειώδη συγκέντρωση 300 ιδιοκτητών αίθουσών, οι οποίοι αντιπροσώπευαν 8.000 κινηματοθέατρα των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά. Το σύνθημα του Σκούρα κυριάρχησε στο συνέδριο: «Ο κινηματογράφος είναι το καλύτερο θέαμα». Ο λόγος του χαιρετίστηκε με ένθουσιώδεις επευφημίες. «Ας ξεναδημιουργήσουμε στην όθνη το μεγάλο και ακατανίκητο θέαμα που την έκανε ως τώρα ασυναγώνιστη».

Η «Φόξ» ετοίμασε και διένειμε σε δλους τους ενδιαφερομένους έναν «Οδηγό για την καλύτερη οργάνωση του θεάματος». Τριανταέξι παρόμοιες συγκεντρώσεις έγιναν σε όλες τις Πολιτείες, μέσα σε δυο βδομάδες, έπειτα από το συνέδριο του Σικάγου. Η επιτυχία τους υπήρξε καταπληκτική. Ένας ιδιοκτήτης παρετήρησε μετά το τέλος της συνελεύσεως. «Αν είχαζαν τα μάτια μου. Δεν τή πίστευα ότι ήμουν τόσο τεμπέλης». Η ενεργητικότητά του Σπύρου είχε διοχετεύσει σε δλους καινούργιο αίμα.

**Το Σινεμασκόπ —η δημιουργία του—
πνοή νέας ζωής στον κινηματογράφο**

Όποσδήποτε, εκείνο που μπορεί να θεωρηθεί η μεγαλύτερη συμβολή του Σπύρου Σκούρα στην κινηματογραφική διομηχανία, και που του προσέυπαρχει αμφιβολία ότι το σινεμασκόπ έπεσε σαν κομήτης στην διομηχανία που βρισκόταν τότε σε μια κατάσταση ληθάργου.

Μέσα σε λίγους μήνες γεννήθηκε και ετοιμάστηκε για να ριχτεί στην επιθεση η νέα εφεύρεση. Ημέρα της επιθέσεως ορίστηκε η 16η Σεπτεμβρίου 1953, με την πρώτη προβολή του «Χιτάνω». Ο τύπος, οι κριτικοί και κυρίως το κοινό ένθουσιάστηκαν με το αποτέλεσμα. Νέα πνοή, νέο θέαμα άνοιξαν στους ορίζοντες του κινηματογράφου.

Οι μήνες που ακολούθησαν επέτρεψαν στον Σπύρο Σκούρα να αναπτύξει όλες τις ικανότητές του. Πραγματικά, οι ιδιοκτήτες των αίθουσών άντεδραν σκληρά στην επιμονή της «Φόξ» για την αποκλειστική χρησιμο-

ΠΙΣΤΟΣ σύντροφος και παραστάτης σ' όλη την επίμοχη και λαμπρή σταδιοδρομία του Σπύρου Σκούρα, στάθηκε η γυναίκα του Σαρούλα.

ποίηση του τετραπλού μαγνητικού στερεοφωνικού ήχου που προέδλεπαν οι ταινίες του σινεμασκόπ. Στις 6 Μαΐου 1954, σε μια συγκεντρώση πεντακοσίων ιδιοκτητών, ο Σκούρας έβαλε το ζήτημα ώμα. Η απόφαση που βγήκε από τη συγκέντρωση απέληξε σ' ένα συμβιβασμό που συνέφερε δλους. Έγινε δεκτό να κυκλοφορήσουν τρεις τύποι σινεμασκοπικών ταινιών. Η αρχική εχθρότης μεταξύ ιδιοκτητών και εταιρίας μετετράπη σε γόνιμη συνεργασία.

Ποτέ ίσως τα χρονικά των συγχρόνων επιχειρήσεων δεν αναφέρουν το παράδειγμα ενός ανθρώπου που να επινοήσει μόνος του όλο το βάρος του λανσάριατος μιας νέας εφευρέσεως. Τον άλλο αυτό τον έφερε σε αίσιο περας ο Σπύρος Σκούρας. Πεδίο δράσεώς του, όλος ο κόσμος. Πέταξε χιλιάδες μίλια, σ' όλες τις χώρες της γης, ταυτόχρονα, μέσα σ' αυτό τον πυρετό της κινήσεως κατόρθωσε να συνδυάζει τις επισκέψεις του με φιλανθρωπικές χειρονομίες, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε τη βαθεία θρησκευτικότητα και την ελκυστική καρδιά που κρύβεται μέσα στα στήθη του τολμηρού επιχειρηματία.

Μόνο ένας άνθρωπος με θέληση σιδερένια και με σιδερένιο οργανισμό, θα μπορούσε να αναπτύξει όλη αυτή την άπιστευτη ικανότητα δράσεως —μια γνήσια «δυναμιά» θα μπορούσε ν' ανταποκριθεί στους κόπους των πολύμηνων ταξιδιών που ανέλαβε ο Σκούρας. Και τα κατάφερε. Έπαιξε εκείνη την εποχή όλη τη σταδιοδρομία του. Ούτε μια στιγμή δεν αμφέβαλε για την τελική του επιτυχία.

Ακόμη και το γεγονός ότι περιβάλλεται από συνεργάτες πιστούς και επιδέξιους, πρέπει να πιστωθεί στο ενεργητικό του, γιατί το κύριο προσόν μιάς ιθύνουσας προσωπικότητας δεν είναι η ικανότητα να διακεραιώνει όλο το φόρτο της εργασίας ιδιοχείρως, αλλά η δοσφή εκείνη που επιτρέπει να τοποθετη τον κατάλληλο άνθρωπο στην κατάλληλη θέση.

Στη δεκαετιαετία της προεδρίας του Σπύρου Σκούρα, η «Τουέντιθ Σέντσουρι Φόξ» πραγματοποίησε κέρδη που ανέρχονται στο μισόδεκα ποσόν των 148.000.000 δολλαρίων. Στο ίδιο διάστημα πλήρωσε μερίσματα στους μετόχους αξίας 83.300.000 δολλαρίων.

Φυσικά, ο θρόνος του Σπύρου Σκούρα δεν τέλειωσε ακόμη. Είναι όμως βέβαιο πως κάθε νέα πραγματικότητα θα βρή στο πρόσωπό του ένα μαχητή που θα την αντιμετώπιζε με θέληση, με επιδεξιότητα, με αλαιοδοξία και με το θάρρος της τελικής επικρατήσεως.

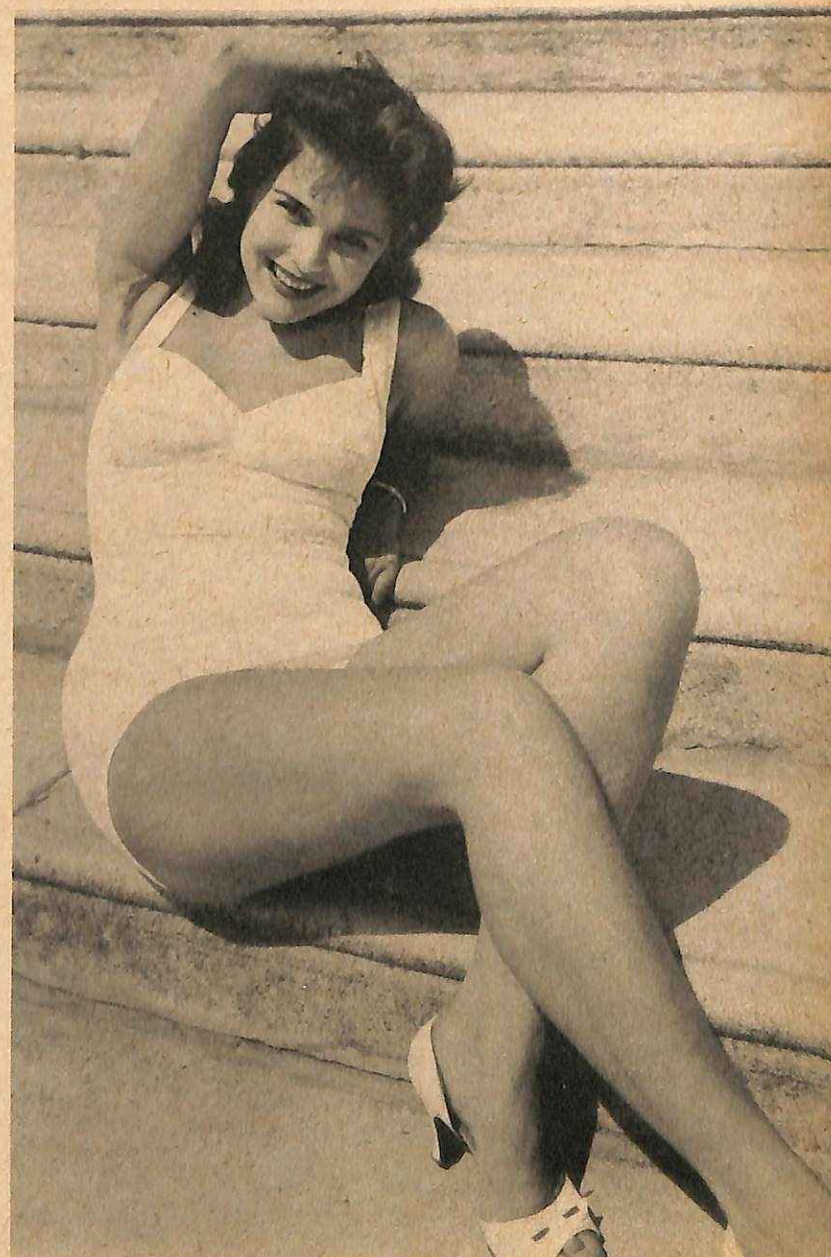
ΤΣΑΡΛΣ ΑΑΡΟΝΣΟΝ

ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ ΘΕΟΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Η ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΣΘΗΚΕ ΠΟΛΥ ΓΡΗΓΟΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΝΙΑ ΒΕΜΠΕΡ ΚΑΙ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΤΩΡΑ ΤΙ ΝΑ ΔΙΑΛΕΞΗ: ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ Η ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ;

Η ΤΑΝΙΑ λατρεύει τη θάλασσα και δεν χάνει την ευκαιρία — όποτε βρεθεί κοντά στον υγρό έρωτά της, του παραδίδεται όλοψυχα. Όταν πρωτοταξίδεψε στη Μεσόγειο, μαγεύτηκε τόσο από τον ήλιο και την πανδαισία των χρωμάτων, ώστε ωμολόγησε συνεπαρμένη πως η ζωή της άρχιζε μόλις από εκείνη ακριβώς την ημέρα.

Η ΑΓΑΠΗ της όμορφης νεράιδας του βορρά για το υγρό στοιχείο, έχει αναμφίβολα και τα αγαθά αποτελέσματά της για... τους αναγνώστες των ΕΙΚΟΝΩΝ, που έχουν έτσι την ευκαιρία να απολαύσουν την Τάνια, καθώς απολαμβάνει το λισπύρι σε μία άκρογαλιά κοντά στη Ρώμη.

Το πρόβλημα της σταδιοδρομίας, ως γνωστόν, αποτελεί για την εκάστοτε νέα γενιά, που ρίχνεται στον άγωνα της ζωής, το μεγάλο έρωτηματικό. Κοινότατος ο τόπος, αλλά και τόσο πολύμορφος ώστε υπάρχουν περιπτώσεις που παίρνει ακριβώς την αντίθετη όψη από τη συνηθισμένη. Μια τέτια περίπτωση είναι και της τρισαριτωμένης Τάνιας Βέμπερ, που σπάζει το όμορφο κεφάλι της, αυτό τον καιρό, όχι με το τί θα κάνει, αλλά με το τί δεν θα κάνει! Πραγματικά, προικισμένη από τη φύση, η Τάνια, με ένα άψογο σώμα και με ένα έκφραστικώτατο προσωπάκι, έξελέγη στα 1953 «Μις Άμβούργο». Ήταν τότε μόλις 18 χρονών, και η νεαρή «δασίλισσα» είδε ξάφνου, μετά την επιτυχία της, να της ανοίγονται διάφορες έλπιδοφόρες προοπτικές στη σταδιοδρομία της. Διάλεξε την καλύτερη και έτσι θρέθηκε μαννεκέν σ' ένα μεγάλο οίκο μόδας, στη γενέθλια πόλη της. Η Τάνια, που δεν είχε εγκαταλείψει ως τότε το 'Άμβούργο ποτέ, μετά τα πρώτα της δόγματα, γρήγορα απέκτησε πίστη στον εαυτό της και στο άστρο της. Η αίφνιδιαστική της απόφαση να εγκαταλείψει τη «στρωμένη» δουλειά για να ριχτεί στο κυνήγημα των όνειρων της, άφησε κατάπληκτους τους συμπατριώτες της. Και τα όνειρα αυτά ώδηγούσαν, βέβαια,

όπου οδηγούν τα όνειρα κάθε ωραίας κοπέλας —στην όθνη. Έτσι, η Τάνια ταξίδεψε στη Ρώμη. Η θερμή ατμόσφαιρα της Ιταλίας εύρισκε ανταπόκριση στη φωνή της καρδιάς της, αλλά και ανταποκρίθηκε στις φιλοδοξίες της νεαρής «τυχοδιώκτριας». Η Τάνια στάθηκε τυχερή, πολύ τυχερή, γιατί της έμπιστεύθηκαν γρήγορα ένα από τους κύριους ρόλους στην πολεμική ταινία «Ηρωική έφοδος». Η επιτυχία της ήταν μεγάλη, γεγονός που της εξασφάλισε ένα εξαιρετικό συμβόλαιο και αρκετές ακόμα εμφανίσεις σε διάφορες άλλες ταινίες. Το πρόβλημα της σταδιοδρομίας της Τάνιας φαινόταν να έχει λυθεί οριστικά. Φαινόταν, όμως, μονάχα, γιατί έδω ακριβώς παρουσιάστηκε η περιπλοκή, και η περιπλοκή αυτή είχε τη μορφή του κινηματογραφικού παραγωγού Τζιάνι Χέχτ. Γνωρίστηκαν στον κύκλο των στούντιο, αγαπήθηκαν, παντρεύτηκαν και έπειτα από λίγο καιρό ένα χαριτωμένο αγοράκι ώλοκλήρωσε την ευτυχία τους. Ναι, αλλά όπως λέει και η παροιμία «ή παπάς, παπάς, ή ζευγάς, ζευγάς». Και τώρα η Τάνια πονοκεφαλιάζει όσο να καταλήξει σε μια απόφαση, για το που ανήκει —στην οικογένειά της ή στην όθνη, που οι οικογενειακές υποχρεώσεις την ανάγκασαν να εγκαταλείψει; Είναι δύσκολο αλήθεια να πάρη μιά απόφαση.

ΕΥΛΟΓΑ μπορεί να αναρωτηθεί κανείς, γιατί η Βέμπερ δεν συμβιβάζει τα πράγματα ώστε να κρατήσει την όθνη παράλληλα με την οικογενειακή ευτυχία της. Άλλα, όπως ψιθυρίζεται τελείως έμπιστευτικά, ο Τζιάνι Χέχτ, μολονότι ανήκει στον κόσμο του κινηματογράφου, δεν ενθουσιάζεται από την ιδέα της μέσης λύσεως.

ΕΝΑΣ ΟΞΥΔΕΡΚΗΣ παρατηρητής εύκολα μπορεί να διαπιστώσει, από την ευχαρίστηση με την οποία ποζάρει η Τάνια, ότι η κλίση της γέρνει επικίνδυνα για την οικογενειακή της γαλήνη, προς την πλευρά των...δημοσίων θεαμάτων. Θα επαναληφθεί το δράμα των «Κόκκινων παπουτσιών»;

(Φωτ. Camerafoto)

Μπορείτε να τρώτε ό,τι θέλετε, αλλά...

Τα τελευταία έπιστημονικά δεδομένα της διαιτητικής στην 'Αμερική, σε μια συνέντευξη με τον δρα ΦΡΕΝΤΕΡΙΚ ΣΤΕΡ που λύνει κάθε άπορία

- Τί μπορεί να κάνει ο μέσος άνθρωπος για να περιορίση τις πιθανότητες να πάθι καρδιακή προσβολή;
- Μήπως πρέπει να κόψι τις λιπαρές ουσίες στη διαίτα του;

- 'Υπάρχουν ώρισμένες τροφές που είναι προτιμότερο ν' αποφεύγη;
- Οι χονδροί άνθρωποι είναι περισσότερο έκτεθειμένοι στις καρδιακές παθήσεις από κείνους που έχουν κανονικό βάρος;
- 'Η κληρονομικότητα αποτελεί άραγε σημαντικό παράγοντα;

- Πόση γυμναστική —και τί είδους— μπορεί να κάνει χωρίς κίνδυνο ο μέσος εργαζόμενος;

Σ' όλα αυτά, και σε πολλά άλλα ανάλογα ερωτήματα, δίνει απαντήσεις ο **δρ Φρέντερικ Στέρ**, που θεωρείται αυθεντία στην 'Αμερική για τα ζητήματα της θρέψεως και της σκέσεως της με την υγεία, σε συνέντευξή του προς την έγκυρη έπιθεώρηση «**Αμερικανικά και Παγκόσμια Νέα**». Τα σπουδαιότερα σημεία αυτής της συνεντεύξεως αναδημοσιεύουμε κατωτέρω:

ΕΡ: Νομίζετε πως οι λιπαρές τροφές προκαλούν τις καρδιακές προσβολές;

ΑΠ: "Όχι, δεν μπορώ να το πω αυτό. 'Αλλά η ποσότης και το είδος των λιπαρών ουσιών στη διαίτα μπορεί να σχετίζονται, ως ένα σημείο, με το περιεχόμενο του αίματος σε χοληστερόλη και με την πίση του αίματος. Κι αυτοί οι δυο παράγοντες προκαλούν συχνά τις καρδιακές προσβολές.

ΕΡ: "Αν μπορούσε κανείς να κόψι όλες τις τροφές που παράγουν χοληστερόλη, θα έπαυε να είναι έκτεθειμένος στον κίνδυνο καρδιακής προσβολής;

ΑΠ: "Όχι. Γιατί αν το κάνει αυτό, το αίμα θα παράγη περισσότερη χοληστερόλη. Και θα την παράγη από δυο σημαντικές ομάδες τροφίμων: Τους υδατανθρακες και τις πρωτεΐνες. 'Αλλά το λίπος φαίνεται να είναι η κύρια πηγή απ' την οποία το αίμα κατασκευάζει χοληστερόλη.

ΕΡ: Τι είναι η χοληστερόλη;

ΑΠ: Είναι μια χημική ουσία όπως τα άλλα και το σάκχαρο, αν κ' η μοριακή της σύνθεση είναι πιο περίπλοκη. Ουσιαστικά πρόκειται για ένα είδος οίονπνεύματος. 'Αντίθετα προς τα άλλα και το σάκχαρο, δεν διαλύεται στο νερό, αλλά διαλύεται στα λίπη, στα έλαια, στον αιθέρα και στο χλωροφόρμιο. 'Αποτελεί ένα κανονικό συστατικό του αίματος κι όλων των άλλων ζωικών ιστών, και μπορεί να μετρηθι εύκολα. 'Η χολή, τα νεφρά και οι νευρικοί ιστοί είναι σχετικά πλούσιοι σε χοληστερόλη. 'Υπάρχει και σε μικρές ζωικές τροφές, ιδίως τις πολύ λιπαρές.

ΕΡ: "Όταν τρώη κανείς λίπη, η χοληστερόλη μπαίνει στο αίμα απ' το πεπτικό σύστημα;

ΑΠ: "Όχι αναγκαστά. Μερικές ζωικές τροφές, όπως λ.χ. τα αυγά, είναι πλούσιες πηγές λίπους και χοληστερόλης. Το γάλα και τα προϊόντα του έχουν κι αυτά αρκετή χοληστερόλη. Το χοιρινό, το βοδιό και το αρνίσιο κρέας έχουν πολύ λίπος, αλλά λίγη χοληστερόλη. Στις φυτικές τροφές δεν υπάρχει χοληστερόλη. 'Αλλά πολλοί φυτοφάγοι τρώνε αυγά και πίνουν γάλα, κ' έτσι προσλαμβάνουν μεγάλες ποσότητες χοληστερόλης. 'Αλλάστε, εκτός απ' τη χοληστερόλη που υπάρχει στις τροφές μας, ο οργανισμός μας έχει την ικανότητα να παράγη μόνος του χοληστερόλη. Την παράγει κυρίως το σπυάτι, αλλά και μερικοί άλλοι ιστοί.

ΕΡ: "Όταν τρώη κανείς λιγότερα λιπαρά, υπάρχει περίπτωση να παύρη βάρος;

ΑΠ: Βέβαια, αν τρώη άμυρα και πίνη πολλά οίονπνευματώδη. Βασικά, το ζήτημα του πάχους είναι ζήτημα των θερμίδων που προσλαμβάνει και καταναλώνει κανείς.

ΕΡ: Πώς πρέπει κανείς να ρυθμίση τη διαίτα του για να μειώση το ποσοστό της χοληστερόλης στο αίμα του;

ΑΠ: Πρέπει να κόψη τα πολλά αυγά και το πολύ γάλα. Να περιορίση τα ποτά και τα λιπαρά. 'Ετσι, θα μειώση το βάρος του και συγχρόνως το ποσοστό της χοληστερόλης που προσλαμβάνει. 'Αλλά δεν πρέπει να κόψη καμμία απ' όλες αυτές τις τροφές τελείως. Μπορείτε να τρώτε ό,τι θέλετε, αλλά από λίγο. 'Η κοινή λογική αρκεί. Τρώτε απ' όλα, αλλά μην τρώτε πολύ, μην πίνετε πολύ.

'Αντί για δούτυρο στο ψωμί σας, βάζετε λίγη μαρμελάδα ή μέλι. 'Αν σ'ας άρεση το γάλα, φροντίστε να είναι αποβουτυρωμένο. Και το τυρί να μην έχη πολύ πάχος.

ΕΡ: Δεν υπάρχει κανένα φάρμακο που να μειώνη το ποσοστό της χοληστερόλης στο αίμα;

ΑΠ: "Αν και βρίσκει κανείς στο έμποριο φάρμακα που διαφημίζονται ως τέτια, δεν νομίζω να είναι αποτελεσματικά.

ΕΡ: "Ο τρόπος του μαγειρεύματος μήπως έχει σημασία για την ποσότητα του λίπους που καταναλώνουμε;

ΑΠ: Είναι φανερό πως το βράσιμο αφήνει λιγότερο λίπος στο κρέας και στις άλλες τροφές απ' τους άλλους τρόπους μαγειρεύματος. 'Η νηστεία είναι κάτι που συνιστάται απ' τη θρησκεία απ' τη Βιβλική εποχή, κι αποτελεί ασφαλώς μια χρήσιμη συμβουλή, γιατί συντείνει στην περιοδική κάθαρση του οργανισμού.

ΕΡ: Οι θρομβώσεις της στεφανιαίας αγγείων τα τελευταία χρόνια. 'Υπάρχουν άλλες αιτίες που έξηγούν την αύξηση;

ΑΠ: Ναι, λ.χ., η έλλειψη σωματικής άσκησης. Οι σημερινοί άνθρωποι ασκούνται λιγότερο απ' τους παλιούς.

ΕΡ: Βοηθάει η γυμναστική στη μείωση του βάρους;

ΑΠ: 'Η γυμναστική είναι χρήσιμη για τον έλεγχο του σωματικού βάρους. 'Επί πλέον, αν πάθη κανείς προσβολή της στεφανιαίας, ο καρδιακός μύς που έχει «τονωθεί» από μια μέτρια γυμναστική μπορεί εύκολότερα ν' αναπτύξη την λεγόμενη «υποκατάστατη» κυκλοφορία.

ΕΡ: Πώς μπορεί ο μέσος εργαζόμενος, που δεν έχει καιρό να κάνει σπόρ, ν' ασκήση το σώμα του;

ΑΠ: Μπορεί να πηγαίνει με τα πόδια στη δουλειά του, ή τουλάχιστον να κάνει πεζή ένα μέρος της διαδρομής. 'Ο απλούστερος τρόπος ν' ασκή κανείς περισσότερο το σώμα του είναι να χρησιμοποιή περισσότερο τα πόδια του για να πηγαίνει απ' το σπίτι στο γραφείο ή στο κατάστημα κι από κεί στα διάφορα επαγγελματικά ραντεβού του. Να θυγαίνετε το Σάββατο απόγευμα και τις Κυριακές με τη γυναίκα σας και τα παιδιά σας!

ΕΡ: Είναι προτιμότερο να χρησιμοποιή κανείς τις σκάλες αντί για τ' ασανσέρ;

ΑΠ: Μέχρι τρία πατώματα, ναι.

ΕΡ: 'Η γενική ένταση έχει σχέσεις με τις καρδιακές παθήσεις;

ΑΠ: 'Ο περισσότερος κόσμος και μερικοί καρδιολόγοι πιστεύουν πως η ένταση έχει πολύ να κάνει, αλλά δεν πιστεύω πως υπάρχουν στοιχεία που το αποδεικνύουν.

ΕΡ: 'Η σκληρή εργασία;

ΑΠ: "Όχι, ούτε η σκληρή εργασία. Νομίζω μάλιστα πως ισχύει το αντίθετο. Μερικοί πιστεύουν ότι μια από τις αιτίες είναι ότι παραινούνται πολύ λίγες προσβολές της στεφανιαίας

στή φυλή των Μπαντού, στην 'Αφρική, κι ότι ο φτωχός αυτός λαός δεν έχει καμμία φροντίδα, καμμία ένταση. Αυτό όμως δεν είναι αλήθεια: Οι Μπαντού έχουν ένα σωρό εντάσεις —μόνο που όφείλονται σε διαφορετικούς λόγους. Είναι πολύ προληπτικοί, κ' οι προληπτικοί άνθρωποι δεν έχουν καθόλου ψυχική ήρεμία.

ΕΡ: Συνιστάτε το ψάρι ως τροφή;

ΑΠ: "Αν σ'ας άρεση το ψάρι, μπορείτε να το τρώτε άφοβα. 'Αλλά υπάρχουν κ' ένα σωρό άλλες τροφές εκτός απ' το ψάρι, που είναι εξίσου άβλαβείς.

ΕΡ: Μήπως ο μεγαλύτερος αριθμός καρδιακών προσβολών οφείλεται στο γεγονός ότι σήμερα τις προσέχουμε περισσότερο κ' έχουμε περισσότερες στατιστικές απ' ότι είχαμε πριν από 50 χρόνια;

ΑΠ: "Ασφαλώς. 'Εχουμε καλύτερα όργανα διαγνώσεως, όπως, λ.χ., τον ηλεκτροκαρδιογράφο. 'Εχουμε καλύτερους γιατρούς. 'Επειτα, οι περισσότεροι άνθρωποι ζούν περισσότερα χρόνια, πράγμα που αυξάνει το ποσοστό των καρδιοπαθών. Είναι ζήτημα αν στα τελευταία 15 χρόνια ή παραγματοική αύξηση της θνησιμότητας από ασθένειες της στεφανιαίας είναι μεγαλύτερη απ' το 1)5 της φαινομενικής.

ΕΡ: "Ως που μπορεί να φτάση η διαίτα; Είναι φρόνιμο να έχη κανείς βάρος λιγότερο απ' το κανονικό; Πολλοί άνθρωποι κάνουν άδίακόπα διαίτα.

ΑΠ: 'Η κοινή λογική είναι το καλύτερο μέτρο.

ΕΡ: "Ο κληρονομικός παράγων παίζει ρόλο; "Αν, λ.χ., ένας απ' τους γονείς έχη πεθάνει νωρίς από καρδιακή ή άλλη πάθηση, δείχνει αυτό άδυναμία;

ΑΠ: Δείχνει κάποια άδυναμία. 'Η κληρονομικότητα παίζει σημαντικό ρόλο σε πολλούς τομείς της υγείας. 'Ο διαβήτης, η ύψηλη πίεση, τα χαλασμένα δόντια —δλ' αυτά οφείλονται συχνά σε κληρονομικούς παράγοντες. 'Αλλά στην κοινωνία μας, δεν δίνουμε πολλή σημασία σ' όλα αυτά. Παντρεύομαστε μια κοπέλα άσχετα απ' το αν ο πατέρας της έχη ύψηλη πίεση κ' η μητέρα της έχη διαβήτη...

ΕΡ: Το λίπος που βρίσκεται στο αίμα έχει καμμία σχέση με το «πρήσιμο» που καταλήγει σε προσβολή της στεφανιαίας;

ΑΠ: Το αίμα που έχει μεγάλο ποσοστό λίπους είναι πιθανότερο να πήξη, απ' το αίμα που δεν περιέχει λίπος. Δεν είναι γνωστό αν το λίπος των τροφίμων σχετίζεται άμεσα μ' αυτή την παρατήρηση. Πάντως, έχει παρατηρηθι πως πολλά άτομα παθαίνουν θρόμβωση της στεφανιαίας στη μία το πρωί, στο κρεβάτι τους. Αυτό οφείλεται ίσως στο γεγονός ότι, πέντε ώρες μετά το φαγητό, το λίπος στο αίμα φτάνει στη μεγαλύτερη συγκέντρωσή του.

ΕΡ: "Αν πάθη κανείς να τρώη λιπαρές τροφές, μειώνει τις πιθανότητες καρδιακής προσβολής;

ΑΠ: "Εκτός απ' το λίπος, υπάρχουν και 5-6 άλλοι τύποι τροφών που σχετίζονται μ' αυτή την άρρωστια. Βέβαια, η διαίτα κ' η διατροφή έχουν μεγάλη επίδραση στην υγεία της καρδιάς. 'Αλλά είναι άπίθανο μια τόσο σημαντική άρρωστια, όπως η θρόμβωση της στεφανιαίας, να οφείλεται μόνο στην απορρόφηση μεγάλης ποσότητας λίπους. 'Η διαίτα δεν είναι παρά ένας απ' τους παράγοντες της διαίτας.

ΕΡ: Γιατί, λοιπόν, η χοληστερόλη έχει σχέση με την καρδιακή προσβολή;

ΑΠ: Κανείς δεν ξέρει. 'Αλλά αν εξετάσετε ένα μεγάλο αριθμό ατόμων, είναι πιθανότερο ότι θα πάθουν καρδιακή προσβολή εκείνοι που έχουν μεγαλύτερο ποσοστό χοληστερόλης.

ΕΡ: 'Αφού ο σύζυγος κ' η σύζυγος τρώνε περίπου τα ίδια πράγματα, γιατί...;

ΑΠ: Αυτό σημαίνει ότι σ' αυτή την άρρωστια παίζει ρόλο και ο έγκεφαλικός παράγων, αφού μάλιστα στις γυναίκες παρατηρείται κυρίως μετά την κατάπαυση των έμμηνων. "Όπως είπαμε, παίζουν ρόλο και οι κληρονομικοί παράγοντες. "Όσοι άνθρωποι είχαν πατεράδες και μητέρες που έζησαν πάνω από 75 έτη, που έχουν κανονικό βάρος και που η χοληστερόλη στο αίμα τους είναι κάτω από 225, δεν πρέπει να κάνουν πολλή διαίτα για την πρόληψη καρδιακής προσβολής.

ΕΡ: 'Αφού το ποσοστό της χοληστερόλης στο αίμα μειώνεται μετά τα 55, γιατί όσοι περνούν τα 55 παθαίνουν συχνότερα καρδιακές προσβολές;

ΑΠ: Αυτό δεν είναι άκριβες. Μετά τα 55 και τα 60, έχει κανείς περισσότερες πιθανότητες να πεθάνη απ' ό,τι έχει ένας νέος. Συνεπώς, το ποσοστό των θανάτων από θρόμβωση μειώνεται α, γιατί αυξάνει το ποσοστό των θανάτων από σκλήρυνση των αρτηριών, καρκίνο, ή άλλες αιτίες. 'Η μείωση της χοληστερόλης δεν έχει, λοιπόν, σημασία, αφού ούτως ή άλλως μειώνεται το ποσοστό των θανάτων από προσβολή της στεφανιαίας.

ΕΡ: "Ας υποθέσουμε ότι έχει κανείς ύψηλο ποσοστό χοληστερόλης στο αίμα του. Τι μπορεί να κάνει, αν η διαίτα δεν παύη ρόλο στην περίπτωση του;

ΑΠ: 'Η μείωση του βάρους με τη διαίτα έχει πάντα ευεργετική επίδραση. Πρέπει επίσης να κάνει κανείς λίγη γυμναστική.

ΕΡ: Είναι σκόπιμο να θυγαξη κανείς ηλεκτροκαρδιογράφημα από καιρό σε καιρό;

ΑΠ: Ναι, αλλά έχει λιγότερη σημασία απ' τη χοληστερόλη. Το καρδιογράφημα είναι εύνοϊκό ή μη. Μπορεί να είναι άμαλό και να πάθη κανείς θρόμβωση μετά 5 λεπτά. Φυσικά, το ίδιο μπορεί να συμβη σ' ένα άτομο με μικρό ποσοστό χοληστερόλης, αλλά οι πιθανότητες είναι πιο μικρές —ιδίως για άντρες κάτω από 45 ετών.

ΕΡ: "Ενας συνδυασμός ανάλυσεως χοληστερόλης και ηλεκτροκαρδιογραφήματος από καιρό σε καιρό είναι χρήσιμος;

ΑΠ: Ναι, και τα δυο είναι χρήσιμα. Το ηλεκτροκαρδιογράφημα μπορεί να δείξη αν έχη παθήει κανείς θρόμβωση της στεφανιαίας.

ΕΡ: "Αν έχη πάθει; Στο παρελθόν;

ΑΠ: Ναι —στούς λίγους τελευταίους μήνες. Πολλές φορές, η ήπια προσβολή εκδηλώνεται με δυσκολία και μικρούς πόνους, με λίγο πυρετό και άισθημα άδιαθεσίας. Μπορεί λοιπόν κανείς να έχη πάθει καρδιακή προσβολή χωρίς να το καταλάβη.

ΕΡ: 'Υπάρχουν άλλες άρρώστιες που σχετίζονται με το υπερβολικό πάχος;

ΑΠ: 'Η άνωρραση από μερικές εγχειρήσεις είναι δύσκολη για τους χειρουργούς. Είναι επίσης περισσότερο εύπροςβλητο από διαβήτη, πίεση, άρρώστιες της χοληδόχου κύστεως, αρθρίτιδα, άκομα και από ώρισμένους τύπους καρκίνου.

ΕΡ: Ποιά απ' όλες αυτές τις άρρώστιες είναι η πιο πιθανή;

ΑΠ: "Ο διαβήτης.

ΕΡ: Τρώμε πολλή ζάχαρη;

ΑΠ: Δεν νομίζω πως οι περισσότεροι άνθρωποι καταναλώνουν πολλή ζάχαρη. 'Αλλάστε, η ζάχαρη δεν φέρει το πάγκρεας, ώστε να προκαλή διαβήτη. Κανείς δεν ξέρει για ποίο λόγο το πάγκρεας παύει να παράγη ινσουλίνη, με αποτέλεσμα του διαβήτη. Ούτε η καταστροφή των δοντιών οφείλεται στη ζάχαρη.

ΕΡ: "Ωστε λοιπόν έχει περισσότερη σημασία ο συνολικός αριθμός των θερμίδων που προσλαμβάνουμε, κι όχι τόσο η πηγή τους;

ΑΠ: Σωστά. Μπορεί να χάνετε βάρος τρώγοντας σοκολάτα και λιπαρά φαγητά, αν προσλαμβάνετε μόνο 1.000 θερμίδες την ημέρα. Δεν έχει τόσο σημασία τι τρώει κανείς, αλλά πόσο τρώει. 'Ενας άντρας 50 ετών, που είναι βαρύτερος κατά 15 κιλά απ' ό,τι θαπρεπε, έχει πιθανότητες να ζήση 5 χρόνια λιγότερο απ' ό,τι θα ζούσε αν είχε το κανονικό βάρος. 'Επομένως, όποιος τρώει λιγότερο έχει πιθανότητες να ζήση περισσότερα και... να φάη περισσότερο —συνολικά, έννοείται— στη ζωή του!

Κανονικό βάρος για ΑΝΔΡΕΣ

(25 ετών και άνω)

ΥΨΟΣ (μέ τα παπούτσια) **ΒΑΡΟΣ ΣΕ ΚΙΛΑ** (μέ τα συνήθη ρούχα) **ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ**

	ΛΕΠΤΗ	ΜΕΤΡΙΑ	ΒΑΡΙΑ
1.55	55-60	60-65	65-70
1.58	57-62	62-68	67-72
1.60	60-65	65-70	70-75
1.63	62-67	67-72	72-77
1.65	65-70	70-75	73-78
1.68	67-72	72-77	74-80
1.70	70-75	73-78	75-82
1.73	72-77	74-80	77-83
1.75	73-78	75-82	80-85
1.78	74-80	77-83	82-88
1.80	75-82	80-85	84-89
1.83	77-83	82-88	85-90
1.85	80-85	84-89	87-91
1.88	82-88	85-90	88-92

Κανονικό βάρος για ΓΥΝΑΙΚΕΣ

(25 ετών και άνω)

ΥΨΟΣ (μέ τα παπούτσια) **ΒΑΡΟΣ ΣΕ ΚΙΛΑ** (μέ τα συνήθη ρούχα) **ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ**

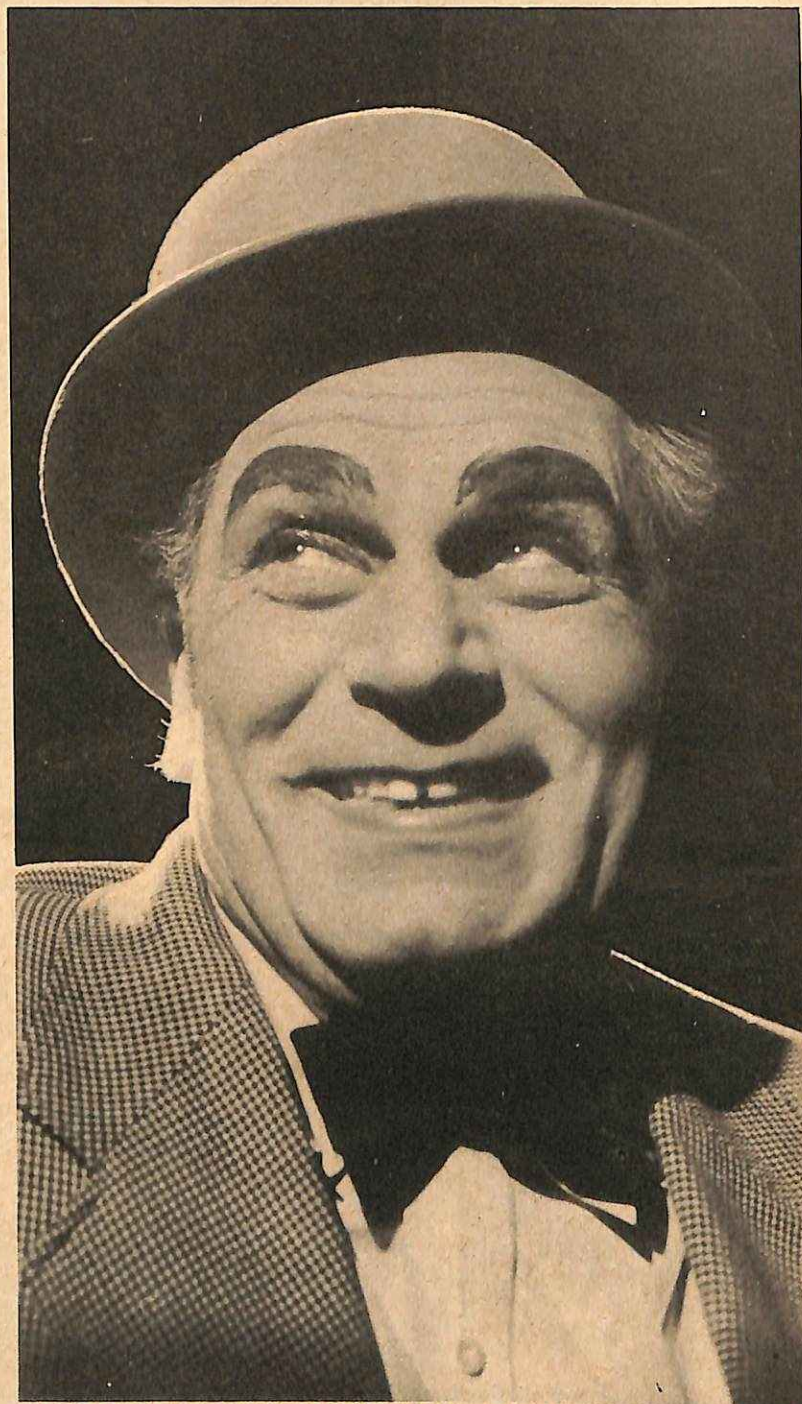
	ΛΕΠΤΗ	ΜΕΤΡΙΑ	ΒΑΡΙΑ
1.48	50-54	54-58	58-62
1.50	52-55	55-59	60-63
1.53	53-57	56-60	62-65
1.55	54-58	58-62	64-67
1.58	55-59	60-63	67-70
1.60	56-60	62-65	69-73
1.63	58-62	63-66	71-74
1.65	60-63	64-67	72-75
1.68	62-65	67-70	75-78
1.70	64-67	69-73	77-80
1.73	67-70	72-75	80-83
1.75	69-73	75-78	82-85
1.78	72-75	77-80	83-88

ΕΒΔΟΜΗ ΤΕΧΝΗ

Ο ΛΩΡΕΝΣ ΟΛΙΒΙΕ ΑΠΑΡΝΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΟΥ

Ο αξέχαστος Χήθκλιφ του «Ανεμοδαρμένα Ύψη», ο άφογος διοικητής του «Εγώϊσμος και προκατάληψη», ο δραμητικός «Ερρίκος Ε'», ο θουλικός οδρ Λώρενς Όλιβιέ γελάει και γορρεύει και άσχημονεί μεθυμένος επί σκηνής, στη νέα θεατρική επιτυχία του, που άφησε κατόπληκτους κριτικούς και κοινό και στερέωσε αδιάσειστα πλέον την φήμη του, που είχε κάπως κλονισθή τώρα τελευταία.

Ο ΞΕΠΕΣΜΕΝΟΣ ΠΙΑ ΑΡΤΣΙ ΑΝΑΘΥΜΙΕΤΑΙ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΜΕΓΑΛΕΙΑ ΤΟΥ

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΟΛΙΒΙΕ ΣΤΟ ΜΙΟΥΖΙΚ ΧΩΛ

Ο Λώρενς Όλιβιέ είναι κάτι παραπάνω από ένα όνομα στον καλλιτεχνικό κόσμο. Είναι ένας θρύλος από τους πιο γοητευτικούς, γιατί υπήρξε ωραίος και μέγας συγχρόνως, γιατί τον θαύμαζε ο άπαιτητικός κριτής ακριβώς όσο και η ρομαντική κοπελίτσα. Δημιούργησε καινούργιο ανδρικό τύπο και κάθε φορά που ήθελε μία γυναίκα να περιγράψει τον σκοτεινό και μοιραίο άνδρα που την είχε κατακτήσει άρχιζε: «Κάτι σαν τον Χήθκλιφ, ίδιος ο Λώρενς Όλιβιέ!»...

Γιατί, στη φαντασία του κοινού, ο εξάιρετος Άγγλος σκηνοθέτης και ηθοποιός είχε ταυτισθή με την μεγαλύτερη κινηματογραφική δημιουργία του, τον Χήθκλιφ, τον βασανισμένο ήρωα του «Ανεμοδαρμένα Ύψη». Τα φλογερά του μάτια, το έντονο πάθος του στον ρόλο εκείνο είχαν φέρει τον Λώρενς Όλιβιέ στην πρώτη σειρά των κινηματογραφικών ειδώλων και, όταν άρнисε να παρουσιάσει στο κοινό την σειρά των σαιξπηρικών του πραγματοποιήσεων, τον «Ερρίκο Ε'» και τον λιγώτερο επιτυχημένο, αλλά εξ ίσου εντυπωσιακό «Άμλετ», κανείς δεν εξέπληγθη. Τον είχαν άξιο για όλα. Έν τώ μεταξύ, στο θέατρο, οι επιτυχίες του ακολουθούσαν ή μία την άλλη και σε σατυρικές κωμωδίες του Σέρνιταν ή σε τραγωδίες τεραστίων απαιτήσεων όπως ο «Βασιλιάς Λήρ», ο Όλιβιέ θριαμβούσε. Πάντα συντροφευμένος από την ασθενική, νευρική Βίβιεν Λή,

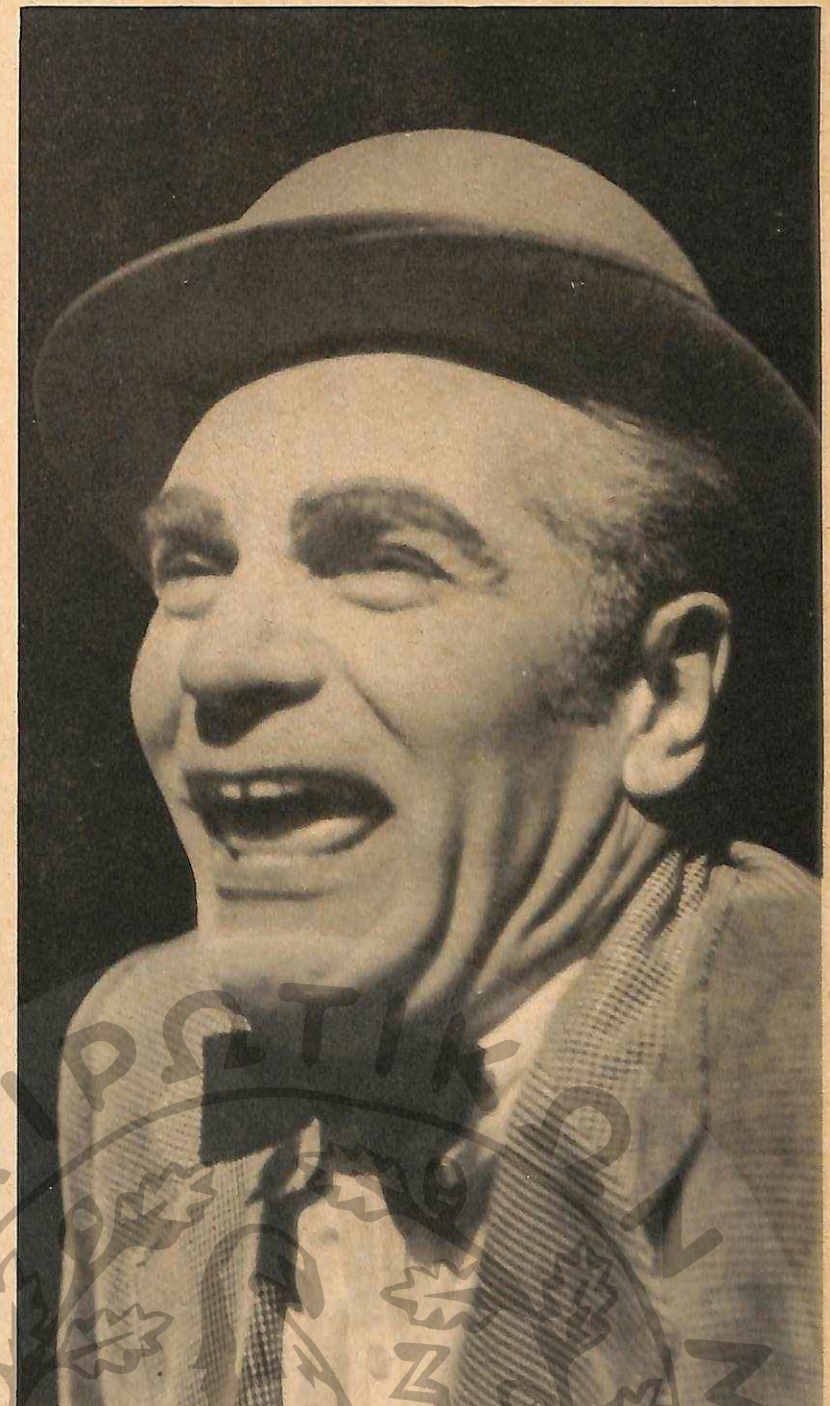

ΟΠΟΥ ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ ΕΚΤΕΛΕΙ ΕΝΑ ΦΤΗΝΟ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟ ΝΟΥΜΕΡΑΚΙ

πότε σκηνοθέτης, πότε πρωταγωνιστής και πότε και τα δύο μαζί, ο Λώρενς Όλιβιέ ανέθηκε όλα τα σκαλοπάτια και, τελικά, σαν υπέρτατο δείγμα εύγνωμοσύνης στον άνθρωπο που άνοιξε στο άγγλικό φίλμ τις άγορές της άπρόσιτης Αμερικής, ή Βασίλισσα του άπένειμε τον τίτλο του Ιππότου. Εκείνη ή μέρα στάθηκε μια άποφασιστική καμπή στη ζωή και στη σταδιοδρομία του γιού του άπλου πάστορα που γεννήθηκε στο Ντόρκιγκ πριν πενήντα ακριβώς χρόνια. Η χειρονομία της Έλισάβετ καθιέρωνε ένα από τα μεγαλύτερα ταλέντα της Ευρώπης, έναν άνθρωπο που είχε δείξει στον δικό του άπαιτητικό τομέα όχι μόνον μεγαλοφυΐα, αλλά και σπάνια έξυπνάδα, ύπομνη κ' εργατικότητα. Γι' αυτό, πριν προχωρήσωμε, άς ρίξωμε μία σύντομη ματιά στα έξωτερικά τουλάχιστον γεγονότα της ζωής του Σερ Λώρενς Όλιβιέ.

Τα πρώτα άδέβδαια καλλιτεχνικά θήματα

Γεννήθηκε όπως είπαμε στο Ντόρκιγκ, στις 22 Μαΐου του 1907. Η πρώτη του θεατρική εμφάνιση ήταν στο «Μέραμα της στρίγγλας» με το ρόλο της Κατερίνας! Έπαγγελματικά όμως παρουσιάστηκε στο θέατρο το 1925, μόλις δεκαοχτώ χρονών. Έπαιξε στο «Πουλί στο χέρι» όταν γυ-

ΟΣΟ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΣΚΟΡΠΙΣΗ ΚΕΦΙ, ΤΟΣΟ ΘΑΙΒΕΡΩΤΕΡΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ

ρίστηκε με μια αδύνατη, μελαγχολική κοπελίτσα, την Τζίλλ Έσμοντ που έγινε αργότερα γυναίκα του. Μαζί το 1931 έφυγαν για την Αμερική όπου ο Λώρενς έπαιξε στο θέατρο και σε μικρές, άσημαντες ταινίες, άσημαντους ρόλους. Έπαιξε με τον Άδολφο Μανζού στο «Φίλοι κ' έραστές», με την Έλισσα Λάντι στο «Κίτρινο εισιτήριο». Τα δράδυα, όταν ή μελαγχολία έπινγε το νεαρό ζευγάρι, πήγαιναν στη ρωσική λέσχη κι άκουγαν μπαλαδάκις, με τον στενό τους φίλο Ντράκλας Φάιρμπανκς υίο. Τότε, το 1932, κορυφωνόταν ή τρομερή κρίση. Οι Τράπεζες έκλειναν κι ο νεαρώτατος τότε Νταϊντ Σέλζνικ άνέλασε να σώσει την κινηματογραφική θοιμηχανία από την καταστροφή. Για κείνον ο Όλιβιέ γύρισε το «Αυτική διάσωση» με την Άνν Χάρτινγκ. Μιλούσε άρτια άγγλικά, αλλά αυτό όμως δεν ήταν άρκετό. Έφανταν έναν κατάλληλο ρόλο για κείνον, αλλά δεν τον εύρισκαν. Άπογοιτευμένος γύρισε στην Άγγλία, όπου γνώρισε μεγάλες θεατρικές επιτυχίες. Τότε πήρε το τηλεγράφημα από την «Μέτρο» που παρ' όλγιο ν' αλλάξει όλη την εξέλιξη της ζωής του. Σ' αυτό το τηλεγράφημα, του ζητούσαν τα... μέτρα του για ν' άρχισή το ράφιμο των κοστούμιων ενός μεγάλου ρόλου: Τον ήθελαν για να παίξει πλάι στην Γκρέτα Γκάρμπο το ρόλο του Ισπανού έραστή της «Βασίλισσας Χριστίνας»!

Όταν άρχισαν τα πρώτα «δοκιμαστικά» στο Χόλλυγουντ, ο Όλιβιέ

Ο ΑΣΧΗΜΟΣ ΛΩΡΕΝΣ ΜΠΟΡΕΙ ΠΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΑΞΙΖΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΘΑΥΜΑΣΤΡΙΕΣ ΤΟΥ. ΑΞΙΖΕΙ ΟΜΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΙΣΩΣ ΑΠ' ΤΟΝ ΩΡΑΙΟ

κατάλαβε ότι κάτι το «σαθρόν υπήρχε» στην κατάσταση. Ή Γκάρμπο ήταν ψυχρή και δεν έπαιξε καν μαζί του. Όλα τα «δοκιμαστικά» ήταν φρικτά. Απογοητευμένος γύρισε στην Άγγλια όπου έμαθε πως η Γκρέτα είχε φερθεί έτσι επίσημως μόνον γιατί τον εύρισκε... «κοντό», αληθινά όμως για να δοθεί ο ρόλος στον Τζών Τζιλμπερτ, παλιό στάρ του δισκοπούου είχε ζεπέσσει και τον όποιον συμπαινούσε και ήθελε να βοηθήσει διοντάς του μια ευκαιρία να ξαναβρεί την χαμένη του δημοτικότητα. Ό Όλιβιέ συγκινημένος την συγχώρησε, αλλά ώρکیστηκε να μην εναπαιστήση στο Χόλλυγουντ! Πράγματι, άνήθηκε τον ρόλο του Ρωμαίου πλάι στην Νόρμα Σήρερ, ρόλο που έπαιξε, ως γνωστόν, ο Λέσλι Χάουαρντ, και άλλες πολλές ένδιαφέρουσες προτάσεις.

Αφωσιώθηκε στο θέατρο και δοκίμασε στο «Ρωμαίος και 'Ιουλιέττα» τούς ρόλους του Ρωμαίου και του Μερκούτιου, τούς οποίους έπαιζε ένα-ένα, μέρα παρά μέρα, με τόν Τζών Γκίλγκουντ.

Μιά χαριτωμένη μελαχροινή με γαλανά μάτια...

“Ένα απόγευμα του Γενάρη, το 1936, έτοιμαζαν «Ριχάρδο Β΄» και έλειπε ακόμη η βασίλισσα του έργου. Εμφανίστηκε τότε και πήρε το ρόλο μια χαριτωμένη μελαχροινή με τεράστια γαλανά μάτια και πικάντικη, αλλά γλυκεία φυσιογνωμία. Ήταν η Βίβιεν Λή.

Τὰ ὑπόλοιπα εἶναι γνωστά. Τὸ πάθος τοῦ ζευγαριοῦ δὲν κρυβόταν. Καὶ οἱ δύο ἦσαν παντρεμένοι, καὶ οἱ δύο εἶχαν παιδιά. Ἀποφασίσαν να χωρίσουν. Ἐνα ταξίδι στὴν Ἀμμικὴ ἦταν πλέομ μία βολικὴ λύση καὶ ὁ Ὀλιβιὲ δέχθηκε να «γυρίσῃ» στὸ Χόλλυγουντ τὸν «Πύργο τῶν καταγίδων», μολοντὶ ἡ Βίβιδν εἶχε χάσει, τὸ ρόλο τῆς Κάθυ. Κέρδισε ὁμως τὸν ρόλο τῆς λαίδης Χάμιλτον, ἀν καὶ ὁ μεγάλος τῆς θρίαντος ὑπῆρχε ὁ Σκάρλετ στὸ «Ὅσα παίρνει ὁ ἀνεμος», ποὺ τῆς ἔφερε τὸ Ὄσκαρ τῆς καλύτερης ἡθοποιῆς.

Ο Λάρρυ και η Βιβ παντρεύτηκαν στην Σάντα Μπάρμπαρα, στις 3 Αυγούστου 1940, με μάρτυρες τόν Ρόαλντ Κόλμαν και την Κάθριν Χέμπορν. Ήσαν ξένοι, μέλι, ωραίοι και με τεράστιο ταλέντο. Τò Χόλλυγουντ ήταν έρωτευμένο μαζί τους.

Ὁ Λάρρυ «γύρισε» μετὰ τὴν Γκρήν Γκάρσον τὸ «Ἐγώτισμός καὶ προκατάληψη» καὶ ἡ Βιβὶ τὴν «Γέφυρα τῆς ἁμαρτίας» μετὰ τὸν Ρόμπερτ Τάι-
ϋλορ.

Η 'Αγγλία δώσε μήτρε στον πόλεμο και τὸ ζεύγος θεώρησε καθήκον του νὰ ἐπιστρέψῃ. Ὁ Λάρρυ ἔγινε πιλότος, ἀλλὰ σύντομα τὸν ἀπέλασαν ἀπὸ τὰ καθήκοντά του. Καλύτερα ἢ ἀπεριτοῦσε τὴν πατρίδα του μὲ τὸν δικὸν του τρόπο, σκέφτηκαν. Καί, πράγματι, τὸ «γύρισμα» τοῦ «Εῤῥίκου Ε'» ὑπῆρξε ἕνα καλλιτεχνικόν, ἀλλὰ καὶ προπαγανδιστικὸν κατόρθωμα ἀνυπολόγιστης σημασίας.

Ἀκολούθησε ὁ «Ἄμλετ», ἐνὸς τοῦ ζεύγους εἶχε ἀναλάβει, ἐπιστήμῳς πλὴν, τὸ θέατρο τῆς «Ὀλντ Βικ» καὶ ἔδινε ἐκεῖ παραστάσεις μεγάλῃς ἀξίας. Τόση ἦταν ἡ ἀπασχόλησις τοῦ Λόρενς Ὀλντὶ μὲ τὸ θέατρο —καὶ εἶναι ἀκόμῃ— ὥστε ἐλάχιστες ταινίες «γύρισε» ἀπὸ τότε: Τὸ «Ὅπερα τοῦ ζητιάνου» καὶ τὸ «Συντριβίμα τοῦ ἔρωτα» καί, τελευταίως, τὸ «Ριχάρδο Γ'» ποὺ δὲν εἶδαμε ἀκόμῃ, ἐνῶ ἡ Βίβιεν Λη ἐμφανιζόταν σὰν ταινίες ὅπως τὸ «Ἄννα Καρανίνα» καὶ τὸ «Καίσαρ καὶ Κλεοπάτρα» ποὺ δὲν εἶχαν μεγάλη ἐπιτυχία. Τὰ νεῦρα τῆς, σιγα-σιγα, ὑπεχώρησαν καὶ εἶναι γνωστὴ ἡ κρίσις ποὺ τὴν ἔκλεισε ἕξ μῆνες στὸ νοσοκομεῖο. Σήμερα, τὸ ζεῦγος φαίνεται ὅτι ἔχει υπερτηφθεῖς τῆς ἐσωτερικῆς του δυσκολίας. Λέγεται ὅτι ἡ Βίβιεν, ποὺ ὑπέστανε μιὰ ἀποβολὴ πρὸ ὀλίγων μόλις μηνῶν, περιμένει καὶ πάλι μαρὸ. Μήπως αὐτὸ τὴν συνφερέει ὀριστικά; Ὅσο γιὰ τὸν Λῶρενς, αὐτὸς «γύρισε» σὰν σκηνοθέτης καὶ πρωταγωνιστὴς τὸν «Κοιμώμενο πρίγκιπα» μὲ τὴν Μαίριλιν Μονρόε. Καί, συγχρόνως, ἔπαιζε στὸ θέατρο...

Τὸ «φλέρτ μὲ τὸ κοινὸν» — ἓνα σαράκι...

Οι απαιτητικοί ὄμως θεατρόφιλοι καὶ σαιξπηολόγοι εἶχαν τὶς ἀντιρρήσεις τους. Ἀκριβῶς ὅπως στὴν περὶ τὴν κινηματογραφικὴ «Ἀμλετ» ἔτσι καὶ στὶς περισσότερες θεατρικὲς ἐρμηνεῖες τὸν εὐρίσκαν ἕνα θαυσιακὸ σφάλμα πού, σιγά-σιγά, κατέβασε τὸν Σέρ Λῳρενς ἀπὸ τὸ βάθος καὶ τοὺς ἔκανε νὰ προτιμῶσαν ἀλλοὺς ἠθοποιοὺς σὰν τὸν παλαιόμαχο, ἀλλὰ πάντα λαμπρὸ Μάικελ Ρένγκρεθ, τὸν λίγο ὑπερβολικὰ μελετημένο Τζῶν Νέβιλλ, τὸν νεαρότατο καὶ ἀνδροπρεπύτατο Ρίτσαρντ Μπέρτον. Τὸ σφάλμα αὐτὸ ἦταν ἕνας κάποιος ναρκισσισμός, ἡ αἰώνια κατάραν τῶν ἠθοποιῶν πού ἀρέσουν πολὺ. «Ἦδη, ἀπὸ τὶς νεανικὲς τὸν ταίνιες, θὰ μπορούσε ὁ παρτητηριακὸς νὰ μαντέψῃ τὸ σάρακι. Ὁ Λῳρενς Ὀλβιέι ἔκανε αὐτὸ πού γένε τὴ θεατρικὴ γλώσσα «ἐπὶ μετ' τοὺς κοινὸν» καὶ τὸ κοινόν, συνήθως γοητευμένο, τοῦ το συγχωροῦσε ἀκριβῶς ὅπως το συγχωρεῖ στὶς «ἐνζενὺς» πού χαιδεύονται παίζοντας τὰ διάφορα «Κοιμήλια» στὶς σκηνὲς ὅλου τοῦ κόσμου.

Στόν «Άμλετ» πλέον τό κακό είχε ἐκδηλωθῇ καί πολλοί κριτικοί τὸν κτύπησαν ἐπισήμως. Σὰν μαθητὴς τοῦ Ἦτον ἔμοιαζε στὴν τραγική σκηνὴ τῆς παντομίμας μὲ τὴν Ὀφελία. Ἐκεῖνη ἔλεγε κλαίγοντας γιὰ τὶς ζαρωμένες κάλτσες καὶ τὰν ἀξιόβουλητὴ ἐμφάνισή του καὶ ὁ θεατὴς ἔβλεπε ἕναν ἄνθρωπο καὶ ἀτσάλωτο. Ἄμλετ αὖ παίζῃ τὸν «ὥρασιος»!

Καὶ ὁ κόσμος ποὺ ἤξερε ἀναρωτιόταν: «Ὡς πότε θὰ συνεχισθῇ αὐτὴ ἡ στεῖρα κατάσταση;»

Ένας καινούργιος Όλιβιέ —μια μεγάλη επιτυχία

Φαίνεται πώς και ο Ίδιος ο Λάτρης 'Ολιδιέ κατάλαβε πώς είχε πάρει στραβά δρόμο. Καί, ενώ ο άσπονδος φίλος ετοιμαζαν ήδη την καλλιτεχνική νεκρολογία του, έκινε άσπασμα μία καταπληκτική εμφάνιση, στην τρομερό ρόλο του άσημνίστατου Ριχάρδου Γ'. Ταίνια και προσωπική έρμηνεία του Λάτρης 'Ολιδιέ, άναγνώρισθηκαν από την παγκόσμια κριτική χωρίς καμμία επιφύλαξη αυτή τη φορά. Ο Λάτρης είχε άπαιρηθή την όμορφιά του, είχε παραδεχθή την ηλικία του καί, άπελευθερωμένος από το ναρκισσιστικό του σύμπλεγμα, έκανε καί πάλι έκλεκτή καλλιτεχνική έργασία.

Σάν μια εκδήλωση της καινούργιας του αυτής τροπής θα πρέπει να θεωρηθεί η εφευρετική εμφάνισή του στο Λονδίνο, σ' ένα θεατρικό έργο με τίτλο «The Entertainers», ενός νεαρού συγγραφέως ονόματι Τζών Όσμπορν. Με κατάπληξη ο θεατρικός κόσμος πληροφορήθηκε ότι στο έργο αυτό ο Σέρ Λάρνς θα έπαιζε τον ρόλο ενός γερασμένου ηθοποιού της επθεωρήσεως και του βαριέτα, χορευτή και τραγουδιστή που, ξεπεσμένος πιά, έμφανίζεται σ'ε μια «ρεβύ» με γυναικά κορίτσια. Στην προέκταση, όλοι οι κριτικοί εμφανίστηκαν με άκονισμένα μολύβια για να τον παραλάβουν και να τον... ταράξουν. Την επομένη όμως όλες οι λονδρέζικες εφημερίδες πληροφορούσαν τους αναγνώστες τους πως ο Όλνιξ, άλλη μια φορά, ήταν εκπληκτικός, ήταν μεγαλοφυής, ήταν αποκάλυψη! Μάλωναν ποιος θα εύρισκε τα πιο έπαικτακι έπιθετα για να ύμνησει τον άνθρωπο που, όπως πίστευαν πριν 24 μόλις ώρες, είχε πέσει πιά στην δεύτερη σειρά.

Ὁ ἑρμηνευτὴς τοῦ Ριχάρδου, χορεύει καὶ τραγουδᾷ

Το θεατρικό έργο του Τζών "Όσμπορν διηγείται την ιστορία του "Άρτσι Ράις, κομικού σ' ένα μπαλουζίκι τρίτης κατηγορίας, που είναι όμως, συγχρόνως, ένας εξυπνότερος άνθρωπος και έχει πιάσει την τέχνη του. Ξεπασάει, όταν είναι μεθυσμένος, σε προμερές αναλύσεις των κατ'αστάσεων του, με ακροατή, συνήθως, την γυναίκα του (Μπρέντα κατά Μπιάζι), την κόρη του Τζήν (Ντόροθι Τιοτίνι), τον γιό του Φράνκ (Ρίτσαρντ Πάσκο) και τον γέρο πατέρα του ό οποίος πεθαίνει κατά την διάρκεια του έργου. "Έχει κ' έναν άλλο γιό που σκοτώνεται στο Σαουθ. "Ο "Άρτσι, στην αρχή του έργου θέλει να πάρη διαζύγιο από την γυναίκα του γιά να παντρευτή με μιá κοπέλα είκοσι χρονών, αλλά ή κόρη του κατορθώνει να τον μεταπείση.

Η πιο ενδιαφέρουσα σκηνή του έργου είναι το νούμερο που έκτελει ο "Άρτσι στο μουζίκ χώλλ, ένα φτηνό, γελοίο νούμερο, στο οποίο ο έρμηνευτής του Ριχάρδου χορεύει και τραγουδά, με μία φω-ή που μυρίζει μπύρα από μακριά, κωμικά, σδήδη τραγουδάκια.

ΓΕΛΟΙΕΣ ΓΚΡΙΜΑΤΣΕΣ καὶ χορὸς ποὺ μοιάζει μὲ παραπάτημα. Οἱ θαυμάστριές του θὰ δυσκολευτοῦν πολὺ ν' ἀναγνωρίσουν τὸν Ὀλιβιέ τους.

(Фвт. Camera Press)

Στο τέλος του δράματος ο Άρτσι είναι τελειωμένος άνθρωπος. Πηγαίνει στη φυλακή, σιγοτραγουδώντας στο μεθύσι του. Ο Σερ Λάρενς Όλιβιερ, όμως, κάθε άλλο παρά τελειωμένος ήσποισις θεωρείται σήμερα, μετά από την τρανταχτή αυτή απόδειξη του πολυπλευρού ταλέντου του.

Μόνον οι νεαρές θαυμάστριες δυσανεστήθηκαν

Σίγουρα θα υπάρχουν και οι δυσχεστερημένοι από αυτήν την ιστορία: "Όλες οι θαυμαστίες του γιοιευτικού Σέρ Λάρνερ πού, σίγουρα, θα άνηθύν ν' αναγορεύσουν τὸ εἰδὼλὸν τοῦς μετ' τὸ τρομερὸ μακρίαια. Σὲ ὅλα τὰ γεωγραφικά μήκη καὶ πλάτη, μία γυναίκα προτιμᾷ νὰ τῆς ἀποδεικνύῃ ἄλλη μία φορά ὁ εὐνοοῦμένος τῆς ἡθοποιὸς δι' ὃν ἔχασε τίποτε ἀπὸ τὴν γοητεία του παρά ὅτι μένει πιστὸς στὴν ἐπαγγελματικὴν του ἀκεραιότητα καὶ στὰ καλλιτεχνικά του ἰδεώδη. Τὸ εὐτύχημα εἶναι ὅτι τὸ θεατρικὸν ἔργο δὲν πρόκειται —πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον— νὰ ἐγυριστῇ σὲ φιλμ." Ἔτσι, μόνον ἀπὸ τίς φωτογραφίες, οἱ θαυμαστίες τοῦ θρυλικοῦ Χήθελιφ θὰ μπόρουν νὰ δοῦν τὰ καινούργια του κατορθώματα...

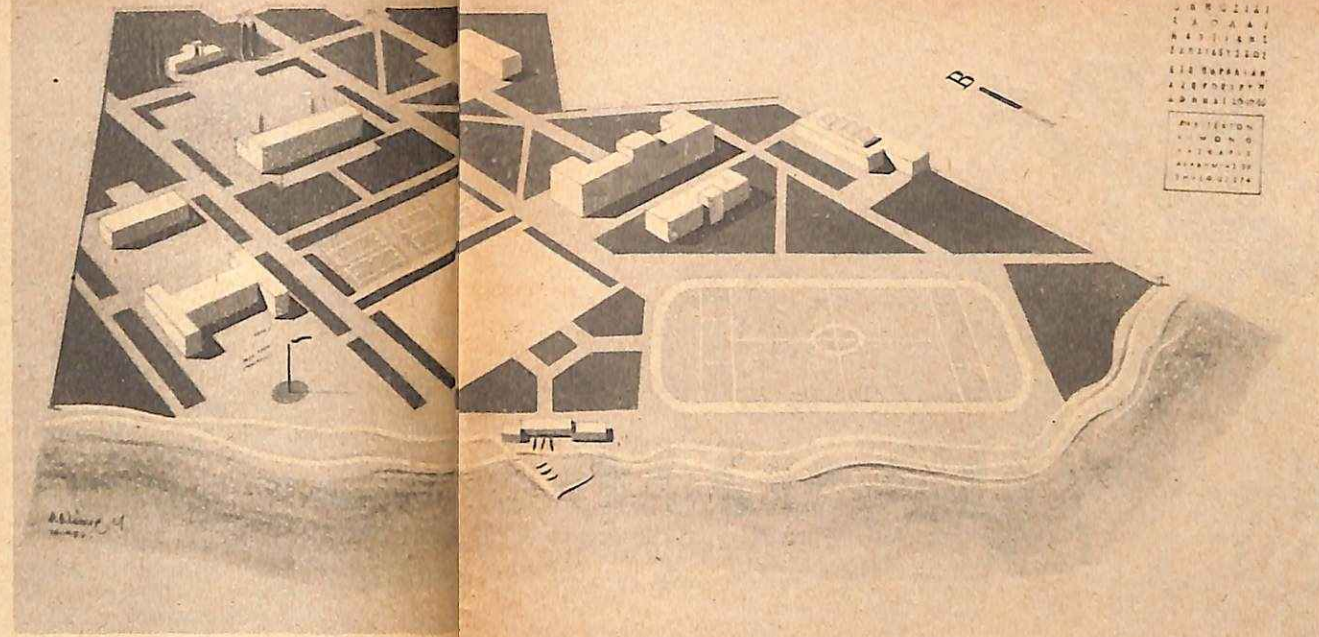
ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΚΥΒΕΡΝΟΥΝ ΑΥΤΟΙ ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ...

Μια θαυμαστή καινούργια σχολή για τους νέους που απεφάσισαν
ν' ακολουθήσουν τους μεγάλους δρόμους της φυλής: την θάλασσα

Πολλά έχουν αλλάξει από τη μακρινή εκείνη εποχή που τα «ξύλινα τείχη» έσωσαν την Ελλάδα στη Σαλαμίνα. Ακόμη κι αυτά τα ίδια, τα μικροσκοπικά «ξύλινα τείχη», σήμερα έχουν εξελιχθεί σε μεγαθήρια που το έκτόπισμά τους μετρείται με δεκάδες χιλιάδες τόννους. Ωστόσο, εκείνο που έμεινε αναλλοίωτο στο κύλισμα των χιλιετιριών είναι η σχέση του Έλληνα με τη θάλασσα. Άδηριτη ιστορική αναγκαιότητα έχει καθορίσει, πίσω από κάθε εποχή παρακμής και ταπείνωσης της πατρίδας μας, να βρίσκεται ή εγκατάλειψη του ύγρου στοιχείου κι αντίθετα κάθε περιόδου μεγαλουργίας να συμβαδίζει με την ελληνική επικυριαρχία στις θάλασσες.

(Φωτ. Δ. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗ)

ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ ΕΝΔΙΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ. ΣΧΕΔΙΟ ΚΙΜΩΝ. ΛΑΣΚΑΡΙ

ΓΡΗΓΟΡΑ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΙ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ ΜΕ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΚΤΙΡΙΑ

Δώδεκα μόλις χρόνια μετά το τέλος ενός πολέμου που, μέσα στις άλλες τρομακτικές συνέπειές του, έστειλε στον ύγρο τους τάφο και τα περισσότερα ελληνικά πλοία, η εμπορική μας ναυτιλία βρίσκεται πάλι σε θαυμαστή ακμή. Τα δέκα εκατομμύρια τόννοι των πλοίων που βρίσκονται κάτω από ελληνικό έλεγχο —σχετικά κάτω από ποιά σημαία— μας ανεβάζουν στην τρίτη ναυτική δύναμη του κόσμου (προπολεμικά οι Έλληνες κατείχαν τη δέκατη θέση). Αλλά εκείνο που κάνει σημαντικότερη ακόμη την πρόοδο είναι η μεταβολή στην ποιότητα. Μόλις πριν από είκοσι χρόνια, το μεγαλύτερο μέρος του εμπορικού μας στόλου άπτελετο από παλιά, δαπανηρά και ακατάλληλα σκάφη, που είχαν το θλιβερό προνόμιο να επιβαρύνουν με αυξημένα ασφάλιστρα τα φορτία τους. Σήμερα, η ναυτιλία μας περιλαμβάνει, ότι το νεότερο και τελειότερο έχει να επιδείξει η ναυπηγική τέχνη. Τα μεγαλύτερα πετρελαιοφόρα του κόσμου, τα μεγαλύτερα δεξαμενόπλοια και φορτηγά ανήκουν σε Έλληνες πλοιοκτήτες. Οι Έλληνες είναι οι καλύτεροι πελάτες των διεθνών ναυπηγείων.

Η ευχάριστη πλευρά για την ελληνική ζωή

Εύλογα, βέβαια, μπορεί ν' αναρωτηθεί ο φορολογούμενος πολίτης: Τι μας ενδιαφέρει αυτή η ακμή της στιγμής που τα περισσότερα ελληνικής ιδιοκτησίας σκάφη βρίσκονται κάτω από ποικίλες ξένες σημαίες; Τι κερδίζει το σύνολο των Έλλήνων, έφ' όσον οι φόροι που καταβάλλονται από τους πλοιοκτήτες εισρέουν σε ξένα θησαυροφυλάκια; Το ζήτημα όμως έχει και άλλη όψη, που μας ενδιαφέρει πολύ. Γιατί αυτή τη στιγμή 45.000-50.000 άντρες εργάζονται στα σκάφη των Έλλήνων πλοιοκτητών, κάτω από οποιαδήποτε σημαία και αν βρίσκονται. 45-50 χιλιάδες οικογένειες ζουν και ευημερούν στην Ελλάδα από τα πλουσιόπαραχα έμβασματα των ξενιτεμένων παιδιών τους. Και ο αριθμός αυτός καθημερινά αυξάνει, δεδομένου ότι δεν περνάει μέρα χωρίς ν' άκουσθ μια νέα ελληνική αγορά ή μια νέα ναυπήγηση στην Αγγλία, στην Ιαπωνία, στη Γερμανία ή στην Αμερική.

Σε σαράντα εκατομμύρια δολάρια ανέδθηκαν το 1956 τα ναυτιλιακά έμβασματα, αλλά ο αριθμός αυτός είναι πολύ κατώτερος της πραγματικότητας, γιατί στο ποσό αυτό πρέπει να προστεθεί αναμείβωλα και μεγάλο μέρος από τα 50.000.000 τόν υπολοίπων έμβασμάτων, έφ' όσον πολλά από τα δεύτερα προέρχονται από ναυτικούς που βρίσκονται προσωρινά στην ξηρά.

Θ' αποδίδουν πιο πολλά και απ' τον καπνό ακόμη

Για να αντιληφθούμε τη σημασία των αριθμών αυτών, αρκεί να έχουμε υπ' όψη μας ότι το συνάλλαγμα που εισήχθη στη χώρα μας το 1956, από τις εξαγωγές των κυριωτέρων μας προϊόντων, όπως ανέκοινωσε η Τράπεζα της Ελλάδος, έχει ως εξής:

Καπνός	77.663.000	δολ.
Σταφίδα	28.000.000	»
Βαμβάκι	22.700.000	»
Όρυκτά	12.460.000	»
Λάδι, έλιες	8.440.000	»

Μ' άλλα λόγια, τα ναυτιλιακά έμβασματα αποδίδουν στη χώρα περισσότερα από όσα αποδίδουν τα κυριώτερα εξαγωγίμα προϊόντα μας. Είναι, μάλιστα, πολύ πιθανόν συντομώτατα να αποδίδουν περισσότερα και από το βασικότερο προϊόν μας, τον καπνό.

Οι Σχολές εκπαιδεύσεως του εμπορικού ναυτικού

Αλλά για να μπορέσει η χώρα μας ν' ανταποκριθεί στην αυξανόμενη ζήτηση καταλλήλων ανθρώπων που θα επανδρώσουν τα ελληνικά πλοία, ήταν ανάγκη να επεκταθούν οι σχολές εκπαιδεύσεως εμπορικού ναυτικού. Η ναυτιλία μας έχει κυρίως ανάγκη από αξιωματικούς, πλοίαρχους, μηχανικούς, ραδιοτηλεγραφητάς. Αυτοί, άλλωστε, με τους μεγάλους μισθούς που αμείβονται, εισφέρουν περισσότερα στη χώρα, γιατί και τα έμβασματά τους είναι αντιστοίχως μεγαλύτερα. Η κρατική προσπάθεια, σ' αυτόν τον τομέα, υπήρξε ομολογουμένως επιτυχής. Παράλληλα με την ενίσχυση των ιδιωτικών σχολών, που κάτω από την

έποπτεία του υπουργείου Έμπορικης Ναυτιλίας εκπαιδεύουν τα στελέχη του εμπορικού ναυτικού, το υπουργείο διέθεσε 6.000.000 δρχ. από τα πλεονάσματα του Ασφαλιστικού Οργανισμού Κινδύνου Πολέμου των πληρωμάτων, για τη δημιουργία μεγάλων συγχρονισμένων σχολών Πλοίαρχων και Μηχανικών Ε.Ν. Έτσι ιδρύθηκαν η Σχολή της παλαιάς Ασπροπύργου και η Σχολή Κύμης.

Η Σχολή Ασπροπύργου αποτελεί πραγματικό καύχημα για τη χώρα μας. Ένα τεράστιο συγκρότημα από τρία κτίρια εξασφαλίζει την άνετη διαμονή και εκπαίδευση υπερτετρακοσίων μαθητών πλοίαρχων και μηχανικών. Μόνο το κτίριο Ένδιαίτησεως περιλαμβάνει 20 μεγάλους θαλάμους, αίθουσες ψυχαγωγίας και λοιπούς βοηθητικούς χώρους.

Τα πλέον σύγχρονα μέσα στη διάθεση των μαθητών

Η διδασκαλία γίνεται σε 10 τεράστιες αίθουσες, αλλά υπάρχουν ακόμη εργαστήρια φυσικής και χημείας, σχεδιαστήριο, αίθουσα ασυρμάτου, χαρτών, έποπτικών οργάνων, μηχανημάτων και εργαλείων. Τέλος υπάρχει και ένα άρτια εξοπλισμένο συνεργείο, για την πρακτική εκπαίδευση των μηχανικών. Γενικά, ο εξοπλισμός της Σχολής περιλαμβάνει τα πιο σύγχρονα μηχανήματα, εργαλεία και όργανα ναυσιπλοΐας, φυσικής, χημείας, κλπ. και εξασφαλίζει κυρίως από τις συνεισφορές των έφοπλιστών, οι οποίοι διέθεσαν περίπου 300.000 δρχ.

Εξασφαλίζει λαμπρό μέλλον Η φοίτηση στις Σχολές Ε. Ν.

Η φοίτηση στη Σχολή Πλοίαρχων είναι διετής και στη Σχολή Μηχανικών τριετής. Πάντως, οι μαθηταί εισάγονται ύστερα από εξετάσεις και τα απαιτούμενα προσόντα για μὲν την πρώτη είναι ένδεικτικό 7ης γυμνασίου, για δὲ τη δεύτερη ένδεικτικό 6ης. Η θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση που παρέχεται στις Σχολές είναι τέτια ώστε γρήγορα μπορούν οι απόφοιτοι να εξελιχθούν μέχρι του βαθμού του Α' πλοίαρχου και του Α' μηχανικού.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ: "ΕΛΕΜΕΤ", Σοφοκλέους 8

ΤΑΞΙΔΙ ΔΡΟΜΟΣ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

14

της ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ένας ατομικός επιστήμων, ο δρ Μπέτερτον, εξαφανίζεται μυστηριωδώς. Η Σκώτλαντ Γουόρντ, με τον συνταγματάρχη Τζέσσον επί κεφαλής, επιχειρεί μάταια να ανακαλύψει το ίχνος του. Ο Τζέσσον αποφασίζει να ακολουθήσει την γυναίκα του Μπέτερτον που αποφασίζει ξαφνικά να κάνει ένα ταξίδι. Έτσι, από μια έδρα, την ίδια ακριβώς μέρα που φύγει από το Λονδίνο η κ. Μπέτερτον, ξεκινά από την αγγλική πρωτεύουσα κ' ένα άλλο πρόσωπο, η Άντα Κρέιβεν. Η άμνηση την αναγκάζει να ακολουθήσει τον δρόμο της γυναίκας του Μπέτερτον, με άλλο αεροπλάνο από εκείνο με το οποίο επρόκειτο να ταξιδέψει. Εκεί, μοιραία, πώς το αεροπλάνο που έχασε σταμάτησε και πώς όλοι σχεδόν οι επιβάτες του σκοτώθηκαν. Απελπισία την κυριεύει γιατί η Άντα Κρέιβεν είναι τόσο απογοητευμένη από τη ζωή της, που βλέπει τον θάνατο σαν απολύτρωση. Αποφασίζει να αυτοκτονήσει. Το ύψος της όμως προκαλεί την προσοχή του Τζέσσον που, παρακολουθώντας την κ. Μπέτερτον, έφτασε κι αυτός στην Καλαμπόκη. Ο Τζέσσον, ο οποίος ξέρει ότι η κ. Μπέτερτον ύστερ' από το αεροπορικό δυστύχημα βρίσκεται ετοιμοθάνατη σ' ένα νοσοκομείο στην ίδια πόλη, συλλαμβάνει ένα τολμηρό σχέδιο: Να προτείνει στην Άντα Κρέιβεν να αποκαταστήσει την κ. Μπέτερτον. Πλησιάζει την Άντα Κρέιβεν και της λέει ότι, αφού έτσι κι αλλιώς είναι αποφασισμένη να αυτοκτονήσει, δεν έχει να χάσει τίποτα αν προσφέρει τη ζωή της για κάποιο σκοπό. Η Άντα Κρέιβεν δέχεται. Γνωρίζεται με μια Αμερικανίδα περιηγήτρια, την κ. Κλάιν Μπάκερ, μια Έγγλεζα, την μίς Χέδερνγκτον, κ' έναν κάμηλο και μυστηριώδη Αζιανό, τον κ. Σίντρα. Συνεχίζει το ταξίδι της, ακολουθώντας το πρόγραμμα της πραγματικής κ. Μπέτερτον, αεροπορικά, με ξήνους συνοδοιπόρους. Εξάφνου, το αεροπλάνο προσγειώνεται σε μια έρημη έκταση, οι επιβάτες κατεβαίνουν, φαίνεται τώρα καθαρά πώς όλοι καταβυθίζονται προς το ίδιο τέρας... και ο πλότος βάλλει φωτιά στο αεροσκάφος, αφού φροντίζει πρώτα να βάλει μέσα επτά πτώματα, που τα έχει φέρει εκεί ένα φορητό αυτοκίνητο. Τα πτώματα αποκαθίζονται μαζί με το αεροπλάνο. Έτσι η σκηνή της αυτοκτονίας γίνεται με τον θάνατο της κ. Μπέτερτον. Και τότε γίνεται κάτι πολύ παράξενο. Ο Μπέτερτον, όταν την βλέπει, την υποδέχεται σαν να ήταν η πραγματική Όλβια. Φαίνεται φοβισμένος, ανήσυχος, είναι ένα ανθρώπινο ρόκος. Η Άντα Κρέιβεν γίνεται με τα άλλα μέλη της οργάνωσης. Ο Τζέσσον συνεχίζει τις έρευνές του.

Ναί, ο Τόμ Μπέτερτον είχε ανάγκη από ελευθερία για να εργασθεί, να αποδώσει. Ίσως να του ήταν απαραίτητη όσο δεν ήταν στους άλλους, επειδή αυτός ήταν μια ιδιοφυΐα. Γι' αυτόν, η απώλεια της ελευθερίας ήταν κάτι που τίποτα δεν μπορούσε να το αντικαταστήσει. Βρισκότανε στα πρόθυρα ενός σοβαρού νευρικού κλονισμού και, μέρα με τη μέρα, η κατάσταση του χειροτέρευε. Μεταχειριζότανε την Άντα Κρέιβεν με παράξενη αδιαφορία. Δεν την έβλεπε ούτε σαν γυναίκα, ούτε καν σαν φίλη. Δε φαινότανε να λυπηθεί πραγματικά και γι' αυτόν ακόμη το θάνατο της γυναίκας του. Μια μόνο σκέψη τον απασχολούσε αδιάκοπα: Πώς να βγει από τη φυλακή του. «Πρέπει να φύγω από εδώ μέσα», της έλεγε. Και μερικές φορές: «Δεν ξέρω τι με περιμένει, όταν έρχομαι εδώ. Πάντα πρέπει να δω από αυτή τη φυλακή. Άλλα πώς; Πρέπει να βρεθώ ένας τρόπος, δε γίνεται αλλιώς».

Περίπου τα ίδια λόγια που της είχε πει και ο Πήτερς. Με τη διαφορά, πώς ο Πήτερς είχε μιλήσει σαν ένας άνθρωπος νέος, γεμάτος ενεργητικότητα, θυμωμένος, απογοητευμένος, σίγουρος για τον εαυτό του, αποφασισμένος να φωνάξει με ξυμνησία από τους άλλους και να μη τ' άφηνε κάτω, ενώ οι αντανάκτες διαθέσεις του Τόμ Μπέτερτον ήταν τα ξεσπάσματα ενός ανθρώπου νευρικού, τρωαγμένου, μισόθρελλου από την έμμονη ιδέα της φυγής. Η Άντα Κρέιβεν σκεπτότανε με τρόμο πώς ίσως αυτή κι ο Πήτερς θα βρίσκονταν στην ίδια κατάσταση με τον Τόμ Μπέτερτον ύστερ' από έξι μήνες.

Θάθελε να μπορούσε να μιλήσει για όλα αυτά τα πράγματα με τον Πήτερς. Αν μπορούσε μονάχα να του πη: «Ο Τόμ Μπέτερτον δεν είναι άντρας μου. Δεν ξέρω τίποτα γι' αυτόν. Δεν ξέρω τι είδους άνθρωπος ήταν πριν έρθει εδώ. Θέλω να τον βοηθήσω και δεν μπορώ. Δεν ξέρω τι να κάνω, τι να πω». Ζυγίζοντας τα λόγια της είχε πει μονάχα:

—Ο Τόμ μου φαίνεται σαν ξένος τώρα. Δε... δε μου λέει τίποτα. Μερικές φορές έχω την εντύπωση πως η απομόνωση, το συναίσθημα ότι είναι καθηλωμένος εδώ, σαν φυλακισμένος, θα τον κάνει να χάσει τα λογικά του.

—Συμβαίνει αυτό καιμιά φορά σε τέτοιες περιπτώσεις, είπε ο Άντα Κρέιβεν. —Πόσο μου όμως... μιλάτε πάντα με τόση αυτοπεποίθηση για τη δυνατότητα μιας φυγής από εδώ μέσα... Πώς είναι δυνατόν να θυμώσω από αυτά τα τεύχη; Πιστεύετε αλήθεια ότι υπάρχει κάποιος πρόσωπος; Τι έλπίζετε;

—Δε λέω πως η απόδραση είναι δυνατή από τη μια μέρα στην άλλη, αποκρίθηκε ο Άντα. Θα χρειαστεί καιρός. Με πανουργία, με λίγη ήθοποιία, με δωροδοκίες, κι άλλα πολλά, νομίζω πως το πράγμα δεν είναι ακατόρθωτο. Πάντως χρειάζεται μελέτη και σκέψη πολλή. Ένα μόνο σας λέω. Θα δω από εδώ μέσα, ότι κι αν γίνει. —Σας πιστεύω, είπε η Άντα Κρέιβεν. Έγω όμως; —Για σας το πράγμα διαφέρει, αποκρίθηκε ο Πήτερς με κάποια άμνησιν.

Για μια στιγμή, η Άντα Κρέιβεν αναρωτήθηκε τι να σήμαιναν τα λόγια του. Αμέσως όμως κατάλαβε το νόημά τους. Ήθελε να της πη πως εκείνη είχε φτάσει στον αντικειμενικό σκοπό της. Είχε έρθει εδώ για να συναντήσει τον άντρα της, τον άνθρωπο που αγαπούσε. Και φυσικά, τώρα που βρισκότανε κοντά του, η ανάγκη της φυγής δεν μπορούσε να είναι γι' αυτήν τόσο επιτακτική όσο ήταν για εκείνον. Μια ζωηρή επιθυμία να πη στον Πήτερς όλη την αλήθεια την κυριεύει. Άλλα συγκρατήθηκε. Μέσα της, μια φωνή της έλεγε πως έπρεπε να προσέχει.

Τον καληνύχτισε κι απομακρύνθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16ο

—Καλησπέρα, κυρία Μπέτερτον.
—Καλησπέρα, μίς Τζέσσον.
Η λιγνή κοπέλα με τα γυαλιά φαινότανε ξαναμμένη. Τα μάτια της άστραφταν πίσω από τους χοντρούς φακούς.

—Έχουμε συγκέντρωση απόψε, είπε. Θα μιλήσει ο ίδιος ο διευθυντής.

Η φωνή της ήταν σχεδόν ψιθυριστή. —Αυτό είναι πολύ ευχάριστο, είπε ο Άντα Κρέιβεν που στεκότανε εκεί κοντά. Άντα Κρέιβεν, ο οποίος σκεπτότανε τον Πήτερς, σκεπτότανε τον Πήτερς.

—Ο διευθυντής μας είναι ένας θαυμαστός άνθρωπος, είπε αυστηρά κι απομακρύνθηκε. Ο Άντα Κρέιβεν την είδε να εξαφανίζεται στο βάθος του κατάλευκου διαδρόμου και σφύριξε σιγανά.

—Τι σας λέει αυτό; ρώτησε την Άντα Κρέιβεν. Δε σας θυμίζει λιγάκι «Καίλι Χίπερ»; —Καλά λένε.

—Το κακό στη ζωή είναι ότι δεν ξέρει κανείς ποια πηγαίνει. Αν τ'όχι, όταν έφευγα από την Αμερική γεμάτος φλόγα κ' ένθουσιασμό για μια ιδέα αδελφοσύνης και ισότητας, πώς θα έφευγα μέσ' στα χέρια ενός άλλου ούρανοκατέδατου δικτάτορος...

Σήκωσε τα χέρια του με απελπισία. —Αυτό δεν μπορείτε να το ξέρετε ακόμη, παρατήρησε η Άντα Κρέιβεν.

—Το σφραγίζω στον αέρα. —Ω, πόσο χαίρομαι που είστε κ' έσείς εδώ, αναφώνησε αυθόρμητα η Άντα Κρέιβεν.

Κακκίνισε νοιώθοντας επάνω της το διαπεραστικό του βλέμμα.

—Είσαστε τόσο καλός, τόσο κοινός άνθρωπος, πρόσθεσε με απόγνωση.

Μια εύθυμη στίβα φάνηκε στα μάτια του Πήτερς.

—Το «κοινός άνθρωπος» δεν έχει πάντοτε καλή σημασία, είπε χαμογελώντας πονηρά.

—Ξέρετε πολύ καλά τι ήθελα να πω. Ότι είσαστε σαν όλο τον κόσμο. Με συγχωρήτε αν αυτό χτυπάει άσχημα στ' αυτή.

—Καταλαβαίνω τι θέλετε να πη. Έχετε απαυδήσει να βλέπετε γύρω σας ιδιοφυΐες και αποζητάτε τον κοινό άνθρωπο, αυτό δεν είναι; —Ναί. Έπεται να είναι και κάτι άλλο. Άλλάξτε πολύ από τη μέρα που ήρθατε εδώ. Δεν έχετε τη γεμάτη πικρία και μίσος έκφραση που είχατε στην αρχή.

Μια σκιά απλώθηκε μονομιάς στο πρόσωπο του Πήτερς.

—Μην υπολογίζετε σ' αυτό, είπε. Το μίσος εξακολουθεί να υπάρχει... κι ως μη φαίνεται. Δεν έπαυσα στιγμή να μισώ. Υπάρχουν πράγματα. Πιστέψτε με, που πρέπει να πά μισή καινείς.

Η συγκέντρωση, όπως είχε πει η μίς Τζέσσον, έγινε το βράδι, μετά το δείπνο, στη μεγάλη αίθουσα των διαλέξεων, όπου είχαν μαζευτεί όλα τα μέλη της οργάνωσης.

Καθισμένη πλάι στον Μπέτερτον, η Άντα Κρέιβεν περίμενε με ζωηρό ενδιαφέρον την άφιξη του σχεδόν μυθικού αυτού προσώπου, του διευθυντού. Οι πληροφορίες που της είχε δώσει ο Τόμ Μπέτερτον σχετικά με την προσωπικότητα του ανθρώπου που διοικούσε την οργάνωση ήταν πολύ άοριστες για να ικανοποιήσουν την περιέργειά της.

—Δεν έχει τίποτα το ιδιαίτερο στην εμφάνισή, της είχε πει. Άλλα έχει τη δύναμη να σε μαγνητίζει. Έξω από, δεν τον είδα παρά μόνο δύο φορές. Δεν εμφανίζεται συχνά. Κάνει εντύπωση, αυτό είναι αναμφισβήτητο, ειλικρινώς όμως, αν με ρωτήσετε γιατί, θα σου πω πως βλέπω για ποιό λόγο.

Απ' τη λατρεία με την οποία η μίς Τζέσσον και οι άλλες γυναίκες μιλούσαν γι' αυτόν, η Άντα Κρέιβεν είχε σχηματίσει άοριστα την εντύπωση πως ο διευθυντής ήταν ένας άνθρωπος νέος, ψηλός, επιθυμικός, με ξανθά γένεια, ένας ήμιθεος.

Ξαφνιάστηκε βλέποντας έναν άντρα μελαχρινό, μεσόκοπο και χοντροκομμένο να προχωρή με βήμα αργό προς την εξέδρα. Η εμφάνισή του, οι κινήσεις του, δεν είχαν την παραμικρή φινέτσα.

Ήταν αδύνατο να μαντέψει την εθνικότητά του. Μίλησε στο ακροατήριο του σε τρεις γλώσσες—γαλλικά, γερμανικά, αγγλικά—με την ίδια άνεση, χωρίς ωστόσο να επαναλάβει ακριβώς τα ίδια πράγματα.

—Θα μου επιτρέψετε να καλωσορίσω πρώτα τα νέα μας μέλη, άρχισε το λόγο του και είπε λίγα ευγενικά και κολακευτικά λόγια για τον καθένα από τους νεοφερμένους.

Συνέχισε έπειτα την όμιλία του αναλύοντας τους σκοπούς, τις αρχές και τις επιτεύξεις της οργάνωσης.

Μάταια προσπάθησε η Άντα Κρέιβεν να θυμηθεί τα λόγια του. Θάλεγε κανείς πώς είχαν στήσει ολόκληρα από τη μνήμη της—ή μήπως οι λέξεις που της έρχονταν στο νου της φαίνονταν κοινές και τετριμμένες, ενώ όταν τις άκουγε από το στόμα του όμιλητού της είχαν κάποιες ιδιότητες που της έδιναν ενδιαφέρον; Είχε ακούσει για ρήτορες που γαλβανίζουν το ακροατήριο τους, που ενθουσιάζουν και συγκινούν με μόνη τη δύναμη της εύλογής τους, όταν όμως θελήσει να αναλύσει τα λόγια τους, βλέπει πως ήταν κενά και χιλιοειπωμένα. Κάτι παρόμοιο έγινε και τώρα. Άβελ της, η Άντα Κρέιβεν ένοιωσε να σκίρτη μια ένθουσιασμο, μια ανάσταση.

—Η δύναμη είναι σήμερα στα χέρια των νέων, έλεγε ο όμιλητής. Δύναμη θα πη Νους. Ο Νους του επιστήμονος—του χημικού, του φυσικού, του έρευνήτου... Απ' τα εργαστήριά σας πηγαίνει η δύναμη της καταστροφής. Έδώ θα συγκεντρώσουμε όλη την πνευματική δύναμη του κόσμου. «Ηρθε εδώ από όλα τα μέρη της γης φέρνοντας μαζί σας την επιστημονική σας γνώση, τα νεύρα σας! Γιατί είστε όλοι σας νέοι. Κανείς σας δεν είναι πάνω από σαράντα πέντε χρονών. Κάποιος μέρα θα δημιουργήσουμε ένα τράστ δικό μας, το τράστ των επιστημονικών ευκεφάλων. Μ' αυτό θα κυβερνήσουμε τον κόσμο. Βασιλείς, κεφαλαιοκράται, ιππότες, βιομηχανίες, από μας θα παίρνουν εντολές. Θα χαρίσουμε στον κόσμο την ειρήνη της επιστήμης.

Μίλησε σ' αυτό τον τόνο όρα πολλή. Όλοι τον άκουσαν σά μαγνητισμένοι. Άν είχαν περισσότερη ψυχραιμία και πνευματική διαύγεια, θα καταλάβαιναν πως δεν ήταν η ουσία της όμιλίας του που τους είχε συνεπάρει, αλλά η εύλογη-τία του.

Τελείωσε απότομα, λέγοντας: —Θάρρος και Νίκη. Καληνύχτα σας.

Η Άντα Κρέιβεν γέμισε από κάποιο υπέροχο δράμα. Πρόσεξε πως το ίδιο συναίσθημα καθρεφτιζότανε σ' όλα τα πρόσωπα. Ο Έρικσον είχε το κεφάλι του γεμμένο προς τα πίσω και μια στίβα φανατικού ένθουσιασμού φώτιζε τα άσπρα μάτια του.

—Δεν λέω πως η απόδραση είναι δυνατή από τη μια μέρα στην άλλη, αποκρίθηκε ο Άντα Κρέιβεν.

—Ναί. Έπεται να είναι και κάτι άλλο. Άλλάξτε πολύ από τη μέρα που ήρθατε εδώ. Δεν έχετε τη γεμάτη πικρία και μίσος έκφραση που είχατε στην αρχή.

Μια σκιά απλώθηκε μονομιάς στο πρόσωπο του Πήτερς.

—Μην υπολογίζετε σ' αυτό, είπε. Το μίσος εξακολουθεί να υπάρχει... κι ως μη φαίνεται. Δεν έπαυσα στιγμή να μισώ. Υπάρχουν πράγματα. Πιστέψτε με, που πρέπει να πά μισή καινείς.

Η συγκέντρωση, όπως είχε πει η μίς Τζέσσον, έγινε το βράδι, μετά το δείπνο, στη μεγάλη αίθουσα των διαλέξεων, όπου είχαν μαζευτεί όλα τα μέλη της οργάνωσης.

Καθισμένη πλάι στον Μπέτερτον, η Άντα Κρέιβεν περίμενε με ζωηρό ενδιαφέρον την άφιξη του σχεδόν μυθικού αυτού προσώπου, του διευθυντού. Οι πληροφορίες που της είχε δώσει ο Τόμ Μπέτερτον σχετικά με την προσωπικότητα του ανθρώπου που διοικούσε την οργάνωση ήταν πολύ άοριστες για να ικανοποιήσουν την περιέργειά της.

—Δεν έχει τίποτα το ιδιαίτερο στην εμφάνισή, της είχε πει. Άλλα έχει τη δύναμη να σε μαγνητίζει. Έξω από, δεν τον είδα παρά μόνο δύο φορές. Δεν εμφανίζεται συχνά. Κάνει εντύπωση, αυτό είναι αναμφισβήτητο, ειλικρινώς όμως, αν με ρωτήσετε γιατί, θα σου πω πως βλέπω για ποιό λόγο.

Απ' τη λατρεία με την οποία η μίς Τζέσσον και οι άλλες γυναίκες μιλούσαν γι' αυτόν, η Άντα Κρέιβεν είχε σχηματίσει άοριστα την εντύπωση πως ο διευθυντής ήταν ένας άνθρωπος νέος, ψηλός, επιθυμικός, με ξανθά γένεια, ένας ήμιθεος.

Ξαφνιάστηκε βλέποντας έναν άντρα μελαχρινό, μεσόκοπο και χοντροκομμένο να προχωρή με βήμα αργό προς την εξέδρα. Η εμφάνισή του, οι κινήσεις του, δεν είχαν την παραμικρή φινέτσα.

Ήταν αδύνατο να μαντέψει την εθνικότητά του. Μίλησε στο ακροατήριο του σε τρεις γλώσσες—γαλλικά, γερμανικά, αγγλικά—με την ίδια άνεση, χωρίς ωστόσο να επαναλάβει ακριβώς τα ίδια πράγματα.

—Θα μου επιτρέψετε να καλωσορίσω πρώτα τα νέα μας μέλη, άρχισε το λόγο του και είπε λίγα ευγενικά και κολακευτικά λόγια για τον καθένα από τους νεοφερμένους.

Συνέχισε έπειτα την όμιλία του αναλύοντας τους σκοπούς, τις αρχές και τις επιτεύξεις της οργάνωσης.

Μάταια προσπάθησε η Άντα Κρέιβεν να θυμηθεί τα λόγια του. Θάλεγε κανείς πώς είχαν στήσει ολόκληρα από τη μνήμη της—ή μήπως οι λέξεις που της έρχονταν στο νου της φαίνονταν κοινές και τετριμμένες, ενώ όταν τις άκουγε από το στόμα του όμιλητού της είχαν κάποιες ιδιότητες που της έδιναν ενδιαφέρον; Είχε ακούσει για ρήτορες που γαλβανίζουν το ακροατήριο τους, που ενθουσιάζουν και συγκινούν με μόνη τη δύναμη της εύλογής τους, όταν όμως θελήσει να αναλύσει τα λόγια τους, βλέπει πως ήταν κενά και χιλιοειπωμένα. Κάτι παρόμοιο έγινε και τώρα. Άβελ της, η Άντα Κρέιβεν ένοιωσε να σκίρτη μια ένθουσιασμο, μια ανάσταση.

—Η δύναμη είναι σήμερα στα χέρια των νέων, έλεγε ο όμιλητής. Δύναμη θα πη Νους. Ο Νους του επιστήμονος—του χημικού, του φυσικού, του έρευνήτου... Απ' τα εργαστήριά σας πηγαίνει η δύναμη της καταστροφής. Έδώ θα συγκεντρώσουμε όλη την πνευματική δύναμη του κόσμου. «Ηρθε εδώ από όλα τα μέρη της γης φέρνοντας μαζί σας την επιστημονική σας γνώση, τα νεύρα σας! Γιατί είστε όλοι σας νέοι. Κανείς σας δεν είναι πάνω από σαράντα πέντε χρονών. Κάποιος μέρα θα δημιουργήσουμε ένα τράστ δικό μας, το τράστ των επιστημονικών ευκεφάλων. Μ' αυτό θα κυβερνήσουμε τον κόσμο. Βασιλείς, κεφαλαιοκράται, ιππότες, βιομηχανίες, από μας θα παίρνουν εντολές. Θα χαρίσουμε στον κόσμο την ειρήνη της επιστήμης.

Μίλησε σ' αυτό τον τόνο όρα πολλή. Όλοι τον άκουσαν σά μαγνητισμένοι. Άν είχαν περισσότερη ψυχραιμία και πνευματική διαύγεια, θα καταλάβαιναν πως δεν ήταν η ουσία της όμιλίας του που τους είχε συνεπάρει, αλλά η εύλογη-τία του.

Τελείωσε απότομα, λέγοντας: —Θάρρος και Νίκη. Καληνύχτα σας.

Η Άντα Κρέιβεν γέμισε από κάποιο υπέροχο δράμα. Πρόσεξε πως το ίδιο συναίσθημα καθρεφτιζότανε σ' όλα τα πρόσωπα. Ο Έρικσον είχε το κεφάλι του γεμμένο προς τα πίσω και μια στίβα φανατικού ένθουσιασμού φώτιζε τα άσπρα μάτια του.

—Δεν λέω πως η απόδραση είναι δυνατή από τη μια μέρα στην άλλη, αποκρίθηκε ο Άντα Κρέιβεν.

—Ναί. Έπεται να είναι και κάτι άλλο. Άλλάξτε πολύ από τη μέρα που ήρθατε εδώ. Δεν έχετε τη γεμάτη πικρία και μίσος έκφραση που είχατε στην αρχή.

Μια σκιά απλώθηκε μονομιάς στο πρόσωπο του Πήτερς.

—Μην υπολογίζετε σ' αυτό, είπε. Το μίσος εξακολουθεί να υπάρχει... κι ως μη φαίνεται. Δεν έπαυσα στιγμή να μισώ. Υπάρχουν πράγματα. Πιστέψτε με, που πρέπει να πά μισή καινείς.

Η συγκέντρωση, όπως είχε πει η μίς Τζέσσον, έγινε το βράδι, μετά το δείπνο, στη μεγάλη αίθουσα των διαλέξεων, όπου είχαν μαζευτεί όλα τα μέλη της οργάνωσης.

Καθισμένη πλάι στον Μπέτερτον, η Άντα Κρέιβεν περίμενε με ζωηρό ενδιαφέρον την άφιξη του σχεδόν μυθικού αυτού προσώπου, του διευθυντού. Οι πληροφορίες που της είχε δώσει ο Τόμ Μπέτερτον σχετικά με την προσωπικότητα του ανθρώπου που διοικούσε την οργάνωση ήταν πολύ άοριστες για να ικανοποιήσουν την περιέργειά της.

—Δεν έχει τίποτα το ιδιαίτερο στην εμφάνισή, της είχε πει. Άλλα έχει τη δύναμη να σε μαγνητίζει. Έξω από, δεν τον είδα παρά μόνο δύο φορές. Δεν εμφανίζεται συχνά. Κάνει εντύπωση, αυτό είναι αναμφισβήτητο, ειλικρινώς όμως, αν με ρωτήσετε γιατί, θα σου πω πως βλέπω για ποιό λόγο.

Απ' τη λατρεία με την οποία η μίς Τζέσσον και οι άλλες γυναίκες μιλούσαν γι' αυτόν, η Άντα Κρέιβεν είχε σχηματίσει άοριστα την εντύπωση πως ο διευθυντής ήταν ένας άνθρωπος νέος, ψηλός, επιθυμικός, με ξανθά γένεια, ένας ήμιθεος.

Ξαφνιάστηκε βλέποντας έναν άντρα μελαχρινό, μεσόκοπο και χοντροκομμένο να προχωρή με βήμα αργό προς την εξέδρα. Η εμφάνισή του, οι κινήσεις του, δεν είχαν την παραμικρή φινέτσα.

Ήταν αδύνατο να μαντέψει την εθνικότητά του. Μίλησε στο ακροατήριο του σε τρεις γλώσσες—γαλλικά, γερμανικά, αγγλικά—με την ίδια άνεση, χωρίς ωστόσο να επαναλάβει ακριβώς τα ίδια πράγματα.

—Θα μου επιτρέψετε να καλωσορίσω πρώτα τα νέα μας μέλη, άρχισε το λόγο του και είπε λίγα ευγενικά και κολακευτικά λόγια για τον καθένα από τους νεοφερμένους.

Συνέχισε έπειτα την όμιλία του αναλύοντας τους σκοπούς, τις αρχές και τις επιτεύξεις της οργάνωσης.

Μάταια προσπάθησε η Άντα Κρέιβεν να θυμηθεί τα λόγια του. Θάλεγε κανείς πώς είχαν στήσει ολόκληρα από τη μνήμη της—ή μήπως οι λέξεις που της έρχονταν στο νου της φαίνονταν κοινές και τετριμμένες, ενώ όταν τις άκουγε από το στόμα του όμιλητού της είχαν κάποιες ιδιότητες που της έδιναν ενδιαφέρον; Είχε ακούσει για ρήτορες που γαλβανίζουν το ακροατήριο τους, που ενθουσιάζουν και συγκινούν με μόνη τη δύναμη της εύλογής τους, όταν όμως θελήσει να αναλύσει τα λόγια τους, βλέπει πως ήταν κενά και χιλιοειπωμένα. Κάτι παρόμοιο έγινε και τώρα. Άβελ της, η Άντα Κρέιβεν ένοιωσε να σκίρτη μια ένθουσιασμο, μια ανάσταση.

—Η δύναμη είναι σήμερα στα χέρια των νέων, έλεγε ο όμιλητής. Δύναμη θα πη Νους. Ο Νους του επιστήμονος—του χημικού, του φυσικού, του έρευνήτου... Απ' τα εργαστήριά σας πηγαίνει η δύναμη της καταστροφής. Έδώ θα συγκεντρώσουμε όλη την πνευματική δύναμη του κόσμου. «Ηρθε εδώ από όλα τα μέρη της γης φέρνοντας μαζί σας την επιστημονική σας γνώση, τα νεύρα σας! Γιατί είστε όλοι σας νέοι. Κανείς σας δεν είναι πάνω από σαράντα πέντε χρονών. Κάποιος μέρα θα δημιουργήσουμε ένα τράστ δικό μας, το τράστ των επιστημονικών ευκεφάλων. Μ' αυτό θα κυβερνήσουμε τον κόσμο. Βασιλείς, κεφαλαιοκράται, ιππότες, βιομηχανίες, από μας θα παίρνουν εντολές. Θα χαρίσουμε στον κόσμο την ειρήνη της επιστήμης.

Μίλησε σ' αυτό τον τόνο όρα πολλή. Όλοι τον άκουσαν σά μαγνητισμένοι. Άν είχαν περισσότερη ψυχραιμία και πνευματική διαύγεια, θα καταλάβαιναν πως δεν ήταν η ουσία της όμιλίας του που τους είχε συνεπάρει, αλλά η εύλογη-τία του.

Τελείωσε απότομα, λέγοντας: —Θάρρος και Νίκη. Καληνύχτα σας.

Η Άντα Κρέιβεν γέμισε από κάποιο υπέροχο δράμα. Πρόσεξε πως το ίδιο συναίσθημα καθρεφτιζότανε σ' όλα τα πρόσωπα. Ο Έρικσον είχε το κεφάλι του γεμμένο προς τα πίσω και μια στίβα φανατικού ένθουσιασμού φώτιζε τα άσπρα μάτια του.

—Δεν λέω πως η απόδραση είναι δυνατή από τη μια μέρα στην άλλη, αποκρίθηκε ο Άντα Κρέιβεν.

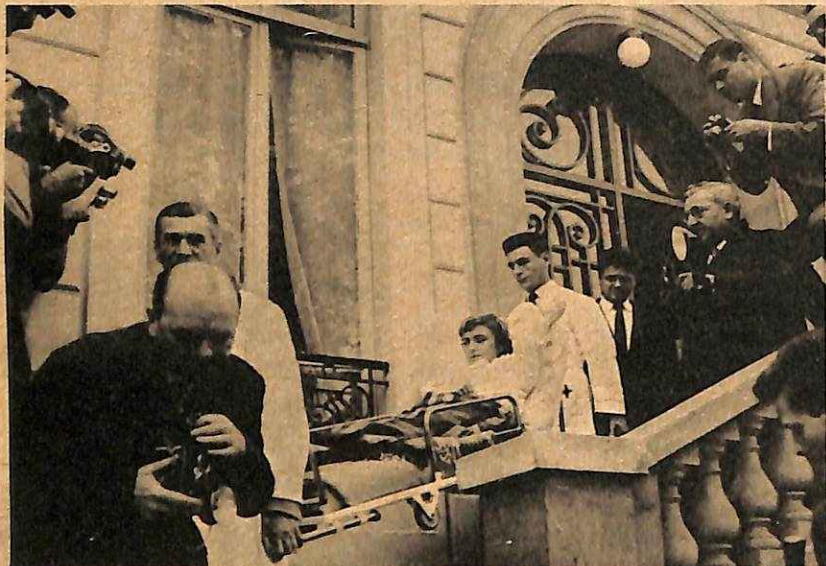
—Ναί. Έπεται να είναι και κάτι άλλο. Άλλάξτε πολύ από τη μέρα που ήρθατε εδώ. Δεν έχετε τη γεμάτη πικρία και μίσος έκφραση που είχατε στην αρχή.

Εικονογράφηση ΤΑΣΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

—Δεν λέω πως η απόδραση είναι δυνατή από τη μια μέρα στην άλλη, αποκρίθηκε ο Άντα Κρέιβεν.

Έδω κι' Εκεί

ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΔΕΝ ΉΞΕΡΑΝ την Φρανσουάζ Σαγκάν από τα διδλία της, την έμαθαν έπειτα από το αυτόκινητιστικό δυστύχημα που παρ' όλιγο θα της στοίχιζε τη ζωή. Εύτυχώς η κατάστασή της δελτιώθηκε και η παγκοσμίου πιά φήμης μυθιστοριογράφος εγκαταλείπει, έπειτα από άρκετο καιρό, το νοσοκομείο για να συνεχίση την ανάρρωση στο σπίτι της.

(Interpress)

■ **ΕΝΑ ΝΕΟ** πανεπιστήμιο ιδρύθηκε στη Μόσχα: το πανεπιστήμιο της δημοσιογραφίας. Οι Σοβιετικοί δημοσιογράφοι θα πρέπει στο εξής να διδάσκονται εκεί το επάγγελμά τους. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει ασκήσεις ύψους, μαθήματα εσωτερικής και ξένης πολιτικής, μεθόδους ρεπορτάζ.

■ **ΑΝΘ** τών 9.000 «αυθεντικών» έργων του Ρέμπραντ και άνω τών 100.000 του Βαττά πουλήθηκαν κατά το διάστημα τών είκοσι τελευταίων ετών.

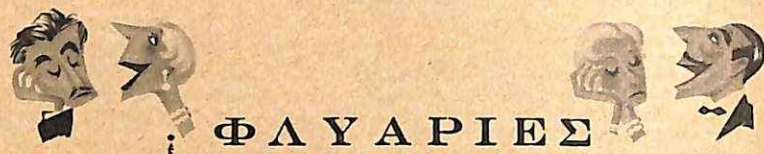
■ **ΣΤΟ ΣΙΚΑΓΟ**, ο δικαστής Πάτρικ Έγκαν αντιμετωπίζει ένα δύσκολο πρόβλημα: Να βοηθήσει τον σύζυγο ανάμεσα στις δώδεκα γυναίκες του Ουόλτερ Γκιέμ, έμπόρου της πόλεως. Η έρευνήτρια αυτή είναι στοιχείο απαραίτητο για να μπορεί ο δικαστής να απαγγείλει κατηγορία επί πολυγαμίας εναντίον του δράστου. Ο κ. Γκιέμ, ο οποίος ισχυρίζεται ότι πήρε διαζύγιο δύο φορές, έδωσε δυνάμει άγι από κακή θέληση, αλλά επειδή το έβγαζε — να δώσει στο δικαστή τ' όνομα της πρώτης του γυναίκας.

■ **ΤΟ ΠΡΩΤΟ** «πυρηνικό» πανεπιστήμιο πρόκειται να ιδρυθεί προσεχώς στις Φιλιππίνες. Τα αρχιτεκτονικά σχέδια τών κτιρίων εύρίσκονται ήδη υπό μελέτην.

■ **Η ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΩΤΕΡΗ** άγγελία του 1956 δημοσιεύθηκε σε μία έφημερίδα του Άλμπανυ (Ν.ν. Πολιτεία): «Πωλείται είς τιμήν εύκαιρίας υψιφύ, σατέν άσπρο, μέγεθος έννά. Δέ φορέθηκε ποτέ!»

■ **ΣΤΟ** ταχυδρομείο του Μονακό καταφάνουν κάθε μέρα 50 περίπου γράμματα απευθυνόμενα προς την «Μίς Γκρέις Κέλλυ». Η διεύθυνση αυτή επάνω στους φακέλους θεωρείται στο Μονακό εξαιρετικά άπρεπής. Η υπηρεσία του ταχυδρομείου επιστρέφει δαυτά τα γράμματα προς τους αποστολείς με τη σφραγίδα: «Παραλήπτης άγνωστος». Διότι — έξηγεί — δεν υπάρχει καμιά «Μίς Γκρέις Κέλλυ» στο Μόντε Κάρλο, αλλά μονάχα η Αύτης Γαληνότης ή πριγκίπισσα Γκράτσια Πατρίστια του Μονακό.

■ **ΑΠΟ** την πρωτεύουσα της Άργεντινής, όπου βρίσκεται για μία σειρά έμφανισεν για τις όποιες θα πάση άνωθεί 6.000 δολάρια, ο διάσημος τραγουδιστής έλαφράν τραγουδών Λαυί Μαριάνο έκανε ένα τηλεφώνημα στο Παρίσι. «Ήθελε να πληροφορηθή ένα δημοσιογράφο ότι κατά την άφιξη του 3.000 γυναίκες τών περιμεναν στην προκυμαία, ότι δύο κινηματογραφιστά έπεσαν στη θάλασσα και ότι του προσφέρθησαν 5.000 άνθοδένες. Το τηλεφώνημα στοίχισε 2.800 δραχμές.

Προσοχή!... Θυμηθήτε τη λέξη «Ροκαμπίλλυ». Έρχεται να πάρη σειρά μετά το Ρόκ-έντ-Ρόλλ και το Καλυψώ. Είναι συνδυασμός του Ρόκ-έντ-Ρόλλ και τών τραγουδιών τύπου Τέζας, Κάουμπτού... Η μόδα του «Καλυψώ» φανερώθηκε ότι δεν ήταν γενικευμένη και ανήκε μόνον σε ένα πρόσωπο, στον Χάρρυ Μπελαφόντε... Ο ίδιος εξακολουθεί να βρίσκεται στην κορυφή της έπιτυχίας, ενώ όλοι οι άλλοι μιμηταί του δεν επέζησαν. Το «Ροκαμπίλλυ» έχει κι αυτό τους προφήτας του: Τόν Άλλαν Ντήν, τόν Χάινκ Σνόου και τόν Ντόν Λάγκ... Η Γουίτκ έντ... Με την έορτή Κωνσταντίνου και 'Ελένης, που πέφτει την Τρίτη που μάς έρχεται, αυτό το Σαββατοκύριακο θα μεταβληθή για πολλούς σε γουίτκ έντ διαρκείας, δηλαδή σε φυγή από την πρωτεύουσα από Σάββατο μέχρι Τετάρτης πρωΐας. Στα ξένα, η συνήθεια του να υπερπηδά κανείς μία εργάσιμη ημέρα ανάμεσα σε δυο γιορτές, έχει γίνει σύστημα. Στη Γαλλία, έλλωστε, από Παρασκευή απόγευμα μέχρι Τρίτης, ακόμη και στις κανονικές έβδομάδες, βρίσκονται μπροστά σε κλειστά καταστήματα και σε άδεια γραφεία... Η Μακρίνα κοσμικά... Διαβάζοντας την κοσμική κίνηση της Ν. 'Υόρκης και την περιγραφή ενός από τους μεγαλύτερους χορούς στο «Ουάλντορφ» ύπέρ τών φιλανθρωπικών σκοπών της «Καρδιολογικής Έταιρίας», ανέκαλυσθα ότι τα ελληνικά όνόματα παρουσιάζονται όλο και πιο συχνά... Μεταξύ άλλων παρευρέθησαν: Ο πρέσβυς και η κ. Μελά, ο κ. Δημ. Μητρόπουλος, ο κ. και η κ. Σπ. Σκούρα, ο κ. και η κ. Σοφοκλή Ζούλα... Η 'Υψηλή κοινωνία... Στις 6 'Ιουνίου, στον πύργο του Σάλεμ, κοντά στο Μπάντεν, παντρεύεται η νεαρά πριγκίπισσα Μαργαρίτα του Μπάντεν με τόν πρίγκιπα Τόμισλαβ της Γιουγκοσλαβίας. Και οι δύο νέοι είναι στενά συνδεδεμένοι με τη δική μας Βασιλική Οικογένεια. Της Μαργαρίτας η μητέρα είναι άδελφή του πρίγκιπος του Έδιμβούργου, και του Τόμισλαβ άδελφή της δουκίσσης του Κέντ... Η Μεταναστασία... Αντίθετον ρεύμα έτοιμάζεται με τις πρώτες καλοκαιρίες της άνοιξης. Ένα έκατομμύριο εισιτήρια άτμοπλοϊκά έχουν ήδη κρατηθή από 'Αμερική προς Εύρωπη και περί τις 800.000 θέσεις για άεροπορική υπερωκεάνιο πτήση. Στρατός όλόκληρος από περιηγητάς έτοιμάζει ειρηνική και χρήσιμη απόβαση, με κύριο αντικειμενικό σκοπό τη Γαλλία και την 'Ιταλία, που συνδυάζουν άξιόθετα και ψυχαγωγία. Έμεις, δυστυχώς, ακόμη, μόνον με τα άξιοθέατα που κληρονομήσαμε από τους προνοητικούς προγόνους μας έχουμε μείνει, γιατί, από απόψεως ψυχαγωγίας, είμαστε οι πτωχότεροι... Η Νέα φάρμακα... Ένα καινούργιο χάπι θα παρουσιασθή έντός όλίγου, λένε οι χιουμorisτες. Δεν θα είναι χάπι «εύτυχίας», αλλά θα σε κάνει να απολαμβάνης την... Δυστυχία.

444

■ **Ο ΜΙΚΡΟΣ** κοιτάζει ένα λεύκωμα με φωτογραφίες. «Όταν έβγαζε στη φωτογραφία του πατέρα και της μητέρας του την ημέρα τών γάμων τους, ο πατέρας άρχισε να του έξηγεί πώς γίνεται η τελετή του γάμου και ποιά είναι η σημασία της.

—Α! φωνάζει ο μικρός. Κατάλαβα! Είναι τότε που πήρε τη μαμά για να μάς κάνει τις δουλειές!

■ **Η ΣΚΗΝΗ**: Ένα γιατί. Πρόσωπα: δύο έγγατοι.

—Τι σε έθελε ο έπιστάτης;
—Έπιστάτης! Έπιστάτης! Τι θα ή η έπιστάτης; Ένας που κάθεται με τα χέρια σταυρωμένα και κοιτάζει όλόγυρα!

—Μά γιατί σε μάλωνε;
—Απ' τη ζήλεια του. Φοβήθηκε μην πάρουν έμένα για έπιστάτη!

■ **ΣΕ ΜΙΑ** πρόσφατη άπογραφή του πληθυσμού στη Γροιλανδία διεπιστώθη ότι στο βορειότερο εκείνο σημείο της γής υπάρχουν 400 μιγάδες. Είναι τα παιδιά που γεννήθηκαν τόν καιρό της κατοχής της Γροιλανδίας κατά τόν δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο.

■ **Ο ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ** στην 'Αμερική του γνωστού γαλλικού έργου-σαςίου άρωματοποιίας «Λανδέν» κ. Έντμόν Κουρνάν, υπέδωσε μήνυση έναντίον της κινηματογραφικής εταιρίας «Κολούμπια» για άθέμιτο συναγωνισμό, με το αίτιολογικό ότι ο τίτλος «My sin» (ετό άμαρτημά μου), τόν όποιον ή έν λόγω εταιρία έδωσε σε μία από τις ταινίες της ανήκει κατ' αποκλειστικότητα στον όικο «Λανδέν». Το «My sin» είναι από τα δημοφιλέστερα άρώματα από το 1907. Πρωταγωνίστρια της όμώνυμης ταινίας είναι η Κίμ Νόβας.

■ **ΜΙΑ ΓΙΑΠΩΝΕΖΑ** 45 ετών ζή τρείς μήνες τώρα με μία άορτη από νάυλον. Η υγεία της είναι ίκανοποιητική. Η έγχείρηση που έγινε από τόν γιατρό Κιμότο, πρώτο χειρουργό του κρατικού νοσοκομείου του Τόκιο, είναι η πρώτη που επέτυχε στο είδος της.

■ **ΓΙΑ** το 1956, 145 'Αμερικανοί έδηλωσαν στις φορολογικές δηλώσεις τους εισόδημα μεγαλύτερο από ένα έκατομμύριο δολάρια. Ο κατάλογος τών 145 αυτών 'Αμερικανών δεν δημοσιεύθηκε.

■ **ΣΤΗ** Γιουτλάνδη της Δανίας, ένας χωρικός αντικατέστησε το ένα σπασμένο πόδι μίας άγελάδας του μ' ένα ψευτικό από άλουμίνιο. Από τη μέρα εκείνη κουτσάινουν επίσης όλες οι άλλες άγελάδες του. Προφανώς διότι βρίσκουν το βάδισμα αυτό ιδιαίτέρως κομψό.

Ο πρώτος

πράσινος... σκύλος

Ο Φλάβιο Σάλας μένει στο Ντέν-βερ τών 'Ηνωμένων Πολιτειών. Έργάζεται ως φύλακας στο γειτονικό αεροδρόμιο του Λάουρυ. Έκείνος που έχει καταστήσει διάσημο τόν Φλάβιο Σάλας στην περιοχή δεν είναι ούτε η άραιότης, ούτε τα πούτη, ούτε η τιμιότης του, που είναι αναμφισβήτητα. Είναι τα έζωα του.

Είναι καταπληκτικά. Παράδειγμα η κουνέλα που είχε κάποτε. Μία κουνέλα που κάθε δεκατρείς μέρες και πάντοτε μέρα Παρασκευή γεννούσε δεκατρία κουνελάκια. Στο τέλος πέθανε από έξάντληση. Ο Φλάβιος Σάλας τόν άντικατέστησε μ' ένα γάτο που τόν άνόμασε Σνούμπυλ. Ο Σνούμπυλ έχει έπτα χύλια σε κάθε πόδι, αντί πέντε. Γι' αυτό το λόγο ήταν για πολύ καιρό η εβενέτιττα του σπιτιού του Φλάβιο Σάλας.

Σήμερα είναι η Πίνκυ, η σκυλίτσα του Σάλας, που έλκυε τη γενική προσοχή. Η Πίνκυ γέννησε έπτα κουτάβια. Τα πέντε είναι άσπρα, το έκτο καφέ, το έβδομο είναι πράσινο. Το πρώτο πράσινο σκυλί που είδε ποτέ ο κόσμος. Το χρώμα του είναι άνεξίτηλο!

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Ο σύζυγικός έρωσ είναι σαν τις τσίκλες' όσο περισσότερο τις μασάς, τόσο χάνουν τη γεύση τους.

Ζαν Ριγκώ

Τα γεράματα δεν είναι παρ' αμ' κακή συνήθεια, την όποία ένας άνθρωπος πολυάσχολος δεν έχει καιρό ν' άποκτήση.

Άντρέ Μωρουά

Τόν παλιό καιρό, ο άνθρωπος που έβαζε χρήματα στην άκρη ήταν τσιγγούνης. Σήμερα, άν κάνει τέτιο πράγμα, είναι μάγος. Μωρίς Σεβαλιέ

Το μεγαλύτερο έπίτευγμα του ανθρώπου μετά την ανακάλυψη του ραδιοφώνου είναι άσφαλώς το κουμπι που κλείνει το ραδιόφωνο.

Τζών Μπούκαν

Οι πιό δυστυχισμένοι άνθρωποι του κόσμου είναι εκείνοι που δεν έχουν βοή τί θέλουν να κάνουν.

Λίν Γιουτάγκ

Δεν υπάρχει έργασία που θα μπορούσατε ποτέ να την κάνετε καλά, άν δίνετε σημασία σε ό,τι λένε οι κουτοί.

Τζώρτζ Έλιοτ

Η αγάπη, ανάθεμά τη, στην άρχή είναι γλυκεία, μα στη μέση πιπερίζει, και στο τέλος είν' πικρία. Κεφαλλονίτικο

Δεν υπάρχει εύτυχισμένη ζωή. Μόνον εύτυχισμένες μέρες υπάρχουν.

Α. Τεριέ

Δεν άνεβαίνει κανείς σ' έναν έλέφαντα για να κυνηγήση ακρίδες.

Ίνδικη παροιμία

■ **ΕΝΑΣ** παραγωγός κινηματογραφικών ταινιών έπισκέφθη κάποτε τόν Σασά Γκιτρί για να συζητήσει μαζί του για κάποιο φίλμ. Πριν φύγει, έχωσε το χέρι του μέσα σ' ένα κουτί γεμάτο τσιγάρα και πήρε αρκετά έξηγώντας στον διάσημο και γνωστότατο για το πνεύμα του ήθοιοδ και συγγραφέα:

—Είμαι για τη διαδρομή της έπιστροφής.

—Εύχαριστώ, άποκρίθηκε ο Σασά Γκιτρί. Σας εύχαριστώ θερμώς που ήρθατε να με δήτε από τόσο μακριά.

«ΒΙΑΙΟΙ» είναι ο τίτλος της ταινίας που πρωταγωνιστεί μία νέα άποκάλυψη της γαλλικής όδθνης, η Φρανσουάζ Φαμπιάν. Πιστεύουμε —και θα συμφωνήσουν μαζί μας οι άναγνώστες μας— ότι με τις προκλητικές εμφανίσεις της, η νεαρά στάα, θα άναδειχθή άσφαλώς πολύ σύντομα

■ **ΕΝΑΣ** σύζυγος που είχε άσχοίσει πιά να μην μπορεί να υποφέρει τις γκρίνιες της γυναίκας του, άποφάσισε να πάη σ' έναν ψυχίατρο να ζητήσει συμβούλη.

—Προσπαθήστε να είστε τρυφερός μαζί της, περιποιτικός. Να της δώσετε την έντύπωση πώς την άγαπάτε όπως την άγαπούσατε πριν παντρευθήτε, συμβούλευσε ο γιατρός.

Ο σύζυγος άποφάσισε να συμμορφωθή. Πριν πάη στη δουλειά του τ' άπόγευμα, πέρασε άπ' ένα άνθοπωλείο μ' έστειλε στη γυναίκα του λουλουδία. Άργότερα, παράγγειλε σ' ένα έξαροπλάστειο να της στείλουν γλυκά. Το δράδι, μόλις γύρισε στο σπίτι, έλεπε κεφάλαι:

—Βάλε το καλό σου φόρεμα. Θα φάμε έζω. Έχω εισιτήρια για το θέατρο. Και ύστερα θα πάμε σε κανένα κέντρο να χορέψουμε, όπως τών καιρό που ήμαστε άρραβωνισμένοι.

—Ω, δεν άντέχω πιά, φώναξε άγριεμένη η σύζυγος. Το παιδί δγάζει δόντια, η υπηρέτρια έφυγε, το ρεύμα κόπηκε κ' έσύ μούρχεται μεθυσμένος!

■ **ΓΙΑΤΙ** οι γυναίκες κλείνουν τα μάτια τους όταν τις φυλάνε; ρώτησαν κάποτε τόν Ντάνιελ Καϊύ.

—Τα κλείνουν, άποκρίθηκε ο διάσημος κομικός, έπειδή προσεύχονται. Παρακαλούν το Θεό ή να μη τούς συμβή τίποτε χειρότερο, ή... να τούς συμβή.

■ **Ο ΜΑΘΗΤΗΣ**: Δέ νομίζω, κύριε καθηγητά, πώς το γραπτό αυτό είναι για μυσέν.

Ο καθηγητής: Ούτε, έγώ, παιδί μου, αλλά δεν υπάρχει βαθμός κάτω άπ' το μυσέν.

■ **ΑΓΓΕΛΙΑ** που δημοσιεύθηκε σ' ένα γαλλικό έβδομαδιαίο περιοδικό: «Κυρία έτών 30 ζήτη ν' άναλάβη την φροντίδα άρρανού άγοριού έτών 52».

■ **ΕΧΕΤΕ** άρα και πολλά διδλία, είπε εύγενικά ο έπισκέπτης. Θα έπρεπε ίσως να είχατε και περισσότερες διδλιοθήκες.

—Ναι, συμφώνησε ο οικοδεσπότης, έχετε δίκαιο. Άλλά ποτέ δεν άποφάσισα να δανειστώ όλόκληρες διδλιοθήκες.

Ρίν Κίρμπυ

95

Ρίν Κίρμπυ

96

Η Ζωή μας

...δεν θα ήταν τόσο δύσκολη, όσο καμιά φορά μας φαίνεται, αν φροντίζαμε εμείς οι ίδιοι να μην είναι...

• Γκρίνιαζαν οι Αθηναίοι, και πάλιν, για τις κακουχίες που υπέστησαν το Πάσχα, ή τις ημέρες μετά το Πάσχα, που απέφασαν να τις περάσουν στην ελληνική ύπαιθρο. Ίδιους έκείνοι οι άνεκδιήγητοι, που ξεκινώντας την τελευταία στιγμή, χωρίς πρόγραμμα, χωρίς προειδοποίηση, αποφασίζουν να κινηθούν προς τους πλέον εύπαθεις συγκοινωνικούς ή αρχαιολογικούς κόμβους (το Ναύπλιο, την Όλυμπια, τους Δελφούς) κ' έχουν την εντύπωση πως θα εξασφαλίσουν ενδιατήματα, θασσει ενός δνόματος ή μιάς θαρραλούς συγγενικής ιδιότητας.

Και χολώνονται και διαμαρτύρονται, όταν δεν βρουν την δέουσα περιποίηση.

• Πού;
• Στα κάπως αξιοπρεπή τουριστικά μας χάνια, των 30 και των 40 δωματίων, που τώρα μας φαίνονται το άκρον άωτον της υπερπολυτελείας και που σε 10-20 χρόνια θα είναι απλώς τα συνήθη καταλύματα του μέσου Έλληνα ταξιδιώτη.

• Γιατί αυτό πρόκειται να συμβεί, είτε το θέλουμε, είτε όχι: Κάποια στιγμή θα καταλάβουμε ότι Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1 ΠΛΟΥΤΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, παράλληλα με την ναυτιλία μας, και θα τον πάρουμε στα σοβαρά, και όχι με τον σημερινό απλοϊκό, πεπονοφλουδοειδή (ως συνήθως) παρεδρόπληκτον (ή κατάρα του Γένους, μετά την έλνοσσία) και τραγελαφικό «άνεξαρτητοποιημένο» τρόπον με τον όποιον τον αντιμετωπίζουμε σήμερα.

• Γκρίνιαζαν, οι Αθηναίοι, και θα γκρινιάζουν περισσότερο όσο προχωρεί το καλοκαίρι και αρχίζουν να παίρνουν με τα τροχοφόρα τους τις μεγάλες αρτηρίες, ελπίζοντας, ως συνήθως, στον Ύψιστο ότι κάπου θα βρουν, άργα, τα μεσάνυχτα, να ξεκουράσουν το ταλαιπωρημένο τους κορμί.

• Έλληνικότατον: Δυό, τρείς ή ώρα της νυκτός θα φθάσει μια συντροφιά σ' ένα ξενοδοχείο τουριστικό, θα θρονιάσει πόρτες, θα ερπύσει θυρωρούς, θα ζητήσει δυο και τρία και τέσσερα δωμάτια. Χάλασε μήπως τ' αυτοκίνητο; Άρρώστησε κανείς; Συντρέχει κανένας λόγος ειδικός για να κινητοποιηθεί ένας μηχανισμός έκτακτου ανάγκης και ν' ανταποκριθεί ο ξενοδόχος στη βασική του ιερή αποστολή: Να παρέχει στέγη και τροφή στον στρατόκοπο, μ' όποιο καιρό, σ' όποια στιγμή; Τίποτε απ' όλα αυτά! Η παρέα μας απλώς δεν είχε πρόγραμμα!

• Μα για τις άλλες τις συντροφίες, τις συνετές, τις συγκροτημένες, που έχουν πρόγραμμα και που θαρρήθηκαν πιά τις μεγάλες αρτηρίες, τ' Εθνικόν Ίδρυμα έχει αρχίσει, έδώ και μερικά χρόνια, μιά απ' εκείνες τις ώριμες σταυροφορίες που είναι προωρισμένες ν' αλλάξουν την όψη τούτου του τόπου.

• Συγκινούμαι κάθε φορά που παίρνω αυτά τα καλυτωμένα φυλλάδια. Πρώτη προσπάθεια: Τό Σέλι. Δεύτερη προσπάθεια: Τό Ζαγόρι. Τρίτη προσπάθεια: Η Γκούρα της Κορινθίας. Τέταρτη προσπάθεια: Η Σκόπελος. Πέμπτη προσπάθεια: Η Έλατου και η Τερψιθέα, έξω απ' τη Ναύπακτο. Έκτη προσπάθεια: Τά Βίλλια της Άττικής. (Κι ο ρυθμός, καθώς πληροφορούμαι, συνεχίζεται γοργά).

Σε κάθε έναν από τους δυοφύλους αυτούς τόπους στήνεται αυτό, που το Έθνικόν Ίδρυμα ονομάζει «τό Ξενοδοχείο του Χωριού». Τουριστικά δωμάτια σε χωριάτικα σπία, με θερμάνση όπου χρειάζεται, με ωραιότερες βελόντες, με προϋποθέσεις στοιχειώδους καθαριότητας...

• Μα φυσικά δεν είναι τώρα καιρός για Βέρμιον και για Σέλι.

Καιρός μας —δμορφος καιρός— είναι να τραβήξουμε σε λίγο για τη Σκόπελο, όπου υπάρχουν πάνω από 20 τουριστικά δωμάτια για όσους θέλουν να χαρούν την άμμουδιά του Άγιου Κωνσταντίνου και το Γλυστέρι, την Τρυπητή και τη Μηλιά και το Λιμνονάρι, και το πευκόφυτο λιμανάκι του Άγνωνα, στο οποίο τα άπανεμα καθάρια νερά το κολύμπι γίνεται απόλαυση πραγματική.

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ ΤΑ ΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 20 — 26 Μαΐου 1957

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: Νά ξανακερίσετε την χαμένη εμπιστοσύνη των φίλων σας. Πρέπει να καταλάβετε επιτέλους τι αισθάνεστε για όρισμένα πρόσωπα. Νά ξεχάσετε την επινοητικότητα. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 2.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: Ξεκινάτε χωρίς να έχετε βάλει γραμμή στην ζωή σας. Οι αμφιταλαντεύσεις δεν θα σας φέρουν τ' αποτελέσματα που περιμένετε από τόσο καιρό. Περισσότερο θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 7.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου: Μη περιπλάκετε τα πράγματα περισσότερο. Θα βρεθείτε σε τόσο δύσκολη θέση που θα είναι εξαιρετικά δύσκολο να σας δοθήσουν. Πρέπει ν' αναπαυθείτε λίγο. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου: Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια. Μη παρατείνετε καταστάσεις που καταλαβαίνετε πως δεν μπορούν να επιζητήσουν. Καλύτερα να τελειώνετε μία ώρα αρχύτερα. Κουράγιο. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 3.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αύγουστου: Η καλώςήν σας σας κάνει αγαπητή και απαραίτητο σε όλους. Δεν έχετε έθρους και η ζωή θα σας χαμογελά σε κάθε σας έκδηλωση. Νά χαρήτε την ζωή σας. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 5.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σεπτεμβρίου: Οι γκρινιές δεν ωφελούν. Νά δώσετε περισσότερη προσοχή σε πράγματα που σας αφορούν και αφήστε τους άλλους να φροντίζουν μόνοι τον εαυτόν τους. Θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 4.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: Θα έκπληγείτε από την καλύτερη των υποθέσεων σας. Μη εκνευρίζεστε χωρίς λόγο. Οι περισσότερες λεπτομέρειες θα σας δοθήσουν να δώτε πολλά πράγματα. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 4.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Νοεμβρίου: Συντονίσατε τις προσπάθειές σας σ' ένα μόνον τομέα. Η διάσπαση της προσοχής σας θα φέρει σύγχυση και δυσκολία σε κάθε σας επαγγελματική δημιουργία. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 2.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.- 21 Δεκεμβρίου: Μερικές φορές οι άνθρωποι πρέπει να παραδέχονται τα λάθη τους. Είναι προτιμότερο παρά να προσπαθούν να τα διορθώσουν, δημιουργώντας πολύ μεγαλύτερα. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 9.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιαν.: Νά ήσυχες τις στιγμές που σας επιφυλάσσει η ζωή με την ίδια ένταση που θα ζούσατε εκείνες που επιθυμείτε τόσο πολύ. Νά κάνετε ό,τι σας παρακαλούν. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 6.

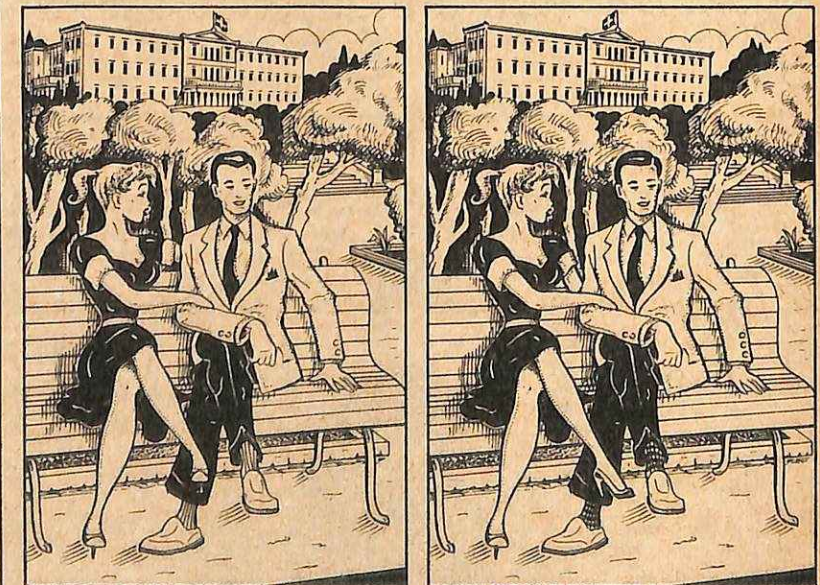

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φεβρουαρίου: Μερικές φορές νομίζουμε ότι έχουμε δίκιο. Όταν αντιληφθούμε την αλήθεια πρέπει να αλλάξουμε τακτική. Προσέξτε πολύ τους φίλους σας. Σας άπαιτούν. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 3.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.- 20 Μαρτίου: Νά γίνετε περισσότερο ανεκτικός στις οικονομικές δυσχέρειες. Η ζωή δεν είναι μία συνεχής άνοιξη. Υπάρχει και κακοκαιρία. Πρέπει να την αντέχετε. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 5.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 10 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

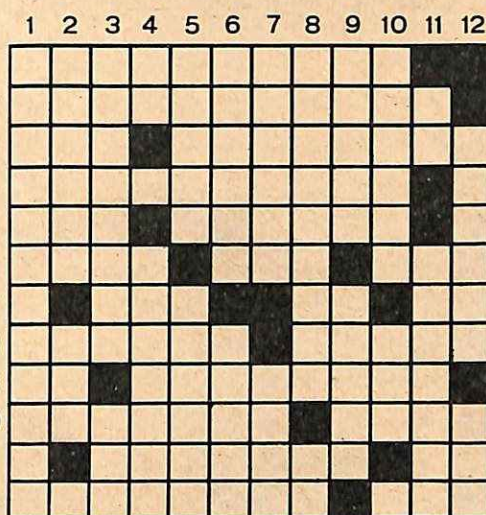
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Το εξώφυλλον του 72ου τεύχους μας....!
- Την ύψιστη ακμή της εγγύρισης εις την Ιταλικήν τέχνην ή περίοδο αυτή.
- Διάσημος ηλεκτροφυσικός, ενάβρωσ — 'Ο διάρρηξιν προξενών.
- Πλείστοι εξ αυτών υπήρξαν βασιλείς της Αιγύπτου.
- Αισθητήριο — Τμήμα του ΟΗΕ που εβοήθησε μεταπολεμικώς πολλὰς χώρας, αντίστρ. (γεν.)
- Διαρρέει την βέρην, ενάβρωσ — Πληθ. κτητ. αντίκωμίας (θελ.) — Γνωστή από τον Α' παγκόσμιον πόλεμον βελγική πόλις.
- Θηλικόν έθνος εις Δωρικὴν διάλεκτον — 'Αβρον — Τό γαλλικόν καί...
- Εἶδος στεππὼν της Ν. 'Αμερικής — «Μη σε γελᾷς ὁ Μάρτης τὸ πρῶτ, καὶ χάσπης τὴν...» (παροιμ.)
- Γενική ἀντανωμία — Τὸ πάντοτε ρέον, ἀστεϊρευτον (ἐνάβρωσ).
- Σε πολλὰ γλυκίσματα χρησιμοποιοῦμεν ἡδύποτον, ἐνάβρωσ — Ζωτικὸν κέντρον της Γερμανίας (ἀντίστρ.)
- Κάτοικοι μεγάλης γαλλικῆς ἐπαρχίας — Διφθογγος.
- Τις ἐξάγει ἡ Ἑλλάς — Πρόθεσις.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Τὸ ἔθελκός του λαοῦ (κυριολ.)
- Τὰ φοροῦν πολὺ οἱ τσιγγάνες (καθαρ.) — 'Οποῖος τὸ κρατᾷ σεργοντάρεν.
- Ἀρχαία παρὰ τὸν Εὐφράτην πόλις, ἡ γενέτειρα τὸν Λουκιανου — Ποταμὸς της Ἑλβετίας (ἀντίστρ.)
- Τὸσαν ἐτὼν ἔμεθανεν ὁ Μ. 'Αλέξανδρος — Ἀγγλοσαξονικὸν ἀνδρικὸν ὄνομα, ἀλλὰ καὶ πόλις

της Μασσαχουσέτης.

- Ἦσαν μερικὰ νῆες τὸν ἀρχαίων (δημ.) — Καταλαβαίνουν... γραμμὴν ἀρχαιοπρεπῶς.
- Ἀσφαλίζονται μόνο στὴν Ἀμερική... ἐν εἶναι τορευταὶ (αἰτ.) — 'Ο πατήρ του μεγάλου ποιητοῦ 'Αλκμάρον (ἀντίστρ.)
- Πρωτεύουσα γειτονικοῦ μας κράτους, ὅπως τὴν ὀνομάζουν οἱ κάτοικοι της — Διαξευτικὸς σύνδεσμος.
- Ἑλληνικὸν κρασιὸ ἀττιατικὴ — Ἀναφορ. ἀντωνυμία.
- Τὸν τιμᾷ ἡ Ἑσολωμία (γεν.) — Ἐπιφανὴς ἱστορικὸς, ἀνατολιστὴς καὶ πολιτικὸς Ἰταλὸς (1806 - 89).
- Αὐτὸς ἀπέβη, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Περικλέους, ὁ ρυθμιστὴς τοῦ πολιτεύματος (γεν.) — Ἡ γενική της ἀρχαίας κτητ. ἀντωνυμίας ἐός.
- Διακόσια ἑξήσομηνα — Ὑπερβαίνον ἢ διαβαίνον (ρῆμα).
- Μονοπωλικὸν εἶδος — Ἡ γραφή του 1:11.

ZIGK ZIGK

Ο σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήστε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ κενό, τετράγωνο, ὀριζοντίως, καθέτως ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσετε τὴν λέξι, πὺ βρῆκατε καὶ σῶστε τὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πὺ μεταχειρισθήκατε. Φάστε τὴν λέξι γιὰ μίαν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τὼν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸ.
Γιὰ κάθε λέξι τὼν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τὼν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τὼν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τὼν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τὼν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τὼν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τὼν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τὼν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τὴν λέξι τὸ σύνολο τὼν βαθμῶν πὺ μπορεῖτε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

ή αμορρά αρχίζει
SCHERK
με τον

Πούδρα
Mysticum
Scherk

Τὰ 5 σπουδαιότερα προσόντα της πούδρας SCHERK:

- Περιέχει ἀγνὰ συστατικά
- Εἶναι αἰθέρια ἀρωματισμένη
- Εἶναι λεπτὴ σὰν ἀχνός
- Ἀφομοιώνεται μετὰ τὴν ἐπιδερμίδα
- Δημιουργεῖ τὸν ἑλκυστικὸν τύπον πὺ ποθεῖτε

Scherk
Mysticum
Compact

Γιὰ ἓνα διακριτικὸν μακιγιάζ τοῦ προσώπου: Βάλετε τὸ ἐξαιρετικὸν Κομπάκτ SCHERK μετὰ ὡραιότερα καὶ φυσικὰ χρώματα.

Scherk
Face
Lotion

Γιὰ τὸ καθάρισμα της ἐπιδερμίδος.

- Ἀφαιρεῖ τελείως τὴν σκόνη, τὸ μακιγιάζ καὶ τὸν σμήγμα ἀπὸ τοὺς πόρους.
- Ἐξολείφει τὰ μπιμπίκια
- Ξανανεώνει τὴν ἐπιδερμίδα

ΥΠΝΟΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ

Ἡ λαμπρὰ διδασκαλία... καθ' ὕπνου

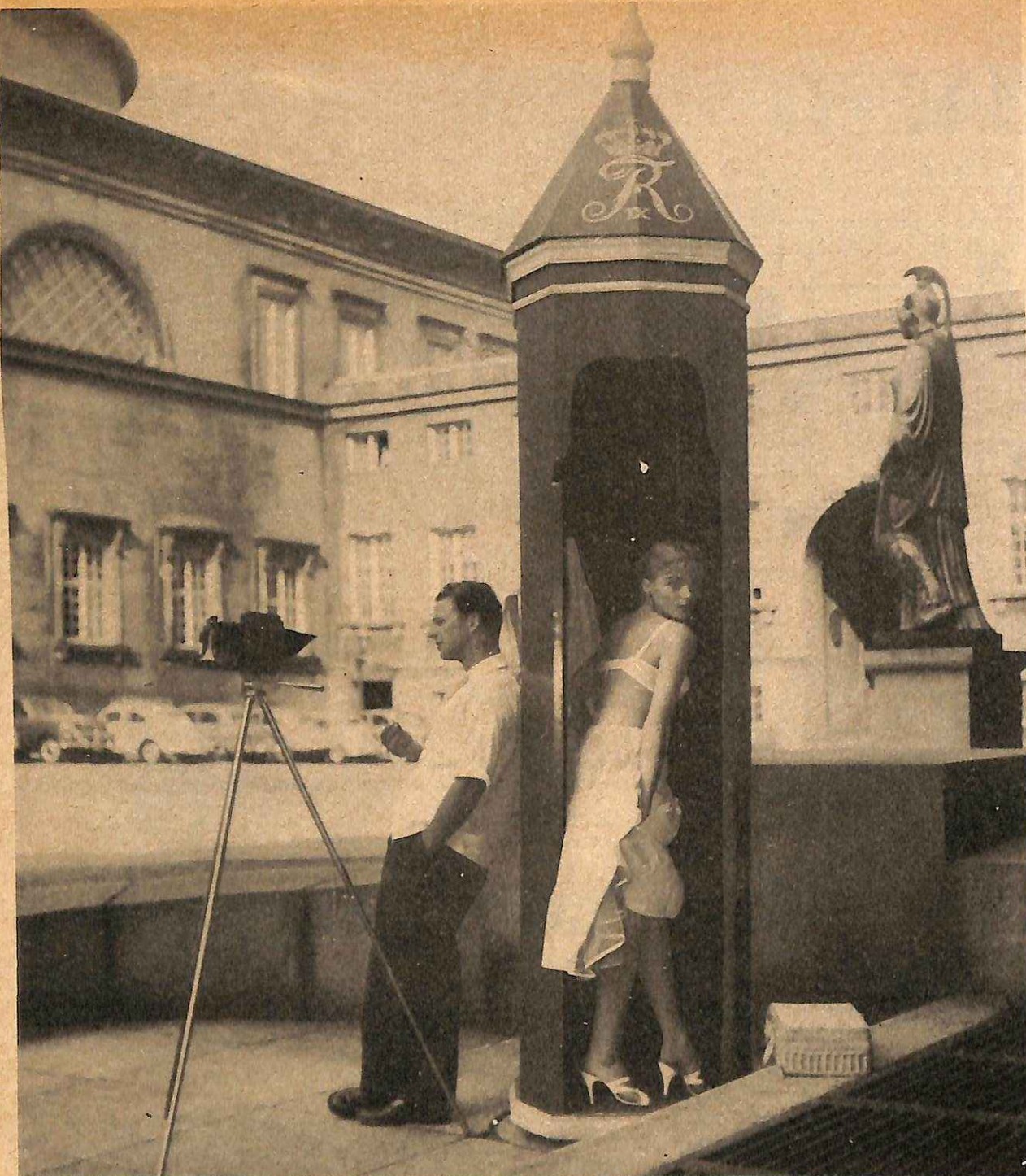
Τὸ σύνθημα: «Κοιμηθεῖτε, κ' ἐμεῖς ἀναλαμβάνομε νὰ σας μορφώσωμε» δ' ἀποτελεσθῇ ὡς τὸ σύνθημα μίας νέας παιδαγωγικῆς σχολῆς. Αὐτὴ ἡ ἐπανάστατικὴ μορφή ἐκπαίδευσως ἔχει σκοπὸ νὰ προωθήσῃ τὴν μόρφωση, ἐνθαρρύνοντας ὅχι τὴν ἐπιμέλεια, ἀλλὰ τὴν... τεμπελιά τὼν ἀνθρώπων! Μακρόχρονη πείρα ἀπέδειξε σὺνδε παιδαγωγούς ὅτι τὰ «κοιμισμένα» πνεύματα εἶναι ἀπείρως περισσότερα ἀπ' τὰ «ἐγρηγνύμενα». Γιὰ νὰ βροῦν, λοιπὸν μίαν θεραπείαν σ' αὐτὴν τὴν ἀνησυχητικὴν κατάσταση, δὲν χρειάζεσθαι παρά ἓνα φάρμακον, πὺ μερικοὶ ψυχολόγοι τὸ ἔκασαν κιάλια, ἐξευρίσκοντας τὴν ὑπνοπαίδευσιν.

Στὴν πραγματικότητα, ἡ ἀρχὴ αὐτὴ ἦταν γνωστὴ ἀπὸ καιρὸ. Ὅλοι μας ἔχομε διαπιστώσει ὅτι, πέφτοντας στὸ κρεβάτι, μ' ἓνα ἄλυτο πρόβλημα στὸ νου, ἐγρηγνύμε τ', ἄλλο πρῶτ' ἔχοντας ὄρε, στὸν ὕπνον μας. Αὐτὸ τὸ θαυματουργὸν φαινόμενον γὰρ γεγονός προκαλεῖται τὴν προσοχὴ τὼν διολόγων, τὼν ψυχολόγων καὶ τὼν παιδαγωγῶν, πὺ τὸ θεωροῦσαν σὰν ἀπόδειξιν πὺς, ἀντίθετα πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν ἐντύπωση πὺ δίνει ὁ κοιμισμένος, τὸ μυαλὸ του εἶναι ἱκανὸν γιὰ τίς πιὸ περίπλοκες λειτουργίες.

Μερικὰ κλινικὰ πειράματα, πὺ ἔγιναν μετὰ τὴν βοήθειαν ηλεκτροεγκεφαλογράφου, ἀπέδειξαν πὺς ὁ ἐγκέφαλος τοῦ ἀνθρώπου πὺ κοιμᾷται μπορεῖ νὰ γίνῃ ἔδρα ἐκδηλώσεων πολὺ διαφορετικῶν ἀπ' τὰ συνηθισμένα ἀνυπάρχοντα ὄνειρα καὶ τοὺς ἐφιάλτες.

Στὴ διάρκεια τοῦ τελευταίου πολέμου, οἱ ἐκπαιδευταὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ ἐνδιαφέρθηκαν πολὺ γιὰ τὴν μέθοδον αὐτὴν. Ἡ τεχνικὴ τοῦ συγχρόνου πολέμου δὲν τοὺς ἀφνε καὶρὸν νὰ διδάσκουν στοὺς νεοσυλλέκτους τὴν χρῆσιν μερικῶν περιπλοκῶν ὁπλῶν καὶ μηχανῶν. Ἐπρεπε νὰ βροῦν μετὰ κάθε θυσίαν ὀρισμένους ἐλεύθερους ὁρες γι' αὐτὴν τὴν ἐκπαίδευσιν. Καθὼς οἱ ἄντρες ἦσαν ψόφιοι ἀπ' τὴν κόπωση, μετὰ τὰ ἀντακτικὰ γυμνάσια στὰ ὁποῖα ὑποβάλλονταν, δὲν ἦσαν δυνατόν νὰ τοὺς περικυτῇ ἡ ὥρα της ἀναπαύσεως. Τοὺς ἄφησαν λοιπὸν νὰ κοιμηθοῦν, ἀλλὰ δίπλα στὸ μαζιλιὰν τοὺς ἐβάλλαν ἓνα μαγνητόφωνον, ὅπου ἔνας δίσκος ἔπαινα λᾶμβανε ὅλη τὴν νύκτα διάφορα διδασκτικὰ κείμενα: Τὸ λεξιλόγιον μίας ξένης γλώσσας, διάφορους κώδικες, τὸ ἀλφάβητο τοῦ Μόρσε, κλπ. Ἡ ἐκπομπὴ γινόταν πολὺ χαμηλόφωνη, γιὰ νὰ μὴ ἐνοχλῇ τὸν ὕπνον τοῦ στρατιώτη. Ὅταν ἐγρηγνύετο, ἀρκοῦσε μίαν σύντομην ἐπαναλήψιν τοῦ μαθήματος γιὰ νὰ ἐγγραφοῦν ὀριστικὰ στὸ μυαλὸ του τὰ ὅσα εἶχε ἀκούσει τὴν ὥραν πὺ κοιμόταν.

Ἡ «ὑπνοπαίδευσιν» σημαίνει οικονομία χρόνου καὶ ἐργασίας. Προορίζεται, λοιπὸν, κατὰ πάσαν πιθανότητα, ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν διδασκαλίαν τὼν πιὸ ἀνιερῶν θεμάτων —ἐκείνων ἀκριβῶς πὺ, ὡς τώρα, προκαλοῦσαν τὸν ὕπνον!

ΚΑΘΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ, Ο ΦΡΟΥΡΟΣ Θ' ΑΠΟΚΟΙΜΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΓΛΙΣΤΡΗΣΕ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΣΚΟΠΙΑ ΤΟΥ ΜΙΑ ΝΕΡΑ-Ι-ΔΑ (Φωτ. Camera Press)

'Εν ἀρχῇ ἦν ἡ φωτογραφία...

Ἀπό τις σελίδες ἑνὸς μεγάλου ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ στὸν δαυμασμό τοῦ παγκόσμιου κοινοῦ

Ἡ περίπτωση τῆς Χάννε Σμύρνερ

Μὰ ἀπλὴ φωτογραφία μπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ πολὺ μακριά, πρὸ παντὸς ὅταν ἡ μορφή ποὺ ἀποτυπώνεται πάνω της ἔχει τὰ ἀδιαφιλονίκητα προσόντα τῆς ωραιότητας Χάννε Σμύρνερ. Νὰ πῶς ἔγινε ὅλη ἡ ἱστορία, ποὺ μοιάζει λιγάκι μὲ παραμυθι.

Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ, τὸ μεγάλο ἀμερικανικὸ περιοδικὸ ΛΑΪΦ ἀποφάσισε νὰ μεταβάλῃ τις μεσαίες σελίδες τοῦ σέ...κῆπο τοῦ Ἀλλάχ, καὶ νὰ προσφέρῃ στοὺς ἀναγνώστες τοῦ ἑνᾶ ἀπάνθισμα ἀπὸ τὰ ωραιότερα «οὐρί» τοῦ κόσμου. Ὅχι ἐπίσημες καλλονές, ἀπ' αὐτὲς ποὺ κυνηγᾶν τὰ καλλιτεία καὶ τὰ χειροκροτήματα. Ἡ διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ πίστευε πῶς ἀκόμη ωραιότερες εἶναι οἱ ὁμορφες ποὺ δὲν φιλοδοξοῦν νὰ γίνουν «κόμber γκέρλ», ἢ μανικέν. Ἐξαιρέσειτε λοιπὸν τοὺς φωτορεπόρτερ τοῦ σ' ὅλες τὶς γωνίες τῆς γῆς, μὲ τὴν ἐντολή νὰ ψαρεύουν ὅ,τι ἐκλεκτότερο ὑπαπέσει στὴν ἀντίληψή τους. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν καταπληκτικὸ. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ ποὺ δημοσίευε τὴ συλλογὴ μὲ τὸν τίτλο «Οἱ ωραιότερες γυναῖκες τοῦ κόσμου» ἔγινε ἀνάρπαστο. Καὶ τόσο πρ-

στὰ ἐκτελέσθηκε ἡ ἐντολή τῆς συντάξεως, ὥστε τὸ Ἰσραὴλ, π.χ., ἀντιπροσωπευόταν ἀπὸ μιά στρατιώτινα καὶ ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ μιά... ἀρχαιολόγο (τὴν δίδα Ταζεβάκη, ποὺ οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ ἔχουν πρωύτερα δημοσιεύσει μιά ἐγχρωμὴ φωτογραφία τῆς στὸ ἐξώφυλλό τους). Ἐν συνεχείᾳ, τὸ λόγος ἔιχε ἡ «Ἐλὼνερ Μπρόντ», οἱ εἰδικοί τῆς ὁποίας ὅταν εἶδαν τὴν φωτογραφία τῆς Χάννε Σμύρνερ μαγεύτηκαν τόσο, ὥστε ἔσπευσαν νὰ τῆς ζητήσουν νὰ γυρίσῃ μιά δοκιμαστικὴ ταινία. Ἀν ἡ ταινία πετύχῃ ὅσο καὶ ἡ φωτογραφία, τὸ μέλλον τῆς ὁμορφῆς Δανάεας θὰ ἀλλάξῃ ἀπὸ τὴ μιά μέρα στὴν ἄλλη.

Ἡ Χάννε, ἡ ὁποία εἶναι νεαρῶτατη, εἶναι κατὰ σύμπτωση καὶ ἡθοποιός. Σημειωτέον ὅτι ἡ φωτογραφία τῆς τραβήχτηκε μέσα στὴ σκοπιά τοῦ Κρίστι-ανσμποργκ, ἑνὸς ἱστορικοῦ πύργου τῆς δανικῆς πρωτεύουσας. Λέγεται ὅτι ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ μαθεύτηκε ἡ τύχη τῆς Χάννε, ὅλες οἱ ὁμορφες κοπέλες τῆς Κοπεγχάγης καὶ τῶν περιχώρων φέρουν βόλτα τὴ θαυματουργὴ σκοπιά, μήπως καὶ τοὺς πᾶν λιγάκι γούρι!

ΜΠΟΜΠ ΣΤΡΟΜ

Ἐνα παιδί φαινόμενο

Ἐνας μαθητὴς τῆς πέμπτης δημοτικού, κάτοικος τῆς συνοικίας Μπρόντ τῆς Νέας Ὑόρκης, εἶναι ἀσφαλῶς τὸ πιὸ ἐξαιρετικὸ παιδί τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Σὲ ἡλικία 10 ἐτῶν, ὁ Ρόμπερτ Στρόμ, ἔχει κιόλας πλήρη ἐπιστημονικὴ κατάρτιση, κ' ἔχει γίνῃ τὸ εἰδωλό τῆς ἀμερικανικῆς τηλεοράσεως. Ὁ μικρὸς αὐτὸς ἔχει πετύχει τὴ μεγαλύτερη νίκη ὅλων τῶν διαγωνισμῶν τηλεοράσεως τοῦ κόσμου: Κέρδισε 192 χιλιάδες δολλάρια! Ἐπειτα ἀπὸ δύο ἄλλες νίκες, θὰ μπορῇ νὰ μετασχηστὸν τελικὸ διαγωνισμὸ γιὰ τὶς 256.000 δολλάρια! Ἡ καταπληκτικὴ μνήμη τοῦ κ' ἡ ἐπιμελὴς προετοιμασία τοῦ τὸν κάνουν νὰ πιστεύῃ ὅτι θ' ἀποσπᾶσθαι ὅπωςδήποτε τὴν τελικὴ νίκη.

Ὁ Ρόμπερτ Στρόμ, «Μπόμπ» ἢ «Μπάμπυ», γιὰ τὸν πατέρα καὶ τὴ μητέρα του, ἄρχισε νὰ δείχνῃ πρόωρη ἐξυπνάδα ἀπὸ ἡλικίας 2½ ἐτῶν. Μιά μέρα, στ' ἀστεία, ὁ πατέρας τοῦ τοῦβαλε κάτω ἀπ' τὴ μύτη ἑνᾶ ἀλφαθητάριο, καὶ ἄρχισε νὰ τοῦ μαθαίνει τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν πῶς ὁ Μπόμπ, σὲ ἡλικία 3 ἐτῶν, διάβαζε κιόλας ἐφημερίδα! Σὲ ἡλικία 4 ἐτῶν ἔμαθε γραφομηχανή, καὶ ἄρχισε ν' ἀντιγράφῃ μ' αὐτὴν τοὺς κλασικοὺς συγγραφεῖς ποὺ εἶχε ὁ πατέρας τοῦ στὸ σπιτί. Τὴν ἐπόμενη χρονιά ἔγραψε ἑνα μυθιστόρημα μὲ 96 κεφάλαια, ποὺ τὰ χειρόγράφα του ὅμως χάθηκαν.

Σπανίως ὁ Μπόμπ ἔπαιζε μὲ τὰ γειτονόπουλά του τοῦ Μπρόντ. Τὶς ἐλεύθερες ὥρες του, ὁ Μπόμπ τὶς περνοῦσε ξεφυλλίζοντας καὶ διαβάζοντας, στὴν ἀρχὴ ὅποια βιβλία τοῦτυφεταν στὸ χέρι, κ' ἔπειτα πιὸ συστηματικὰ. Ἐκτὸς ἀπ' τὰ γαλλικὰ καὶ τ' ἀγγλικὰ, ἔμαθε δύο ἀπ' τὶς πιὸ δύσκολες γλώσσες τοῦ κόσμου: Τὰ οὐγγρικά καὶ τὰ ἐβραϊκά. Σὲ ἡλικία 8 ἐτῶν ἔδειξε ἐξαιρετικὴ κλίση πρὸς τὰ ἐπιστημονικὰ θέματα. Ἀφοῦ ἐξάντησε ὅσα ἐπιστημονικὰ βιβλία ὑπῆρχαν στὴν πατρικὴ βιβλιοθήκη, ἄρχισε νὰ μελετᾷ ἄλλα. Ἡ ἀστρονομία, τὰ μαθηματικά, ἡ φυσικὴ, ἡ μετεωρολογία δὲν ἔχουν μυστικὰ γι' αὐτόν. «Γιὰ νὰ ξεκουράζεσαι —βεβαίως ὁ πατέρας του— διάβαζε πότε-πότε ἱστορία τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ μπαλλέτου».

Μὲ τὴν ἐνθάρρυνση τοῦ πατέρα του, ὁ Μπόμπ, ἀποφάσισε νὰ λάβῃ μέρος στὸν ἐβδομαδιαῖο διαγωνισμὸ τῆς ἀμερικανικῆς τηλεοράσεως, ποὺ ἔχει τὸν τίτλο «Ἡ ἐρώτηση τῶν 63.000 δολλαρίων». Ἐπειτα ἀπὸ ὀρισμένον ἀριθμὸ ἐπιτυχῶν ἀπαντήσεων, τὸ βραβεῖο μπορεῖ νὰ φτάσῃ στὶς 256.000 δολλάρια.

Ὁ Μπόμπ ἀπάντησε μ' ἐπιτυχία σὲ μαθηματικὰ προβλήματα, σὲ ἐρωτήσεις σχετικὲς μὲ τὴν ἀναλυτικὴ γεωμετρία, τὴν ραδιενέργεια, τὴ χημεία, κλπ. Ἡ πιὸ δύσκολη ἐρώτηση ποὺ τοῦ δόθηκε ἦταν νὰ κατονομάσῃ ἐπὶ ἀσπερισμῶν ποὺ περιέχουν ἀπὸ ἑνα ἄστρο πρῶτον μεγέθους, καὶ νὰ τοὺς δεῖξῃ στὸν πίνακα ποὺ θὰ τοῦφερναν. Ὁ Μπόμπ τοὺς δῶνασε ἀμέσως χωρὶς κανένα λάθος, κ' ἔδειξε καὶ τὴ θέση τους.

Ἀνακαλύψτε τὸν χαρακτήρα σας μὲ..

Τὸ „Τέστ τοῦ δένδρου”

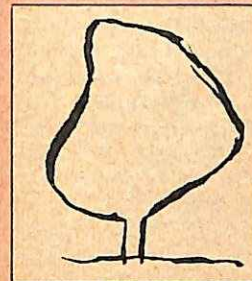
Εἶναι ἴσως ὑπερβολικὸ νὰ πῇ κανεὶς πῶς τὰ σχέδια ἢ οἱ τζίφρες, ποὺ κάνει στὸ χαρτί ἑνας ἄνθρωπος τὴν ὥρα ποὺ μιλάει, σκέπτεται ἢ τηλεφωνεῖ, μποροῦν νὰ μᾶς ἀποκαλύψουν τὴν προσωπικότητά του ἢ τὸν ἐσωτερικὸν τοῦ κόσμου. Τὰ «διασηντικὰ τέστα» ποὺ ἐπιχειροῦνται μ' αὐτὴ τὴ βάση εἶναι, στὴν πραγματικότητα, παρὰ ἀπλὰ παιχνίδια γιὰ νὰ περνᾷ ἡ ὥρα στὶς συναναστροφές, καὶ ποὺ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μὲ τὴν ψυχαιάλυση ἢ τὴν ἀληθινὴ ψυχολογία.

Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ διανοητικὰ τέστα γιὰ ὁρί- μους καὶ ἰσορροπημένους ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν ψυ-

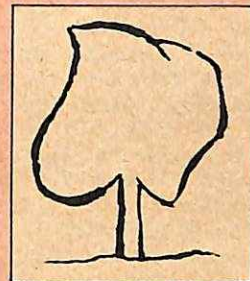
χοδιαγνωστικὴ σημασία. Πρόκειται γιὰ τὰ τέστα ἐκεῖνα ποὺ στηρίζονται σὲ σχέδια ἐκτελούμενα ἐσκεμμένα καὶ ὄχι αὐθόρμητα —χωρὶς πολλὴ σκέψη, φασίκα, ἀλλὰ πάνω σ' ἑνα δεδομένο θέμα, καὶ συνεπῶς ἐπιθετικὰ συγκρίσεως ἀνταμετῶν τους. Ἐνα ἀπ' τὰ σπουδαιότερα τέτια τέστα εἶναι τὸ ἐπὶ τοῦ δέντρου, ποὺ τὸ ἐπινοήσε ὁ Ἑλβετὸς καθηγητὴς Κάρολ Κόχ καὶ τὸ τελειοποίησαν οἱ Ἀμερικανοί. Τὸ ἄτομο ποὺ ἐξετάζεται καλεῖται νὰ ζωγραφίσῃ ἑνα δέντρο. Τὰ συμπεράσματα ποὺ θγαίνουν ἀπ' αὐτὸ τὸ σχέδιο δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μ' ἐκεῖνα τῆς ἐρασιτεχνικῆς ψυχολογίας, γιὰτὶ στηρίζονται

σὲ μιά σειρά ἀπὸ «ἀνόλογες περιπτώσεις», καὶ σὲ πορίσματα καὶ κατατάξεις ποὺ ἔχουν ἤδη γίνῃ. Τὸ δέντρο, ποὺ ὀρίζεται ὡς θέμα, δὲν εἶναι πιά ἑνα μοναδικὸ δεδομένο, ποὺ ὑπὸκειται στὶς πιὸ ποικίλες κ' ἐπιπόλαιες ἐρμηνείες, ἀλλὰ ἑνα στοιχεῖο ποὺ ἔχει ἤδη πολὺ μελετηθῇ.

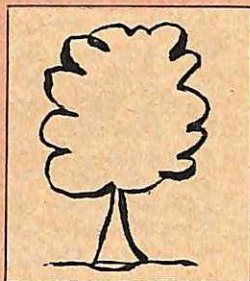
Δημοσιεύουμε ἐδῶ μιά σειρά ἀπὸ σκίτσα δέντρων μὲ τὴν ἐρμηνεία ποὺ τοὺς δίνει ὁ Κόχ. Σχεδιάστε καὶ σεῖς ἑνα δέντρο, καὶ συγκρίνετέ το μ' αὐτά, γιὰ νὰ διαπιστώσετε μὲ ποῖο μοιάζει, καὶ ν' ἀνακαλύψετε ἔτσι ἀγνωστὰς πτυχὲς τοῦ χαρακτήρος σας.

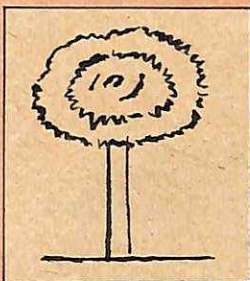
Ἐνα τέτιο ὀγκώδες καὶ μπερὲ δέντρο δείχνει χαρακτήρα αἰσιόδοξο καὶ πνευματικὴς φιλοδοξίας.

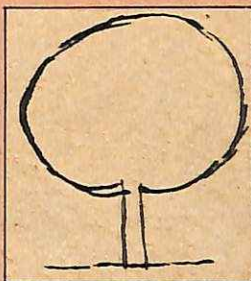
Ὅταν τὸ φύλλωμα πέφτῃ πρὸς τὰ κάτω, δείχνει τάση πρὸς τὴν ἀπαισιοδοξία κ' ἔλλειψη ἐπιθετικότητας.

Πλούσιο φύλλωμα μὲ διακεκομμένο περίγυρο δείχνει φαντασία, εὐθυμὴ ἰδιοσυγκρασία καὶ προκαταλήψεις.

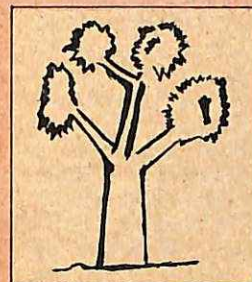
Τὸ φύλλωμα μὲ τοὺς ὁμαλοκεντροὺς κύκλους δείχνει ἰσχυρὴ θέληση, ἀλλὰ καὶ χαρακτήρα κλειστό.

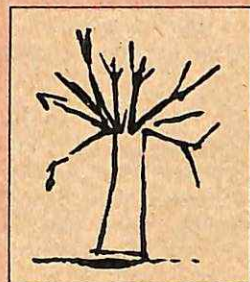
Τὸ ὁλοστρόγγυλο φύλλωμα καὶ ὁ ἴσος κορμὸς δείχνουν ἡρεμὴ, ὠριμὴ, ἰσορροπημένη προσωπικότητα.

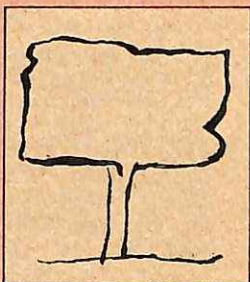
Γιὰ ν' ἀντιληφθῇ τὸν χαρακτήρα τοῦ προσώπου ποὺ σχεδίασε αὐτὸ τὸ δέντρο χρειάζεται ψυχαιάλυση.

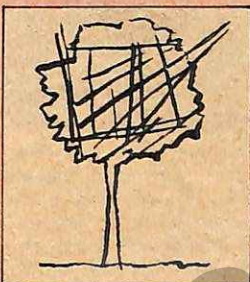
Δέντρο μὲ κλαδιὰ πρὸς τὰ ὑψηλὰ καὶ μικρὰ φύλλα μὲν δένει ἄτομο ποὺ κρύβει τὶς πραγματικὲς του προθέσεις.

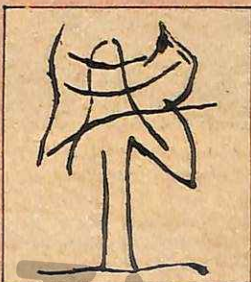
Χοντρός, ἴσος κορμὸς καὶ γυμνά κλαδιὰ: Τὸ ἄτομο ἔχει ἀμυντικὴ στάση στὴ ζωὴ, ἀλλ' ἀγαπᾷ τ' ἀστεία.

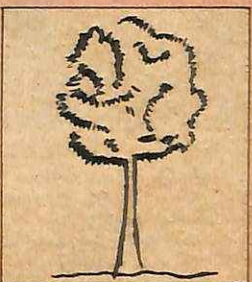
Δέντρο μὲ πικνὸ, πλατὺ, ὀρθογώνιο φύλλωμα: Ἐλλειψή ἀνεξαρτησίας, ὑποταγὴ, φόβος τῆς ἐλευθερίας.

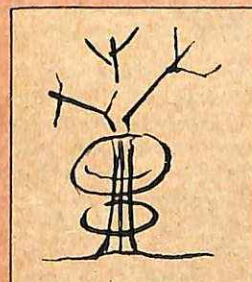
Δέντρο μὲ μεγάλῃ σύγχυση τῶν γραμμῶν: Ἐλλειψή μεθόδου, ἀλλὰ σίγουρο ἐνστικτό, αὐθορμητισμὸς, ἀντισυμβατικότητα.

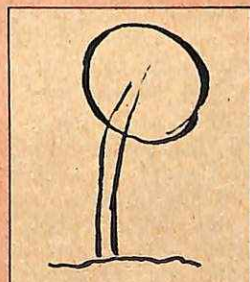
Ἰδιοσυγκρασία ἰδιοτροπία, ποὺ πολὺ λίγο ἐνδιαφέρει γιὰ τὴ γνώμη τῶν ἄλλων, δείχνει ἑνα τέτιο συγκεχυμένο σχέδιο.

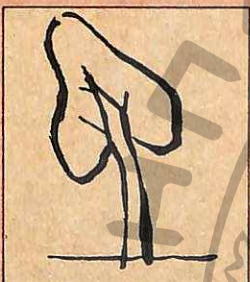
Ρεαλιστικὰ σχεδιασμένο δέντρο: Δραστήριος καὶ πολὺ κοινωνικὸς χαρακτήρας. Ὁμιλητικὸς ἀνθρώπος.

Αὐτὸ τὸ ἀνόμενο δέντρο: Ἰδιοσυγκρασία καταθλιπτικὴ. Ἐλλειψή ἀνεξαρτησίας τῆς σκέψης.

Γερτὸ δέντρο πρὸς τὰ δεξιά: Ἐπιχειρηματικὴ καὶ θετικὴ φύση — ἀνθρώπος γενναῖος καὶ δραστήριος.

Γερτὸ πρὸς τ' ἀριστερά, ἀνθρώπος πολὺ δύσκολος, ἐνδοστροφής, χωρὶς στενοὺς φίλους, ἀναισθητός.

Τὰ φρούτα ποὺ πέφτουν. Αὐταπάτηση καὶ θυσία. Ἡθικὴ ὠριμότης, ἀλλὰ καὶ δραματικὴ προδιάθεση.

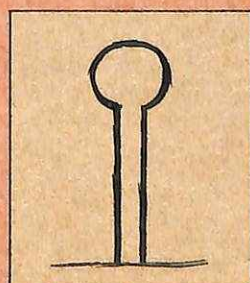
Ὅταν ὁ κορμὸς τοποθετῇται σὲ λόφον: Πρόσωπο μὲ ἔντονον αἰσθημὰ μοναξιάς (κλείνεται στὸν ἑαυτό του).

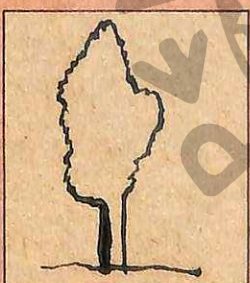
Δέντρο σὲ ἐπικλινὲς ἐδαφός. Κατάσταση μόνιμης ἀγωνίας καὶ δυσπιστίας πρὸς τὸ περιβάλλον.

Ὅταν σχεδιάζεται μόνον ὁ κορμός: Αὐθόρμητη, ἐνστικτική, εὐαίσθητη ἰδιοσυγκρασία, τάση πρὸς ἀνυπόμονη δράση.

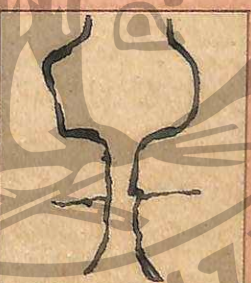
Ἡ δυσαναλογία τοῦ κορμοῦ μὲ τὸ μικρὸ φύλλωμα δείχνει παιδιὰστικὴ ψυχὴ, χασμωτισμὸ, αὐθορμητισμὸ ποὺ τὸν κάνει συμπαθῆ.

Ὅταν τὸ ἀριστερὸ μέρος τοῦ φύλλωματος εἶναι πιὸ τονισμένο: Ἀνθρώπος στοχαστικός, ἐπιφυλακτικός. Πάντοτε σὲ περισυλλογῇ.

Ὅταν τονίζεται τὸ δεξιὸ μέρος, χαρακτηριστὸς διαφορῆς γιὰ περιπέτεια, ἀνέγερσης, ἐκκεντρώσεως.

Ἄν ἡ γραμμὴ τοῦ ἐδάφους εἶναι σχεδιασμένη πάνω ἀπ' τὴ βάση τοῦ κορμοῦ, τὸ ἄτομο τείνει νὰ φύγῃ ἀπ' τὴν πραγματικότητα.

Τὸ ζωγραφισμὸ μόνον κλαδιῶν, σχεδιασμένων κατὰ νεωρικά, δείχνει ἀνερπεία, τάση πρὸς αὐτοσχεδιασμὸ, ἀνικανότητα ὑπολογισμοῦ.

Η ΒΑΣΩ ΜΑΝΩΛΙΔΟΥ, κατά πρόσφατον φωτογραφίαν της, όταν πρότινος επανέλαβε στην σκηνή του 'Εθνικού Θεάτρου την γνωστή επιτυχία της ως Μαρία Στούαρτ, στο άμυνμιο έργο του Σίλλερ. 'Η βδνεκτη πρωταγωνίστρια θά διέλιθη μέρος τών θερινών θιασικών της στην 'Αμερική όπου θά παρακολουθήση και την άμφάνισιν του θιάσου Λογοθετίδη, ό όποιος θά δώση την πρώτην του παράστασιν στη Νέα 'Υόρκη, την έρχομένη Παρασκευή 24 Μαΐου, παίζοντας στο «Κάρνegan hall» τό έργο του Ψαβά «Ένας θλάκας και μισός».

Παραθυρήνια...

Η ΝΙΛΛΑ ΠΙΤΣΙ, ή βδνεκτη καλλιτέχνης του Ιταλικού θεάτρου, κινηματογράφου, τηλεόρασης και του τραγουδιού — προσάνατον του τραγουδιού — ήταν άπαρηγόρητη τις πρώτες ήμέρες πού ήλθε στην 'Αθήνα. Λατρεύει τόν ήλιο και ένας από τούς λόγους δια τούς όποιους δέχθηκε με ιδιαιτέρη προθυμία τις προτάσεις του ταξιδιού γιά την 'Ελλάδα (έχει γυρίσει όλη την Εύρώπη και την 'Αφρική) ήταν άκριθώς γιατί της είπαν πώς έχωμε ένα θαυμάσιο κλίμα. Μιά μόνιμη λιακάδα.

—Όμως, από την πρώτη στιγμή πού πάτησε τό πόδι της στην 'Αθήνα... έβρεξε! Κι άπελπισμένη ή λαμπρή τραγουδίστρια τά έβαζε συνεχώς με τόν πατέρα της πού την συνοδεύει καθώς και με την γραμματέα της: «Πού είναι ή ήλιος πού λέγατε; 'Εδώ όλο βρέχει...». Και τό κέφι της έφτιάζε —πριν άκόμη φτιάξη ό καιρός— μόνον όταν ένας από τούς θαυμαστάς της τέχνης της, στόν όπσιον επανέλαβε τά ίδια, της παρετήρησε: «Μά, άγαπητή κυρία, πώς μπορείς να βγή ήλιος όταν στο στερέωμα έμφανίζονται άστέρια σαν και σεις;...».

—Και άφού ό λόγος γιά τραγούδι: Φαίνεται ότι στην καινούργια επιθεώρηση του «'Αμφοπόλ» θά κάνει την πρώτην του εμφάνισιν και ένα καινούργιο συνθετικό ταλέντο. 'Αναφέρεται

συγκεκριμένως ότι ένα από τά λαϊκά τραγουδάκια του νέου επικράτρου σαυτικού έργου του θεάτρου της άδού 'Ιπποκράτους δεν γράφεται από τούς συνθέτας της μουσικής του. Δηλαδή από τόν Ζ. 'Ιακωβίδη και τόν Γιάννη Βέλλα. Τό γράφει ή κόρη του κ. Μπουρνέλλη, ή κόρη δηλαδή του θεατρικού επιχειρηματίου του «'Ακροπόλ». Λένε μάλιστα ότι είναι και ώραία.

—Ο ΜΑΝΟΣ ΚΑΤΡΑΚΗΣ, καταρτίζοντας τό έφετεινό συγκρότημα του 'Ελληνικού Λαϊκού Θεάτρου, φρόντισε φυσικά έγκαίρως να προσλάβη και γυναικεία στελέχη. 'Όταν όμως ή κριτική επιτροπή του οργανισμού του διάλεξε τό έναρκτηριο έργο του θεάτρου του Πεδίου του 'Αρεως, διεπιστάθηκε ότι αυτό (πού είναι ό «Καραϊσκάκης» Φωτιάδης και Σταύρου) δέν ύπάρχουν γυναικείοι ρόλοι! Ρόλοι, βέβαια, πού να είναι σημαντικοί. 'Υπάρχει μόνον ένας, τόν όποιον και θά ύποδυθ ή «'Ελλη Βοζικιάδου». 'Αλλά και αυτός προβλέπει ότι ή έκτελεστρία του θά είναι ντυμένη στο μεγαλύτερο μέρος της παραστάσεως... άνδρικά, κάνοντας πώς είναι δίδην ένα από τά παλληκάρια του Καραϊσκάκη. 'Ετσι οι γυναίκες οι όποιες προσελήφθησαν στόν θίασο θά περιορισθόν στο να... θλάσουν την παράσταση και, φυσικά, να πληρώνονται...

‘Η ζωή του Θεάτρου

ΜΟΝΟΜΑΧΙΕΣ ΘΙΑΣΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΙΔΙΑ ΕΡΓΑ...

Ενα ιδιότυπον θέμα έχει δημιουργηθή τόν τελευταίο καιρό στα θεατρικά παρασκήνια και ύπάρχει φόβος να έχωμε επάνω σ' αυτό και μία καλλιτεχνική δίκη. 'Ο Φωτόπουλος έγκαινιάζει σε λίγες μέρες την θερινή σαιζόν παρουσιάζοντας στο θέατρο «Σαμαρτζή» την καινούργια κωμωδία του Στεφάνου Φωτιάδη ό «Θηριοδαμαστής». Είναι τό ένατο έργο πού έχει γράψει ό γνωστός αυτός κωμωδιογράφος, πού ξεκίνησε πριν από επτά χρόνια, όταν στα 1950 ό 'Αργυρόπουλος του ανέθεσε τόν «Φατασούλα», στόν όποιον είχε και συνεργάτη τόν κ. 'Ιάσωνα Βροντάκη. 'Όμως, όταν έδω και μερικούς μήνες ό κ. Φωτιάδης τελείωσε τόν «Θηριοδαμαστή», κάθησε και έγραψε συνέχεια και τό δέκατο έργο του. Μιά κωμωδία φανταστική με τόν τίτλο «Παλάτια στην άμμο», την όποιαν παρέδωσε στόν Ντίνο 'Ηλιόπουλο πού έτοιμαζότανε γιά καλοκαιρινή τούρνε στα μεγάλα έπαρχιακά κέντρα. Ξαφνικά, έν τούτοις, με τό ταξίδι του Λογοθετίδη στην 'Αμερική, έμεινε γιά ένα μήνα —τόν 'Ιούνιο— έλεύθερο τό «Πάρκ». 'Ο ιδιοκτήτης του θεάτρου της Λεωφόρου 'Αλεξάνδρας έκανε στην άρχή την σκέψιν να εμφανισή από την σκηνή του κάποιο ξένο συγκρότημα. 'Η μετάκλησις τού όμως ματαιώθηκε. Τότε του ήρθε ή ιδέα, έως ότου γυρίση από την 'Αμερική ό πρύτανης τών κωμικών μας, να παρουσιάση στόν «Πάρκ» τόν 'Ηλιόπουλο. 'Εκείνος δέχθηκε και άνήγγειλε ότι στόν ένα αυτόν μήνα θά παίξη και στην 'Αθήνα τά «Παλάτια στην άμμο». Βόμβη. Μόλις ό Φώτης Σαμαρτζής διάβασε την είδησιν, εκάλεσε άμέσως τόν κ. Φωτιάδη και ήξίωσε να άπαγορεύση την διδασκαλία του έργου του στο «Πάρκ», άφού ό Φωτόπουλος θά έγκαινιάση την σαιζόν με τόν «Θηριοδαμαστή» του. Διαφορετικά, ήπειλνεν ότι θά άλλαζε έναρκτηριο έργο τό θέατρο της όδου Καρόλου. Θέλοντας και μη —νομίζω, έδω πού τά λέμε, ότι τό «μη» θά ήταν τό έπικρατέστερο στην έσωτερική διάθεση του συγγραφέως...— ό κ. Φωτιάδης άνεγνώρισε ότι ό κ. Σαμαρτζής είχε δικίο να προβάλλη αυτήν την άξίωσιν. 'Αλλ' ό Ντίνο 'Ηλιόπουλος πού ανέθεσε έν τώ μεταξύ τόν έπαρχια τά «Παλάτια στην άμμο», τά όποια και άρσαν πολύ, έσπευσε να δηλώση ότι δέν έννοεί με κανένα τρόπο να παραιτηθή από την πρόθεσιν του. Τό «Πάρκ», λοιπόν, θ' άνοιξη με την κωμωδία του κ. Φωτιάδη. 'Αναμένεται κατόπιν τούτου ότι μόλις ή πρόθεσις αυτή έπισημοποιηθή, κάνει δηλαδή με πληρωμένες ρεκλάμες έπισημη άναγγελία ό θίασος ότι έχει την άπόφασιν να παίξη στο θέατρο της Λεωφόρου 'Αλεξάνδρας τό έπίμαχο ελληνικό έργο, ό κ. Φωτιάδης θά προσάγη στόν έισαγγελέα. Και θά ζητήσει να άπαγορευθή στόν 'Ηλιόπουλο να παίξη την κωμωδία του στην πρωτεύουσα.

Σε δυό στρατόπεδα

'Εν τώ μεταξύ ό καλλιτεχνικός κόσμος έχει διαιρεθή στα δύο. Οι μισοί ύποστηρίζουν πώς έχει δικίο ό κ. Σαμαρτζής. 'Ότι, δηλαδή, δέν έπιτρέπεται ό ίδιος συγγραφέας να συναγωνίζεται τόν έαυτόν του με παράλληλη παρουσίαν έργου του, την στιγμή πού ένας θίασος παίξει άλλη δική του κωμωδία. Αυτόματος, λένε, κριτικοί και κοινόν θά κάνουν συγκρίσιν και άξιολόγησιν και τό ένα από τά δύο έργα θά άδικηθή. Την ώρα συνεπώς πού ύπάρχει προτεραιότης στην συμφωνία γιά τό ανέθασμα του «Θηριοδαμαστού» από μέρους του Φωτόπουλου, εύλογος είναι ή άξίωσις να μην ύπάρξη ή μονομαχία Φωτιάδη με Φωτιάδη.

Μονομαχία Μαρίκας — Κυθέλης

Οι άλλοι όμως μισοί ύποστηρίζουν τά έντελώς αντίθετα. 'Ανατρέχουν πρώτα-πρώτα στο παρελθόν και αναφέρουν ότι τόν «παλιό καλό καιρό», όταν ύπάρχαν στην 'Αθήνα και συνηγωνίζοντο τά δυό μεγάλα συγκροτήματα της Μαρίκας και της Κυθέλης, όχι μόνον άνέθασαν ταυτοχρόνως έργα τών ίδιων συγγραφέων, αλλά, πολλές φορές, έπαιζαν τό ίδιο θράδι τό ίδιο έργο. Νά ποίμε: 'Η «Μονομάρτη» του Πιέρ Φρονταί παίχθηκε ταυτοχρόνως από τις δυό μεγάλες πρωταγωνίστριες. Τό ίδιο συνέβη και με την «Κυρία με τις καμέλιες». Τό έργο του Δουμά άνέθηκε ταυτοχρόνως και οι δυό άνταγωνίστριες έδωσαν τό ίδιο θράδι καλλιτεχνική μονομαχία με τό ίδιο έργο και τόν ίδιο ρόλο. Μοι είπαν μάλιστα ότι στην περίπτωση τών δυό αυτών έργων —γιατί τό φαινόμενο είχε επαναληφθή πολλές φορές— ή τύχη της παραστάσεως ύπηρεζε διαφορετική. Δηλαδή στην «Κυρία με τις καμέλιες» νίκησε ή Κυθέλη. Τό έργο του Δουμά άρεσε περισσότερο με εκείνην έρμηνεύτρια και παίχθηκε περισσότερες φορές. 'Αντίθετα στην «Μονομάρτη» έπεκράτησε ή Μαρίκα. 'Η σκηνική δημιουργία του Φρονταί κράτησε περισσότερες βραδύς στο πρόγραμμα του δικού της θεάτρου. 'Αναφέρει με αυτήν την ευκαιρία ότι όχι μόνάχα δέν απέφυγαν οι δυό μεγάλες της

ελληνικής σκηνής την παρουσίαν έργων του αυτού συγγραφέως, άλλ' ότι έπιζητούσαν πάση θυσία να μάθουν ποιο έργο έτοιμάζε ή αντίπαλος γιά να άποκτηθή και να παίξη παράλληλα. Λένε μάλιστα ότι και τά δυό συγκροτήματα είχαν άργανωμένα... δίκτυα κατασκοπείας, άκριθώς δια να πληροφορούνται τό προσεχές έργο του άλλου θιάσου. Ήταν δέ σχεδόν κανών —προς παραπλάνησιν τών... κατασκοπών— ή πρόβα να γίνετα χωρίς να ξέρουν οι ήθοποιοί τόν τίτλο του έργου και τό όνομα του συγγραφέως. Στην περίπτωση της «Μονομάρτης» άκουσα ότι τό έργο τό είχε πρωταποκτήσει ή κ. Κυθέλη. 'Όταν, λοιπόν, κατώρθωσε να τό μάθη ό θίασος της Μαρίκας, έστάλη έπεινώντας τηλεγράφοινα στο Παρίσι σε κάποιον φίλο του θιάσου πού έτοιμαζότανε να έλθη στην 'Αθήνα. 'Εκείνος προηθεύθηκε άμέσως τό κείμενο, και αιδροδρομικώς έφυγε γιά την 'Ελλάδα. Στο Πρίντεζι συνέπεσε να φεύγη ένα ελληνικό άντιτορπιλικό, και τό χειρόγραφο παρεδόθη στόν κυβερνήτη με την θερμή παράκλησιν να τό δώση άνευ άναβολής στην Μαρίκα γιά να προφθάση ό θίασος του «Κοτοπουλείου» να παίξη τό έργο του Πιέρ Φρονταί ταυτοχρόνως με τόν αντίπαλον. 'Ετσι και έγινε. Τό χειρόγραφο έφθασε δυό μέρες πριν από την πρεμιέρα της Κυθέλης. Μοιράστηκε σε τρεις συγχρόνως μεταφραστάς και έγιναν έπι τροχάδην δοκιμές. 'Ο καιρός, έν τούτοις, ήταν πολύ λίγος, και ή τρίτη πράξις δέν μπόρεσε τελικά να μεταφρασθή. Κάθισε τότε στο ύποβόλειο την βραδυά της πρεμιέρας ό άείμνηστος 24 Καστας Λαδόπουλος και ύπέβαλε στούς ήθοποιους... μεταφράζοντας τό γαλλικό πρωτότυπο εκείνη την ώρα!...

‘Άλλες παρόμοιες περιπτώσεις

‘Όμως, όσοι ύποστηρίζουν την άποψιν ότι δέν θλάπτει να παίξουν ταυτοχρόνως ό Φωτόπουλος και ό 'Ηλιόπουλος έργο του ίδιου συγγραφέως, έχουν έπιχειρήματα όχι μόνάχα από τό μακρινό παρελθόν, αλλά και από τό πρόσφατο. 'Αναφέρο συγκεκριμένως ότι Λογοθετίδης και 'Αργυρόπουλος έπαιζαν συγχρόνως έργα Σακελάρου και Γιαννακόπουλου. Τών ίδιων συγγραφέων έπαιζοντο, άλλη εποχή, συγχρόνως έργα από τόν Λογοθετίδη και τόν 'Ηλιόπουλο. 'Ο τελευταίος, σ' ένα γράμμα του πού δημοσιεύθηκε πρό ήμερών στις καθμερινές έφημερίδες, σημείωσε ώρισμένες τέτιες περιπτώσεις. 'Ο Δημήτρης Μυράτ, έξ άλλου, μοι άνέφερε σε σχετική συζητησιν παρόμοιες περιπτώσεις και στο σύγχρονο ξένο θέατρο. Δέν είναι, λ.χ., πολύς καιρός, πού στο Παρίσι έπαιζοντο τρία συγχρόνως έργα του Ρουσέν: 'Η «Νίνα», τό «Μικρό καλύβι» και ή «'Ωραία 'Ελένη». 'Ο Ζάκ Ντεβάλ έπίσης τό διηγήθηκε ότι όταν άνέθηκε στην παρισινή σκηνή τό έργο του «'Αγαπημένο φάντασμα» και άρεσε πολύ, ή 'Ελθίρα Ποπέσκο έπήγε και τόν ήρθηκε και του έζήτησε έπιμώνας τό έργο. Του είπε ότι θά έπρεπε όπωσδήποτε να εκμεταλλευθόν την τόσο έπιτυχία πού σημείωσε τό «'Αγαπημένο φάντασμα» και να της δώση να παίξη άμέσως ένα άλλο έργο του. 'Ο Ντεβάλ είχε μόνάχα ένα παλιό, τό όποιον είχε γράψει πριν πέντε χρόνια. 'Ο τίτλος του ήταν «'Η ευτυχία των κακών». Τό έργο όμως δέν άρεσε στόν δημιουργό του και γι' αυτό τό είχε κλειδώσει στο συρτάρι του, λέγοντας πώς άντι γιά «ευτυχία των κακών» θά έπρεπε να τό όνομάση ή «'Δυστυχία του Ντεβάλ». 'Η Ποπέσκο έν τούτοις κατώρθωσε να τόν μεταπειση και της παρέδωσε τό κείμενο. Τό έργο πράγματι άνέθηκε και χάλασε κόσμο. Αυτό όμως δέν έμείωσε καθόλου την έπιτυχία πού είχε τό «'Αγαπημένο φάντασμα». 'Απεναντίας, και όσοι δέν τό είχαν δή όταν παρακολουθούσαν την «'Ευτυχία των κακών», έπήγαν να δοϋν και τό άλλο έργο του Ντεβάλ.

Τά... κέρδη του καυγά

Δέν ξέρω τί θά γίνη τελικά με τό θέμα Φωτιάδη. 'Εάν δηλαδή θά έπιμείν ή κ. Σαμαρτζής να γίνη ή δίκη. Είτε όμως γίνη, είτε δέν γίνη ό... θόρυβος έγινε και ή διαφήμισις και γιά τά δυό έργα ένισχύθηκε από τό ζήτημα πού προέκυψε. Μερικές μάλιστα κακές γλωσσες στα παρασκήνια έξέφρασαν την ύπόνοια μη τυχόν και ύλες αυτές οι συζητήσεις και όλη ή φασαρία πού δημιουργήθηκε και πού άκόμη εξακολουθεί, μη τυχόν και άποτελοϋν... συμπαιγνία μεταξύ τών δυό θιάσων και τών δυό δημοφιλών κωμικών δια να ρεκλαμάρουν και οι δυό τά έργα πού θά παίξουν σε λίγες μέρες. Φαίνεται έν τούτοις ότι δέν πρόκειται γιά τέχνασμα. 'Η ύπόθεσις είναι άληθινή και ό «καυγάς» μέχρι στιγμής τίμιος. Τό άποτέλεσμα όμως είναι τό ίδιο. Πολύς διαφημιστικός θόρυβος πού άς ευχηθούμε ώστε οι παραστάσεις τών δυό κωμωδιών του συμπαιθούς συγγραφέως να μην τόν άποδείξουν θόρυβο γιά δυό τίποτε...

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Τι θέλετε να μάθετε

Ο ΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ, κ. Φανή Δημοπούλου (Πάτρα), όπως άνέφερα και σε προηγούμενο τεύχος, κατέγεται από την Κωνσταντινούπολη. Παρασκευάς είναι τό μικρό του όνομα. Τό πλήρες όνοματεπώνυμό του είναι Παρασκευάς Παπαδόπουλος και τό μετέτρεψε στο θέατρο σε Νίκος Παρασκευάς. 'Εχει γεννηθί στα 1888. Στη σκηνή δόηκε πριν από 49 χρόνια στόν θίασο Κόκου. Τό θεατρικό του ντεμπούτο τό έκανε στις Σέρρες. Κατόπιν συνεργάσθη με την Ροζαλία Νίκα, ήταν γιά καιρό στέλεχος του θιάσου Κυθέλης, συνέπραξε με πολλά άλλα συγκροτήματα και σήμερα, καθώς ξέρετε, είναι από τούς πρωταγωνιστάς του 'Εθνικού Θεάτρου. Φυσικά, μέσα στην δημιουργική καριέρα μισού αιώνα, άπειροι είναι οι ρόλοι πού έχει κρατήσει. 'Εχει κάνει πολύ έντύπωση παίζοντας τόν Μέρτερνιχ στόν «'Αετιδέα» του Ροσταν. Από σαιεπηρικούς ήρωας πού με ρωτάτε έχει άποδώσει τόν Σάιλωκ στόν «'Εμπορο της Βενετίας», τόν Μαλδόλιο στην «'Δωδεκάτη νύχτα», τόν Γκλάστερ στόν «Βασίλειά ήλη» και τόν Βραδάντιο εις τόν «'Οθέλλο». Και βέβαια έχει παίξει και 'Ιμεν. Είχε πολύ έπιτυχία στούς «Μνηστήρες τό θρόνου», έπίσης στο «Κουκλάπιτο» όπου έπαιξε τόν γιάτρο Ράικ και στούς «Βρυκόλακες» όπου άπέδωσε τόν πάστορα.

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, κ. Γιώργος Δημ. Γαλλή (Δουκός), γεννήθηκε πράγματι στη Λαμία. 'Απεφώτισε από τό εκεί Γυμνάσιο τό 1919 και ήλθε άμέσως στην 'Αθήνα, όπου διαρίστηκε στο ύπουργείο Δικαιοσύνης και συγχρόνως γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο στα Νομικά. 'Εν τώ μεταξύ πήγε στο στρατό στην Μικρά 'Ασία, γύρισε τό 1922 και στην 'Αθήνα γιά διπλωματικές έξετάσεις τό 24 γιά ό μήνες στη Λαμία. Μετά ήλθε πάλι στην 'Αθήνα, όπου και διαρίστηκε στο 'Υποθηκοφυλακείο τό 1925 και συγχρόνως έδωσε έξετάσεις στην 'Επαγγελματική Σχολή Θεάτρου. Πήρε τό πτυχίον (άριθ. 1) τό 1928 με άριστα και τό δίπλωμα τό 1929 πάλι άριθ. 1 έπίσης με άριστα. Πρατόποισε στο θεινόν θέατρο Κυθέλης τό 1929 στόν θίασο της μεγάλης πρωταγωνίστριας στο έργο του Συναδινού «Δεσποινίς Δικηγόρος». 'Εκανε τόν ρόλο ενός επαρχιωτόπουλου. Με την ίδρυση του 'Εθνικού, τό 1931, προσελήθη και παρέμεινε συνεχώς μέχρι τό 1955 ως πρωταγωνιστής. Και τό άλλο πού ρωτάτε: Με την πρώτη ευκαιρία θά πάη στη Λαμία να ιδή τούς συμπατριώτας του. Είναι ό μεγάλος κρυφός του πόθος. Θά δάση όμως παράσταση μόνο άν είναι ώργανωμένος με δικό του θίασο ή θά συμπράξη σε ειδική θεατρική όρση πού θά ήθελε να όργανώσει στην πατρίδα του.

ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΕΧΩΝ ήμερών δυό άθηναικά θέατρα, το «Σαμαρτζή» και τό «Αφροκί», θά έγκαινιάσουν την θερινή σαιζόν. 'Όπως αναφέρεται και παραπάνω, τό θέατρον «Σαμαρτζή» άρχίζει με την κωμωδία του κ. Φωτιάδη ό «Θηριοδαμαστής», πού θά παρουσιάση ό Μίμης Φωτόπουλος. Είς την φωτογραφίαν μας εικονίζεται άκριθώς ό δημοφιλής κωμικός μαζί με τόν συγγραφέα του νέου ελληνικού έργου. Μαζί με τόν Φωτόπουλο και τόν κ. Φωτιάδη, πρώτος δεξιά, μαζί με τόν Φωτόπουλο και τόν κ. Φωτιάδη, ό νέος σκηνοθέτης κ. Γ. Θεοδοσιάδης, πού έπισταται στο ανέθασμα του «Θηριοδαμαστού», πρώτος δεξιά, ό νέος σκηνοθέτης κ. Γ. Θεοδοσιάδης, ό όποιος έπιστατεί εις τό ανέθασμα του «Θηριοδαμαστού», στο θέατρο της όδου Καρόλου.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΙ - ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Γιὰ τελευταία φορά, σκεπτόταν ἡ Μόιρα. Γιὰ τελευταία φορά. Καὶ ἄξαφνα εὐχήθηκε ἀπὸ μέσα της: «Ἄχ, θεέ μου, ἂς μὴ φύγῃ ἡ θεία Κορνέλια ἀπ' τὴν κάμαρά! Ἄς μείνῃ κάτω γιὰ τὸ δείπνο! Ἄς μὴ μοῦ δώσῃ τὴν εὐκαιρία νὰ μείνω μόνη μὲ τὸν Ρίτσαρντ!»

Ἀκούμπησε τὸ ἀχνοπράσινο βάζο σ' ἓνα τραπέζι. Ὁ Μπάρτον, μπῆκε στὴν κάμαρα κρατώντας ἓνα δίσκο μὲ ποτήρια, παγάκια, σόδα, καραφάκια. Πλησίασε στὴ βαθυκόκκινη πολυθρόνα κι ἀκούμπησε τὸ δίσκο στὸ τραπέζι πού ἦτανε στὸ πλάι της.

—Θέλετε τίποτ' ἄλλο, κύριε;

—Ὅχι, εὐχαριστῶ.

Ὁ Μπάρτον τακτοποίησε τὰ ποτηράκια μὲ μεγάλη προσοχή, ἔσκυψε ἔπειτα στὸ τζάκι κ' ἔβαλε ἓνα ξύλο στὴ φωτιά. Ἡ μὲς Κορνέλια εἶπε κουρασμένα:

—Ρίτσαρντ, νομίζω πὼς εἶναι ὥρα ν' ἀνεβῶ στὴν κάμαρά μου. Μπάρτον...

—Μάλιστα, κυρία.

Οἱ δύο ἄντρες ἔδωσαν τὰ χέρια καὶ ἡ μὲς Κορνέλια, ἀκουμπώντας στὴ Μόιρα, γλίστησε ἀπ' τὴν πολυθρόνα της στὸ αὐτοσχέδιο σκαμνάκι. Μία λάμψη φευγαλέα σάφισε στὰ μάτια της.

—Μ' ἀρέσει νὰ με περιποιούνται, εἶπε. Μόιρα, ἂν τηλεφωνήσῃ ὁ Τίμ, νὰ τοῦ πῆς πὼς ἐπιμένω νὰ ἐρῶθι τὸ Σαββατοκύριακο.

—Κάθεστε ἀναπαυτικά; ρώτησε ὁ Ρίτσαρντ κοιτάζοντας τὸ πρόσωπο πού ἦτανε τόσο κοντὰ στὸν ὄμο του.

—Ὁ, ναί.

Κούνησε τὸ χέρι της στὴ Μόιρα καὶ ὁ Ρίτσαρντ μὲ τὸν ὑπερήφανο δῆγαν μὲ τὸ ἐλαφρὸ φροῦτιο τους ἀπ' τὴν κάμαρα, προχωρώντας ἀργά, προσεκτικά.

Ἡ Μόιρα πλησίασε στὴν μπαλκονόπορτα καὶ κοίταξε ἔξω τὴ θεράντα. Ἦταν ἀργά. Τὸ ἀχνόφωγο τοῦ ἀνοιξιότικου σοφροῦ ποῦ ἔσβηνε ἀγία-ἀγία.

Ἰσως θάτανε καλύτερα νὰ μὴν ἔλεγε τίποτε τοῦ Ρίτσαρντ.

Ἀλλὰ ὁ Ρίτσαρντ ξαναγύρισε σχεδὸν ἀμέσως. ἦρθε κοντὰ της, περπατώντας μὲ μεγάλα ἡμματα καὶ ρώτησε:

—Τι εἶναι αὐτὰ πού ἀκούω, Μόιρα; Θέλεις νὰ φύγῃς;

Ἀντίκρισε τὰ μάτια του γιὰ ἓνα λεπτό κ' ἔπειτα γύρισε ἄλλοῦ τὸ βλέμμα. Παράξενο, ἀλήθεια, πὼς, ἀκόμη κι ὅταν δὲν τὸν κοίταζε, δὲν ἤθελε νὰ τὸν κοιτάξῃ, ἔξακολουθοῦσε νὰ βλέπῃ καθαρά τὶς ἀδρές γραμμές τοῦ προσώπου του, τὴν ἐκφράση τῆς ἀμυβολίας—τῆς ἀπορίας—στὰ μάτια του. Ἐνοίωθε τὸ λαγύγγι της στεγνῶ.

—Δὲν εἶναι δυνατό νὰ τὸ σκέπτεσαι σοβαρά! Ἡ θεία Κορνέλια σὲ χρειάζεται. Οἱ δύο σας εἰσαστε ἐδῶ στὸ σπίτι σας.

Ὁ Ρίτσαρντ ἔκανε λάθος. Τὸ σπίτι ἦτανε τῆς Ἄλις. Ἡ Μόιρα πλησίασε στὸ τραπέζι μὲ τὰ ποτηράκια καὶ τὰ ποτά.

—Στάθηκες πολὺ καλὸς μαζί μου, Ρίτσαρντ, εἶπε.

Ὁ Ρίτσαρντ ἔκανε μιὰ γογγύση, ἀνυπόμονη κίνηση μὲ τὸ χέρι.

—Πὼς μπορείς καὶ μιᾶς ἔτσι, Μόιρα; Ἐσὺ καὶ ἡ θεία Κορνέλια...ναί, ἐσὺ καὶ ἡ θεία Κορνέλια ξέρετε, δὲν μπορεί νὰ μὴν ξέρετε τι ἦταν γιὰ μένα νὰ σᾶς ἔχω κοντὰ μου.

—Ἡ θεία Κορνέλια ἤθελε νὰ εἶναι μαζί σου, Ρίτσαρντ.

—Ἦρθε γιὰ νὰ σταθῇ στὸ πλευρό μου, ἀποκρίθηκε ὁ Ρίτσαρντ κοφτά. Ἦρθε ὅσο πὺ γογγύρα μπορούσε. Εἶναι ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους πού εἶναι πάντα ἔτοιμοι νὰ τρέξουν ἐκεῖ πού τοὺς χρειάζονται. Κ' ἐσὺ εἶσαι ἔτσι, Μόιρα.

Θάταν πὺ δύσκολο ἀπ' ὅ,τι εἶχε φανταστή. Εἶπε ἀργά—ἀργά:

—Τὴν ἀγαπῶ, Ρίτσαρντ. Εἶναι περιττὸ νὰ σοῦ τὸ πῶ.

—Μὰ τότε γιατί...;

Σώπασε ἀπότομα, στήλωσε γιὰ ἓνα λεπτό τὰ μάτια του στὸ κενό, πλησίασε στὸ τραπέζι καὶ σέρθηκε ποτὰ καὶ γιὰ τοὺς δύο. Ἐδῶσε τὸ ἓνα ποτήρι στὴ Μόιρα καὶ εἶπε:

—Ἐλὰ νὰ τὸ συζητήσουμε λιγάκι. Δὲν καταλαβαίνω... Ἐλὰ, κάθισε.

Κ' ἔτσι, ἡ Μόιρα ξανακάθισε στὴ βαθυκόκκινη πολυθρόνα, ἄπνευ, ὅπως τόσες ἄλλες βραδιές. Ὁ Ρίτσαρντ πέρασε τὸ ἓνα του χέρι νευρικά

ἀνάμεσα ἀπ' τὰ μαλλιά του καί, ξαρόνοντας τὰ φρυδιά, ἀπῆγε στὴ δική του πολυθρόνα, ἀντίκρου τῆς.

Κάρφωσε τὰ μάτια του στὴ φωτιά, ἦπε μιὰ γουλιὰ οὐίσκου καὶ ρώτησε:

—Γιατί θέλεις νὰ φύγῃς;

Ἡ Μόιρα θάβηκε νὰ τοῦ πῇ τὴν ἀλήθεια: «Γι-στί, ἐδῶ καὶ λίγες μὲρες, ἀνακάλυψα πὼς σ' ἀγαπῶ. Γιατί εἶσαι ὁ ἄντρας τῆς Ἄλις».

Ἀλλὰ, φυσικά, τὰ λόγια αὐτὰ δὲ γῆγχαν ἀπ' τὰ χεῖλιά της. Εἶπε μονάχα.

—Τώρα πὺ ἡ θεία Κορνέλια εἶναι πολὺ καλύτερα, θέλω νὰ πάω νὰ μείνω μὲ τὸν Τίμ.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Ρίτσαρντ ἦτανε κυρμένο στὴ σκιά, ἀλλὰ ἡ Μόιρα ἐνοίωσε τὸ βλέμμα του. νὰ καρφώνεται ἐπάνω της γιὰ ἓνα δευτερόλεπτο καὶ νὰ ξαναγυρίσῃ πάλι στὴ φωτιά.

Ἀπόλυτη σιγαλὴ βασίλευε στὸ σπίτι—τῆς Ἄλις τὸ σπίτι. Ἐπάνω, ἡ θεία Κορνέλια θὰ ἔπινε αὐτὴ τὴν γουλιὰ—γουλιὰ τὸ σέρνυ τῆς, καθισμένη ἀναπαυτικά στὴν κάμαρά της (τὴν κάμαρα πού εἶχε ὅταν ἦτανε παιδί πρὶν ἀπὸ χρόνια), ἀκούγοντας ραδιόφωνο. Ἡ πόρτα τοῦ δωματίου θάτανε κλειστή, τὸ ραδιόφωνο πολὺ κοντὰ στὴν πολυθρόνα της. Στὸ πῶς μέρος τοῦ σπιτιοῦ, οἱ ὑπηρέτες, ντρεσσαριμένοι ἀπὸ τὴν Ἄλις, ἔκαναν ἀ-θόρυβα τὶς δουλειές τους. Σὲ λίγο, δὲν τὸ σκοτάδι θὰ ἔπεφτε πὺ πυκνὸ, ὁ Μπάρτον θὰ ξαναγύριζε στὴν κάμαρα νὰ κλείσῃ τὴς βαθυκόκκινης κουρτίνες στὶς μπαλκονόπορτες, νὰ φέρῃ μέσα σ'

ῶναν Χριστούγεννα, εἶχε σκεφτῇ. Καὶ ἀμέσως κατόπιν: «Εἴμαι ἐρωτευμένη μὲ τὸν Ρίτσαρντ. Ἐτσι ἔγινε ἡ ἀποκάλυψη. Τόσο ἀπότομα, τόσο κοντὰ, ἀνάμεσα σὲ δύο βουρτσίσματα. Ἐγὶατὶ αἰσθάνομαι ἔτσι; Ἐπειδὴ τὸν ἀγαπῶ. Μονομιάς εἶχε σταθῇ ἀκίνητη, σὰν ἀπολιθωμένη. Καὶ ἡ ἐμφάνισή της ἔκρινε τὴ στιγμή ἦτανε κάθε ἄλλο παρὰ ρομαντική: τὰ μαῦρα της μαλλιά, βρεμένα ἀπ' τὸ μάντιο, σηκωμένα ψηλὰ στὴν κορφή τοῦ κεφαλοῦ της καὶ δεμένα σ' ἓναν κότσο σφιχτὸ, τὸ πρόσωπο γυαλιστερό ἀπ' τὸ σαποῦνι, τὰ χεῖλιά πασ-λειμμένα μὲ ὁδοντόπαστα, μιὰ πελώρια πετσέτα τυ-λεγμένη σφιχτὰ γύρω ἀπ' τὸ κορμί της. Ἦταν γελοία, τὸ εἶχε δὴ ἀμέσως, κοιτάζοντας ἀφηρη-μένα στὸν καθρέφτη. Καὶ εἶχε σκεφτῇ: «Δὲν εἶναι δυνατό. Τι δάξω τώρα μὲ τὸ νοῦ μου, «Δὲν εἶναι ἀλήθεια».

Ἀλλὰ ἦταν ἀλήθεια.

Πὼς καὶ πότε εἶχε ἀρχίσει νὰ φροντῶν ἡ μέση αὐτὴ ἡ ἀγάπη, δὲν ἔξερε. Στὸ χέρι της ὁ-μῶς ἦτανε νὰ τῆς δώσῃ ἓνα τέλος.

Ἐνα χρήσιμο παλαιὸ γνομικὸ σάλεψε στὸ ὑποσυνειδητὸ της... «Φροντίζε νὰ καταστρέψῃς τὸ κακὸν ἐν τῇ γενέσει.» Ἐν τῇ γενέσει; Ἐδῶ τὸ κακὸ, ὁ ἐρωτὴς της ἦτανε σ' ὅλη του τὴν ἀντή-ση!

Ὁ Ρίτσαρντ εἶχε μείνει σιωπηλὸς ἀρχετὴ ὥ-ρα. Τὴν ρώτησε μὲ φωνὴ ἀπαλή:

—Χαμογελάς;

Χαμογελοῦσε; Ἐ, τότε θὰ χαμογελοῦσε εἰς βά-ρος της. Ὁ εἰρωνεύονταν τὸν ἐαυτὸ της, ἀπλού-στατα. Ἀποφροντίζοντας ν' ἀπαντήσῃ στὴν ἐρώτη-ση, εἶπε:

—Θέλεις ἀκόμη ἓνα οὔισκυ;

—Ὅχι...Ναί.

Σηκώθηκε, πῆγε κοντὰ της κ' ἔβαλε μόνος του οὐίσκυ στὸ ποτήρι του. Ἐτσι καθὼς στεκότανε μπροστὰ της, ἡ εὐρωστικὴ σιλουέτα του διαγα-φότανε πάνω στὸ πύρινο φόντο τῆς φωτιάς. Καὶ πάλι ἡ Μόιρα δὲ σήκωσε τὰ μάτια στὸ πρόσωπό του. Παρακολουθοῦσε τὸ χέρι του πού κρατοῦσε τὴν κρυστάλλινη καράφα, τὸ κεχριμπαρένιο ὕγρο πού χύνονταν μέσα στὸ ποτήρι. Ὁ Ρίτσαρντ πρόσ-θεσε λίγη σόδα κ' ἓνα παγάκι στὸ ποτὶ του, ξα-ναγύρισε στὴν πολυθρόνα του, ἀντίκρου τῆς, κ' ἐ-σπνε μπροστὰ, μὲ τοὺς ἀγκῶνες ἀκουμπιμένους στὰ γόνατα, στριφογυρίζοντας τὸ ποτήρι στὰ χέ-ρια του μὲ ὑφος ἀφηρημένο. Ἄξαφνα, εἶπε:

—Μόιρα, μείνε κοντὰ μας, σὲ παρακαλῶ.

Αὐτὸ ἦταν κάτι πού ἡ Μόιρα δὲν τὸ περιμενε.

Τὰ ἔχασε.

—Ὅχι, δὲν μπορῶ, ἀποκρίθηκε ἀπότομα.

—Γιατί;

—Σοῦ εἶπα. Ὁ Τίμ μὲ χρειάζεται. Ἡ θεία Κορνέλια ἔκανε ἥδη γιὰ μένα πολὺ περισσότερα ἀπ' ὅσα θὰ μὴ πορῶ νὰ τῆς ἀνταποδώσω ποτέ. Πέρασαν ἀκόμη μερικὰ δευτερόλεπτα πρὶν ὁ Ρίτσαρντ μιλῆσῃ.

—Οἱ λόγοι πού μᾶς δίνεις εἶναι κάπως μπερ-δεμένοι. Ἡ θεία Κορνέλια σ' ἀγαπᾷ. Ἐχει τὴν ἀνάγκη σου. Κ' ἐγώ...

Σώπασε καὶ κοίταξε τὸ ποτήρι πού κρατοῦσε στὸ χέρι του.

Τι νὰ ἦταν αὐτὸ πού εἶχε ἀρχίσει νὰ τῆς λέν; Κ' ἐγώ...σὲ θέλω κοντὰ μου; Κι ἂν εἶχε πῇ τῆς λέξεις αὐτές; Ἡ φαντασία της ἄρχισε νὰ τρέχῃ ἔξω. Ἄν τῆς ἔλεγε: «Σὲ χρειάζομαι...σὲ θέ-λω...Σὲ παρακαλῶ, μείνε. Ὅχι γιὰ νὰ φροντίζῃς τὴ θεία Κορνέλια. Ὅχι γιὰ νὰ ἐπιβλέπῃς τοὺς ὑ-πηρέτες καὶ νὰ δίνῃς διαταγές. Ὅχι γιὰ νὰ μὴ κρατᾷς συντροφιά τούτῃ τὴν ὥρα πρὶν ἀπ' τὸ φαγητὸ πού ἡ μοναξιά εἶναι βαρεὴ καὶ τὸ σπίτι γεμάτο φαντάσματα. Ἀλλὰ γιατί σὲ θέλω...».

Ὁ Ρίτσαρντ δὲν ἀποτελεῖωσε τὴ φράση του. Εἶπε μονάχα:

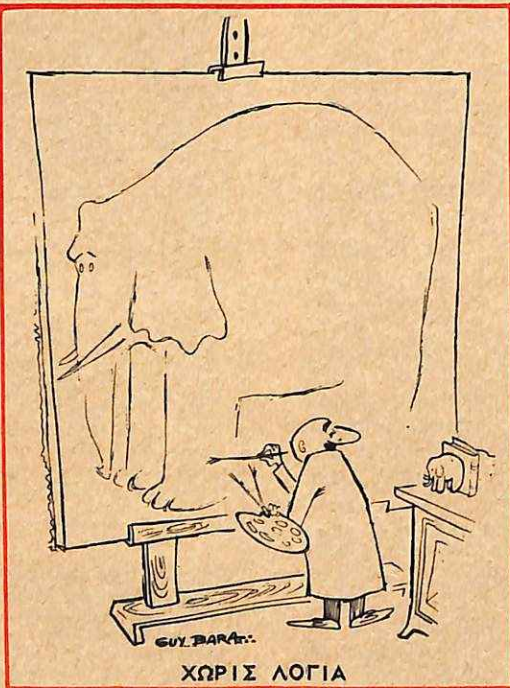
—Φυσικά, ἡ θεία Κορνέλια πιστεύει πὼς πρέ-πει νὰ σ' ἀφήσῃ ἐλεύθερη νὰ κάνῃς ὅ,τι νομίζεις καλύτερο γιὰ σένα. Ἐτσι μοῦ εἶπε τώρα μὲς, δταν μοῦ μίλησε γιὰ τὴν ἀπόφασή σου.

Ἡ Μόιρα ἔσκυψε γογγύρα μπροστὰ:

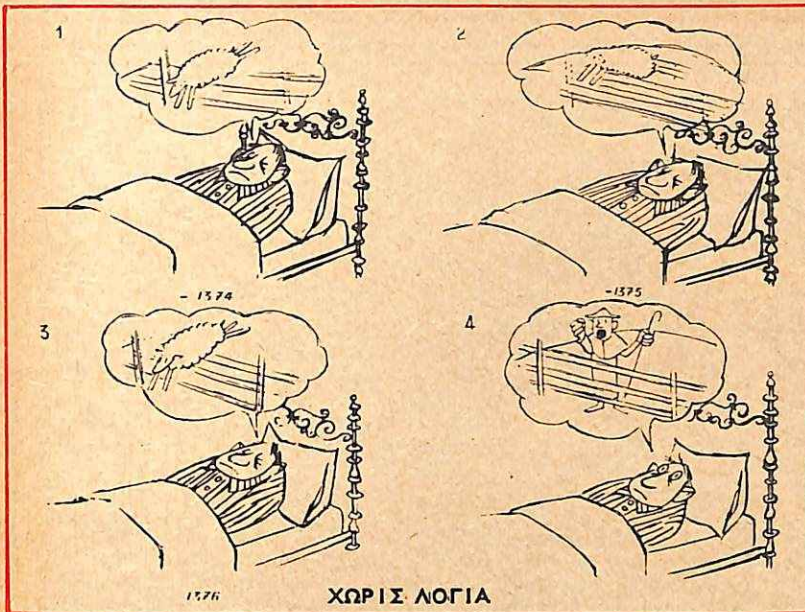
—Ἡ θεία Κορνέλια ἔκανε τὸ πᾶν γιὰ μένα, Ρίτσαρντ. Τὸ ξέρεις. Καὶ γιὰ τὸν Τίμ ἐπίσης. Θὰ τὸ βρίσκῃ ἀσφαλῶς ἀχαριστία κ' ἐγωισμὸ ἀπὸ μέρους μου νὰ θέλω νὰ τὴν ἐγκαταλείψω τώρα. Τὸ βλέπω, Ρίτσαρντ. Ἀλλὰ...

Σώπασε, τρομαγμένη. Τι πῆγαν νὰ πῇ; Ὁ-τι ἔπρεπε νὰ φύγῃ, ὅτι εἶχε λόγους;...Ἐνα λόγο; Ὁ Ρίτσαρντ εἶπε μὲ φωνὴ σοβαρὴ, κοιτάζον-τάς τὴν στὰ μάτια:

Συνεχίζεται

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 82

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΝ. 2. ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ. 3. Ο «ΩΜ» — ΡΗΚΤΙΚΟΣ. 4. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΙ. 5. ΡΙΣ — ΟΥΝΡΑΣ. 6. Ο «ΑΡ» — ΣΑΙ — ΥΠΡ. 7. ΤΑΝ — ΤΑ — ΕΤ. 8. ΛΙΑΝΟΣ — ΗΜΕΡΑ. 9. ΗΣ — ΤΟ «ΑΕΝΑΘΝ». 10. ΤΟ «ΡΟΥΜΙ» — ΡΟΥΡ. 11. ΛΑΣΑΤΟΙ — ΥΙ. 12. ΣΤΑΦΙΔΕΣ — ΑΝΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΛΑΟΠΡΟΒΛΗΤΟΣ. 2. ΕΝΩΤΙΑ — ΙΣΟ. 3. ΣΑΜΟ-ΣΑΤΑ — ΑΑΡ. 4. ΛΓ' (33) — ΡΑΝΤΟΦ. 5. ΙΕΡΕΣ — ΝΟΟΥΣΙ. 6. ΚΗΝΜΑΣ — ΔΑΜΑΣ. 7. ΑΝΚΑΡΑ — ΕΙΤΕ. 8. ΡΗΤΙΝΙΤΗΝ — ΟΣ. 9. ΟΣΙΟΥ — ΑΜΑΡΙ. 10. ΝΙΚΙΟΥ — ΕΟΥ. 11. ΣΟ' — ΠΕΡ-ΝΟΥΝ. 12. ΣΠΙΡΤΑ — ΡΙΑ' (111).

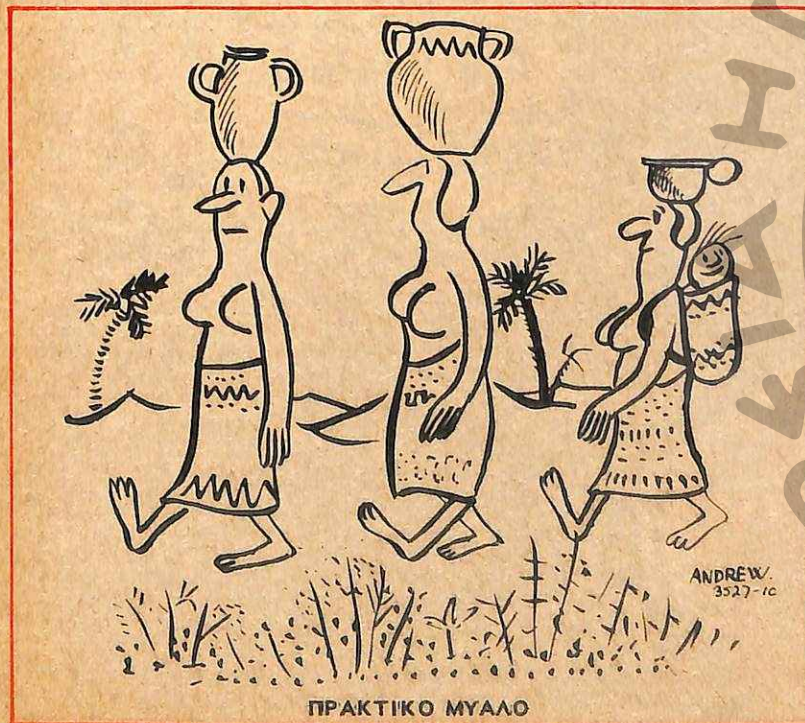
ΖΙΓΚ — ΣΑΓΚ ΑΡ. 82

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξεων: ΡΗΤΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ — ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ — ΠΥΡ — ΕΙ, σύν-ολον 52 βαθμῶν.

Μερικὲς ἄλλες λέξεις διὰ καλοῦς συνδυασμοῦς: ΚΑΛΟΥΠΙ — ΠΡΟ-ΕΔΡΙΑΣ — ΠΕΡΔΙΚΑΣ — ΔΟΡΚΑΣ — ΜΟΝΩΣΕΙΣ — ΣΕΙΣΜΟΝ — ΑΥΡΙΑΝΟΣ — ΑΔΙΚΙΑΝ — ΠΟΔΙΑΣ — ΑΚΑΡΠΟΥΣ — ΣΥΡΙ-ΑΝΟΣ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 82

1. Ἀριστερὸς βραχίον κατέλας κατεβασμένος. 2. Δεξιὸ πέλμα κατέ-λας διαφέρει εἰς τρόπον ὥστε νὰ φαίνεται ὁλόκληρο τὸ παπούτσι. 3. Στὸ ἀριστερὸ μανίκι σακκακίου κυρίου τρία κουμπιά ἀντὶ δύο. 4. Κάλτσες κυρίου δὲν εἶναι ριγέ, ἀλλὰ καρῶ. 5. Μαλλιά κυρίου διαφέρουν. 6. Κρά-σπεδο πρσινάδας (κάτω καὶ δεξιὰ παγκακίου) πὺ μακρῷ. 7. Στὸ κᾶ-τὸ μέρος τῆς σκάλας (στὸ βάθος τῆς εἰκόνας) προστεθήσαν δύο σκαλιά. 8. Στὸ κτίριο Παλαιῶν Ἀνακτόρων, εἰς τὸ κέντρον ὑπεράνω τῆς κυρίας εἰσόδου, δὲν φαίνονται τρία μαῦρα παράθυρα, ἀλλὰ δύο. 9. Σημεία στὴν μετόπη τοῦ κτιρίου κυματίζε ἀντιθέτως. 10. Φύλλωμα δέντρων στὸ βάθος καὶ δεξιὰ τῆς εἰκόνας (μαῦρο τμήμα) διαφέρει.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΜΥΑΛΟ

Κλεμμένη
ζωή

Ἐνα μικρὸ ἀριστούργημα τοῦ ΙΩΝΑΘΑΝ ΚΡΑΙΗΓΚ

Εἶμαι ἐξηγτανὸς ἐτῶν, κ' οἱ σελί-δες πὺ γράφω τὴ στιγμή αὐτὴ εἶναι οἱ τελευταῖες. Μοῦδωσαν μιὰ φο-ρητὴ γραφομηχανή καὶ πολὺ χαρτί. Τὸ λένε αὐτὸ «επαγγελματικὴ θερα-πειτική», κι ὁ καινούργιος ψυχίατρος τῆς ὑπηρεσίας, ὁ δρ Καϊμπλερ, ἰσχυ-ρίζεται πὼς αὐτὸ θὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ ἀποκαταστήσω τὴν παλιά μου ταυτό-τητα. Γιατί, καθὼς βλέπετε, ἦμουν πλερ κάνει λάθος. Ἐχει τὶς καλύτερες προβλέψεις, εἶμαι βέβαιος, ἀλλὰ κάνει λάθος. Ἡ ἰδέα πὺ ἔχει γιὰ τὸ πρό-βλημα μου εἶναι ὁλοσδικίου ἐσφαλμέ-νη. Δὲν ὑπάρχει ζήτημα ἀποκαταστά-σεως, ἀλλὰ ἀνακήσεως τοῦ ἐαυτοῦ μου. Αὐτὸ εἶναι πολὺ διαφορετικὸ. Ἡ ταυτότητά μου δὲν ἔχει ἀπλῶς μετατο-πισθῇ, ὅπως φαίνεται νὰ νομίζῃ ὁ δρ Καϊμπλερ, ἀλλὰ μοῦ ἔχει κλαπῇ. Θὰ τὴν ξαναβρῶ, φυσικά, ἀκριβῶς ὅπως δοθήσῃ τὴ Ντιάνα νὰ ξαναβρῇ τὴ δική της.

Αὐτὴ τὴ στιγμή, ὁ φάκελός μου εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀγκάδης. Μ' ἐξήττησαν ἓνα σωρὸ γιαιτροί, καὶ καθένας ἔ-κανε τὴν ἐκδοχή του, πὺ εἶναι μερι-κὲς φορές πολὺ μακρινοὺς. Θέλω νὰ προσδῶν καὶ τὴ δική μου. Ἰδού τὰ γεγονότα, ὅσα πὺ καθο-ρᾷ γίνονται: Σκότωσα τὴ γυναῖκα μου γιὰτὶ εἶχε γίνῃ ἄσχημη.

Ὅλη μου ἡ ἐφημέρι ζωὴ πέρασε στὸν κόσμο τῶν τεχνῶν, τοῦ θεάτρου, τῆς μουσικῆς. Δὲν ὑποφέρω τίποτα τὸ ἄσχημο. Ἡ ἑλλειψη ἁρμονίας τῶν χρωμάτων, τῶν ἡχῶν, τῶν σχημάτων, μὴ εἶναι ἀπόλυτως ἀφόρητῃ. Ἡ κα-κὴ ἑρμηνεία ἑνὸς μουσικοῦ ἀποσπά-σματος, μιὰ ἀπρόσεκτη πιεζικά σ' ἓ-να ζωγραφικὸ πίνακα, μὲ ἀναστατώ-νουν ἐπὶ ὁλοκλήρης μέρας. Κ' ἡ γυ-δαία παρουσία τοῦ γυναικείου σώ-ματος, ὅπως τὴν ἀντιλαμβάνονται οἱ περισσότεροὶ σύγχρονοι «ζωγράφοι» μας, μὴ φαίνεται πὺς ἀποτελεῖ προ-βολὴ σὲ ὅλους μας.

Φαντασθῆτε λοιπὸν τὴ συγκίνησή μου, ἓνα ἄραιο πρῶτ τοῦ περασμένου μηνός, δταν, συμῶντας, ἀνακάλυψα πὺς τὸ πρόσωπο τῆς γυναίκας μου, πὺ ἦταν ἄλλοτε τόσο γοητευτικὸ, εἶ-χε μεταμορφωθῇ τὴ νύκτα σὲ μιὰ χον-δροειδῆ καὶ γερασμένη μορφή, καὶ τὸ τέλειο σῶμα τῆς εἶχε χοντύνῃ σὲ σημεῖο, ὥστε νάχη γίνῃ μιὰ κᾶσα ἀπὸ ἀμωφες σάρκες. Ἐρχόταν ἀπ' τὸ πρῶνὸ τῆς ντοῦς, χωρίς νὰ φορᾷ τίποτα, καὶ χωρίς νὰ ὑπομιάζεται ἀ-σφαλῶς αὐτὸ πὺ τῆς εἶχε συμβῇ. Ἦταν πενήντα-εἰκοσάων χρόνων.

Ἐπειτα βαλῶμενος στὸ κρεβάτι μου γιὰ λίγα λεπτά, χωρίς νὰ τολ-μᾷ ν' ἀρρώσῃ λῆξῃ, περιμένοντας νὰ διαλυθῶν τὰ ἀνέμετα αἰσθημάτων μου τῇ ἀδῖας καὶ τῆς ναυτίας. Ἦξερα περίφημα τί εἶχε συμβῇ: Κάποιος εἶ-χε σφετεριστῇ τὴν ταυτότητα τῆς γυ-ναίκας μου, κ' εἶχε μεταμορφώσῃ τὴν εὐμορφία τῆς σὲ ἀσχημία καὶ γηρα-τιά.

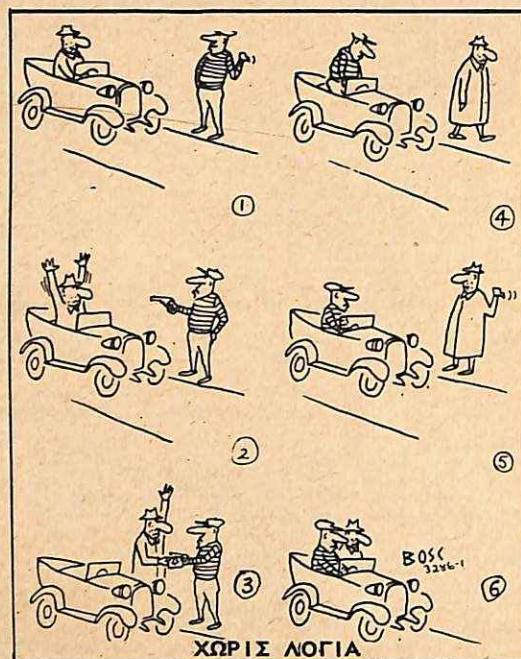
Ἐγὼ πὺ ἀπ' τὴν ἡμέρα τοῦ γά-μου μας —εἶχαν πέρασει 25 χρόνια ἀπὸ τότε— δὲν εἶχα ποτὲ σκεφθῇ ἄλ-λη γυναῖκα, δὲν μπορούσα νὰ ὑποφ-ρῶ πὺς ὅλη της. Γύρισα τὸ πρόσωπό μου πρὸς τὸν τοίχο κ' ἔκανα πὺς κοι-μόμουν. Μὰ δὲν εἶχα προφάσει νὰ κρύψω τὴν πρῶτ μου κίνηση τῆς ἀ-γῆας. Ἡ Ντιάνα καθῶς στὴν ἀκρὴν τοῦ κρεβατιοῦ καὶ μὲ κοίταζε μὲ πα-ράξενο ὕφος. Σὲ λίγη ὥρα, μὲ ρώτησε τί μοῦ συνέβαινε.

Δὲν εἶχα ποτὲ κρύψει τίποτα στὴ γυναῖκά μου. Τῆς ἀναλόγησα λοιπὸν τὶς σκέψεις μου. Μοῦ ἦταν ἀποκου-ρτικό νὰ εἰπῶς τὸ πρόσωπό της, ἀλ-λὰ προσποκόρησα νὰ τὴν κοιτάξω. Εἶ-χε χρηματίσει στὸν καιρὸ τῆς μιᾶς ἀπ'

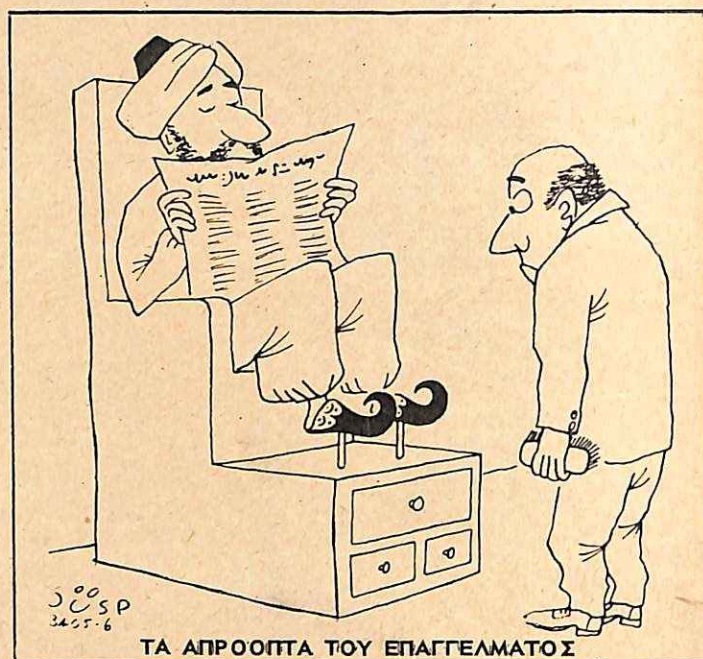
τῆς καλύτερες ἡθοποιούς μας. Δὲν δυσκολεύτηκε λοιπὸν νὰ ὑποκριθῇ στὴν ἀρχὴ τὴν κατὰπληκτῃ, κ' ὕστερα τὴν προσδεδιλημένη. Μοῦ ἀπάντησε πὺς δὲν ἦταν διαφορετικὴ ἀπ' ὅ,τι τὸ προ-ηγούμενο βράδυ. Ἀλλὰ ἐπειδὴ διαμαρ-τυρήθηκε ἀλέποντάς τὴν ν' ἀστεϊεύε-ται σ' ἓνα τέτιο σοβαρὸ ζήτημα, προσ-ποήθηκε πὺς ἀνησυχῆσε, κι ἀκόμη πὺς τράμαξε. Βγήκε γρήγορα ἀπ' τὸ δωμάτιο, καὶ σὲ λίγο τὴν ἔκουσα νὰ τηλεφωνῇ. Ἀπ' τὰ λόγια τῆς κατὰ-λάβα πὺς μίλουσε στὸν ὁικονομικὸ μας γιαιτρό.

Μὰ κανένας γιαιτρός δὲν μπορούσε νὰ γιαιτρώσῃ αὐτὸ πὺ τῆς εἶχε συμβῇ. Κανένας γιαιτρός δὲν μπορούσε νὰ τῇ: ξαναδῶσῃ τὴν ὁμορφιά της, τὸ ἄραιο ἐκεῖνο λυγρὸ σῶμα, μὲ τὴ λε-πτὴ μέση καὶ τὶς ψηλές, κομψὲς γυμ-πες. Κανένας γιαιτρός δὲν θὰ καταλά-βαινε πὺς τὸ τέρας πὺ δὲν θὰ θερᾶπε ἦταν ἓνας σφετεριστής, ἓνα ὁδελυρὸ πλᾶσμα πὺ εἶχε ἀρπάξει τὴν πρᾶ-γματικὴ ταυτότητα τῆς Ντιάνας...

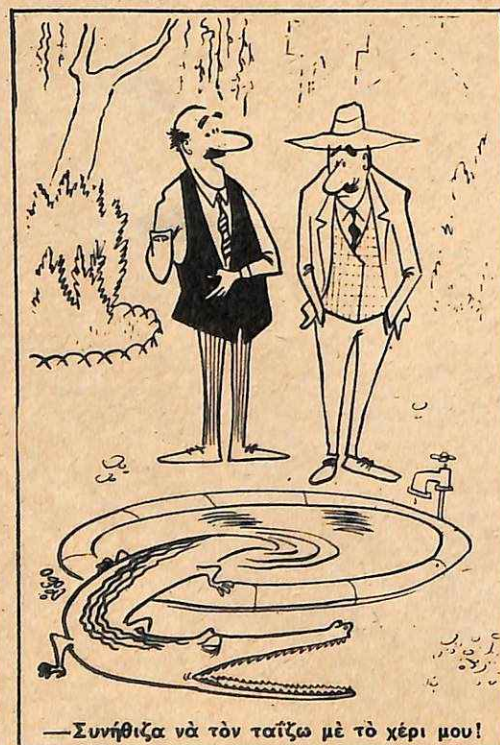
Χιούμορ

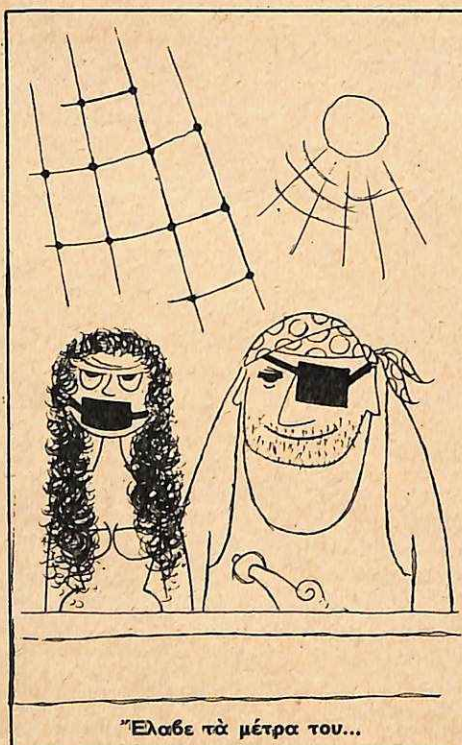
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

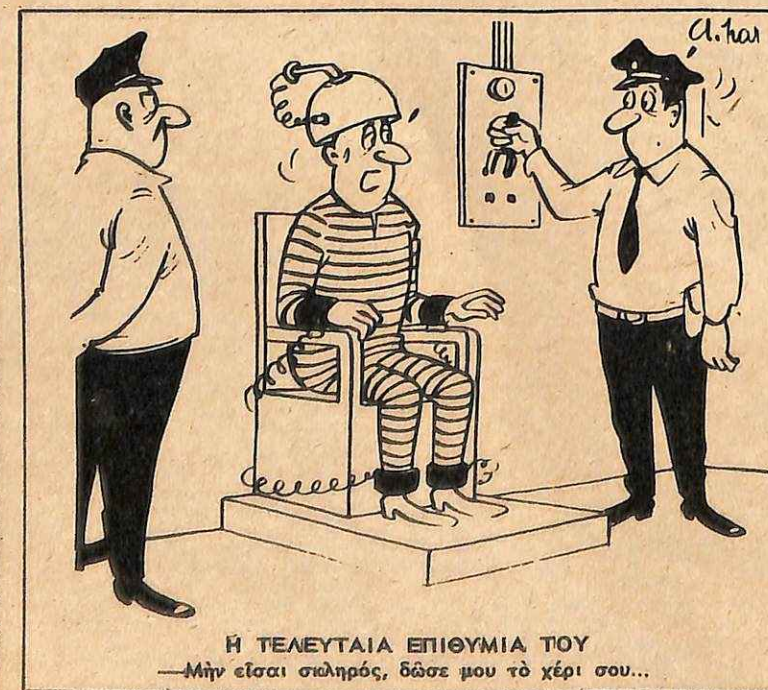
—Συνήθιζα νά τον ταΐζω με τὸ χέρι μου!

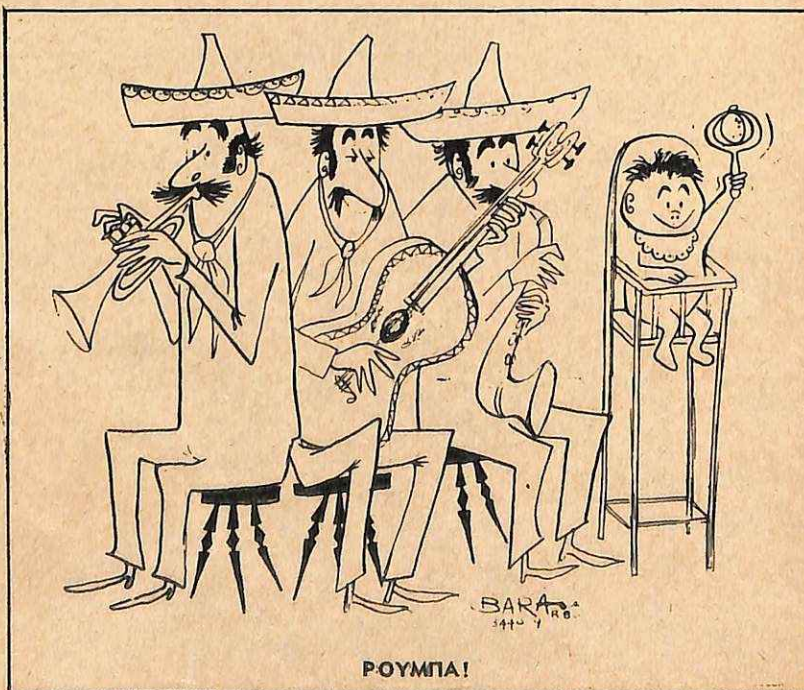
"Έλαβε τὰ μέτρα του..."

—'Αγάπη μου, τί σουδενίρ μού ἔφερες ἀπὸ τὴς ἀποικίες;

Ἡ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΟΥ
—Μὴν εἶσαι σιληρὸς, δώσε μου τὸ χέρι σου...

ΡΟΥΜΠΑ!

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Γιά δολώματα κατὰ ἀκρίδων, σκουλήκιων κ. λ. π.
ΑΡΣΕΝΙΚΙΚΟΣ ΜΟΛΥΒΔΟΣ: Γιά τὰ σκουλήκια φρούτων καὶ τὴς κάμπιες.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατὰ τοῦ δαυλίτου καὶ τὴς ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ (Θερινὸς πολτός): Γιά τὴν καταπολέμησι ἐντόμων (ψώρες κ.λ.π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ: Γιά τὴν καταπολέμησι τὴς ψείρας καὶ τῶν καμπῶν, νυμφῶν καὶ ἐντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΑΛ: Γιά τὴν καταπολέμησι πολλῶν ἀσθενειῶν ὀπωροφόρων δένδρων καὶ λαχανικῶν.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΣΙΜΟΝ (Σκόνη ὑδατοαίωρουμένη): Γιά ραντίσματα. Καταπολεμὰ ὅλα τὰ ἐντομα καὶ σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΣΚΟΝΗ ΔΟΣΙΜΟΝ: Γιά τὴν καταπολέμησι τὴς ψείρας τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΣΚΟΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν ἐντόμων.
ΘΕΪΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ: Ἐναντίον τὴς χλωρώσεως τῆς ἀμπέλου καὶ ὡς ἀντιπαρασιτικόν.
ΘΕΙΟΣΧΑΛΚΙΝΗ Β: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς Βούλας, τοῦ Ὠιδίου καὶ τοῦ Τετρανύχου τῆς μηλιάς καὶ τῆς ἀχλαδιάς, τοῦ Περονόσπορου, Ὠιδίου, Τετρανύχου τῆς ντομάτας, τοῦ πεπονιοῦ.
ΘΕΙΟΣΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θειάφι καὶ χαλκὸ γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ Ὠιδίου (λόβα) καὶ τοῦ περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΙΔΕΙΣ ΘΕΙΟΝ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν Ὠιδίων, τῆς ἀμπέλου, τῶν δένδρων.
ΛΙΜΑΣΑΛ 15: Καταπολεμὰ τὰ ἐντομα ποὺ προσβάλλουν τὰ ἀπωροφόρα δένδρα, τὰ λαχανικά κ.λ.π.
ΛΙΜΑΣΑΛ 3: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν ἐντόμων τοῦ ἔδαφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς μελίγκρας τῶν μωστανικῶν, ἀγγουριῶν κ. ἄ. ἐντόμων.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Γιά τὴν καταπολέμησι μελιγκρῶν, φύλλων καὶ μικρῶν καμπῶν.
ΝΗΜΑΤΟΣΑΛ ΕΔΒ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν νηματοδῶν σκολήκων.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τὴς μελίγκρες, τὴς κάμπιες, τὰ διάφορα ἀκάρεια κ.λ.π.
ΟΣΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιεῖται ἑναντίον τῶν ἐντόμων τῶν σιτιῶν.
ΟΣΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου τῶν λαχανικῶν, τῆς βούλας τῆς μηλιάς, τῆς ἀχλαδιάς καὶ τοῦ περονόσπορου τῆς ἀμπέλου.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ Β: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ Περονόσπορου, τῆς Ἀνθρακνώσεως κ.λ.π. τῆς ἀμπέλου, τῆς ντομάτας καὶ τῆς πατάτας.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου ὅλων τῶν φυτῶν.
ΠΡΑΞΙΔΟΥΡΙΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ προσάγγουρα καὶ ἄλλων σκουλήκιων τοῦ ἔδαφους.
ΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΙΔΕΙΣ ΘΕΙΟΝ 40: Γιά τὴν καταπολέμησι ὅλων τῶν ἀσθενειῶν ποὺ καταπολεμοῦνται μεθ' ἑαίφι π.χ. τὸ Ὠίδιο.

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ